உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார் பாடல் - மூலமும் பொழிப்புரையும்.

இதற்கு

சென்னை தொண்டைமண்டலம் கல்விச்சாலை

பிரதம தமிழ்ப் பண்டிதர்

வித்வான் சூ. அப்பன் செட்டியார் அவர்கள்

மாணாக்கர்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, மா. வடிவேலு முதலியார்

எழுதியதை

பூ. சு. துளசிங்கமுதலியாரது

சுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பித்தனர்.

1906.

இதன் விலை அணா - 10.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

அடங்காப் பிரதாபம் பொருந்திய பட்டணத்துப் பிள்ளையார் திருப்பாடற்றிரட்டிற்கு, சென்னை தொண்டைமண்டலம் கல்விச்சாலை பிரதம தமிழ்ப்பண்டிதர் வித்வான் கூ. அப்பன் செட்டியார் அவர்கள் மாணாக்கர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, மா. வடிவேலுமுதலியார் எழுதிய பொழிப்புரையைப் பொருளுதவி செய்து அச்சிடுவித்த சென்னை புரசையைச் சார்ந்த பெருமாள்பேட்டை வல்லம்பங்காரு செட்டிவீதி 25-வது நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் பூ. சு. துளசிங்க முதலியாருக்கு சகல சுதந்தரமும் கொடுத்துவிட்டமையால் அது மேற்படி பூ. சு. துளசிங்க முதலியார் அனுமதியின்றி யாவரும் எவ்விதத்தும் அச்சிடாவண்ணம் கனம் பொருந்திய கெவர்மென்ட் சட்டப்படி (ரிஜிஸ்தர் காபிரயிட்) செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் அனேகவிதபுத்தகங்களும், மருந்துகளும், றப்பர் ஸ்டாம்புகளும், தங்கலிட் நகைகளும், ஜர்மன் சில்வர் நகைகளும், புனுகு ஜவ்வாது முதலிய வாசனைத் திரவியங்களும், டொப்பிதினுசுகளும், பித்ஹாட்என்னும் சடைத் தலைகுட்டைகளும் உண்டு. கேட்லாக் தேவையானவர்கள் ½-அணாலேபில் அனுப்பி தங்கள் விலாசம் தெரிவித்தால் 1-அணா பெறும்படியான (2) கேட்லாக்அனுப்பப்படும். அதைப்பார்வையிட்டு தேவையானதற்கு எழுதவும்.

☞ பூ. சு. துளசிங்க முதலியார்,
சுந்தரவிலாசம்பிரஸ்,
பிரம்பூர் பாரக்ஸ் போஸ்ட், மதிராஸ்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டணத்துப் பிள்ளையாருடைய சரித்திரச்சுருக்கம்.

ஸ்ரீசிவபெருமானுனவர் முன்னொருகாலத்தில் குபேரனுடைய வேண்டுகோளால், தாம் தென் தேசங்களிலுள்ள க்ஷேத்திரங்களில் ஆன்மகோடிகள் உய்யும்படியாக திருவுளங்கொண்டு, ஸ்ரீபர்வதராஜ புத்திரியோடு இடபவாகனரூடராய் விநாயகர்முதலாகச் சொல்லப் பட்டவர்கள் சூழ்ந்துபோற்றிவர, திருவோலக்கங்கொண்டு திருக்க யிலாயத்திலிருந்து எழுந்தருளி, ஸ்ரீகாசிமுதலிய திருப்பதிகளைக் க ண்டருளி, அக்குபேரனது குறையைமுடிக்கத் திருக்காவிரிப்பூம் ப ட்டினத்தையடைந்தருளினர்.

இப்பட்டினமானது மிக்கவிசித்திரக்காட்சிகளுடையதாயிருந்த மையானும், அதிலுள்ள வைசியர்வீதி அப்பட்டின விசித்திரங்களைப் பார்க்கிலும்பதின்மடங்குஉயர்ந்ததாயிருந்தமையானும், தமதுதோழ ஞகிய குபேரனுக்கு அப்பட்டணத்தை விட்டுநீங்க மனமெழவில்லை. இதைச் சிவபெருமானுணர்ந்து, குபேரனைப்பார்த்து "நீ இந்தப்பட் டணத்தில் வாசஞ்செய்ய நினைத்தாயாகையால், இப்பூவுலகத்தில் பிறக்கக்கடவாய்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

அச்சிவபெருமான் கட்டளையைத் தலைமேற்கொண்டு திடுக்கிட் டுமிகவும் வருத்தப்பட்டுக் கடவுளைவணங்கி நின்றுதேவரீர், அடியே னைப்பிறவிக்கடலில் விழாதவண்ணம் ஆட்கொள்ள வேண்டும்" என்

றகேட்கச் சிவபெருமான் அவ்வாறே ஆகுக! என்று சொல்லித்தமது கயிலைமலைக்குச் சென்றனர்.

அச்சிவபெருமானுடைய உத்தரவின்படி குபேரன் அப்பட்டினத்தில் சிவாநுபவச்செல்வராயிருந்த, சிவநேயதப்தருக்கும், ஞானகலை என்பவருக்கும், புத்திரராக அவதரித்துச் சுவேதாரணியர் என்னும் திருப்பேர்வைக்கப்பெற்று ஐந்தாம் வயதையடைந்து, தந்தையார் சிவபதமடைய அவருக்குச் செய்யவேண்டிய கடன்களை முடித்துப்பின்னர் நல்லாசிரியரிடத்தில் சகலகலைகளையும் ஓதியுணர்ந்து, ஆரும்வயதில் பிறவித்துன்பத்தை நினைத்து நினைத்து வருந்திச் சிவபெருமான் திருவடிகளைச்சிந்தித்து வருகையில் ஓர்நாள் அச்சிவபெருமான் ஒருவிருத்தவேதியராக இவரதுகனவில் எழுந்தருளி. "நாளைய தினம்திருவோண நக்ஷத்திரமும் பிரதோஷமும் கூடியசோமவாரமாக விருத்தலால் நீசுவேதாரண்யர் ஆலயத்திற்குச்சென்று சிவபெருமானைப் பூசித்து வழிபடக்கடவாய்" என்றுசொல்லி மறைய, அவ்வாறேமறுநாட்சென்று பூசித்து நிற்கையில் கனவில் தோன்றிய சிவபெருமானே ஞானசாரியராய்த் தம்மைத்தேடிவந்தடையவும், அவராற் சிவதீக்ஷை செய்யப்பெற்று. அவரால்கொடுக்கப்பட்டதங்கப்பெட்டகத்தைத்திறந்து அதினுள்ளிருந்த ஸ்படிகலிங்கமூர்த்தியையும், மரகதவிநாயகமூர்த்தியையுங்கண்டு, மிக்க ஆச்சரியமடைந்து ஞானாசாரியரைவணங்கி அவருடையஉத்திரவின்படி நல்லதீர்த்தமாடி ஷைமூர்த்தங்களைப் பீடத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி விதிப்படி பூசைசெய்து முடித்து, ஆசாரியர் முதலியோருக்கு உணவிட்டுத்தாயும் தாமுமுண்டுமகிழ்ந்து தமதிடத்திருந்த செல்வம் யாவையும்சிவபூஜாவிஷயத்திலும் சிவனடியார் விஷயத்திலும் செலவிட்டபடியால் மறு குருபூஜைக்குப்பொருளில்லாமையைப் பற்றித் தமதுதாயினிடத்தில் சொல்லிவருந்தி, இருவரும் துயிலுகையில், சிவபெருமான் கனவிற்றோன்றி "நீவருந்தற்க, நம்மில்லத்தில் வெகுதிரவியமிருக்கின்றது, அதைக்கொண்டு உன் குறையை முடிப்பாயாக" என்றுசொல்லி ம

றைந்தனர். பின்னர்சுவேதாரண்யர் விழித்தெழுந்து பொழுதுவிடிந்தவுடன் அப்பொருள்களைக்கண்டு, அவற்றைக்கொண்டு தமது குறைகளை முடித்துத்தமக்கும் பதினாறுமாண்டில் அக்காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் தம்மரபிற்கொத்த மரபினரான சிவசிதம்பரசெட்டியாருக்கும், சிவகாமியம்மைக்கும் பிறந்த சிவகலை என்னும்பெண்ணைவிவாகமுடித்து இல்லறநடாத்திக்குலத்தொழிலை விர்த்திசெய்து பட்டணத்துச் செட்டியார் என்னும்சிறப்புப்பெயரையும் பெற்றுவாழ்ந்து வயது முப்பதாகவும் மகப்பேறின்றி திருவிடைமருதூரரைக் குறித்து விரதங்களியற்றி வந்தனர்.

அத்திருவிடைமருதூருடையசிவபெருமான் தன்னைப்பூசிக்கும் சிவசருமர் என்னும் ஆதிசைவப் பிராமணனுடைய தரித்திரத்தைநீக்கும்பொருட்டு அவ்வேதியர்பால் பல அதிசயங்களைக் காட்டிக் கடைசியில் அச்சிவசருமரும், சுசீலையும் நித்திரைசெய்கையில் அவர்களுடைய கனவில் சிவபெருமான் தோன்றி "நாம்காருண்யாமிர்தத் தீர்த்தக்கரையின் கீழண்டை வில்வவிருக்ஷத்தின் கீழ் மகவுருக்கொண்டிருப்போம்நீங்கள் .அம்மகவையெடுத்துக்கொண்டு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் மகவின்மையால்வருந்தித்தவம்புரியும்சுவேதாரண்யனிடத்தில் கொடுப்பீர்களானால், அவன் அம்மகவி னெடைப் பொன் கொடுப்பன், அதைக்கொண்டு உங்கள் தரித்திரநீங்கி வாழ்வீராக" என்று திருவாய் மலர்ந்து மறைந்தருளினர். அங்ஙனமே சிவசருமர் அக்குழவியைக்கண்டு எடுத்து அப்பட்டினத்தின் ஓர் சோலையில்தழைகளில் அக்குழவியைக்கிடத்திச் சற்றிளைப்பாறியிருந்தனர்.

இவ்வாறே சிவபெருமான் சுவேதாரண்யர் சிவகலை இவர்களிருவர் கனவிற்றோன்றி சோலைக்கண்ணிருக்கும் குழந்தையைப்பெற்றுக்கொள்ளும் வகையையும் அதற்கு விலைகொடுக்கவேண்டிய அளவையும் சொல்லி மறைந்தனர்.

அவ்வாறே சுவேதாரண்யர் சோலையிற்போய் அவ்விருவரையும் அழைத்துக் கொண்டுவந்து அக்குழவியைப் பெற்றுக்கொண்டு அதின்

எடைக்குச் சரியாகத் திரவியத்தைக் கொடுத்து சிலநாள் வைத்திரு
ந்து பிறகு தமது தேரிலேற்றி அவர்களுடைய ஊருக்கனுப்ப அவர்க
ளும் தீர்ந்து ஊரையடைந்து சிவனடியார்களுடனுண்டு வாழ்ந்திருந்
தனர்.

மேற்படி சுவேதாரண்யர் இங்ஙனம் கிடைக்கப்பெற்ற புத்திர
னுக்கு மருதப்பிரான் என்னும் திருநாமமிட்டுப் புத்திரோற்சவம்
கொண்டாடினர் இங்ஙனமாய்மருதப்பிரான் தமதுவிளையாட்டுப்பரு
வத்தில் அநேகமான அற்புதங்களைச் செய்து நல்லாசிரியனிடத்தில்
சகலகலைகளையும் சிலநாளிலேயே கற்றறிந்தனர். இவ்வாறு இப்பரு
வத்திலேயே பலவகையான அதிசயங்களை யெல்லாம் செய்து பதினா
றும்வயதுவரச் சுவேதாரண்யராகப் பிறந்திருக்கிற குபேரனுக்கும்,
சிவசருமருக்கும் மோக்ஷமளித்தற் பொருட்டு நினைத்துத் தம்தந்தை
யிடம் சென்று "நான் தீவாந்திரங்களிற்போய் வாணிபஞ் செய்து
பொருளீட்டவேண்டுகின்றேனென்றுசொல்லி" உத்தரவுபெற்றுஓர்
தீவிற்சென்றுதாம்கொண்டுபோன சரக்குகளை யெல்லாம்விற்றுஊதி
யந்தேடி அப்பொருள்களை யெல்லாம் சிவசம்பந்தமான காரியத்தி
லேயே செலவிட்டனர். பிறகு தம்முடன்போனவணிகச்சிறுர்களோ
டும் கப்பல் மீதேறிவந்து வழியில்பல அற்புதங்களைக்காட்டித் தம்மூ
ரடைந்தபோது தாங்கொண்டுவந்த எருமுட்டைகளையும் தவிட்டுமூ
ட்டைகளையும் தந்தையார் கண்டு கோபமுடையவராகித் தம்புதல்வ
ரானமருதப்பிரானை ஓரிடத்துக் காப்பில்வைத்துப்பின்னர் பார்க்கப்
போனபோது அவர் அங்கில்லாமையால் மனம்வருந்தி நின்றனர்.

இங்ஙனம் காணாமற்போய்விட்டமருதப்பிரானார் திருவிடைமரு
தூரில் தம்மைப் பூசித்துவரும் சிவசருமர் முன்தோன்றி அவ்வரைக்
குடும்பத்தோடு ஐக்கியஞ்செய்துகொண்டு தாம்சிவலிங்கத்தினிடமா
கமறைந்தருளினர். இதுநிற்க.

அக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தாரான சுவேதாரண்யர் தம்புத்தி
ரனைக் காணாமையால் வருந்தியிருக்கையில் தமது மனைவியார், ஒரு

சிறு பெட்டியை அவர்முன் கொண்டுவந்து வைத்து "இதனை தாங்கள் வந்தவுடன் கொடுக்கும்படி நம்புத்திரன் கொடுத்துவிட்டுப் போயினன்" என்றுசொல்லிக்கொடுக்க, அச்சுவேதாரண்யர் அதைத்திறந்து பார்க்க அதனுள் ஒருகாதற்றஊசியும் ஓலைச்சீட்டொன்றும் இருந்தது. அதில் ஓலைச்சீட்டையெடுத்து வாசிக்க "காதற்றஊசியும் வாராதுகாணும் கடைவழிக்கே" என்று எழுதியிருப்பதைப் பார்த்து; தாய்க்கு ஒருவழியான ஆறுதலைசொல்லித் துறந்து வெளிவர, மனைவிவந்து தடுக்க அவ்வம்மைக்குச் சில தொண்டுகள் கற்பித்து நிற்கச்செய்து தமதுபொக்கிஷாதிபதியான சங்கமருக்குத் தமது பொருள்களைச் சூறையாடும்படி ஆஞ்ஞாபித்து அவ்வூர்புறத்திலுள்ள பொது மண்டபத்தில் போயிருந்தனர்.

அவ்விடத்தில் சாதியார்களெல்லாம் கூட்டங் கூட்டமாகப் போக, அதற்கு '**மாடுண்டு கன்றுண்டு**" என்பதுமுதலியதிருப்பாடல்களைப் பாடி மௌனமடைந்திருந்தனர்.

அதன்பின்னர் அவ்வூரரையன் வந்து பலவாறான நியாயங்களைச்சொல்ல அதையும் மறுத்துப் பசியெடுத்தால் பிச்சையேற்றுண்டு யோகாநந்தத்தில் மூழ்கியிருந்தனர்.

இவரது சுற்றத்தார் இவர் விஷயத்திற்செய்த குற்றங்களையும் தன் தமக்கையார்செய்த பெரும்இடையூற்றையும் ஒருவாறாக நீங்கிப் பிச்சையேற்றுண்டும் ஞானநிஷ்டை கூடியும் வருகின்ற காலத்தில் தமது அன்னையார் தேகவியோகமடைய மயானத்துக்குக் கொண்டு போன சுற்றத்தார்கள் அஞ்சியோடும்படி அங்ஙனம் சென்று அவர்களடுக்கிய சிதையைத் தள்ளிப் பச்சைவாழைமட்டை கொண்டுவந்து சிதையடுக்கி அதன்மேற்றம்முடைய தாயைக்கிடத்தி, "ஐயிரண்டு" என்னும் முதற்குறிப்பினையுடைய வெண்பா முதலாகப்பாடித் தகனகிரியைகளை முடித்து அங்கிருந்தும் திருவிடைமருதூருக்குச் சென்று திருப்பாடல்கள்பாடி. அங்கிருந்தும் பலதலங்களிற் சென்று பாடிவருகையில் திருவாரூரடைந்து சந்நியால் உயிரிழந்த

ஒருவனை மீண்டுயிர்பெற்றெழச்செய்து, பாண்டிநாடடைந்து திருப் பாடல்பாடி திருமுருகன் பூண்டில் பிச்சைகேட்கப் பெருங்குற்றஞ் செய்தவன்போல், அடியுண்டு "இருக்குமிடந்தேடி" என்னும்செய் யுளை அங்ஙனம்பாடி மற்றுமுள்ள திருப்பதிகளும் சென்று சுவாமி யைத்தரிசித்துப்பதிகம்பாடி உஞ்சேனைமாகாளமடைந்து அவ்வூரில் அந்தப்புறத்திலுள்ள கணபதியாலயமடைந்து ஞானநிஷ்டை கூடி யிருக்கையில் அவ்வூரரசனான பத்திரகிரி தன்வீட்டில் களவுபோன தைத்தேடும் வழியாக இப்பட்டினத்தாரைக்கண்டு இவரேதிருடின வரென்று பலர்சொல்லக்கேட்டு அவரைப்பலவகையாக ஹிம்சிக்க எதற்கும் அஞ்சாதிருந்தனர், பின்னர் அவ்வரசன் ஆஞ்ஞைப்படி இடப்பட்ட கழுமரத்தைப் பற்றச்செய்து அவ்வரசனைப்புனிதனாக்கி அவனுடன் திருவிடைமருதூரிற் சந்தித்த நாயைக் காசிராஜன் மக ளாகப் பிறக்கச் செய்து பின்னர் அப்பத்திரகிரி அரசன் மூலமாக வே அப்பெண்ணையும் அவ்வரசனையும் மோக்ஷத்திற் புகச்செய்து மிகவும் வருந்திச் சிவபெருமானைக் குறித்து எம்பெருமானே! "இன் னும் எப்பொழுது உன்னுடைய திருவடிநிழல் கிடைக்கப் பெறுவே னோ" என்றுபலவாறுக் வருந்தியிருந்து சிவபெருமானுடைய ஆஞ் ஞையைத் தமது சிரமேற்கொண்டு சேந்தனாரைத் தளையினின்றும் விடுவித்துத் திருவொற்றியூரடைந்து பலவகையான உருவங்களைப் பலநாள் காட்டியிருந்து ஒருநாள் தம்முடைய உடலைஉண்மையிலே யே மறைத்து அப்படி மறைக்கப்பட்ட தம்முடலை நீத்துச் சிவலிங் கவுருவாகக் காட்டித் திவ்வியதேகம் பெற்றுச் சிவபெருமான் சந்நிதி யடைந்து அவர் ஆஞ்ஞையால் முன்போலவே குபேரனாகிச் சிவபெ ருமானைப் பணிந்து அவரிடத்திலேயேயிருந்தனர்.

அவர் மனைவியாரும் அப்போதே தமது பொய்யுடலை நீத்து அவ ருடைய திருவடிநிழலை யடைந்தனர்.

சரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

சிவசருமனுஞ் சுசீலையுஞ் சிவபிரானுடைய குழந்தையைக் காணுதல்.

உ

கடவுள் துணை.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார் அருளிச்செய்த திருப்பாடற்றிரட்டு மூலமும் - பொழிப்புரையும்.

முதலாவது

கோயிற்றிருவகவல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெருமானைச் செம்பொனம் பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே.

(பொழிப்புரை) சிவபெருமான் என்னும் திருப்பெயரை உடையவனை, செவந்த பொன்னம்பலத்தில் நடனஞ்செய்கின்றவனை, மனமே! துதிசெய்யக்கடவை (அப்படி துதிசெய்வதைவிட்டு,)

அலகைத்தேரி னலமருகாலின்
உலகப்பொய் வாழ்க்கையை யுடலையோம் பற்க

(பொ-ரை) பிசாசுபோன்ற பொய்யாகிய உலக வாழ்வையும் அலைகின்ற காற்றைப்போன்ற உடம்பையும் பாதுகாவா திருப்பாயாகவும், (ஏனென்றால்;)

௨ - பட்டணத்துப்பிள்ளையார் பாடல்

பிறந்தன விறக்கு மிறந்தன பிறக்குந்
தோன்றின மறையு மறைந்தன தோன்றும்
பெருத்தன சிறுக்குஞ் சிறுத்தன பெருக்கும்
உணர்ந்தன மறக்கு மறந்தன வுணரும்
புணர்ந்தன பிரியும் பிரிந்தன புணரும்
அருந்தின மலமாம் புனைந்தன வழுக்காம்
உவப்பன வெறுப்பாம் வெறுப்பனவுவப்பாம்
என்றிவை யனைத்து முணர்ந்தனை யன்றியும்

(பொ-ரை) பிறந்தவைகளெல்லாம் சாகின்றன; செத்தவைகளெல்லாம் பிறக்கின்றன; வெளிப்பட்டவைகளெல்லாம் மறைகின்றன; மறைந்தவைகளெல்லாம் வெளிப்படுகின்றன; பெருத்தவைகளெல்லாம்சிறுக்கின்றன; சிறுத்தவைகளெல்லாம்பெருக்கின்றன; தெரிந்தவைகளெல்லாம் மறக்கின்றன; மறைந்தவைகளெல்லாம்தெரிகின்றன; சேர்ந்தவைகளெல்லாம் பிரிகின்றன; பிரிந்தவைகளெல்லாம் சேர்கின்றன; தின்றவைகளெல்லாம் மலமாகின்றன; தரித்துக் கொண்ட (உடைகளெல்லாம்) அழுக்காகின்றன; விரும்பினவைகளெல்லாம் வெறுக்கப்படுகின்றன; வெறுப்பவைகளெல்லாம் விரும்பப்படுகின்றன; என்று (சொல்லுகின்ற) இவைகளையெல்லாம் தெரிந்து கொண்டாய் ஆகையால் (அல்லாமலும்)

பிறந்தன பிறந்தன பிறவிக டோறும்
கொன்றனை யனைத்து மனைத்துநினைக் கொன்றன
தின்றனை யனைத்து மனைத்துநினைத் தின்றன
பெற்றனை யனைத்து மனைத்துநினைப் பெற்றன
ஓம்பினை யனைத்து மனைத்துநினை யோம்பின
செல்வத்துக் களித்தனை தரித்திரத் தழுங்கினை

சுவர்க்கத் திருந்தனை நரகிற் கிடந்தனை
இன்பமுந் துன்பமு மிருநிலத் தருந்தினை
ஒன்றென் றொழியா துற்றனை யன்றியும்

(பொ-ரை) (உலகத்தில் இதுவரைக்கும்) பிறந்துள்ள ஜென்மங்களிலெல்லாம் எல்லா உயிர்களையும் நீகொன்றாய்; அவைகளும்உன்னைக்கொன்றன, அவைகளை யெல்லாம் நீதின்றாய், அவைகளும்உன்னைத்தின்றன, எல்லாவற்றையும் நீபெற்றாய், அவைகளும் உன்னைப்பெற்றன, எல்லாவற்றையும் நீபாதுகாத்தாய், அவைகளும்உன்னைப் பாதுகாத்தன, செல்வம் வந்தபோது சந்தோஷித்தாய், தரித்திரம் வந்தபோதுவருத்தப்பட்டாய், சொர்க்கலோகத்தில் இருந்தாய், நரகத்தில் கிடந்தாய், இவ்வுலகத்தில் இன்ப துன்பங்களை அநுபவித்தாய், (ஆகையால் மேலே சொன்னவைகளில் ஒவ்வொன்றையும் விட்டு விடாமல் அநுபவித்தாய்) அல்லாமலும்,

புற்புதக் குரம்பை துச்சி லொதுக்கிடம்
என்னா நின்றியங்கு மிருவினைக் கூட்டைக்
கல்லினும் வலிதாக் கருதினை யிதனுள்
பூளையும் நீரும் புறப்படு மொருபொறி
மீளுங் குறும்பி வெளிப்படு மொருபொறி
சளியு நீருந் தவழு மொருபொறி
உமிழ் நீர்கோழை யொழுகு மொருபொறி
வளியு மலமும் வழங்கு மொருவழி
சலமுஞ் சீயுஞ் சரியு மொருவழி
உள்ளுறத் தொடங்கி வெளிப்படாறும்
சட்டக முடிவிற் சுட்டெனும்பாகும்
உடலுறு வாழ்க்கையை யுள்ளுறத் தேர்ந்து

4. பட்டணத்துப்பிள்ளையார் பாடல்

(பொ-ரை) நீர்க்குமிழிபோல் (நிலையில்லாமல்) அருவருக்கத் தக்கதாய் இருந்துவிளங்குகின்ற சரீரத்தைக் கருங்கல்லைப்பார்க்கிலும் பலமுடையதாக நினைத்தாய், (அப்படிநினைத்த) இந்தஉடம்பில்ஒரு பொறியில் பீளையும் சலமும் வெளிப்படும், ஒருபொறியில் குறும்பி வெளிப்படும், ஒருபொறியில் சளியும் சலமும் இழியும், ஒரு பொறியில் எச்சிலும் கோழையும் ஒழுகும், ஒருவழியில் அபானவாயுவும்மலமும் வெளிப்படும்? ஒருவழியில் சலமும் சீயும் ஒழுகும் அல்லாமலும் உள்ளிருந்து வெளிவரைக்கும் நாறும், முடிவில்சுட்ட எலும்பாகும், (ஆகையால்) இப்படிப்பட்ட உடம்போடு கூடியவாழ்வை மனதில் நன்றாய்த் தெளிந்து (இது நமக்குத்துணையல்லவென்று உணர்ந்து)

கடிமலர் கொன்றைச் சடைமுடிக் கடவுளை
ஒழிவருஞ் சிவபெரும் போகவின் பத்தை
நிழலெனக் கடவா நீர்மையொடு பொருந்தி
எனதற நினைவற விருவினை மலமற
வரவொடு செல்வர வருளற விருளற
இரவொடு பகலற விகபர மறவொரு
முதல்வனைத் தில்லையுண் முளைத்தெழுஞ்சோதியை
அம்பலத் தரசனை யானந்தக் கூத்தனை
நெருப்பினி லரக்கென நெக்கு நெக் குருகித்
திருச்சிற் றம்பலத் தொளிருஞ் சிவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெரு மானைச் செம்பொனம் பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே.

(பொ-ரை) வாசனைபொருந்தியகொன்றைப்பூமாலையைத் தரித்த சடாபாரத்தையுடைய கடவுளை, நீங்காத சுகத்தைக் கொடுக்கின்ற

சிவயோகத்தை? (நீ அடையத் தகுந்த) நிழலாகக்கொண்டு (அந்தநிழலில்) அழியாத குணத்தோடு இருந்து எனதென்னும் மமகாரமும், ஒருபொருளை நினைப்பதும், நல்வினை தீவினைகளும், ஆணவ கன்ம மாயைகளும், பிறப்புஇறப்புக்களும், மயக்கமும் அஞ்ஞானமும் இரவும் பகலும், இம்மை மறுமைகளும், ஒழியும்பொருட்டு (தன்போல் வேறொருவரையும் சொல்லக்கூடாத) ஒப்பற்றமுதல்வனை, சிதம்பரத்தில்வெளிப்படையாய்க்காணப்படுகின்றசோதிசொரூபமானவனை சிற்றம்பலத்திற்குத்தலைவனை, ஆநந்தத்தாண்டவஞ்செய்கின்றவனை, நெருப்பைக்கண்ட அரக்கைப்போல நெகிழ்ந்துருகி, திருச்சிற்றம்பலம் என்கிற சிதாகாசத்தில் விளங்குகின்றசிவபெருமானை மானே! நீ துதி செய்யக் கடவாய். சிவபெருமான் என்னும் திருப் பெயரையுடையவனை, செவந்தபொன்னம்பலத்தில்நடனஞ்செய்கின்றவனை மனமே நீ துதிசெய்யக்கடவாய். எ-று.

இரண்டாவது
கோயிற்றிருவகவல்.

காதள வோடிய கலகப் பாதகக்
கண்ணியர் மருங்கிற் புண்ணுட னுடங்
காதலுங் கருத்துமல் லாலின் னிருதாட்
பங்கயஞ் சூட்டப் பாக்கியஞ் செய்யாச்
சங்கடங் கூர்ந்த தமியேன் பாங்கிருந்
தங்கோ டிங்கோ டலமருங் கள்வர்
ஐவர் கலகமிட் டலைக்குங் கானகம்
சலமலப் பேழை யிருவினைப் பெட்டகம்
வாதபித்தங் கோழை குடிபுகுஞ்சீறூர்

எழுத்துரித்திரைசெய்யும் கனவிற்கண்டகாக்ஷி(அந்தக்காக்ஷியிலும்) பொல்லாததாகிய மாய்கையையுடையகளங்கமென்னும் இத்தேகமானது எம்பெருமானே! எனக்குவரும். (ஆகையால்) அந்தத்தேகம் வாராதபடி தடுத்துக் காதுவரைக்கும் நீண்டிருக்கிறகலகத்தைச் செய்கின்ற கண்களை யுடைய பெண்களிடத்தில் துன்பத்தோடு நாடுகின்ற ஆசையும் எண்ணமுமல்லாமல் உன்னுடைய இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையும் (சிரசின்மேல்) சூட்டிக்கொள்வதற்காகப் பாக்கியஞ்செய்யாத சங்கடம்மிகுந்த அடியேன் பக்கத்திலிருந்து பார்வதாதேவியார் வாழ்த்துச்சொல்லி ஏத்தும்படியாக நடிக்கின்ற ஆனந்தக் கூத்தை அடியேனுக்குக் காட்டி ஆண்டுகொள்ளுதல் உன்னுடையதிருவருளுக்கு அழகாகும். எ-று.

மூன்றாவது

கோயிற்றிருவகவல்.

பாற்கடல் கடையப் படுங்கடு வெண்ணெயைத்
திருமிடற் றடங்கிய சிவனே யடைக்கலம்

(பொ-ரை) தேவர்களும் அசுரர்களும் திருப்பாற்கடலைக் கடைய அதிலிருந்தும் உண்டான ஆலகாலவிஷத்தை அழகியகழுத்தில் இருக்கச்செய்தசிவபெருமானே! நான்உன்னை அடைக்கலமடைந்தேன்.

அடங்கலு மடக்கிடுங் கடுங்கொலைக்காலனைக்
காலெடுத் தடக்கிய கடவுணின் னடைக்கலம்

(பொ-ரை) எல்லாவற்றையுங் அடக்கும் தொழிலில் வல்லமையுடைய கொல்லுந் தொழிலைச் சுபாவமாகப்படைத்திருக்கும் எமனைக்காலால் உதைத்து அடக்கிய கடவுளே! நான் உன்னை அடைக்கலமடைந்தேன்.

உலகடங் கினும்படைத் துடையவன் றலைபறித்
திடக்கையி லடக்கிய விறைவநின் னடைக்கலம்

(பொ - ரை) எல்லா உலகங்களையும் படைத்திருக்கின்ற பிரம தேவனது தலையைக்கிள்ளி இடதுகையில் தாங்கியிருக்கின்ற நிலைவனே! நான் உன்னை அடைக்கலமடைந்தேன்;

செய்யபொன் னம்பலச் செல்வநின் னடைக்கலம்

(பொ - ரை) செவ்வந்த பொன்னம் பலத்திலிருக்கும் செல்வனே! நான் உன்னை அடைக்கல மடைந்தேன்;

ஐயநின் னடைக்கல மடியநின் னடைக்கலம்

(பொ-ரை) ஐயனே! (எனக்கு வேறோர் துணையில்லாமையால்) அடியேனாகிய நான் உன்னை அடைக்கல மடைந்தேன்;

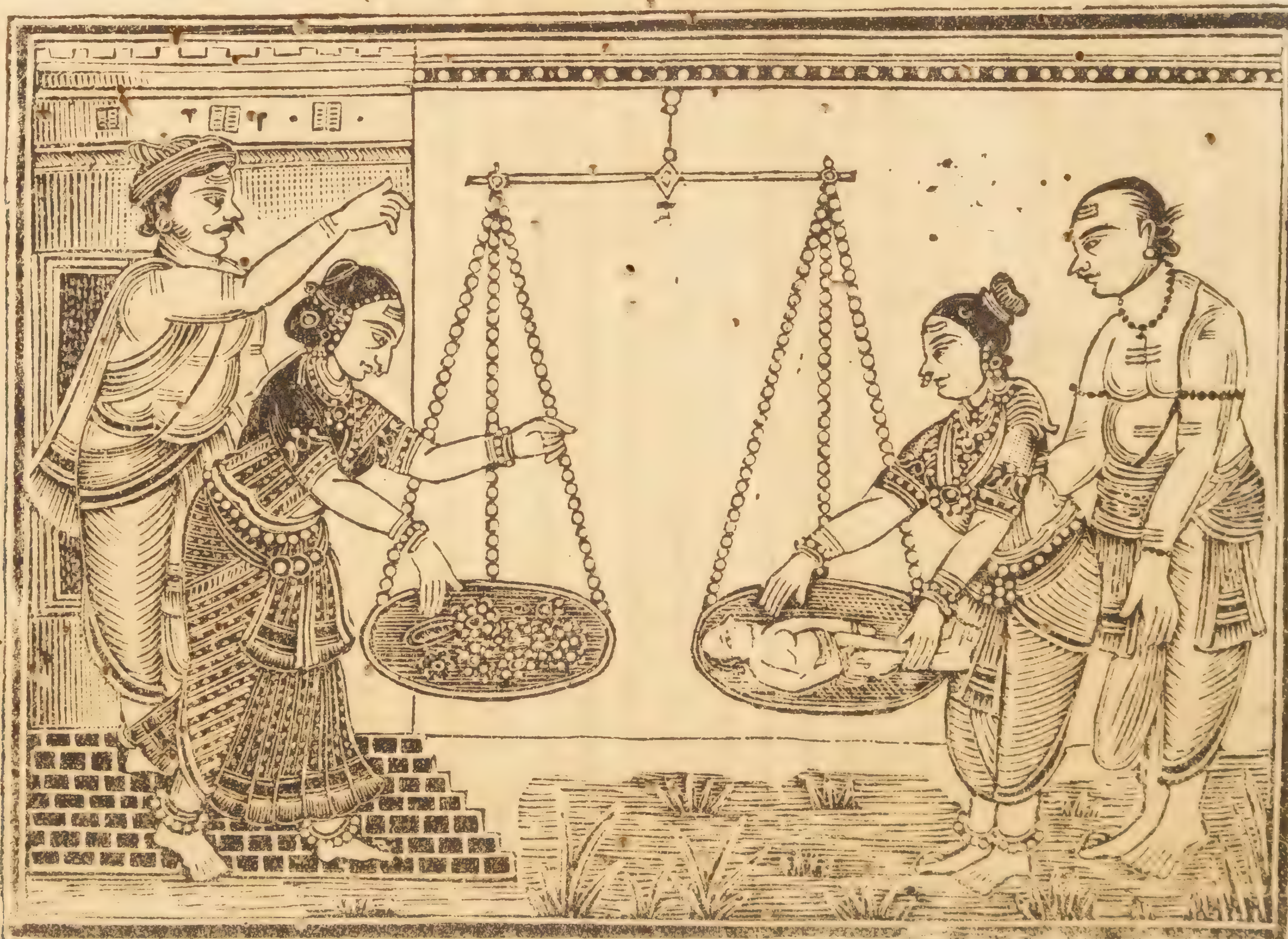
மனவழி யளைத்திடுங் கனவெனும் வாழ்க்கையும்
விழுப்பொருளறிய வழுக்குறு மனனும்
ஆணவமலத்துதித் தளைந்தது ழிளைந்திடு
நிணைவைப் புழுவென நெளித்திடு சிந்தையும்
படிறும் பாவமும் பழிப்புறு நினைப்பும்
தவறு மழுக்கறு மிவரும் பொச்சாப்பும்
கவடும் பொய்யுஞ் சுவடும் பெருஞ்சின
விகலுங் கொலையு மிழிப்புறு புன்மையும்
பகையு மச்சமுந் துணிவும் பணிப்பும்.
முக்குண மடமையு மைம்பொறி முயக்கமும்
இடும்பையும் பிணியு மிடுக்கிய வாக்கையை
உயிரொனுங் குருகுவிட் டோடுங் குரம்பையை
எலும்பொடு நரம்புகொண் டிடையிற் பிணித்துக்

கொழுந்தசை மேய்ந்து மெழுக்குவிழுங் குடிலைச்
செழும்பெழு வுதிரச் சிறுபுழுக் குரம்பையை
மலவுடற் குடத்தைப் புலவுடற்புட்டிலைத்
தொலைவிலாச் சோற்றுத் துன்பக் குழியினைக்
கொலைப்படைக் கலம்பல கிடக்குங் கூட்டைச்
சலிப்புறு வினைப்பல சரக்குக் குப்பையைக்
கோட்சரக் கொழுகும் பீறற் கோணியைக்
கோபத்தீ மூட்டுங் கொல்லன் றுருத்தியை
ஐம்புலப் பறவை யடையும்பஞ் சரத்தைப்
புலராக் கவலை விளைமரப் பொதும்பை
ஆசைக் கயிற்றி லாடும்பம் பரத்தை
காசிற் பணத்திற் சுழலுங் காற்றாடியை
மக்கள் வினையின் மயங்குந் திகிரியைக்
கடுவெளி யுருட்டிய சகடக்காலைப்
பாவச் சரக்கொடு பவக்கடல் புக்கு
காமக் காற்றெடுத் தலைப்பக்
கெடுவழிக்கரைசேர் கெடுமரக் கலத்தை
இருவினைவிலங்கொடு மியங்குபுற்கலனை
நடுவன்வந்தழைத்திட நடுங்கிடும்யாக்கையைப்
பிணமெனப்படுத்தியான் புறப்படும்பொழுதுநின்
னடிமலர்க்கமலத்துக் கபயநின் னடைக்கலம்
வெளியிடை யுருமிடி யிடித்தென வெறித்தெழுங்
கடுநடை வெள்விடைக் கடவுணின் னடைக்கலம்
இமையா நாட்டத் திறையே யடைக்கலம்
அடியார்க் கெளியா யடைக்கல மடைக்கலம்

மறையவர் தில்லை மன்றுணின்றாடிக்
கருணைமொண்டலையெறி கடவுளேயடைக்கலம்
தேவருமுனிவருஞ் சென்றுநின்றேத்தப்
பாசிழைக்கொடியொடு பரிந்தருள்புரியும்
எம்பெருமானின் னிணையடிக்கபயம்
அம்பலத்தரசே யடைக்கலமுனக்கே.

(பொ-ரை) மனம்போகும் வழியிலேயேபோய் என்னை அலைத்துக் கெடுக்கின்ற கனவுபோலொத்த இந்தவாழ்வும், உயர்ந்த பொருள்களை அராய்ந்தறியாத குற்றம்பொருந்திய மனமும், ஆணவம் என்கிறமலத்தில் பிறந்து அதிலேயே பூசிக்கொண்டு நவழ்கின்ற நிணத்தில் இருக்கும் புழுவைப்போல நெளிகின்றசிந்தையும், மிகுந்தபாவமும், (பலபேர்களால்) பழிக்கப்படுகின்றஎண்ணமும், தவறிப்போவதும், பொறாமையும், மறதியும், சவடும், பொய்யும், குறியும் மிகுந்த கோபத்தால் உண்டாகும் விரோதமும், கொலையும், இழிவான அஞ்ஞானமும், அச்சமும், நிச்சயமும், நடுக்கமும், இராசத, தாமத, சாத்துவீக குணங்களினுடைய அறிவில்லாமையும், மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்னும் ஐம்பொறிகளின் வாசமும், தரித்திரமும், நோயும், (ஆகிய இவைகளெல்லாம் கூடி) வருத்தப்படுத்துகின்ற தேகத்தை, உயிர் என்கிறபக்ஷியானது விட்டு விட்டு ஓடிப்போகும் கூண்டை, எலும்பாலும் நரம்பாலும்கட்டப்பட்டதும் தோலால்பூசப்பட்டதுமாகியஒழுகும்குடிசையை செழுமையானஉதிரத்தையுடைய சிறியபுழுக்கள் நெளியும்கூண்டை, மலம்நிறைந்த பாண்டத்தை, புலால்சரக்கைக் கொண்டிருக்கும் கூடையை, ஒழியாத துன்பங்கொடுக்கும் சோற்றுக்குழியை, கொலைசெய்வதற்குரிய பல ஆயுதங்களும் சேர்ந்திருக்கும் கூண்டை, மிகுந்த வெறுப்பையுடைய பலவகைப்பட்ட வினைச்சரக்குகளாகிய குப்பையை, கோள்சொல்லுதல் என்னும் சரக்குகள் சிந்துகின்ற துவாரம் பொருந்திய கோணியை,

கோபமாகியநெருப்பை மூட்டுகின்றகொல்லனுலைய(உலைக்களத்தி லுள்ளதுருத்திபோன்ற) துருத்தியை,சத்த,பரிச,ரூப,ரச,கந்தம்என் கிற ஐம்புலன்கள் என்னும் பக்ஷிகள் குடிகொள்ளுகின்ற கூண்டை. நீங்காத வியசனமாகிய மரங்கள் நெருங்கியிருக்கின்ற சோலையை. ஆசையென்கிறகயிற்றினால் ஆடப்படும் பம்பரத்தை, காசுக்கும்,பண த்துக்கும் சுழலாநிற்கும்காற்றாடியை, மனிதர்களுடைய வினைக்குத் தகுந்தபடி மறைந்து மறைந்து வருகின்ற சக்கரத்தை, கொடிய வெளியில் உருட்டிய தேர்க்காலை பாவமாகிய சரக்குகளோடுஜன்மம் என்கிற சமுத்திரத்தில் புகுந்து காமமாகிய காற்றானது எழுந்து அலைக்கக் கெட்டவழியாகிய கரையில் சேர்கின்ற கொடியகப்பலை, நல்வினை, தீவினை என்றுசொல்லும் இருவினை விலங்குடனேசஞ்சரி க்கும் மானை, எமனானவன் வந்து கூப்பிடும்போது பயப்படுகின்ற (மேலேசொன்ன இலட்சணங்களோடுகூடின) தேகத்தைப் பிணமா கக் கீழேதள்ளிப் போட்டு உயிராகிய நான்வெளியில் புறப்பட்டுப் போகும்பொழுதுஉன்னுடையதிருவடித்தாமரைகளில்அபயமடையு ம்பொருட்டுஉன்னையடைக்கலமடைதல்வேண்டும்ஆகாயத்திலுள்ள மேககர்ச்சனைபோல் ஆர்ப்பரித்துஎழுகின்ற கடியநடையையுடைய வெள்ளிய ரிஷபவாகனரூடராகிய கடவுளே! நான் உன் அடைக் கலம். இமைக்காதபார்வையையுடையதலைவனே! நான்உன்அடை க்கலம், அன்பர்களுக்கு எளியவனே, அடைக்கலம்! அடைக்கலம்!! மூவாயிரம்பிராமணர்கள் வாழ்கின்ற சிதம்பரத்தின்கண் சிற்றம்பல த்தில் திருநடனஞ்செய்து திருவருளாகிய அலையை வீசுகின்ற தெய் வக்கடலே! நான் உன்னடைக்கலம், தேவர்களும், முனிவர்களும் வந்திருந்து துதிசெய்யும்படிபார்வதாதேவியோடும் எழுந்தருளியிரு ந்து உயிர்களுக்கு அருள்செய்கின்ற எம்பெருமானே! உன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளுக்கும் அபயமானேன் அம்பலத்திற்குத் தலைவ னே! (நான்வேறொருதெய்வத்தினிடத்தில் அடைக்கலமடையாமல்) உன்னிடத்திலேயே அடைக்கலமடைந்தேன், (ஆகையால்நீயேஎன் னை ஆண்டருள்செய்யவேண்டும்) (எ-று)

நான்காவது

கோயிற்றிருவகவல்.

திருமால்பயந்த திசைமுகனமைத்து
ஒருமேழ்பிறவியு மானிடத்துதித்து
மலைகள்கோமான் மலரடியிறைஞ்சிக்
குலவியசிவபதங் குறுகாதவமே
மாதரைமகிழ்ந்து கால்கொண்டாடும்
மானுடர்க்கெல்லாம் யானெடுத்துரைப்பேன்
விளிவெளிமார்க்க டெளிவுறக்கேண்மின்

(பொ - ரை) விஷ்ணுவினால் (புத்திரனாகப்) பெறப்பட்ட பிரமதேவன் சிருஷ்டித்து வருகின்ற ஏழு சன்மங்களும் மானிட ஜென்மத்திலேயேபிறந்து, பார்வதாதேவியின் தலைவனாகியசிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கி விளங்குகின்ற சிவபதவியை யடையாமல் வீணாகப் பெண்களைப்பார்த்துப் புகழ்ந்துகொண்டாடுகின்றமனிதர்களுக்கெல்லாம் நான் (சிலவிஷயங்களை எடுத்துச்சொல்வேன். அப்படி நான் சொல்லும் விஷயங்களை) ஓ மனிதர்களே! நீங்கள் தெளிவாகக்கேளுங்கள், (அவை எவைஎன்றால் பெண்களினுடைய)

முள்ளுங்கல்லு முயன்றுநடக்கும்
உள்ளங்காலைப் பஞ்செனவுரைத்தும்
வெல்லெளலும்பாலே மேவியகணைக்கால்
துள்ளும்வராலெனச் சொல்லித்துதித்தும்
தசையுமெலும்புந் தக்கபுன்குறங்கை
இசையுங்கதலித் தண்டெனவியம்பியும்

நெடுமுடறாங்கி நின்றிடுமிடையைத்
துடிபிடியென்றுசொல்லித்துதித்தும்
மலமுஞ்சலமும் வழும்புந்திரையும்
அலையும்வயிற்றை யாலிலையென்றும்
சிலந்திபோலக் கிளைத்துமுன்னெழுந்து
திரண்டுவிம்மிச் சீப்பாய்ந்தேறி
உகிராற்கீற வுலர்ந்துள்ளுருகி
நகுவார்க்கிடமாய் நான்றுவற்றும்
முலையைப்பார்த்து முளரிமொட்டென்றும்
குலையுங்காமக் குருடர்க்குரைப்பேன்

(பொ-ரை) முள்ளிலும், கல்லிலும்நடக்கின்ற உள்ளங்காலை செம்பஞ்சு என்று சொல்லியும், வெள்ளை எலும்பினால் ஆகியகணைக்காலை வரால்மீனென்று! சொல்லியும், சதையும், எலும்பும் தகுந்தவாறாக அமைந்திருக்கின்ற அற்பத்துடையை இசைந்த வாழைத்தண்டென்று சொல்லியும், நீண்ட உடம்புகளையெல்லாம் சுமந்துகொண்டிருக்கும் இடுப்பை உடுக்கை யென்றும், பிடியளவான தென்றும் சொல்லிப் புகழ்ந்தும், மலமும், நீரும், கொழுப்பும் அலைந்துகொண்டிருக்கும் வயிற்றினை ஆலிலையென்று சொல்லியும், சிலந்திப்புற்றுப் போல் வெளிப்பட்டு பார்வைக்கு முன்னே எழுந்து குவிந்து பரந்து சேடிந்து நகத்தாற் கீற உலர்ந்து உள்ளேஉருகிப் பலபேர் சிரிக்கும்படி (சிலகாலத்திற்குள்) நீண்டு வற்றிப்போகின்ற முலைகளைப் பார்த்து தாமரைமொக்குஎன்றுசொல்லியும், அழிகின்றகாமத்தால் குருடரா யிருக்கிறவர்களுக்கே நான் எடுத்துச்சொல்லுவேன். (இப்படி சொன்னதினால் மோனத்தில் உள்ளவர்களுக்கு நான் சொல்லவரவில்லை என்பது கருத்து)

நீட்டவுமுடக்கவு நெடும்பொருள்வாங்கவும்
ஊட்டவும்பிசையவு முதவியிங்கியற்றும்

அங்கையைப்பார்த்துக் காந்தளென்றுரைத்தும்
வேர்வையுமழுக்கு மேவியகழுத்தைப்
பாரினிலினிய கமுகெனப்பகர்ந்தும்
வெப்புமூத்தையு மேவியவாயைத்
துப்புமுருக்கின் றாய்மலரென்றும்
அன்னமுங்கறியு மசைவிட்டிறக்கும்
முன்னியபல்லை முத்தெனமொழிந்தும்
நீருஞ்சளியு நின்றுநின்றொழுகும்
கூரியமூக்கைக் குமிழெனக்கூறியும்
தண்ணீர்பீளை தவிராதொழுகும்
கண்ணைப்பார்த்துக் கழுநீரென்றும்
உள்ளுங்குறும்பி யொழுகுங்காதை
வள்ளைத்தண்டின் வளமெனவாழ்த்தியும்
கையுமெண்ணெயுங் கலவாதொழியில்
வெய்யவதரும் பேனும்விளையத்
தக்கதலையோட் டின்முளைத்தெழுந்த
சிக்கின்மயிரைத் திரண்முகிலென்றும்
சொற்பலபேசித் துதித்துநீங்கள்
நச்சிச்செல்லு நரகவாசல்

(பொ-ரை) நீட்டுதற்கும், முடக்குதற்கும், மிகுந்த பொருள்களை வாங்குதற்கும், ஊட்டுதற்கும், பிசைவதற்கும், உதவியாய் (அக்காரியங்களை யெல்லாம்) இவ்விடத்தில் செய்கின்ற அழகியகைகளைப்பார்த்துக் காந்தட்பூ வென்றுசொல்லியும், வேர்வையும் அழுக்குஞ் சேர்ந்துள்ள கழுத்தை பாக்குமரமென்று சொல்லியும், வெப்புநாற்றமும், மூத்தையுமுள்ளவாயைபவழமென்றும், முருக்கம்பூவென்றும்சொல்

லியும், சோற்றையுங்கறியையும் மென்றுதின்னும்பற்களைமுத்தென்றுசொல்லியும், சலமும், சளியும், இருந்திருந்தொழுகுகின்றகூர்மையான மூக்கைக் குமிழம்பூ வென்றுசொல்லியும், சலமும் பீளையும் என்றும் வீந்தண்டயும் கண்களைப் பார்த்து நீலோற்பலமலர் என்றுசொல்லியும் குறும்பி, குடிகொண்டிருக்குங் காதைவளமானவள்ளைத்தண்டென்று சொல்லியும், கையில் குழைப்பிய எண்ணெயைத் தடவா விட்டால் கொடிய சுண்டுகளும், பேன்களும் உண்டாகும்படி தலையோட்டில் முளைத்திருக்கும் சிக்கோடுகூடியமயிரை மேகக்கூட்ட மென்றுசொல்லியும் (இப்படிப்பட்ட உவமானச்) சொற்களால் பலவகையாகப் புகழ்ந்து நீங்கள் விரும்பிப்போகின்ற நரகவாசலானது!

தோலுமிறைச்சியுந் துதைந்துசீப்பாயும்
தாமப்பாழி கருவிளைகழனி
தூமைக்கண்டவழி தொளைபெறுவாசல்
எண்சாணுடம்பு மிழியும் பெருவழி
மண்பாற் காமங் கழிக்கு மறைவிடம்
நச்சிக்காமுக நாய்தானென்றும்
இச்சித்திருக்கு மிடைகழிவாயில்
திங்கட்சடையோன் றிருவருளில்லார்
தங்கித்திரியுஞ் சவலைப்பெருவழி
புண்ணிதுவென்று புடவையைமூடி
உண்ணீர்பாயு மோசைச்செழும்புண்
மால்கொண்டறியா மாந்தர்புகும்வழி
நோய்கொண்டொழியா நுண்ணியர்போம்வழி
தருக்கியகாமுகர் சாரும்படுகுழி
செருக்கியகாமுகர் சேருஞ்சிறுகுழி
பெண்ணுமாணும் பிறக்கும்பெருவழி

மலஞ்சொரிந்திழியும் வாசற்கருகே
சலஞ்சொரிந்திழியுந் தண்ணீர்வாசல்

(பொ-ரை) தோலும், மாமிசமும் சேர்ந்து சேவழிகின்ற காமப்பாழியாம்; கருக்கள் உண்டாகத்தக்க கழனியாம்; தூமையொழுகுகின்ற வழியாம்; தொல்லையையுடைய வாசலாம்; எட்டுஜாண் அளவுள்ள உடம்பானது வெளிப்படும்படியான பெரியவழியாம்; உலகத்தில் காமத்தை ஒழிக்கின்ற மறைவிடமாம்; அதைவிரும்பி ஆசையுடையவனு யிருக்கத்தக்க மத்தியிலுள்ள பெரியவாசலாம்; சடையில் சந்திரனைத்தரித்த சிவபெருமானுடைய திருவருளில்லாதவர்கள் இருந்து திரிகின்ற சவலையானபெரியவழியாம்; இதுபுண்ணுகுமென்று அதைப் புடைவையால்மூடவும் உள்ளிருந்துஞ் சலத்தைக் கக்குகின்ற செவந்த புண்ணும்; சிவபெருமானது திருவருளை அறியாதவர்கள் மயக்கங்கொண்டு புகுகின்ற வழியாம்; நீங்காத காமநோயைத் தம்மிடத்தில் பெற்றிருக்கும் அற்பர்கள் பேசுகின்றவழியாம்; தர்க்கத்தையும், செருக்கையு மடைந்த காமவான்களால் அடையப்படும் சிறிய படுகுழியாம்; பெண்ணும் ஆணும் பிறப்பதற்கு இடமானபெரிய வழியாம்; மலமானது வெளிப்பட்டிழிகின்ற வாசலுக்குச் சமீபமாக இருந்து சலம்வெளிப்பட்டிழியும் தண்ணீர் வாசலாம். (ஆகையால் இப்படிப்பட்ட தன்மையதாகிய)

இத்தைநீங்க னிநிதெனவேண்டா
பச்சிலையிடினும் பத்தர்க்கிரங்கி
மெச்சிச்சிவபத வீடருள்பவனை
முத்திநாதனை மூவாமுதல்வனை
அண்டரண்டமு மனைத்துளபுவனமுங்
கண்டவண்ணலைக் கச்சியிற்கடவுளை
ஏகநாதனை யிணையடியிறைஞ்சுமின்
போகமாதரைப் போற்றுதலொழிந்தே.

(பொ-ரை) இந்தக் காமக்குழியை உலகத்தவர்களே! நீங்கள் சுகமுடையதென்று நினைத்து அந்தவழியில் செல்லவேண்டாம். (அப்படி செல்வதில் மோக்ஷசாதனத்திற்குக் கெடுதியுண்டாகும் ஆகையால் மேல்சொன்னபடி யெல்லாம்) போகத்தைக் கொடுக்கும்பெண்களைப் புகழ்வதைவிட்டு அன்பர்கள் பசியு இலையைப்போட்டுப் பூசித்தாலும் அவர்களுக்கு மனமிரங்கிச் சிவபதவியான மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவனும் மோட்சத்திற்குத் தலைவனும், அழியாதமுதல்வனும், அண்டரண்டங்களையும் ஈரேழுபதினான்கு உலகங்களையும், சிருஷ்டித்தகாஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனும் (தன்னைப்போல் வேறொரு தெய்வமில்லாமல் தானேதெய்வமாயிருக்கும்) தன்னந்தனியனும் ஆகிய சிவபெருமானது இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்குங்கள். (அப்படிவணங்குவீராகில் அவன் உங்களுக்குப்பிறவாநெறியைக் கொடுப்பான் என்பதுகுறிப்பு.)

திருவேகம்பமாலை.

அறந்தானியற்று மவனிலுங்கோடி யதிகமில்லந்
துறந்தானவனிற் சதகோடியுள்ளத் துறவுடையோன்
மறந்தானறக்கற் றறிவோடிருந்திரு வாதனையற் [னே.
றிறந்தான்பெருமையை என்சொல்லுவேன்கச்சி யேகம்ப

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! வீட்டை நீங்கிய துறவியானவன் தருமம் செய்பவனைப்பார்க்கிலும் கோடிபங்கு உயர்ந்தவனாவான்; மனத்தைநீங்கிய துறவி (முன் வீட்டை நீங்கியவனைப் பார்க்கிலும்) நூறுகோடிபங் கதிகமாவான்;

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! (விவாககாலமுதல்) கையைப்பிடிப்ப தற்குச் சுவாதீனமுடைய புருஷனானவன் தூங்கும்போது (தன்மே லிருக்கும்) அவனுடையகையை எடுத்துஅசையாதபடி அப்புறத்தில் வைத்து வேறே ஒருவீட்டுக்குப்போய் (களவியலின் லட்சணத்தை அநுபவித்து) சோரநாயகனிடத்திலிருந்து நித்திரைசெய்துபிறகு அவனிடத்திற்குவந்து (முன்படுத்திருந்ததுபோலவே படுத்துக்கொண்டு) தூங்குங் குணமுடைய பெண்களை நான் எப்படி துணையானவர்கள் என்று நம்புவேன். (எ-று)

இப்படி சோரத்தன்மை வாய்த்தும் வாய்க்காமலும் இருக்கும் பெண்கள் ஆசையால் படுகுழியில் வீழ்ந்தழிவதே நிச்சயமாகையால் அவர்களை நான்விரும்பேன் என்பதுகருத்து. (௬)

நன்றீற்பூட்டியசூத்திரப்பாவை நன்னார் தப்பினாற்
றன்னாலுமாடிச் சலித்திடுமோவந்தத் தன்மையைப்போ
லுன்னாலியானுந் திரிவதல்லான் மற்றுனைப்பிரிந்தா
லென்னாலிங் காவதுண்டோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே, நல்லநாரினால் இணைக்கப்பட்டிருக்கிற சூத்திரத்தையுடைய பொம்மையானது அந்தநார் அறுந்தாலும் தவறினாலும் தானேசற்றுநேரம் ஆடிப் பின் விசையடங்க நின்றுவிடுவதுபோல, உன்னால் நானும் (உலகத்தில்) திரிகின்றேனேயொழிய நான் உன்னைப் பிரியும்பக்ஷத்தில் என்னால் ஆகுங்காரியம் ஏதாயினும் ஒன்று உண்டோ? இல்லை. (எ-று)

எல்லாஞ் சிவன்செயலே யென்பதுகருத்து. ஏனென்றால் சிவன் அந்தந்த உயிர்களுக்கு உள்ளிருந்து அவ்வவ்வுயிர்களை ஆட்டுகின்றான் ஆகையால்.

சிவன் ஆட்ட உயிர்கள்ஆடுகின்றன என்பதற்கு உதாரணம்:—

"ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடா தாரே
யடக்குவித்தா லொரொருவ ரடங்கா தாரே
யோட்டுவித்தா லாரொருவ ரோடா தாரே
யுருகுவித்தா லாரொருவ ருருகா தாரே
பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடா தாரே
பணிவித்தா லாரொருவர் பணியா தாரே
காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணா தாரே
காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்காலே"

என்னும் அப்பர்சுவாமிகள் திருவாக்கானுணர்க. (௪)

நல்லாரிணக்கமு நின்பூசைநேசமு ஞானமுமே
யல்லா துவேறு நிலையுளதோவக மும்பொருளு
மில்லாளுஞ்சுற்றமு மைந்தரும்வாழ்வு மெழிலுடம்பு
மெல்லாம்வெளிமயக்கே யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ள) என்னுடையதலைவனே, காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே, வீடும், பொன்னும், பெண்சாதியும், சாதியாரும், பிள்ளைகளும், வாழ்க்கையும், அழகிய உடம்பும் ஆகிய இவை எல்லாம் வெளியில் வேஷங்காட்டி மயக்கத்தை யுண்டுபண்ணத்தக்கவைகளே, (ஆகையால் அம்மயக்கத்தை நீக்கி அருள்செய்யத்தக்கவை (நல்லவர்களுடைய சினேகமும், உன்னுடைய பூசையில் விருப்பமும், ஞானமுமே அல்லாமல் வேறு உறுதிநிலையுண்டோ? இல்லை. (எ-று)

உன்னுடைய அருளைக்கொடுப்பவை நல்லாரிணக்கம் முதலியவையாம், மயக்கத்தைத்தருபவை அகம், பொருள் முதலியவையாம். ஆகையால் உன்னுடைய அருளைக் கொடுப்பவைகளே எனக்கு வேண்டும் என்பதுகருத்து. (௫)

பொல்லாதவனெறி நில்லாதவனைம் புலன்கடமை
வெல்லாதவன்கல்வி கல்லாதவன்மெய் யடியவர்பாற்
செல்லாதவனுண்மை சொல்லாதவனின் திருவடிக்கன்
பில்லாதவன்மண்ணி லேன்பிறந்தேன் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே, மிகவும்கொடியனாகவும், சன்மார்க்கத்தில் வாசஞ்செய்யாதவனாகவும், சத்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரச, கந்தங்களாகிய ஐம்புலன்களை அடக்காதவனாகவும், ஞான நூல்களைக் கற்றுக்கொள்ளாதவனாகவும், உன்னுடைய திருத்தொண்டர் குழாத்துள்கூடி நட்பாயிராதவனாகவும், என்னாளிங்கு நேர்ந்தாலும் பேசவேண்டிய உண்மையைப் பேசாதவனாகவும், உன்னுடைய திருவடிகளிடத்தில் அன்பில்லாதவனாகவும் இவ்வுலகத்தி னிடத்தில் நான்பிறந்தது எற்றுக்கோ? அறியேன்.

ஆன்மாவானது ஒருதேகத்தோடு கூடி உலகத்தினிடமாக வருவது மேற்சொன்ன சன்மார்க்கமுதலியவைகளை அடைவதற்கேயாம். அப்படி நான் அந்தச் சன்மார்க்கமுதலியவைகளை அடையாமையால் இந்தச்சென்மத்தால் எனக்கோர்பிரயோசனமும் இல்லை ஆகையால் கழிந்தநாள்போக இனியேனும் எனக்கு நீயே அருளளித்து ஆளவேண்டும் என்பது கருத்து. (௬)

பிறக்கும்பொழுது கொடுவந்ததில்லைப் பிறந்துமண்மே
லிறக்கும்பொழுது கொடுபோவதில்லை யிடைநடுவிற்
குறிக்குமிச்செல்வஞ் சிவன்றந்ததென்று கொடுக்கறியா
திறக்குங்குலாமருக் கென்சொல்லுவேன் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! உயிர்கள் உலகத்தில் பிறக்கும்போதேசெல்வத்தைக்கொண்டு

வந்ததில்லை, அப்படிபிறந்து சிலகாலம் வாழ்ந்து சாகும்போதும் அதைத்தங்களோடுகூடக்கொண்டு போவதுமில்லை ஆகையால், இவ்விரண்டிற்கும் மத்தியில் கிடைக்கும் இந்தச் செல்வத்தைச் சிவபெருமானால் கொடுக்கப்பட்டதாமென்றுநினைத்து இறப்போர்க்குக் கொடுக்காமலே வாணாளை வீணாகக் கழித்துச் சாகின்ற குலாமருக்கு நான் என்ன சொல்லுவேன். (எ-று)

நாம் உலகத்தினிடமாகப்பிறந்துசெல்வம்கிடைத்தபோது அப்பிறப்பினாலடையத்தக்கபயனாகிய தர்மத்தைச்செய்யவேண்டும்என்பது கருத்து. (எ)

அன்னவிசார மதுவேவிசார மதுவொழிந்தாற்
சொன்னவிசாரந் தொலையாவிசாரநற் றோகையரைப்
பன்னவிசாரம் பலகால்விசாரமிப் பாவிநெஞ்சுக்
கென்னவிசரம் வைத்தாயிறைவா கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! எனக்கு உணவைப்பற்றிய துக்கம் முன்னே உண்டாகும். அதுதீர்ந்தால் பொருளைப்பற்றிய துக்கமாம். அதுவும் நீங்குமானால் பெண்கள்மேல் மனம் செல்லுதலாகிய துக்கமாம். இப்படி பலநாளும் துக்கப்படும்படியாக எவ்வளவு வருத்தத்தை எனக்குக் கூட்டிவைத்தாய். அவ்வருத்தங்களை யெல்லாம் நீக்கியருள்வதென்றோ! (எ-று) (அ)

கல்லாப்பிழையுங் கருதாப்பிழையுங் கசிந்துருகி
நில்லாப்பிழையு நினையாப்பிழையு நின்னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப்பிழையுந் துதியாப்பிழையுந் தொழாப்பிழையு
மெல்லாப்பிழையும் பொருத்தருள்வாய் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே? நான் ஞானநூல்களைக் கற்காதகுற்றத்தையும் அதைச் சிந்தி

க்காத குற்றத்தையும், மனமிளகிக் கரைந்து தன்வசமற்றிராத குற்றத்தையும், அப்படி இருப்பதற்கான மார்க்கத்தை எண்ணிப்பாராத குற்றத்தையும், உன்னுடைய பஞ்சாட்சரத்தை வாயாற்சொல்லாத குற்றத்தையும், அவற்றைச் சூக்குமைவாக்கால் தியானிக்காத குற்றத்தையும், இன்னுமுள்ள வேறு குற்றங்களையும் பொறுத்துத் திருவருள்செய்யவேண்டும். (எ-று) (௯)

மாயநட்போரையு மாயாமலமெனு மாதரையும்
வீயவிட்டோட்டி வெளியேபுறப்பட்டு மெய்யருளாந்
தாயுடன்சென்றுபின் றாதையைக்கூடிப்பின் றாயைமறந்
தேயுமதேநிட்டை யென்றானெழிற் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) அழகினையுடைய காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! (என்னை அடிமைகொண்டு ஆளுதற்பொருட்டு எழுந்தருளிவந்தமௌனாசிரியன்) வஞ்சனையையுடைய சிநேகரையும் ஒழியாத ஆணவமென்னும் பெண்களையும் நீக்கித்துறவறம் பூண்டு உண்மையருளாகிய சத்தியோடு கூடிச்சென்று பிறகு தகப்பனாகிய சிவபிரானைக்கூடிப் பிறகு தாயைமறந்து பொருந்தி யிருப்பதே மௌனநிஷ்டை-யாகும் என்று உபதேசித்தான். (எ-று)

ஆனாலும் என்னை அவ்வுபதேச வழியில் நிறுத்தி அதுகைகூடும்படி கிருபைசெய்து ரக்ஷிக்கவேண்டியவன் நீயே என்பது குறிப்பு.

தாயுடன்கூடி என்றது—குண்டலி சத்தியோடுசென்று சிவத்தினிடத்தைச்சேர்தலை. சிவத்தைச் சேர்ந்தபிறகு குண்டலி தோன்றவில்லையாகையால் "தாயை மறந்து" என்றும் கூறினர். (௰)

வரிக்கோலவேல்விழி யாரனுராக மயக்கிற்சென்று
சரிக்கோதுவேனெழுத் தஞ்சுஞ்சொலேன் றமியேனுடல

நரிக்கோகழுகு பருந்தினுக்கோவெய்ய நாய்தனக்கோ
வெரிக்கோவிரை யெதுக்கோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! அழகிய கண்களுடைய பெண்களுடைய மாய்கையில் அகப்பட்டு அவர்களைப் புகழ்வோனே யொழிய உனக்குரிய பஞ்சாக்ஷரதியானத்தை ஒருபோதுஞ் செய்தேனில்லை. ஆகையால் அடியேனுடையதேகமானது நரிக்கு இரையாகுமோ? கழுகினுக்கு இரையாகுமோ? பருந்தினுக்கு இரையாகுமோ? கொடிய நாய்க்கு இரையாகுமோ? நான் அறியேன். (எ-று) (கச)

காதென்றுமூக்கென்று கண்ணென்றுகாட்டியென் கண்ணெதிரே
மாதென்றுசொல்லி வருமாயைதன்னை மறலிவிட்ட
தூதென்றெண்ணாமற் சுகமென்றுநாடுமித் துர்ப்புத்தியை
யேதென்றெடுத்துரைப்பே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! காதுகளையும், மூக்கையும், கண்களையும் காட்டி என் கண்முன்னே நான்தான் பெண்என்று சொல்லிக்கொண்டு வரும்மாயையை எமனால்விடப்பட்ட தூதென்று நினைக்காமல், சுகந் தரத்தக்கதாமென்று எண்ணி மயங்கும் என்னுடைய துர்புத்தியை என்னவென்று எடுத்துச்சொல்வேன். (எ-று)

பெண்ணாசை கொடிதாயினும் அதையே நன்மையுடையதாக எண்ணும் என்புத்தியைச் சீர்திருத்தி ஆட்கொள்ளவேண்டும் என்பது கருத்து. (கரு)

ஊருஞ்சதமல்ல வுற்றார்சதமல்ல வுற்றுப்பெற்ற
பேருஞ்சதமல்ல பெண்டீர் சதமல்ல பிள்ளைகளுஞ்
சீருஞ்சதமல்ல செல்வஞ்சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ்சதமல்ல நின்றாள் சதங்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! (எனக்கு) ஊர் துணையல்ல; சாதியார் துணையல்ல; தாய்தகப்பன்மாரும் துணையல்ல; பெண்சாதிதுணையல்ல; பிள்ளைகள் துணையல்ல; சிறப்புந்துணையல்ல; பொருள் துணையல்ல; இன்னும் ஊரிலுள்ளஎவருந்துணையல்ல; (ஆகையால் இவைகள்நீங்கிய) உன்னுடைய திருவடிகளே எனக்குத் துணையாகும் ஆகையால் அந்தத் திருவடிகளை எனக்குக் கொடுத்தருளவேண்டும். (எ-று) (கரு)

சீறும்வினையது பெண்ணுருவாகித் திரண்டுருண்டு
கூறுமுலையு மிறைச்சியுமாகிக் கொடுமையினால்
பீறுமலமு முதிரமுஞ்சாயும் பெருங்குழிவிட்
டேறுங்கரைகண்டிலே னிறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! கொடுமைமிகுந்த தீவினையே பெண்ணுருபங்கொண்டு திரண்டுருண்ட முலையும், சதையுமாகவர, அந்தப் பெண்ணுருவில் ஒரு அங்கமாகவிருக்கும் மலமும் இரத்தமும் இழிகின்ற பெரிய குழியைவிட்டு ஏறிவெளியேவரும்படியான கரையைக்காணவில்லையே? ஈதென்னவிபரீதமோ அறியேன்! (எ-று)

இச்செய்யுள் பெண்ணாசையினின்றும் நீங்கப்பலவகையானபிரயத்தனப்பட்டும் என்றல் முடியவில்லை, ஆகையால் நீயே என்னை அதினின்றும் நீக்கியருளல் வேண்டும் என்பதை விளக்குகின்றது.

பொருளுடையோரை செயலினும்வீரரைப் போர்க்களத்துந்
தெருளுடையோரை முகத்தினுந்தேர்ந்து தெளிவதுபோ
லருளுடையோரைத் தவத்திற்குணத்தி லருளின்பத்தி
லிருளறுசொல்லினுங் காணத்தகுங்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! செல்வமுடையவர்களை அவர்களுடைய செய்கைகளாலும்,

வீரத்தன்மையுடையவர்களை யுத்தத்தினாலும், தெளிந்த அறிவுடையோர்களை அவர்களுடையமுகக்குறியினாலும், இவர்செல்வமுடையவராக இருக்கலாம்; இவர் மகாபராக்கிரமத்தை யுடையவராக இருக்கலாம் என்று உணர்ந்து கொள்வதுபோல, இவர்கள் திருவருள் கிடைக்கப்பெற்றவர்கள் என்பதை அவர்களுடைய தவமேம்பாட்டாலும், நற்குணத்தாலும், மன்னுயிர்மேல் கடாட்சவீட்சண்ணிய முள்ளமையாலும், இதோபசாரங்களாலும், இனியவசனங்களாலு ந்தெரிந்துகொள்ளப்படும். (எ-று)

இங்ஙனமிருத்தலால் நான் மேற்கூறிப்போந்த பலவகை நற்குணங்களில் ஒன்றிற் சிறிதேனும் இல்லாதவனாக விருக்கின்றேன் என்பதை நீயேயறிவாய் ஆகையால் நான்அப்படிப்பட்டவனாக இருந்தாலும் திருவருள்செய்யவேண்டியவன் நீயேயாம் என்பது கருத்து.

இதனைச், "சிவன்செயலாலே யாதும் வரும்" என மேலோர் கூறிய வாக்கியத்தானறிக. (கரு)

பருத்திப் பொதியினைப் போலேவயிறு பருக்கத்தங்க
டிருத்திக்கறுசுவை போடுகின்றார் துறந்தோர்தமக்கு
வருத்திபமுதிடமாட்டா ரவரை யிம் மாநிலத்தி
லிருத்திக்கொண்டே யிருந்தாயிறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! பருத்திப்பஞ்சின் சுமையைப்போல் வயிறானது பெருக்கும்படி அவ்வயிற்றில் அறுசுவையோடுகூடியபண்டங்களைப்போட் டடைக்கின்றார்களே யொழிய, இல்லறத்தினின்றும் நீங்கிய துறவிகளுக்குப் போசன மளிக்கமாட்டார்கள், ஆகையால் அப்படிப்பட்ட உலோபிகளை இவ்வுலகத்தின்கண் ஏன் வைத்திருக்கின்றாய். (எ-று)

சீக்கிரத்தில் அவர்கள் நகரத்துக்குச் செல்வது அவசியமாயிற்றே என்பது குறிப்பு.

உலகத்தார் தாங்கள் தின்னுவதையே பார்க்கிறார்களேயொழிய துறவிகளுக்கு அமுதளிக்க விரும்பார் என்பது கருத்து.

அறுசுவை என்றது - கைப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பு என்பன. (கசு)

பொல்லாவிருளகற் றுங்கதிர்கூகையென் புட்கண்ணினுக்
கல்லாயிருந்திடு மாறொக்குமே யறிவோருளத்தில்
வல்லாரறிவா ரறியார்தமக்கு மயக்கங்கண்டா
யெல்லாம்விழிமயக்கே யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! ஞானனந்தப் பெருவெள்ளமானது கொடிய இருட்டினைச் சேதித்துத் தள்ளுஞ் சூரியனானவன் கூகை என்கிற ஒருவகைப்பட்சியின் கண்ணுக்கு இருளாயிருப்பதைப் போலத் (தங்கள் தங்கள் மலமயக்கத்திற்கு ஈடாகத்தெரிந்துகொள்ளக் கூடியதாகவும் கூடாததாகவும் இருக்கும்) ஏனென்றால், ஞானமுதிர்ச்சியுள்ளார் அறிவார், அந்தமுதிர்ச்சியில்லார் மயங்குவார் ஆகையால் இவையெல்லாம் அகக்கண் புறக்கண்களது விபரீத வுணர்ச்சியாலேயாம். (எ-று). (கஎ)

வாதுக்குச்சண்டைக்குப் போவார்வருவர் வழக்குரைப்பர்
தீதுக்குதவியுஞ் செய்திடுவர் தினந்தேடியொன்று
மாதுக்களித்து-மயங்கிடுவார் விதிமாளுமட்டு
மேதுக்கிவர்பிறந்தா ரிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே இவ்வுலகத்தி லுள்ளார் வாதாடவும், சண்டைசெய்யவும், வழக்கிடவும் போவதும்வருவதுமாக யிருப்பார்,

தீயகாரியங்களுக்கு உபகாரியமுஞ்செய்வார் இவர்களுடைய ஆயுள் முடியும் வரைக்கும் தினந்தோறும் பொருள்தேடி ஒருபெண்ணுக்குக் கொடுத்தழித்து மயங்காநிற்பர். ஆகையால்; இவர்கள் இவ்வுலகத்தில் பிறந்தது எற்றுக்கோ; அறியேன். (எ-று)

இவ்வுலகத்தார் பிறந்ததொன்றுக்காக அதைவிட்டு வாணாளை வீணாளாக்கிப் பெண்கள் மயக்கத்தினால் அலைகின்றார்கள் என்பது கருத்து. (கஅ)

ஐயாமற்பொய்சொல்வர் நல்லோரைநிந்திப்ப ருற்றுப்பெற்ற
தாயாரைவைவர் சதிபாயிரஞ்செய்வர் சாத்திரங்க
ளாயார்பிறர்க்குப காரஞ்செயார்தம்மையண்டினர்க்கொன்
றீயாரிருந்தென்ன போயென்னகாண் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! (உலகத்தில் சிலர்) எப்பொழுதும் பொய்யே பேசுவர், பெரியோர்களை நிந்தனை செய்வார்கள், கஷ்டப்பட்டுப் பெற்றதாயைப் பலவகையாக வைவார்கள், அநேகமாகக் கொடிய தீமைகளைச்செய்வார்கள், சாஸ்திரங்களை ஆராய்ச்சி செய்யமாட்டார்கள், அந்நியர்களுக்கு உபகாரஞ்செய்யார்கள், தம்மைவந்து அடுத்து யாசித்தவர்களுக்கு ஒருபொருளையும் கொடார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இவ்வுலகத்தில் இருந்தாலென்ன பயன் போனால் என்னநஷ்டம். (எ-று)
தாய்கஷ்டத்தோடு பெற்றவள் என்பதை;

"தக்கதசமதி தாயொடு தான்படுந்
துக்கசாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்"

என்று மாணிக்கவாசகப்பிரான் அருளிச்செய்தமையானறிக. ()

அப்பென்றும் வெண்மைய தாயினுமாங்கந் நிலத்தியல்பால்
தப்பின்றியேகுண வேற்றுமைதான்பல சார்தலினாற்

செப்பிலபக்குவம் பக்குவமாயுள்ள சீவனிலு
மிப்படியேநிற்ப னெந்தைபிரான் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) எனக்குத் தந்தையொப்பானும், எம்பெருமானுமாகிய காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரேஸ்வரனென கடவுள் ஜலமானது எப்பொழுதும் வெண்மையுடையதாக யிருந்தாலும் அது தங்கியிருக்கின்ற நிலங்களின் வேறுபாட்டால் பலவகையான நிறங்களைப் பெறுவதுபோல அபக்குவ ஆன்மாக்களிடத்தில் மறைவாகவும் பக்குவ ஆன்மாக்களிடத்தில் வெளிப்படையாகவும் இருப்பான். (எ-று)

ஆகையால் அவ்வெஞ் சிவபெருமானுடைய சர்வவியாபகத்திற்குக் குறைவென்னை என்பது குறிப்பு.

தண்ணீர் நிலவேறுபாட்டால் நிறபேதம் அடைகின்றது என்பதற்கு;

> "நண்ணீர் நிலநலத்தால் தக்கோர்குணங் கொடையால்
> கண்ணீர்மைமாறாக் கருணையால்—பெண்ணீர்மை
> கற்பழியாவாற்றால் கடல்சூழ்ந்த வையகத்துள்
> அற்புதமா மென்றே யறி."

என்னும் ஔவையார் திருவாக்கானு முணர்க. (உ௰)

நாயாய்ப்பிறந்திடி னல்வேட்டையாடி நயம்புரியுந்
தாயார்வயிற்றி னரராய்ப்பிறந்துபின் சம்பன்னராய்க்
காயாமரமும் வறளாங்குளமுங் கல்லாவுமென்ன
வீயாமனிதரை யேன்படைத்தாய் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! நாய்ச்சென்ம மெடுத்தாலும் அந்த நாயானது நல்லவேட்டையாடல் செய்து (அதைவளர்ப்பவர்க்கும், மற்றவர்க்கும்) நன்மையை உண்டாக்கும். (அப்படியல்லாமல்) நரமனிதர்களாய்த் தாயார்

வயிற்றினின்றும் பிறந்து பிறகு செல்வமுடையவர்களாகிக் காயாத மரத்தைப்போலவும், ஜலமில்லாக் குளத்தைப்போலவும், கல்லால் செய்த பசுவைப்போலவும், அன்னியர்களுக்கு ஒரு பிரயோஜனத்தையும் உண்டுபண்ணாமனிதரை (தருமஞ்செய்யாதமனிதரை) நீ சிருஷ்டித்தது எற்றுக்கோ? அறியேன். (எ-று)

மானிடப்பிறவியிற் பிறந்தோர் மற்றோர் மனமகிழத் தருமஞ் செய்யவேண்டியது அத்தியாவசியமாயிருக்க அதைச்செய்யாதவர்களை நீ உண்டுபண்ணினது ஏனோ என்பது கருத்து.

தருமம் செய்யவேண்டியது அத்தியாவசியம் என்பதை;

"நின்றனநின்றன நில்லாவெனவுணர்ந்
தொன்றினவொன்றின வல்லேசெயிற்செய்க
சென்றனசென்றன வாழ்நாள்செறுத்துடன்
வந்ததுவந்தது கூற்று"

என்னும் நாலடியாரா னறிக. (உ.க)

ஆற்றிற்கரைந்த புளியாக்கிடாமலென் னன்பையெல்லாம்
போற்றித்திருவுளம் பற்றுமையா புரமூன்றெரித்துக்
கூற்றைப்பணிகொளுந் தாளுடையாய்குன்ற வில்லுடையா
யேற்றுக்கொடியுடையா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) திரிபுரங்களையும் தகித்து எமனை ஆட்கொண்டருளிய திருவடிகளையுடையானே, மேருமலையாகிய வில்லினையுடையானே இருஷபக்கொடியை யுடையானே, என்னுடையதலைவனே; காஞ்சீபரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே, அடியேனுடைய அன்பு யாவற்றையும் ஆற்றிலே கரைக்கப்பட்ட புளியைப் போல் செய்துவிடாமல் காத்து என்னை மோக்ஷவீட்டுக்கு அனுப்பும்படியாகச் சித்தம்வைக்கவேண்டும். (எ-று)

ஆற்றிலே கரைக்கப்பட்டபுளி, தன்னுடைய புளித்தலாகிய பிரயோசனத்தை அடையாதவாறுபோல என்னுடைய அன்பால் அடையவேண்டிய உன்னை எனக்குக் காட்டாமலிருக்க வேண்டாம் என்பது கருத்து. (எ-று) (உஉ)

பெண்ணாகிவந்தொரு மாயப்பிசாசம் பிடித்திட்டென்னைக்
கண்ணால்வெருட்டி முலையான்மயக்கிக் கடிதடத்துப்
புண்ணாங்குழியிடைத் தள்ளியென்போதப்பொருள்பறிக்க
எண்ணாதுனைமறந்தே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே; காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே; ஒரு மாயாபிசாசானது பெண்ரூபங்கொண்டுவந்து என்னைப் பிடித்துக்கொண்டு தன்னுடைய கண்களால் என்னை மருளச்செய்து, முலைகளால் மயக்கத்தைக்கொடுத்து அல்குலாகிய துர்க்கந்தமிகுந்த குழியில்தள்ளி என்னுடைய அறிவாகிய பொருளை அபகரித்துக் கொண்டமையால், உன்னைச் சற்றேனும் நினைக்காமல் மறந்துவிட்டேன். (எ-று)

ஆகையால் அப்படிப்பட்ட குழியினின்றும் என்னை வெளிப்படுத்தி அருளாகிய கரையில் சேர்ப்பது உனது கடைமையேயாகும் என்பது கருத்து. (உ௩)

நாவாரவேண்டும் விதஞ்சொல்லுவாருனை நான்பிரிந்தாற்
சாவேனென்றேயிருந் தொக்கவுண்பார்கள் கைதான்வரண்டு
போய்வாருமென்று நடுத்தலைக்கேகுட்டும் பூவையருக் [டாற்
கிவார்தலைவிதியோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே; காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே; செல்வம் உள்ளபொழுது நாவினால் நன்மையானவார்த்தைகளைச்சொல்வார்கள், நான்உன்னைப்பிரிந்தாலோ லாயிறந்துபடுவேனென்றுசொல்லிக்கூடவிருந்து போசிப்பார்கள்

பின்னர் செல்வம் நீங்கினால் (உமக்கு இங்கொன்றும் வேலையில்லை) போய்வாரும் என்றுசொல்லித் தலையில் குட்டி யனுப்புவார்கள். (ஆகையால்.) இப்படிப்பட்ட செய்கையையுடைய பெண்களுக்குப் பொருளைக் கொடுக்கின்றார்களே இது வென்னை? அவர்களுடைய தலைவிதியோ? அறியேன் (எ-று)

செல்வம் கிடைத்தபோது சற்பாத்திரத்தில் தருமஞ் செய்யாமல் வேசிகளுக்கீந்து வருந்துகின்றவர்களைப்போல் என்னையும் செய்துவிடாமல் நற்கதிக்காட்படுத்த வேண்டும் என்பது கருத்து. (உச)

கல்லார்சிவகதை நல்லோர்தமக்குக் கனவிலுமெய்
சொல்லார்பசித்தவர்க் கன்னங்கொடார் குருசொன்னபடி
நில்லாரறத்தை நினையார்நின்னாம நினைவிற்சற்று
மில்லாரிருந்தென் னிறந்தென்புகல்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரக் கடவுளே! சிவசம்பந்தமான கதைகளைக் கல்லாமலும், நல்லவரிடத்தில் கனவிலும் மெய்சொல்லாமலும், பசித்து வந்தவர்களுக்கு அன்னங்கொடாமலும், குருசொன்ன உபதேசத்தின்படி நிற்காமலும், தருமகாரியங்களை எண்ணாமலும், உன்னுடைய திருநாமங்களை சிறிதேனும் மனதில் நினையாமலும் இருப்பவர்கள் இவ்வுலகத்தின்கண் இருந்தாலும் பயனொன்றுமில்லை. (எ-று) (உரு)

வானமுதத்தின் சுவையறியாதவர் வண்கனியின்
றேனமுதத்தின் சுவையெண்ணல்போலத் தனித்தனியே
ஞானமுதத்தின் றெளிவாயஞானஞ் சிறிதுமில்லார்க்
கீனமுதச்சுவை நன்றல்லவோ கச்சியேகம்பனே.

(பொ - ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக் கடவுளே! தேவாமிர்தத்தினுடையருசியை உணரப்பெறாதவர்கற்பக விருக்ஷத்திலுண்டாகும் பழத்தினுடைய ருசியை எண்ணிப்பார்ப்பது

போல், தேனைப்போலும் பாலைப்போலும் தெளிவாயிருக்கின்ற ஞானம் கொஞ்சமுங் கிடைக்கப்பெறாதவர்களுக்கு அவர்களால் உண்ணப்படுகின்ற அமுர்தத்தின் ருசி நல்லதல்லவோ? ஆம். (எ-று)

ஞானஞ்சிறிது மில்லார்க்கு மற்றப்பண்டங்கள் நன்மையையுண்டு பண்ணத்தக்கதாக முடியும் என்பது கருத்து. (உசு)

ஊற்றைச்சரீரத்தை யாபாசக்கொட்டிலை யூன்பொதிந்த
பீற்றற்றுருத்தியைச் சோறிடுந்தோற்பையைப் பேசரிய
காற்றிற்பொதிந்த நிலையற்றபாண்டத்தைக் காதல்செய்தே
யேற்றுத்திரிந்துவிட்டே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ள்) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! நாறுகின்ற சரீரமும் ஆபாசமாகிய பெருளைக் கொட்டிவைக்கும் வீடும், தசைநிறைந்த துவாரத்தோடு கூடியதுருத்தியும், "சோற்றைப்போட்டு அடைத்துவைக்கும் தோலாற்செய்யப்பட்டுள்ள பையும் சொல்லுதற்கரிய காற்றினால் நிறையப்பட்டுள்ள நிலையில்லாத பாண்டமுமாகிய இந்தவுடம்பையெடுத்து அதின்மேல் அதிகபற்றாக விருந்து திரிந்து என்காலத்தை வீணாக்கினேன். (எ-று)

நான் இதுகாறும் உன்னைத் துதிப்பதைவிட்டு என்தேகத்தின் மேல் வைத்த வாஞ்சையால் காலத்தை வீணாக்கிக் கொண்டேன் என்பது கருத்து. (உஎ)

சொல்லால்வருங்குற்றஞ் சிந்தனையால்வருந்தோடஞ்செய்த
பொல்லாததீவினை பார்வையிற்பாவங்கள் புண்ணியநூ
லல்லாதகேள்வியைக் கேட்டிடுந்தீங்குக ளாயவுமற்
றெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ள்) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக் கடவுளே! நான்பேசும்போது என்சொற்களால் வருங்குற்றங்களை

யும், நான் பலகாரியங்களையும் எண்ணுவதால் வரும் தோஷங்களையும், என்னால் செய்யப்பட்ட பொல்லாததீவினையினால் உண்டாகும் பாவத்தையும், பாபநூல்களாற் சொல்லப்படும் கேள்வியைக் கேட்கின்றதீமைகளையும், இன்னுமுள்ள வேறுகுற்றங்களையும்பொறுத்து எனக்குத் திருவருள் பாலிக்கவேண்டும். (எ-று)

பலகாரணவழியாக என்னைச்சேரும் பாவங்களை யெல்லாம் போக்கி என்னைப் புனிதமாக்கி உனது திருவடிகளுக் குரியவனாக்கித் திருவருள் பாலிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (உஅ)

முட்டற்றமஞ்சளை யெண்ணெயிற்கூட்டி முகமினுக்கி
மெட்டிட்டுப்பொட்டிட்டுப் பித்தளையோலை விளக்கியிட்டுப்
பட்டப்பகலில் வெளிமயக்கேசெயும் பாவையர்மே
லிட்டத்தைநீதவிர்ப்பா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! நல்லபசுமஞ்சளை எண்ணெய்போடு சம்பந்தப்படுத்தி முகத்திற்பூசி மினுக்கிக் காலில்ஒருவகையாகச் சத்தம் கொடுக்கின்ற மோதிரத்தைத்தரித்து, முகத்தில் ஒருதிலகமணிந்து, காதில் பித்தளையோலைச் சுருளைச் சுத்தித்துப்போட்டுப் பகற்பொழுதின்கண்ணே வெளிமயக்கத்தைக்கொடுக்கும் பெண்கள்மீது நானடைந்துள்ள இஷ்டத்தை நீயே நீக்கி யருளல்வேண்டும். (எ-று)

பலவகையான ஆபரணங்களைப் பூண்டு வெளிமயக்கத்தையே செய்கின்ற பெண்ணாசையை நீக்கித் திருவருளுக்கிலக்காக்கி என்னை ஆட்கொள்ளவேண்டும் என்பது கருத்து.

வெளிமயக்கம் என்றது உட்புறத்தின்கண் இம்மயக்கமில்லை என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது. (உகூ)

பிறந்துமண்மீதிற் பிணியேகுடிகொண்டு பேரின்பத்தை
மறந்துசிற்றின்பத்தின் மேன்மயலாகிப்புன் மாதருக்குட்

பறந்திழன்றேதடு மாறிப்பொன்றேடியப் பாவையர்க்கீந்
திறந்திடவோ பணித்தாயிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பெ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! இவ்வுலகத்தில் பிறந்து பலவியாதிகளையும் அநுபவித்து, பேரின்பாநுபவத்தைமறந்து, சிற்றின்பத்தின்மேல் மயக்கத்தை யடைந்து, அற்பப்பெண்களிடத்தில் வைத்த அவாவினால் திரிந்து தடுமாறித் திரவியஞ்சம்பாதித்து அப்பெண்களுக்கே கொடுத்துக் கடையில் இறந்துபடவோ நீ சிருஷ்டித்து ஏவியது. (எ-று)

கடவுளே! நீசிருஷ்டித்து ஏவியது பெண்கள்மீது ஆசைப்பட்டு அவர்களுக்காகப்பணம் தேடிக்கொடுத்து வீணே இறந்துபடவோ! என்பது கருத்து. (௩௰)

பூதங்களற்றுப் பொறியற்றுச்சாரம் புலன்களற்றுப்
பேதங்குணமற்றுப் பேராசைதானற்றுப் பின்முனற்றுக்
காதங்கரணங் களுமற்றவானந்தக் காட்சியிலே
யேதங்களைந்திருப்பே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக் கடவுளே! பூதங்களும், ஐம்பொறிகளும், ஐம்புலன்களும், குணங்களும், பேராசையும், பின்னும், முன்னும், கரணங்களும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் நீங்கிய பேராநந்தக் காட்சியிலே (என்னுடைய அஞ்ஞானங்களையெல்லாம் உன்னால் நீக்கியருளப்பெற்று) அமர்ந்திருப்பேன். (எ-று)

பூதமுதலியவை யொழிந்தவிடமே பேரானந்தமாகையால் அவ்விடத்தில் உன்னுடைய திருவருட்பாலிப்பால் அமர்ந்திருப்பேனேயொழிய என்னுடைய சுதந்திரத்தால் இல்லை என்பது கருத்து. ()

நல்லாரெனக்கு மனுவொன்றுதந்தருண் ஞானமிலாப்
பொல்லாவெனைக்கொன்று போடும்பொழுதியல் பூசைசெபஞ்

சொல்லாற்றற்கோயி னியமம்பலவகைத் தோத்திரமு
மெல்லாமுடிந்தபின் கொல்லுகண்டாய்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! எனக்குமிக்க நன்மையைவிளைவிப்பவனே! எனக்கோருத்தரவுகொடுத்தருளவேண்டும் அதுயாதென்றால். அறிவில்லாமையால் பேரில்லாதவனாயிருக்கின்ற என்னைக் கொன்றுவிடும்பொழுது, பூசை, ஜெபம், கோயில், நியமம், பலவகைப்பட்டதோத்திரம், ஆகிய இவைகளெல்லாம் முடிந்தபின்பு கொல்லவேண்டும் என்பதேயாம்.

கடவுளே! பூசை, ஜெபதபமுதலியவை முடிந்தபின்பு நான் இறந்துபடும்படியான வரத்தைத் தந்தருளவேண்டும் என்பது கருத்து.

சடக்கடத்துக்கிரை தேடிப்பலவுயிர் தன்னைக்கொன்று
விடக்கடித்துக்கொண் டிருமாந்திருந்து மிகமெலிந்து
படக்கடித்தின்றுழல் வார்கடமைக்கரம் பற்றிநம
னிடக்கடிக்கும்பொழு தேதுசெய்வார்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! இந்த உடலினுக்கு ஆகாரந்தேடிப்பலவுயிர்களைக்கொன்று தின்று கர்வித்துத் திரியும் மானிடர்களை யமன் அடித்துக்கொண்டு போம்போது அவர்கள் என்னசெய்யவல்லவர்கள். (எ-று)

ஈண்டு, பலவுயிர்களை அடித்துக்கொன்று தின்று மகிழ்ந்தவர்களை ஆண்டு யமன் அடித்துக்கொண்டு போவதுண்மை. ஆகையால், அப்படிப்பட்ட செய்கைக்குள் என்னையும் அகப்படுத்தாமல்கருணைக்குரியவனுக்கி ரக்ஷிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (௩௩)

நாறுமுடலை நரிப்பொதிச்சோற்றினை நான்தினமுஞ்
சோறுங்கறியு நிரப்பியபாண்டத்தைத் தோகையர்தங்

கூருமலமு மிரத்தமுஞ்சேருங் குழியில்விழா
தேறும்படியருள்வா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! நாறுகின்ற உடம்பும், நரியின் விருந்தான்பொதிச்சோறும், நான் தினந்தோறும், சோற்றாலும், கறியாலும், நிரப்பிவைக்கப்பட்ட பாத்திரமுமாகிய (என்னுடைய) தேகத்தைப் பெண்களுடைய மலமும், இரத்தமும் சேர்தற் கேதுவாகிய பெருங்குழியில் விழாமல் (சிவப்பேறாகிய கரையில்) ஏறும்படி திருவருள் பாலிக்கவேண்டும். (எ-று)

நான் சிற்றின்பத்தைவிட்டுப் பேரின்பத்தை அடையும்படி திருவருள்செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. (௩௪)

சொக்கிட்டரமனைப் புக்குட்டிருடிய துட்டர்வந்து
திக்குற்றமன்னரைக் கேட்பதுபோற்சிவ நிந்தைசெய்து
மிக்குக்குருலிங்க சங்கமநிந்திந்து வீடிச்சிக்கு
மெக்குப்பெருத்தவர்க் கென்சொல்லுவேன் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! ஓரரசன் அரண்மனைக் குள்ளேபுகுந்து திருடிய துஷ்டர்கள் மீண்டும் அவ்வரசன் சமுகத்தில்வந்து யாசிப்பதுபோல; பலவகையாகச் சிவநிந்தைசெய்து, குரு, லிங்க, சங்கமங்களைத் தூஷித்து, மோக்ஷத்தைவிரும்பி விகுர்திஞானம் பெற்றவர்களுக்கு நான் என்ன சொல்லுவேன். (எ-று)

அங்ஙனம் எதையும் நிந்திக்காத என்னை எந்தவிதத்திலாயினும் அடிமைகொள்ளவேண்டும் என்பதுகருத்து. (௩௫)

விருந்தாகவந்தவர் தங்களுக்கன்ன மிகக்கொடுக்கப் [நித்த
பொருந்தார்வளம்பெற வாழ்வார்நின்னுமத்தைப் போற்றி

மருந்தாமுலைபங்க ரென்னரப்பாதக ரம்புவியி
லிருந்தாவதேதுகண்டா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! உண்ணமுலையை இடதுபாகத்தில் கொண்டுள்ள சிவபெருமானே! என்று உன்னுடைய திருநாமத்தைத் தினமும் துதிசெய்யாதபாவிகள், விருந்தாக வந்தவர்களுக்கு அன்னமளியார். தாங்கள் மாத்திரம் செம்மையாக வாழ்வர் இப்படிப்பட்டவர்கள் உலகத்தின்கண் ணிருந்தமையால் பயன் என்னே? (எ-று)

உலோபிகளால் என்னபயன் என்பது கருத்து. (௩௬)

எல்லாமறிந்து படித்தேயிருந்தெமக் குள்ளபடி
வல்லானறிந்துள னென்றுணராது மதிமயங்கிச்
சொல்லாரன்மலைந்துறு சூழ்விதியின்படி துக்கித்துப்பி
னெல்லாஞ்சிவன்செயலே யென்பர்காண்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! எல்லாநூல்களையும் வாசித்தறிந்திருந்தும், நமக்குள்ள அளவைச் சிவபெருமான் அறிந்துளான் என்று அறியாமல் புத்திகலங்கி மருண்டு, விதிப்படி துக்கப்பட்டுப் பின் (ஒருவகையாய்த் தெளிந்து) இவையெல்லாஞ் சிவனது செயலேயாம் என்றுசொல்வார். ஈதென்ன அறியாமையோ அறியேன். (எ-று)

எல்லா நூல்களையும் கற்றகலைஞானிகளையும் மாயைவந்து மயக்குவது சுபாவமென்பார், இங்ஙனம் கூறினர். (௩௭)

பொன்னைநினைந்து வெகுவாகத்தேடுவர் பூவையன்னா
டன்னைநினைந்து வெகுவாயுருகுவர் தாரணியி
லுன்னைநினைந்திங் குனைப்பூசியாத வுலுத்தரெல்லா
மென்னையிருந்துகண்டா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! சிவபெருமானாகிய உன்னைச்சிந்தித்துத்துதித்துப் பூசைசெய்யாத கொடியர்களெல்லாம், திரவியத்தின்மேல் ஆசை அதிகரித்து அதைத்தேடுவார்கள்; மாதர்களை நினைந்து நினைந்து அவர்களுக்காகக் கரைவார்கள்; ஆகையால் அப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் இவ்வுலகத்தின்கண் இருப்பதினால்பயன்என்னை?(எ-று)

சிவசிந்தனையில்லாத் தீயோர் திரைகடலுலகில் ஜீவித்திருப்பதினால் ஒருபயனுமில்லை என்பது கருத்து. (௩அ)

கடுஞ்சொலின்வம்பரை யினரைக்குண்டரைக் காமுகரைக்
கொடும்பவமேசெயு நிர்மூடர்தம்மைக் குவலயத்து
நெடும்பனைபோல வளர்ந்துநல்லோர்த நெறியறியா
விடும்பரையேன்வகுத்தா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! கொடியவார்த்தையாடுகின்ற வம்பர்களையும், ஈனத்துவம் உடையவரையும், முரடர்களையும், மதனலீலாவிநோதிகளையும், கொடியபாபங்களையேசெய்துவருகின்றமூடர்களையும், இப்பூமியின்கண் நீண்டபனைமரம்போல் வளர்ந்து நல்லவர்களது நன்மார்க்கங்களை உணராததுட்டர்களையும்நீஉண்டாக்கியது எற்றுக்கோ? அறியேன். (எ-று)

'சிவபத்தி, அடியார்பத்தி சிறிதேனுமில்லாமல் தீமையையே தம்மிடத்து இருப்பிடமாகவைத்திருக்கிறவர்களைச்சிருட்டித்ததற்குக்காரணம் யாதோ? அறிந்திலேன் என்பதுகருத்து. (௩௯)

கொன்றேனனேகமுயிரையெல்லாம்பின்பு கொன்றுகொன்
தின்றேனதன்றியுந் தீங்குசெய்தேனது தீர்கவென்றே [று
நின்றேனின்சன்னிதிக் கேயதனாற்குற்ற நீபொறுப்பா
யென்றேயுனைநம்பினே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஏகாம்பரக்கடவுளே! நானோ! அனேக ஜீவராசிகளையெல்லாம் கொன்றேன். அதன்றியும் அவைகளையும் தின்றேன். வேறு தீமைகளையும் பலபடச்செய்தேன். (இங்ஙனம்செய்தமையால் உண்டான) பாவங்களெல்லாம் நீங்கும்படி உன்னுடைய திருச்சந்நிதியில் நின்று நீ அவைகளைப் பொறுத்துக்கொள்வாயென்று பலமுறை முறையிட்டுக்கொண்டு உன்னை நம்பினேன். நீ அங்ஙனமே செய்து என்னைக்காப்பாற்றவேண்டும் (எ-று)

கொல்லாவிரதம் தெரிந்திருந்தும் மயக்கவாசனையால் கொன்ற என்பாவத்தை நீக்கிப் பதந்தருளல்வேண்டும் என்பதுகருத்து. (சய)

ஊரிருந்தென்ன நல்லோரிருந்தென் னுபகாரமுள்ள
பேரிருந்தென்பெற்றதாயிருந்தென்மடப்பெண்கொடியாள்
சீரிருந்தென்னனற் சிறப்பிருந்தென்ன வித்தேயத்தினி
லேரிருந்தென்வல்லவா விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) சர்வவல்லமையுடையானே! என்னுடையதலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! இந்த உலகத்திலே ஒருஊரும், நல்லவர்களும், நன்றியுடையவர்களும், பெற்றதாயாரும், பெண்சாதியும், சிறப்பும், ஏர்களும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் இருந்தாலும் (உன்னுடைய அருளில்லாவிடின்) என்னபயன்? (எ-று)

நீ அவ்வருளைச் சீக்கிரத்தில் தந்தருள வேண்டும் என்பது கருத்து. (சக)

வில்லாலடிக்கச் செருப்பாலுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லாலெறியப் பிரம்பாலடிக்க களிவண்டுகூர்ந்
தல்லார்பொழிற்றில்லை யம்பலவாணர்க்கோ ரன்னைபிதா
வில்லாததாலல்லவோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! ஒருவன் வில்லினால் அடிக்கவும், ஒருவன் செருப்பினால் உதைக்கவும், ஒருவன் கல்லினால் எரியவும், ஒருவன் பிரம்பினால் அடிக்கவும் நேரிட்டது ஏனென்றால், வண்டுகள் மதுவையுண்டு வெறிகொண்டு ரீங்காரம் செய்தற்கேதுவாகிய சோலைசூழ்ந்த சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளி யுள்ள அம்பலவாணர் என்னும் சுவாமிக்குப் பெற்ற தாய் தகப்பன்மார் இல்லாத குறைவால் அல்லவோ? (எ-று)

வில்லாலடித்தவன்-அருச்சுனன், செருப்பாலுதைத்தவன்-கண்ணப்பன், கல்லாலெறிந்தவன் - சாக்கியன், பிரம்பாலடித்தவன்-பாண்டியன். (சஉ)

விருத்தம்.

அன்னையெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ
 வப்பனெத்தனை யெத்தனை யப்பனோ
பின்னையெத்தனை யெத்தனை பெண்டிரோ
 பிள்ளையெத்தனை யெத்தனை பிள்ளையோ
முன்னையெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
 மூடனாயடியேனு மறிந்திலே
னின்னமெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
 வென்செய்வேன் கச்சி யேகம்பநாதனே.

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! பூர்வத்திலே நான் எத்தனை ஜென்மங்கள் எடுத்தேனோ? அப்படி எடுக்கப்பட்ட ஜென்மங்களில் என்னைப்பெற்றெடுத்த தாய்மார்கள் எத்தனைபேரோ? தந்தையர்கள் எத்தனைப்பேரோ? பிறகு பெண்

சாதியாக வந்தவர்கள் எத்தனைபேரோ? பிள்ளைகள் எத்தனைபேரோ ஆகையால் அம்மட்டிலொழியாமல் எனக்காக இன்னும் எத்தனை ஜென்மங்கள் இருக்கின்றனவோ? இவற்றையெல்லாம் நாயினும் கடைப்பட்ட மூடனாகிய நான் அறிந்தேனில்லையே. (ஆகையால் எனக்கு வினைப்பாகுபாட்டால் வரப்படும் ஜென்மங்களைநீக்கி உன் திருவருட் பிரகாசத்தை யருளல்வேண்டும் என்பதுகுறிப்பு.)

எடுக்கும் ஜென்மங்கள்தோறும் தாய்மாரும், தந்தையரும், பென்சாதி பிள்ளைகளும் பலவாக விருத்தலின் "அன்னையெத்தனை நாதனே" என்றார். (க)

திருத்தில்லை.

காம்பிணங்கும்பணைத் தோளார்க்கும்
பொன்னுக்குங் காசினிக்குந்
தீம்பிணங்கும்பல வாசையும்விட்டுத்
தனித்துச் செத்துப்
போம்பிணந்தன்னைத் திரளாகக்கூடிப்
புரண்டினிமேற்
சாம்பிணங் கத்துதையோ
வென்செய்வேன் றில்லைச்சங்கரனே.

(பொ-ரை) சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சங்கரப்பெருமானே! மூங்கிலையொத்த தோட்களையுடைய பெண்கள்மீதும் பொருள்களின்மீதும் பூமியின்மீதும் வைத்துள்ளபலவகையான பற்றுகளையும் விட்டுத் தனியே இறந்துபட்ட பிணத்தைச் சுற்றிக் கூட்டமாகக் கூடிபுரண்டு இனிமேல் சாகவிருக்கின்ற பிணங்களெல்லாம் கத்துகின்றனவே இதற்கு நான் என்னசெய்வேன். (எ-று)

பணைத்தோளார்க்கும் பொன்னுக்குங் காசினிக்கும் என்றது பெண்ணாசை, பொன்னாசை, மண்ணாசைகளை. உயிர்கள் இறக்கும் பொழுது இம்மூன்றாசைகளையும் விட்டுவிடுவது சுபாவமாகையால் இங்ஙனம் கூறினர்.

செத்தபிணத்தை இனிசாகும்பிணங்கள் சுற்றியழுவதினால் பய னில்லையென்பார் "இனிமேற்சாம்பிணம் கத்துதையோ வென்செய் வேன்" என்றார்.

இதனை, "ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலும்
மாண்டார்வருவரோ மாநிலத்தீர்—வேண்டாம்
நமக்குமதுவழியே நாம்போமளவும்
எமக்கென்னென் றிட்டுண்டிரும்." என்பதினாலறிக ()

சோறிடுநாடு துணிதருங்குப்பை தொண்டன்பரைக்கண்
டேற்றிடுங்கைக ளிறங்கிடுந்தீவினை யெப்பொழுது
நீறிடுமேனியர் சிற்றம்பலவர் நிருத்தங்கண்டா
லூறிடுங்கண்க ளுருகிடுநெஞ்சமென் னுள்ளமுமே.

(பொ-ள்) சதா நீறுபூத்த திருமேனியோடு சிதம்பரத்தில் எழுந் தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுடையநடனத்தைத்தரிசித்தால், உல கத்தார் அன்னமளிப்பார்கள்; குப்பைக்காடானதுவஸ்திரமளிக்கும்; அன்பர்களைக்கண்டவுடன் கைகள் அஞ்சலிசெய்யும்; தீவினைக ளெல்லாம் நீங்கும்; கண்கள் மகிழ்ந்தூறும்; மனமும் சித்தமும் கரைந்து மகிழும். (எ-று)

சிற்றம்பலவர் நடனதரிசனம் இங்ஙனம் பலவகை நன்மைகளை விளைப்பது உண்மையாகலான், மனமே! நீ எப்பொழுதும் அவரது நடனதரிசனமே செய்து கொண்டிருப்பாய் என்பதுகருத்து. (உ)

அழலுக்குள் வெண்ணெ யெனவேயுருகிப் பொன்னம்பலத்
நிழலுக்குணின்று தவமுஞற்றும னிட்டரெயின்னர் [தார்

குழலுக்கிசைந்த வகைமாலைகொண்டு குற்றேவல்செய்து
விழலுக்குமுத்துலை யிட்டிறைத்தேனென் விதிவசமே.

(பொ-ரை) சிதம்பரத்தின் கண்ணே தாண்டவஞ் செய்யா நின்ற எம்பெருமானது திருவடி நிழலிலிருந்து, அக்கினியிற்பட்ட வெண்ணெயைப்போல் கரைந்து தவஞ்செய்யாமல், பலராலும் இகழப்படுகின்றபெண்களது சிறப்பினையோர்மாலையாகப்பாடி அவர்களுக்குக் குற்றேவல் செய்து, ஒருபிரயோசனத்தையும் தராத விழாலரிசிக்கு முத்தால் உலைவைத்து இறைத்தவன் போலாயினேன் அந்தோ! இது என்னுடைய தலைவிதியேயாம். (எ-று)

எம்பெருமானுக்கு வேண்டிய தவஞ்செய்யாமல் பெண்களிடத்தில் பெருங்களிகொண்ட நான் எவ்வாறுய்வேன் என்பது கருத்து.

ஓடாமற்பாழுக் குழையாமலோர முரைப்பவர்பாற்
கூடாமனல்லவர் கூட்டம்விடாமல் வெங்கோபநெஞ்சி
னூடாமனன்மை வழுவாமலின்றைக்கு நாளைக்கென்று
தேடாமற்செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே.

(பொ-ரை) சிதம்பரத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே! வீணகாரியங்களின் பொருட்டு ஓடாமலும் உழைக்காமலும் பால் பற்றிப் பேசுகின்றவர்களுடன் சிநேகியாமலும், சாதுசங்கத்தைப்பிரியாமலும், கொடுமையை விளைக்கும் கோபத்தை மனத்தில் வையாமலும், நன்மையினின்றும் நீங்காமலும், இன்றைக்கு வேண்டுமே, நாளைக்கு வேண்டுமே என்கிற எண்ணத்துடன் செல்வத்தைத் தேடாமலும் என்றும் அழிவற்ற பேராநந்தச் செல்வத்தை தந்தருளவேண்டும். (எ-று)

எம்பெருமானே! சிவாநந்தப்பேருகிய செல்வத்தை அடியேனுக்குக் கொடுத்தருளவேண்டும் என்பது கருத்து. (ச)

பாராமலேற்பவர்க் கில்லையென்னாமற் பழுதுசொல்லி
வாராமற்பாவங்கள் வந்தணுகாமன் மனமயர்ந்து
பேராமற்சேவை பிரியாமலன்பு பெறாதவரைச்
சேராமற்செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே.

(பொ-ரை) சிதம்பரத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே! முன்பின் பார்க்காவண்ணம் என்னையடைந்துயாசிப்பவர்களுக்கு இல்லையென்று சொல்லாமலும், குற்றங்களைச்சொல்லிக்கொண்டுதிரியாமலும், பாவங்கள் என்னைச்சேராமலும், மனஞ்சோர்ந்து சஞ்சரியாமலும், நினது திருவடிசேவையிலிருந்து பிரியாமலும், அன்பைப்பெறாத அறிவீனர்களைச்சேராமலும் இருக்கத்தக்க பேரானந்தச் செல்வத்தைக் கொடுத்தருளவேண்டும். (எ-று)

இதன் கருத்து வெளிப்படை. (ரு)

கொல்லாமற் கொன்றதைத்தின்னாமற் குத்திரங்கோள்களவு
கல்லாமற் கைதவரோடிணங்காமற் கனவிலும்பொய்
சொல்லாமற்சொற்களைக் கேளாமற்றோகையர் மாயையிலே
செல்லாமற்செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே.

(பொ-ரை) சிதம்பரத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே! ஒருயிரையும் கொல்லாமலும், அங்ஙனம்கொன்றதைத்தின்னாமலும், குத்திரம், கோள், களவு முதலியவற்றைக் கற்றுக்கொள்ளாமலும், வஞ்சகரோடு சிநேகியாமலும், கனவிலும் பொய்சொல்லாமலும் அப்படிப்பேசும் பொய்ச்சொற்களைக் கேளாமலும் பெண்கள் மயக்கத்தில் செல்லாமலும் இருக்கத்தக்க பேரானந்தச் செல்வத்தைக் கொடுத்தருளவேண்டும். (எ-று) (சு)

முடிசார்ந்தமன்னரு மற்றுமுள்ளோரு முடிவிலொரு
பிடிசாம்பராய்வெந்து மண்ணாவதுங்கண்டு பின்னுமிந்தப்

படிசார்ந்தவாழ்வை நினைப்பதல்லாற்பொன்னி னம்பலவ
ரடிசார்ந்துநாமுய்ய வேண்டுமென்றேயுறி வாரில்லையே.

(பொ-ரை) மனமே! இவ்வுலகத்தின்கண் அரசர்களாயுள்ளவர்களும் இன்னுமுள்ளவர்களும் கடைசியில் ஒருபிடிசாம்பராய்வெந்து மண்ணாய் விடுவதைப் பார்த்திருந்தும், இவ்வுலகத்தில் வாழவேண்டியதையே நினைக்கின்றார்களேயொழிய, சிதம்பரத்தில் நடனஞ்செய்கின்ற சிவபெருமானது திருவடிகளைச்சேர்ந்து நாம் பிழைக்கவேண்டும் என்று அறிந்து நடப்பவரில்லையே? இதற்கு நாம் என்னசெய்வோம். (எ-று) (எ)

காலையுபாதி மலஞ்சலமாமன் றிக் கட்டுச்சியிற்
சாலவுபாதி பசிதாகமாமுற் சஞ்சிதமா
மாலையுபாதி துயில்காமமாமிவை மாற்றிவிட்டே
யாலமுகந்தரு ளம்பலவாவென்னை யாண்டருளே.

(பொ-ரை) ஆலகாலவிஷத்தை யமிர்தமாகக்கொண்டு திருமிடற்றடக்கிய சிதம்பரதேவனே! எனக்குக் காலையில் நிகழ்வனமலமும் சலமுமாகும், உச்சிக்காலத்தில் நிகழ்வனபசியும், தாகமுமாகும் இரவில் நிகழ்வன நித்திரையும், காமமும் ஆகும், (ஆகையால்) இவைகளாற்பயனில்லையென் றுணரப்பெற்றேன். நீஅவைகளை நீக்கிஎன்னை உன் திருவடிகளுக்குப்பாத்திரனாக்கிக் கொள்ளல்வேண்டும். (எ-று)

ஆயும்புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ரருகிற்சென்றாற்
பாயுமிடபங் கடிக்குமரவம்பின் பற்றிச்சென்றாற்
பேயுங்கணமும் பெருந்தலைப்பூதமும் பின்றொடர
போயென்செய்வாய்மனமே பிணக்காடவர் போமிடமே.

(பொ-ரை) ஓ மனமே! யாவராலும் ஆராயப்படுகின்ற சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானுடைய சமீபத்திற் சென்றால் ரிஷபமானது பாயாநிற்கும்; பாம்பானது கடிக்கும். ஆகையால் நீ

அவருக்குப்பின்னே சென்றுலோ. பேய்க்கணங்களும் சிவகணங்க ளும் பூதகணங்களும் உன்னைப் பின்தொடர்ந்து மருட்டுமே; ஆகை யால் நீ அவரிடத்திற்போய் என்னசெய்வாய். (ஒன்றுஞ்செய்யமாட் டாய் என்னென்றல்) அவர்போகின்ற இடமாயுள்ளது சுடுகாடு ஆகை யால். (எ-று) (சு)

ஓடுமெடுத்தத ளாடையுஞ்சுற்றி யுலாவிமெள்ள
வீடுகடோறும் பலிவாங்கியேவிதி யற்றவர்போ
லாடுமருட்கொண்டிங் கம்பலத்தேநிற்கு மாண்டிதன்னைத்
தேடுங்கணக்கென்ன காண்சிவகாம சவுந்தரியே.

(பொ-ரை) சிவகாமசுந்தரி என்னும் திருப்பெயர்பூண்டு எழுந் தருளியுள்ள பார்ப்பதாதேவியே! ஓட்டையெடுத்து, தோலாகியவ ஸ்திரத்தையும் தரித்துத்திரிந்து வீடுகள்தோறும் பிச்சை யெடுத்து த்திக்கில்லாமையாற்பரதேசிகளானவர்கள்போல் திருவருளை முன் னிட்டுச் சிதம்பரத்திள்கண்ணே நடனஞ்செய்யா நிற்கின்ற சிவபெ ருமானை நீ தேடுதற்கு நியாயம் என்னையோ? நான் அறிகிலேன்.

சத்தியானவள் சகல உயிர்களையும் பெற்றுப்பாலித்துப்பின் அவ ரவர்கள் வினைக்கீடாகச் சங்காரஞ்செய்யவேண்டுங் காலத்தில் எம் பெருமானுகியசிவனைத்தேடவேண்டி அவசரமுள்ளதாதலால், "அம் பலத்தேநிற்கு மாண்டிதன்னைத்தேடுங்கணக்கென்னகாண்சிவகாம சவுந்தரியே" என்றார். இதனை,

"சுற்றுநெடுநேமிச் சுவர்கிசையவெட்டுச்
சுவர்க்கா ணிருத்தி மேருத்
தூணென்று நடுநட்டுவெளி முகடுமூடியிரு
சுடர்விளக் கிட்டுமுற்ற
வெற்றுபுன லிற்கழுவு புவனப்பழங்கல
மெடுத்தடுகிப் புதுக்கூ
ழின்னமுத முஞ்சமைத் தன்னை நீபன்முறை
யிழைத்திட வழித்தழித்தோர்

"முற்றவெளியிற்றிரியு மத்தப்பெரும்பித்தன்
முன்னின்று தொந்தமிடவும்
முனியாதுவைகலு மெடுத்தடுக்கிப்பெரிய
மூதண்ட கூடமூடும்
சிற்றில்விளையாடுமொரு பச்சிளம்பெண்பிள்ளை
செங்கீரையாடி யருளே
தென்னற்குமம்பொன்மலை மன்னற்குமொருசெல்வி
செங்கீரையாடி யருளே."

எனக் குமரகுருபரசுவாமிகள் திருவாக்காலறிக.

இங்ஙனமன்றி யாதொரு செல்வமும் தனக்குச் சுவாதீனமாகவைத்திராத சிவபெருமானை நான்பேரானந்தச்செல்வத்தை விரும்பித் தேடுவது எற்றுக்கு என்று உரைத்தலுமாம். (௰)

ஊட்டுவிப்பானு முறங்குவிப்பானு மிங்கொன்றோடொன்
மூட்டுவிப்பானு முயங்குவிப்பானு முயன்றவினை [றை
காட்டுவிப்பானு மருவினைப்பாசக் கயிற்றின்வழி
யாட்டுவிப்பானு மொருவனுண்டே தில்லையம்பலத்தே.

(பொ - ரை) ஓமனமே! சிதம்பரத்தின்கண்ணே உயிர்களை உண்பிக்கிறவனும், உறங்குவிக்கிறவனும், ஒருபொருளோடு ஒருபொருளைக் கூட்டுவிப்பவனும், அநுபவிப்பனும், நல்வினை தீவினைகளைக் காட்டுவிப்பவனும், இருவினைகளாகிய பாசக்கயிற்றின்வழியாக உயிர்களை ஆட்டுவிப்பனுமாகிய சிவபெருமானென்னும் திருநாமமுடையவன் ஒருவன் இருக்கின்றான். அவனைச் சதாதியானிக்கக் கடவை.

அடியார்க்கெளியவ ரம்பலவாண ரடிபணிந்தால்
மடியாமற்செல்வ வறம்பெறலாம்வைய மேழளந்த

நெடியோனும்வேதனுங் காணாதநித்த நிமலனருட்
குடிகாணு நாங்க ளவர்காணுமெங்கள் குலதெய்வமே.

(பொ-ரை) நாங்கள் சத்த உலகங்களையும் அளந்த விஷ்ணுவும் பிரமனுங்காணாத என்றும் அழியாதவனும், பரிசுத்தனும், ஆகிய சிவபெருமானது அடியேங்களாவோம். அவரோ எங்களுக்கு குலதெய்வமாவார். ஆகையால் அவர் அன்பர்களுக்கு எளியவர், சிதம்பரத்தில் வாழ்பவர், அவருடைய திருவடிகளை வணங்கினால் என்று மழியாத செல்வமாகிய வரத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளலாம். (எ-று) (கஉ)

தெய்வச்சிதம்பர தேவாவுன்சித்தந் திரும்பிவிட்டாற்
பொய்வைத்தசொப்பன மாமன்னர்வாழ்வும் புவியுமெங்கே
மெய்வைத்த செல்வமெங்கே மண்டலீகர்தம்மேடையெங்
கைவைத்தநாடக சாலையெங்கேயிது கண்மயக்கே. [கே

(பொ-ரை) சிதம்பரத்தின்கண்ணே வாழ்கின்ற சிதம்பர நாதன் என்னும் திருப்பெயரினைவாய்ந்தசிவபெருமானே! உன்னுடையமனமானது சற்றுத்திரும்பி விடுமானால் அரசர்களுடைய வாழ்வும் அவ்வாழ்தலுக்குரித்தான தேசங்களும்எங்கே? செல்வங்களெங்கே? மண்டலாதிபதிகளுடைய மேடைமாளிகைகள் எங்கே? நடனசாலைகள் எங்கே? ஆகையால் எல்லாம் கண்களுக்கு மயக்கத்தைத் தருவனவேயொழிய மெய்யல்ல. (எ-று) (கங)

உடுப்பானும்பாலன முண்பானுமுய்வித் தொருவர்தம்மைக்
கெடுப்பானுமேதென்று கேள்விசெய்வானுங் கெதியடங்கக்
கொடுப்பானுந்தேகியென் றேற்பானுமேற்கக்கொடாமனின்
தடுப்பானுநீயல்லையோ தில்லையானந்தத் தாண்டவனே. [று

(பொ-ரை) சிதம்பரத்தின்கண்ணே நடனஞ்செய்கின்ற நடராஜனே! உடுப்பவனும், பாலுஞ்சோறுமாகப்புசிப்பவனும், ஒருவனை

பிழைக்கப்பண்ணிப்பின்புகெடுப்பவனும், கேட்பவனும், தானங்கொடுப்பவனும், பிச்சையெடுப்பவனும் கொடுப்பவர்களைத் தடுப்பவனும் ஆகிய எல்லாஞ்செய்யவல்லவன் நீயேயல்லவா. (எ-று)

இச்செய்யுள் எல்லாம் சிவன்செயல்என்பதை விளக்குகின்றது.

வித்தாரம்பேசினுஞ் சோங்கேறினுங்கம்ப மீதிருந்து
தத்தாவென்றோதிப் பவுரிகொண்டாடினுந் தம்முன்றம்பி
யொத்தாசைபேசினு மாவதுண்டோதில்லை யுண்ணிறைந்த
கர்த்தாவின்சொற்படி யல்லாதுவேறில்லை கன்மங்களே.

(பொ-ரை) அவரவர் கருமங்கள் சிதம்பரத்தின்கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுடைய சொற்படியேயல்லாமல் வேறு வழியில் நடவாதாகையால், பெருக்கப்பேசினாலும், சோம்பியிருந்தாலும், கம்பமேல்இருந்து சுற்றிவருதலாகியபவுரியென்கிறஒருவகைக் கூத்தாடினாலும், தாமும், தம்பியும் மற்றுமுள்ளாரும் ஒருமிக்கச் சேர்ந்துஆசையானவார்த்தைகளைப்பேசினாலும் சிவாநந்தப்பேற்றிற்குரியகாரியம்எதாயினும், ஆவதுஇருக்கின்றதோ? இல்லைஎன்றபடி.

இச்செய்யுள் அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது என்பதை விளக்குகின்றது. (௩௫)

பிறவாதிருக்க வரந்தரல் வேண்டும் பிறந்துவிட்டா
லிறவாதிருக்க மருந்துண்டுகாணிது வெப்படியோ
வறமார்புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ரடிக்கமல
மறவாதிருமனமே யதுகாணன் மருந்துனக்கே.

(பொ-ரை) ஓமனமே! சிவபெருமானனவர் உனக்குப் பிறவாமலிருக்கும்படி வரங்கொடுக்கவேண்டும் (அங்ஙனம்கொடாமல்) உலகத்தின்கண் பிறந்து விட்டாலோ, சாகாமலிருக்க மருந்திருக்கின்றது (அது எந்தமருந்தென்றால்) தருமங் குடிகொண்டமையால்புக

ழ்விளங்குகின்ற சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள அம்பலவாணரு டைய திருவடித்தாமரைகளை மறவாதிருப்பாயானால் அதுவே உன க்கு நல்லமருந்தாகும். (எ-று)

உனது பிறவியை யொழிக்கத்தக்க மருந்து சிவபிரானது திரு வடிகளேயாம் என்பதுகருத்து. (கசு)

துவியாதிருநெஞ்சமே தில்லைமேவிய சங்கரனைப்
புவியார்ந்திருக்கின்ற ஞானாகரனைப்புராந்தகனை
யவியாவிளக்கைப்பொன் னம்பலத்தாடியை யைந்தெழுத்
செவியாமனீசெவித்தாற் பிறவாமுத்தி சித்திக்குமே. [தாற்

(பொ-ரை) ஓ மனமே! நீ துன்பப்படாதிருப்பாயாக. (ஏனென் றால்) சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சங்கரனும், ஞானமே திருமேனியாக வுடையவனும், என்றுங்கெடாத விளக்குப்போல்வா னும், என்னுடைய சிற்றம்பலத்தில் நடனஞ் செய்கின்றவனுமாகிய சிவபெருமானை நீ பஞ்சாட்சரத்தைக்கொண்டு செபியாமற் செபிப் பையானால் என்றும் பிறப்பதற்கிடமிராத மோக்ஷமானது உனக்கு க்கைகூடும். (எ-று)

நீ பஞ்சாட்சரதியானத்தைச் செய்யவேண்டிய முறைப்படி செ ய்தால் மோக்ஷமடைவாய் என்பது கருத்து. (கள)

நாலின்மறைப்பொரு ளம்பலவாணரை நம்பியவர்
பாலிலொருதரஞ் சேவிக்கொணாதிருப் பார்க்கருங்கல்
மேலிலெடுத்தவர் கைவிலங்கைத்தைப்பர் மீண்டுமொரு
காலினிறுத்துவர் கிட்டியுந்தாம்வந்து கட்டுவரே.

(பொ-ரை) நான்கு வேதங்களினுட் பொருளாயுள்ள அம்பலவா ணர் என்னுந் திருப்பெயருடையவரை நம்பி அவரை ஒருதரமாயி னும் சேவைசெய்யாதிருப்பவரை எமதூதர்கள் கருங்கல்லை மேலாக

எடுக்கச் செய்து அவர்களுடையகையில் விலங்கையிட்டு மறுபடியும் ஒற்றைக்காலில் நிறுத்துவதன்றியும் சமீபத்தில்போய் மற்றையஉறுப்புகளையும் கட்டுவார்கள். (எ-று)

ஆகையால் சீக்கிரத்தில் சிவபெருமானை வணங்கித் தேகத்தாலாகும் பயனையடையவேண்டும் என்பது குறிப்பு. (கஅ)

ஆற்றோடுதும்பை யணிந்தாடுமெம்பல வாணர்தம்மைப்
போற்றாதவர்க்கடை யாளமுண்டேயிந்தப் பூதலத்திற்
சோற்றாவிசற்றுச் சுகமற்றுச்சுற்றத் துணியுமற்றே
யேற்றாலும்பிச்சை கிடையாமலேக்கற் றிருப்பர்களே.

(பொ-ரை) கங்காநதியையும்; தும்பைமலரையும் தாங்கி நடனஞ்செய்கின்ற சிவபெருமானைப்பூசியாதபாவிகள்அடையாளங்களுடன் கூடியிருப்பார்கள். (அவையாவையென்றால்) இந்தப்பூமியின்கண்ணே சோறுகிடையாமலும், சுகமில்லாமலும், உடலிற்சுற்றத்துணியில்லாமலும், இரந்தாலும் பிச்சை அகப்படாமலும், துக்கத்துடன் இருப்பதே அடையாளமாகக் குடியிருப்பார்கள். (எ-று)

இச்செய்யுள் எல்லாம் சிவன்தருதலால் அவனை வணங்காதவர் இங்ஙனமாயதன்மையை யடைவார்கள்என்பதை விளக்குகின்றது().

அத்தனைமுப்பத்து மூக்கோடிதேவர்க் கதிபதியை
நித்தனையம்மை சிவகாமசுந்தரி நேசனையெங்
கத்தனைப்பொன்னம் பலத்தாடுமையனைக் காணக்கண்க
ளெத்தனைகோடி யுகமோதவஞ்செய் திருக்கின்றவே.

(பொ-ரை) செல்வனும், தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனும், என்றும் அழியாதவனும், என்தாயாகிய சிவகாமசுந்தரிக்குக் கணவனும், எம்பெருமானும் பொன்னம்பலத்தில் நடனஞ்செய்யும் தலைவனுமாகியசிவபெருமானைத் தரிசிக்கும்பொருட்டுஎன்னுடையகண்கள் எத்தனையோகோடி யுகங்களாகத் தவஞ்செய் திருக்கின்றன. (எ-று)

அப்படியிருந்தும் அந்தத்தரிசனம் எப்பொழுது கிடைக்குமோ நான் அறிந்திலேன் என்பதுகுறிப்பு. (உ௰)

திருச்செங்காடு.

நெருப்பானமேனியர் செங்காட்டி லாத்தி நிழலருகே
யிருப்பார்த்திருவுள மெப்படியோவின்ன மென்னையன்னைக்
கருப்பாசயக்குழிக் கேதள்ளுமோகண்ணன் காணரிய
திருப்பாதமேதருமோ தெரியாது சிவன்செயலே.

(பொ-ரை) எல்லாம் சிவன்செயலே யாகையால் அவர் இன்னமும் என்னை, தாயின் கருப்பாசயக் குழியிலேயே தள்ளுவாரோ? அன்றி, விஷ்ணுவால் காணப்படாத திருவடிகளில் தள்ளி அவைகளைக் கொடுப்பாரோ, இவ்விரண்டில் ஒன்றும் எனக்குத் தெரியவில்லை (ஏனென்றால்) செவந்த திருமேனியை யுடையவரும் திருச்செங்காடென்னும் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தில் ஆத்திமரத்தின்கீழ் எழுந்தருளி யிருப்பவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவுள மெப்படியிருக்கின்றதோ? ஆகையால். (எ-று)

தாயின் கருப்பாசயக்குழியில் தள்ளுவாரோ என்பது பிறக்கச் செய்வாரோ என்னும்பொருட்டு. (க)

திருவொற்றியூர்.

ஐயுந்தொடர்ந்து விழியுஞ்சொருகி யறிவழிந்து
மெய்யும்பொய்யாகி விடுகின்றபோதொன்று வேண்டுவன்
செய்யுந்திருவொற்றி யூருடையீர்திரு நீறுமிட்டுக் [யான்
கையுந்தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத்தோதவுங் கற்பியுமே.

(பொ-ரை) திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளியுள்ள தியாகப் பெருமானே! சிலேஷ்மம் மேலிட்டுக் கண்உள்ளிட்டு அறிவுகுலைந்துமெய்யாகிய தேகம் விழுஞ்சமயத்தில் நான் செய்யவேண்டியதாகிய ஒரு வார்த்தைகேட்கின்றேன். (அஃது என்னவென்றால்) விபூதியுத்தூளனம்செய்து கைகுவித்துப் பஞ்சாக்ஷர தியானஞ்செய்யும்படியாக நீ எனக்குக் கற்பிக்கவேண்டும் என்பதேயாம். (எ-று)

அறிவானது கெட்டுத் தேகம் விழப்போம்சமயத்தில் செய்ய வேண்டியது இன்னதென்று தெரியாமல் மயங்குவேனாகையால் நீ அப்பொழுது மேல் நான் கேட்டுக்கொண்டவற்றை அறிவுறுத்த வேண்டும் என்பது கருத்து. (௧)

சுடப்படுவாரறியார் புரமூன்றையுஞ் சுட்டபிரான்
றிடப்படுமாமதிற் றென்னொற்றியூரன் றெருப்பரப்பி
னடப்பவர்பொற்பத நந்தலைமேற்பட நன்குருண்டு
கிடப்பதுகாண்மனமே விதியேட்டைக் கிழிப்பதுவே.

(பொ-ரை) ஓ மனமே! பிரமனால் எழுதப்பட்டுள்ள லிபியைக்கிழித்துச் சுகத்தை யடைவது எங்ஙன மென்றால், வேறொருவரால் எரிக்கப்படாத திரிபுரத்தையும் எரித்த பெருமானும், தியாகபெருமானுமாகிய சிவபெருமான்எழுந்தருளியுள்ளவலிமைதங்கிய பெரிய மதில்களால் சூழப்பட்ட திருவொற்றியூரின் வீதியில் நடப்பவர்களுடைய அழகிய திருவடிகள் நம்முடைய தலைமேல் படும்படியாக செவ்வனே யுருண்டு கிடப்பதேயாம். ஆகையால் நீ இதையறிந்து அங்ஙனம் செய்வையானால் முத்திப்பேறு எளிதிற் கைகூடும் என்பதேயாம்) இது குறிப்பு.

இங்ஙனம் சொன்னமையால் அக்காலத்திற்திருவொற்றியூர்வாசிகளெல்லாம் தயகிமையுடையார் என்பது வெளிப்படுகின்றது.()

திருவிடைமருதூர்.

காடேதிரிந்தென்ன காற்றேபுசித்தென்ன கந்தைசுற்றி
யோடேயெடுத்தென்ன வுள்ளன்பிலாதவரோங்குவிண்ணோ
ரேடேயிடைமரு தீசர்க்குமெய்யன்பர் நாரியர்பால்
வீடேயிருப்பினு மெஞ்ஞானவீட்டின்ப மேவுவரே.

(பொ-ரை) ஓமனமே! மனத்தின்கண் அன்பில்லாதவர்கள், காட்டையே இருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனிடத்தில் வசித்தாலும், காற்றையே ஆகாரமாகப் புசித்தாலும் கந்தையான வஸ்திரங்களை அரையிற்சுற்றி ஓட்டையெடுத்துக்கொண்டு பிச்சையெடுத் துண்டாலும் என்னபயன்? ஒன்றுமில்லை. பொன்னுட்டையளாவும் மதில்களால் சூழப்பட்ட திருவிடைமருதூரிலிருக்கும் மருதீசரிடத்தில் உண்மையான அன்பைச் செலுத்துவோர்கள் வீட்டின்கண் ணிருந்து பெண்களோடு கூடியிருந்தாலும் மெய்ஞ்ஞானமாகியமுத்திவீட்டில் அநுபவிக்கவேண்டிய சுகத்தைஅடைவார்கள். (எ-று)

அன்பில்லார்காட்டிலிருந்தாலும் பயனொன்றுமில்லை. அன்புள்ளார்வீட்டிலிருந்தாலும் பயனுண்டு என்பதுகருத்து. (க)

தாயும்பகைகொண்ட பெண்டீர்பெரும்பகை தன்னுடைய
சேயும்பகையுற வோரும்பகையிச் செகமும்பகை
யாயும்பொழுதி லருஞ்செல்வநீங்கிலிங் காதலினாற்
றேயுநெஞ்சேமரு தீசர்பொற்பாதஞ் சுதந்தரமே.

(பொ-ரை) வருந்துகின்றமனமே! அருமையாகத் தேடிச் சேகரிக்கப்பட்ட செல்வமானது போய்விட்டால் பெற்றதாய்,பெண்சாதி, தன்னுடையபிள்ளைகள், சாதியார்,உலகத்தார் ஆகியஎல்லாரும்பகைவராவார்கள் ஆகையால் என்றும் ஒரேதன்மையாக இருக்கும்நம்மு

டைய மருதிசருடைய அழகிய திருவடிகளே நமக்குச்சுவாதீனமான அழியாத பொருளாயுள்ளவை. (ஆகையால் அத்திருவடிகளையே சதா தியானஞ்செய்யக்கடவை. (எ-று)

உலகத்தில் செல்வம் நீங்கினால் யாவரும் பகையாவாராகை யால் சிவபிரானைத் துதிசெய்வாய் என்பது கருத்து. (உ)

திருக்கழுக்குன்றம்.

காடோ செடியோ கடற்புறமோ கனமேமிகுந்த
நாடோநகரோ நகர்நடுவோநல மேமிகுந்த
வீடோபுறந்திண்ணையோ தமியேனுடல் வீழுமிட
நீடோய்கழுக்குன்றி லீசாவுயிர்த்துணை நின்பதமே.

(பொ-ரை) ஆகாயத்தை அளாவுகின்ற திருக்கழுக்குன்றத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஈஸ்வரனே! அடியேனுடையதேகமானது விழப்படும் இடமாயுள்ளது, காடோ, அக்காட்டின் உறுப்புகளில் ஒன்றாகிய செடியோ, கடலின் பக்கங்களோ, நாடோ, பட்டணமோ, அப்பட்டணத்திற்கு நடுவே, நன்மைமிகுந்த வீடோ, அன்றிப்புறந்திண்ணையோ, அறியேன், ஆனாலும் அக்காலத்தில் என்னுடைய உயிர்க்குத்துணையாக இருப்பது உன்னுடைய திருவடிகளேயாம். (ஆகையால்) எந்த இடத்தில் என்தேகம் விழுந்தாலும் என்னை உன்திருவடிகளிடத்தில் அன்பனாக்கிக்கொள்வது உன்னுடைய சர்வகாருண்ணியத்தின் கடமை என்பதுகுறிப்பு. (௩)

திருக்காளத்தி.

பத்தும்புகுந்து பிறந்துவளர்ந்து பட்டாடைசுற்றி
முத்தும்பவளமும் பூண்டோடியாடி முடிந்தபின்பு

செத்துக்கிடக்கும் பிணத்தருகேயினிச் சாம்பிணங்கள்
கத்துங்கணக்கென்ன காண்கயிலாபுரிக் காளத்தியே.

(பொ-ரை) தென்கயிலாயமென்று சொல்லுகின்றதிருக்காளத்தியில் எழுந்தருளியிருக்கும் காளத்திநாதரே! (தாயின் வயிற்றிடமாகப்) பத்துமாதம் இருந்தபின்பு இப்பூமியில் பிறந்துவளர்ந்து நல்ல வஸ்திரங்கள் ஆபரணங்கள் முதலியவைகளைத் தரித்து சிற்றின்ப முதலியவற்றில், ஓடியாடித் தீர்ந்தபிறகு மாண்டுகிடக்குமொருபிணத்தினிடத்தில் இனிமேல் மாளும்பொருட்டாக இருக்கின்ற பலபிணங்கள்கூடிக்கொண்டு கத்துகின்ற விதமென்னவோ? அறியேன்.

இறந்துகிடக்கும் பிணத்தைப்போல் நாமும்போகவேண்டுமேயொழிய இவ்வுலகத்தில் நிற்பது இல்லையேயென்று உணர்ந்துகாளத்திநாதனை வணங்காமலிருக்கின்றனரே இது என்னவோ தெரியவில்லையே என்பது இரக்கக்குறி.

பொன்னாற்பிரயோஜனம் பொன்படைத்தார்க்குண்டு
பொன்படைத்தோன்
றன்னாற்பிரயோசனம் பொன்னுக்கங்கேதுண்டத்
தன்மையைப்போ
லுன்னாற்பிரயோசனம் வேணதெல்லாமுண்
டுனைப்பணியு
மென்னாற்பிரயோசன மேதுண்டுகாளத்தி
யீச்சுரனே.

(பொ-ரை) திருக்காளத்தியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! பொன்னைப்பெற்றுள்ள செல்வர்களுக்கு அப்பொன்னினால் பல பிரயோசனங்களிருக்கின்றன; அவர்களால் அப்பொன்னுக்கு ஒரு பிரயோசனமுமுண்டோ? இல்லை. அதுபோல உன்னைச்சாவ

டாங்கநமஸ்காரம்பண்ணி வணங்கும் எனக்கு உன்னால் அநேகபிர யோசனங்களுள்ளன. என்னால் ஏதாயினும் ஒரு பிரயோசன முண் டோ? இல்லை என்றபடி. (எ-று)

இப்படியிருப்பதால் என்னைச்சிவபோகவின்பத்திலமிழ்த்திமுத் திபேற்றைத் தந்தருளல் வேண்டும் என்பது குறிப்பு. (௨)

வாளான்மகவரிந் தூட்டவல்லேனல்லன் மாதுசொன்ன
சூளாலிளமை துறக்கவல்லேனல்லன் றொண்டுசெய்து
நாளாறிக்கண்ணிடந் தப்பவல்லேனல்ல னினிச்சென்
றாளாவதெப்படியோ திருக்களத்தி யப்பருக்கே.

(பொ-ரை) வாளைக்கொண்டு (அருமையாகப்பெற்ற) பிள்ளையை அரிந்து கடவுளுக்கு ஊட்டவல்லமை யுடையேனல்லன்; மனையாள் செய்துகொண்ட சபதத்தை மேற்கொண்டு இளம்பிராயத்தையெல் லாம் கழிக்கச் சக்தியுடையேனல்லன்; அருமையான திருத்தொண் டுசெய்து ஆறுநாட்களில் கண்ணைப்பிடுங்கிச் சிவபிரானது கண்ணி ல் அப்பிவைக்கச் சக்தியுடையேனல்லன்; (ஆகையால் நான் இனி மேல் திருக்காளத்தியில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானுக்கு அடி மைப்படுவது எப்படியோ? அறியேன். (எ-று)

இம்முத்திறத்தில் ஏதேனுமொன்றைச் செய்யவும சக்தியில் லாதவனான நான் சிவபெருமானது திருவடிக்குப் பாத்திரனாவது எப் படி? என்பது கருத்து.

வாளான்மகவரிந்தது: சிறுத்தொண்ட நாயனாரிடத்தில் நிகழ்ந் தமை. மனையாள்சபதஞ்செய்து கொண்டது: திருநீலகண்ட நாயனா ரிடத்தில் நிகழ்ந்தமை. நாளாறில் கண்ணிடந்தது: கண்ணப்ப நாய னாரிடத்தில் நிகழ்ந்தமை. (௩)

முப்போதுமன்னம்புசிக்கவுந் தூங்கவு மோகத்தினாற்
செப்போதிளமுலை யாருடன்சேரவுஞ் சீவன்விடு

மப்போதுகண்கலக் கப்படவும்மமைந் தாயைய்யனே
யெப்போதுகாணவல்லேன் றிருக்காளத்தி யீச்சுரனே.

(பொழிப்புரை) திருக்காளத்தியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! என்தந்தையே! (ஒருநாளைக்கு) மூன்றுவேளையும் போஜனம் பண்ணவும், நித்திரைசெய்யவும், மாயாவிகாரத்தால் பெண்களிடத்தில் கலவி செய்யவும், உயிர் இறந்துபடுந்தருவாயில் துக்கப்படவுமே ஏற்படுத்தினாய். ஆகையால் நான்இப்படிப்பட்டவைகளை யெல்லாம் ஒழித்து உன்னுடைய திருவடித்தாமரைகளை எப்பொழுது தரிசிக்கப்பாத்திரனாவேனோ! (எ-று)

இரைக்கேயிரவும் பகலுந்திரிந்திங் கிளைத்துமின்னு
ரைக்கேயவலக் குழியருகே யசும்பார்ந்தொழுகும்
புரைக்கேயுழலுந் தமியேனையாண் டருள் பொன்முகலிக்
கரைக்கேகல்லா னிழற்கீழமர்ந்தருள் காளத்தியே.

(பொ-ரை) பொன்முகரி நதிக்கரையிலும், கல்லாலமரத்தின் நிழலிலுமே சதா எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்காலத்தி நாதரே! நான் இரவும் பகலும் ஆகாரத்தின்பொருட்டே திரிந்திளைத்துப் பின்னர் பெண்களுடைய முடைவீசும் சலமொழுகா நின்ற அரையினிடமாகப் பட்சம்வைத்துத் திரிகிறேன். ஆகையால் என்னை நீயே யாது காத்தருளவேண்டும். (எ-று) (௩)

நாறுங்குருதிச் சலதாரை தோட்புழை நாடொறுஞ்சீ
யூறுமலக்குழி காமத்துவார மொளித்திடும்புண்
டேறுந்தசைப்பிளப் பந்தரங்கத்துள சிற்றின்பம்விட்
டேறும்பதந்தருவாய் திருக்காளத்தி யீச்சுரனே.

(பொ-ரை) திருக்காளத்தியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற காளத்தி நாதனே! நாற்றம் வீசுகின்ற இரத்தமானது ஓடிக்கொண்டேயிருக்கும் வாய்க்காலும், தோலால் புரைக்கப்பட்டதும், தினந்தோறும்

சீயானது கசிந்து கொண்டேயிருக்கும் மலக்குழியும், காமத்துவாரமும், ஒளித்து வைத்திருக்கப்பட்டதான புண்ணும், சதைப்பிளப்பானதுமான மறைவிடத்திலேயிருந்து அநுபவித்தற்குரிய சிற்றின்பத்தை விட்டுக் கரையேறத் தகுந்தபதவி அடியேனுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்வாய். (எ-று) (சு)

கைலாயம்.

கான்சாயும்வெள்ளி மலைக்கரசே நின் கழனம்பினே
னூன்சாயுஞ்சென்ம மொழித்திடுவாய் கருவூரனுக்கா
மான்சாயச்செங்கை மழுவலஞ்சாய வளைந்தகொன்றைத்
தேன்சாயநல்ல திருமேனிசாய்த்த சிவக்கொழுந்தே.

(பொ-ரை) திருக்கயிலாயமலையில்எழுந்தருளியிருக்குந்தலைவனே மார்க்கண்டேயருக்காகத் தங்கள் திருக்கரங்களிலிருக்கின்ற மான் மழுக்கள் சாயவும், தரித்திருக்கிற தேனோடுகூடிய கொன்றை மலர்மாலை சாயவும், நல்ல திருவுடலைச் சாய்த்து (எமனை உதைத்துத்தள்ளிய) சிவபெருமானே! (நீ இங்ஙனம் செய்தமையால்) எனக்கும் வரவிருக்கின்ற பிறவியை நீக்கி என்னையுமாட்கொள்ள வேண்டும்.

இல்லந்துறந்து பசிவந்தபோதங் கிரந்துதின்று
பல்லுங்கரையற்று வெள்வாயுமாயொன்றிப் பற்றுமின்றிச்
சொல்லும்பொருளு மிழந்துசுகானந்தத் தூக்கத்திலே
யல்லும்பகலு மிருப்பதென்றோ கயிலாயத்தனே.

(பொ-ரை) திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! நான் இல்லறத்தைவிட்டுத் துறவியாகிப் பசி நேரிட்டகாலத்தில் பிச்சையெடுத்துத்தின்று பற்கள்கறைநீங்க வெறும்வாயனாகி

யாதொன்றினும் பற்றுதலில்லாமல் சொற்களையும் அதன் பொருள்களையும் நீங்கிச் சுகாநந்தம் உதயமாகுதற்குரிய தூங்காமற்றூங்குதலான தூக்கத்திலே சதா இருந்து அநுபவிப்பது எந்தக்காலமோ அறியேன். (எ-று) (உ)

சினந்தனையற்றுப் பிரியமுந்தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்ததுமற்று நினையாமையுமற்று நிர்ச்சிந்தனாய்த்
தனந்தனியேயிருந் தானந்தநித்திரை தங்குகின்ற
வனந்தலிலென் றிருப்பே னத்தனே கயிலாயத்தனே.

(பொ-ரை) பெருஞ்செல்வனே! திருக்கயிலாய மலையில் எழுந்தருளியிருக்குஞ்சிவபெருமானே! கோபமும், ஆசையும், செயலும், நினைப்பும், மறப்பும் (ஆகிய இவைகளெல்லாம்) நீங்கி ஒரு சிந்தனையும் இல்லாதவனாய்த் தனியேயிருந்து சுகோதயமாதற்குறிய பேரானந்தத் தூக்கத்திலே எக்காலத்தில் அமர்ந்திருப்பேன். (எ-று) (௩)

கையாரவேற்றுநின் றங்ஙனந்தின்று கரித்துணியைத்
தையாதுடுத்துநின் சன்னிதிக்கேவந்து சந்ததமு
மெய்யாரநிற்பணிந் துள்ளேயுரோமம் விதிர்விதிர்ப்ப
வையாவென்றோல மிடுவதென்றோகயி லாயத்தானே.

(பொ-ரை) திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே? பிச்சையிடும் அன்னத்தை கையாற்பெற்றுப் புசித்துக் கரித்துணியைத்தைக்காமலேயுடுத்து உன்னுடையதிருக்கோயிலின்கண் வந்து எப்பொழுதும் உன்னைப் பணிந்து மயிர்க்கூச் செறியும்படி' என்னுடைய தலைவனே! என்றுமுறையிட்டு என் எண்ணத்தைச் சொல்லிக்கொள்வது எப்பொழுதோ? (எ-று) (௪)

நீறூர்த்தமேனியு ரோமஞ்சிலிர்த்துள நெக்குநெக்குச்
சேறாய்க்கசிந்து கசிந்தேயுருகிநின் சீரடிக்கே

மாருத்தியானமுற் ருனந்தமேற்கொண்டு மார்பிற்கண்ணீ
ராருய்ப்பெருகக் கிடப்பதென்ரு கயிலாயத்தனே.

(பொ-ரை) திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! திருநீற்றைத் தரித்திருக்கும் அடியேனுடையஉடம்பானது மயிர்க்கூச்செறியவும், மனமானது கசிந்து உருகவும் உன்னுடைய சிறந்த திருவடிகளிடத்தில் என்றும் நீங்காத தியானத்தை வைத்து இன்பமேலிட்டுக் கண்களினின்றும் வரும் ஆநந்த பாஷ்பமானது மார்பின் வழியாகத் தாரை தாரையாய் இழியவும் நான் பரவசமாகி இருப்பது எந்தக்காலமோ? (எ-று) (ரு)

செல்வரைப்பின்சென்று சங்கடம்பேசித் தினந்தினமும்
பல்லிளைக்காட்டிப் பரிதவியாமற் பரானந்தத்தி
னெல்லையிற்புக்கிட வேகாந்தமாயெனக் காமிடத்தே
யல்லற்றிறென்றிருப்பே னத்தனேகயி லாயத்தனே.

(பொ-ரை) பேராநந்தச்செல்வனே! திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! நானே, பணமுள்ளவர்களைப் பின் தொடர்ந்து பலவகையான சங்கடங்களை முறையிட்டுச் சதா அவர்களோடு உபசாரமாகச் சிரித்துப் பரிதவிக்கின்றேன். (அங்ஙனம் அநுபவிக்குந் துன்பத்தை நீக்கி) சுகாநந்த வெல்லையில் போய் நான் ஏகாந்தமாய் ஆகக்கூடிய இடத்தின்கண் எப்பொழுது என்னுடையதுன்பங்களையெல்லாம் ஒழித்திருப்பேனோ? (எ-று)

ஏகாந்தம் என்றால் சிவத்தோடிரண்டறக்கலத்தல். இதனையே அத்துவைதமென்று பெரியோர் சொல்வர். (சு)

மந்திக்குருளையொத் தேனில்லைநாயேட் வழக்கறிந்து
சிந்திக்குஞ்சிந்தையை யானென்செய்வேனெனைத் தீதகற்றி
புந்திப்பரிவிற் குருளையையேந்திய பூசையைப்போ [ப்
லெந்தைக்குறியவன் காணத்தனேகயி லாயத்தனே.

(பொ-ரை) சிவானந்தச்செல்வனே! திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! நான் குரங்குக்குட்டியைப் போன்றவனல்லேன் ஆகையால் என்னுடைய வழக்கத்தைஉணர்ந்தும் பல வியவகாரங்களை நினைக்கின்ற மனத்தை நான் ஏன்னசெய்யக்கடவேன் ஒன்றுமில்லை, ஆகையால் நீயே என்னுடைய தீமைகளை நீக்கி மனவிருப்பத்தோடு தன்னுடைய குட்டியை யணைத்து ஏந்திக்கொள்ளும் பூனையைப்போல என்னை யணைத்து உன்னுடைய திருத்தொண்டிற் குவரியவனுக்கிக் கொள்ளல்வேண்டும். (எ-று) (௭)

வருந்தேன்பிறந்து மிறந்துமயக்கும் புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தேனரகிற் புகுகின்றிலேன் புகழ்வாரிடத்தி
லிருந்தேனினியவர் கூட்டம்விடேனிய லஞ்செழுத்தா
மருந்தேனருந்துவ னின்னருளாற்கயி லாயத்தனே.

(பொ-ரை) திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! உன்னுடையதிருவருளைமேற்கொண்டு இருப்பதால்நான் யாதொன்றாலும் வருத்தத்தை யடையேன், பிறப்புக்களுக்குகாரணமாயுள்ள ஐம்புலன்வழியிற்போகேன், நகரத்தையடையமாட்டேன், உன்னைச்சதா துதிசெய்கின்றவ ரிடத்திலிருந்தேன் இனிமேல் அவர்களுடைய கூட்டத்தைவிட்டுப்பிரியேன். (அன்றியும்) பஞ்சாக்ஷரமாகிய அரிய தேனைப் புசித்துக் கொண்டேயிருப்பேன். (எ-று)

இவையனைத்தும் உன்னுடைய திருவருட்டுணையாலே யாகையால் என்னை என்றும் அவ்வருளானது பிரியாதிருக்கும்படி கருணை செய்யவேண்டும் என்பது குறிப்பு. (௮)

மதுரை.

விடப்படுமோவிப் பிரபஞ்சவாழ்க்கையை விட்டுமனந்
திடப்படுமோநின் னருளின்றியேதினமேயலையக்

கடப்படுமோவற்பர் வாயிலிற்சென்று கண்ணீர்ததும்பிப்
படப்படுமோசொக்க நாதாசவுந்தர பாண்டியனே.

(பொ-ரை) சொக்கநாதக்கடவுளே! சோமசுந்தர பாண்டியனாய் வந்து அரசு செலுத்தினவனே உன்னுடைய திருவருள் மேலிட்டா லல்லாமல் இந்தஉலகவாழ்வைவிடுவதற்குக்கூடுமோ? அங்ஙனம்விட் டாலும் மனமானது திடத்தை யடையுமோ? இல்லை. (ஆகையால்) நின்னுடைய அருளைப்பெற விரும்புகின்ற யான் தினமும் அலைந்து திரிந்து அற்பர்கள் வீட்டினிடமாகச் சென்று கண்ணீர்விட்டழுது துன்பத்தை யடையப்படுமோ? (ஆகையால்) இத்துன்பங்களைநீக்கி என்னையும் ஆட்கொள்ளவேண்டும் என்பது குறிப்பு. (க)

பொது.

உடைகோவணமுண் டுறங்கப்புறந்திண்ணை யுண்டுணவிங்
கடைகாயிலையுண் டருந்தத்தண்ணீருண் டருந்துணைக்கே
விடையேறுமீசர் திருநாமமுண்டிந்தமேதினியில் [றைக்கே
வடகோடுயர்ந்தென்ன தென்கோடு சாய்ந்தென்ன வான்பி

(பொ-ரை) இந்த உலகத்தின்கண்ணே எனக்கு உடுக்கும்வஸ்திர மாகக் கோவணமிருக்கின்றது; நித்திரைசெய்யவோ வெளியில் திண் ணையிருக்கின்றது; ஆகாரமாக இலை, காய் முதலியவைகள் இருக்கி ன்றன; குடிப்பதற்குத்தண்ணீருமிருக்கின்றது; அரிய இறையாயிரு ப்பதற்கு ரிஷபவாகனாரூடனான சிவபெருமானது பஞ்சாட்சரமிருக் கின்றது; (ஆகையால்) உயர்ந்த சந்திரனுக்கு வடதுமுனை உயர்ந்தா லென்னபயன்? தென்பக்க முனைசாய்ந்தாலென்ன நஷ்டம்? (ஒன் றுமில்லை என்றபடி.)

வடகோடுயர்தல் தென்கோடுசாய்தல் உலகக்ஷேமஹிம்சாகரமங் களைப் பற்றியதாகையால் அதுஎப்படி யிருந்தாலும் மேற்சொல்லிய

அங்கங்கள் என்று முள்ளனவாகையால் எனக்கு ஒருகுறைவு மில்லை என்பது கருத்து. (எ-று) (௧)

வீடுநமக்குத் திருவாலங்காடு விமலர்தந்த
ஓடுநமக்குண்டு வற்றாதபாத்திர மோங்குசெல்வ
நாடுநமக்குண்டு கேட்டதெல்லாந்தர நன்னெஞ்சமே
யீடுநமக்குச் சொலவேயொருவரு மிங்கில்லையே.

(பொ-ரை) நமக்கு வீடானது திருவாலங்காடாம், என்றும் அழியாத பாத்திரமாகவுள்ளது. சிவபெருமானால் கொடுக்கப்பட்ட ஓடாம்; செல்வம்மிகுந்த ஓர்நாடும் நமக்குள்ளது; அதுவன்றி, யார் எதைக்கேட்டாலும் அதைக்கொடுக்க நல்ல நெஞ்சமுமிருக்கிறது. ஆகையால் இவ்வுலகத்தின் கண்ணே நமக்கு ஒப்பானவர்கள் வேறொருவரும் இல்லை. (எ-று) (உ)

நாடிக்கொண்டீசனை நாட்டமுற்றாயிலை நாதரடி
தேடிக்கொண்டாடித் தெளிந்தாயிலை செகமாயைவந்து[தா]டும்
மூடிக்கொண்டோமென்றுங் காமாயுதங்கண்முனிந்தவென்
பிடிப்பையோநெஞ்சமே யுனைப்போலிலைப் பித்தர்களே."

(பொ-ரை) மனமே! சிவபெருமானை யடுத்துச் சேர்ந்தா யில்லை. அன்றி அவரை உள்ளபடி விசாரித்துத்தெளிந்ததுமில்லை (நீஇப்படியிருப்பதால்) செகமாயை வந்து மூடிக்கொண்டதேயென்றும், காமத்தைச் செலுத்தும்படியான கருவிகள் கோபித்தனவே யென்றும் துன்பப்படுத்துகின்றாய். ஆகையால் உன்னைப்போன்ற பித்தர்கள் ஒருவருமில்லை. (எ-று) (௩)

கையொன்றுசெய்யவிழியொன் றுநாடக்கருத்தொன்றெண்
பொய்யொன்று வஞ்சகநாவொன் றுபேசப்புலால்கமழு[ ]ண
மெய்யொன்றுசாரச் செவியொன்றுகேட்க விரும்புமியான்
செய்கின்றபூசையெவ் வாறுகொள்வாய்வினை தீர்த்தவனே.

(பொ - ரை) அன்பர்க்குள்ள வினையைத்தீர்த்து அடிமைகொள் ளும்சிவபெருமானே! என்னுடையகையானது ஒன்றைச்செய்யவும், கண்கள் ஒன்றைப்பார்க்கவும், மனம்ஒன்றைஎண்ணவும், நாக்குஒன் றைப்பேசவும், தேகம் ஒன்றைப் பரிசிக்கவும், காதுகள் ஒன்றைக் கேட்கவும் செய்கின்ற என்னுடைய பூசையை நீ எப்படி ஏற்றுக் கொள்வாய். (எ-று)

அங்ஙனம் ஏற்றுக்கொள்ளாவிடினும் என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டி யவன் நீயேயாவாய் என்பது குறிப்பு. (ச)

கண்ணுண்டுகாணக் கருத்துண்டுநோக்கக் கசிந்துருகிப்
பண்ணுண்டுபாடச் செவியுண்டுகேட்கப் பல்பச்சிலையா
லெண்ணுண்டுசாத்த வெதிர்நிற்கவீச னிருக்கையிலே
மண்ணுண்டுபோகுதையோ கெடுவீரிந்த மானிடமே.

(பொ - ரை) இவ்வுலகத்தின்கணுள்ள மனிதர்களே! தரிசிக்கக் கண்களும், சிந்திக்கக் கருத்தும், பாடுவதற்கு இசையும், அவனுடை ய புகழைக்கேட்கக் காதுகளும், சாத்துதற்குப் பலவகையான பச் சிலைகளும் இருக்கின்றன வாகையால் இவைகளைப்பெற்று நமக்கு எதிரே வந்து காக்ஷிகொடுத்தருளும்பொருட்டு ஈசனென்னும் சிவ பெருமான் இருக்க. அப்படி அவனைப் பூஜியாமல் விட்டு நீங்கள் அருமையாக எடுத்ததேகத்தை மண்ணுக்கு இரையாக்கிக் கெடுக்கி ன்றீரே. ஈதென்னமோ? அறியேன். (எ-று) (ரு)

சொல்லினுஞ்சொல்லின் முடிவினும்வேதச் சுருதியினு
மல்லினுமாசற்ற வாக்கியந்தன்னினு மாய்ந்துவிட்டோ
ரில்லினுமன்ப ரிடத்திலுமீச னிருக்குமிடங்
கல்லினுஞ்செம்பினுமோ விருப்பானெங்கள் கண்ணுதலே.

(பொ-ரை) எங்களுடைய நெற்றிக்கண்ணனாகிய சிவபெருமான் கல்லிலும், செம்பிலுமட்டோயிருப்பான் (அப்படியன்று) இவ்விரண்

டிலிருப்பதுந்தவிர, வாசகத்திலும், வாசகாதீதத்திலும், வேதங்களிலும், இருளிலும், வெளிச்சத்திலும், நிர்மலமான ஆகாசத்திலும், அவனைத்தெளிந்தோருடைய வீட்டிலும், அடியார்களிடத்திலும் கூடவிருப்பான் (ஏனென்றால்) சர்வவியாபகன் ஆகையால்.

இப்படிக்கல்லாமல் கல்லிலும் செம்பிலுமில்லையென்றுபலரும் பொருள் கொள்கின்றனர் அப்படியிருப்பின் இவர்கள் "அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும் பிரகாசமாய்" என்னும் ஆன்றோர் வாக்கியத்திற்கும், மார்க்கண்டேய ரிடத்திலும், பிரகலாதாழ்வானிடத்திலும் நிகழ்ந்த ஒருவகை அதிசயத்திற்கும் வழிதெரிந்து கொள்வாராக.

அன்றி, இப்பட்டினத் தடிகள் பாரமார்த்திகத்தை யடைந்து உண்மைப் பொருளைத் தன்னிடத்தில் அறிந்தமையால் அங்ஙனம் கூறினார் என்னலுமாம். (சு)

வினைப்போகமேயொரு தேகங்கண்டாய்வினை தானொழிந்தால்
றினைப்போதளவுநில் லாதுகண்டாய்சிவன் பாதநினைந்
நினைப்போரைமேவு நினையாரைநீங்கி நெறியினின்று
னைப்போலொருவருண்டோ மனமேயெனக் குற்றவரே.

(பொ-ரை) மனமே! இருவினைகளின் சம்பந்தமே தேகமாகையால் அவ்வினைகள் ஒழியுமானால் தேகமானது கொஞ்சநேரமும் நில்லாது. (இப்படியிருப்பதால்) நீ சிவனுடைய திருவடிகளை நினைப்பாயாக அன்றியும், அவனை நினைப்பவர்களைச் சினேகி, நினையாதவர்களைச் சினேகியாதை. நான்சொன்ன இந்த வழியில் நீ நிற்பையானால் எனக்குப்பொருந்திய துணையாவார் உன்னைப்போல் ஒருவருமில்லை. (எ-று) (எ)

பட்டைக்கிழித்துப் பருவூசிதன்னைப் பரிந்தெடுத்து
முட்டச்சுருட்டியென் மொய்குழலாள்கையில்முன் கொடுத்துக்
கட்டியிருந்த கனமாயக்காரிதன் காமமெல்லாம்
விட்டுப்பிரியவென்றோ விங்ஙனேசிவன் மீண்டதுவே.

(பொ-ரை) சிவபெருமான் இவ்விடத்தில் எழுந்தருளிவந்து, பட்டு வஸ்திரத்தில் ஒருஊசியைவைத்துச்சுருட்டி என்மனைவியினிடத்தில் கொடுத்தது மாயாசத்தியால் உண்டாகும் காம மயக்கங்களை யெல்லாம் நீங்கிப் பிரிவதற்கோ? (எ-று) (அ)

கூதுற்றகொங்கையு மானார்கலவியுஞ் சூழ்பொருளும்
போதுற்றபூசலுக் கென்செயலாஞ்செய்த புண்ணியத்தாற்
றீதுற்றமன்னவன் சிந்தையினின்று தெளிவதற்கோ
காதற்றவூசியும் தந்துவிட்டானென்றன் கைதனிலே.

(பொ-ரை) யாதொருகுற்றமும் சாரப்பெறாத சிவபெருமான் சொக்கட்டான் காயைப்போன்ற கொங்கைமுதலிய உறுப்புகளையுடைய பெண்கள் மயக்கத்தினின்று நீங்கிப் பிழைப்பதற் காகவோ காதில்லாதவூசியைஎன்னுடையகையில் கொடுத்துவிட்டான் எ-று

வாதுற்றதிண்புய ரண்ணாமலையர் மலர்ப்பதத்தைப்
போதுற்றெப்போதும் புகலுநெஞ்சேயிந்தப் பூதலத்திற்
றீதுற்றசெல்வமென் றேடிப்புதைத்த திரவியமென்
காதற்றவூசியும் வாராதுகாணுங் கடைவழிக்கே.

(பொ - ரை) ஓ மனமே! உயிர் நீங்குங்கால் (அவ்வுயிருடன்கூட) காதற்றவூசியும்வாராதாகையால், இவ்வுலகத்தில்பழிப்போடுகூடியசெல்வத்தால் பயனென்னை? சம்பாதித்து புதைத்துவைத்த செல்வத்தால் பயனென்னை? ஒன்றுமில்லை, ஆகையால் திருவண்ணாமலையில்எழுந்தருளியுள்ள அருணாசலக்கடவுளுடைய திருவடித்தாமரைகளை நல்லகாலத்திற்சென்று தரிசித்துத்தியானித்துத்துதிப்பாயாக எ-று

வேதத்தினுட்பொருண் மண்ணாசைமங்கையை விட்டுவிடப்
போதித்தவன்மொழி கேட்டிலையோசெய்த புண்ணியத்தா
லாதித்தன்சந்திரன் போலேவெளிச்சம தாம்பொழுது
காதற்றவூசியும் வாராதுகாணுங் கடைவழிக்கே.

(பொ-ரை) அவரவர்கள் செய்த புண்ணியவசத்தால், சூரியசந்திரர்களைப்போலசோதியை உயிர்அடையும்பொழுது (இறக்கும்பொழுது) காதறுந்த ஊசியும் வாராதாகையால் வேதங்களிலே விட்டுவிடும்படி சொல்லுகின்ற பொன்னாசை, பெண்ணாசை, மண்ணாசை; இவைகளைவிட்டு சிவசம்பந்தத்தை விரும்புவாயாக. (எ-று) (கக)

மனையாளுமக்களும் வாழ்வுந்தனமுந்தன் வாசன்மட்டே
யினமானசுற்ற மயானமட்டேவழிக் கேதுதுணை
தினையாமளவெள் ளளவாகினுமுன்பு செய்ததவந்
தனையாளவென்றும் பரலோகஞ்சித்திக்குஞ் சத்தியமே.

(பொ-ரை), பெண்சாதி, பிள்ளைகள், வாழ்வு, செல்வம், ஆகிய இவைகளெல்லாம் தம்முடைய வாசல் மட்டேயாம். சுற்றத்தாரெல்லாரும்சுடுகாட்டினளவேயாவார், (ஆகையால்) உயிரானதுபோகின்றவழிக்குத்துணையாயுள்ளது எள்ளளவாகவே பூர்வத்தில்செய்த புண்ணியமாம். அப்புண்ணியத்தால் பரலோகம்கைகூடும், இதுசத்தியம், ஆகையால் மனமே! நீ அப்புண்ணியத்தைத் தேடுவாயாக. (எ-று) ()

அத்தமும்வாழ்வு மகத்துமட்டேவிழி யம்பொழுக
மெத்தியமாதரும் வீதிமட்டேவிம்மி விம்மியிரு
கைத்தலமேல்வைத் தழுமைந்தருஞ்சுடு காடுமட்டே
பற்றித்தொடரு மிருவினைப்புண்ணிய பாவமுமே.

(பொ-ரை) மனமே! நாம்தேடியசெல்வமும், நாம்வாழ்ந்த வாழ்வும் வீட்டளவேயாம்; கண்களில் நீரொழுக அழுகின்றமனைவியரும் வீதியளவேயாவர்; இரண்டுகைகளையும் தத்தம் தலைமேல்வைத்துத் தேம்பித்தேம்பி யழுகின்றமைந்தர்களும் சுடுகாட்டளவேயாவர். நம்மைப் பின்பற்றித்தொடர்ந்து வருவனவாயுள்ளபுண்ணியபாவங்களாகிய இருவினைகளாம். ஆகையால் நீ பெண்டுபிள்ளைகளைத் துணையாக எண்ணாமல் சிவபெருமானையே சதாசிந்திக்கக் கடவை. (எ-று) (கங)

சீயுங்குருதிச் செழுநீர்வழும்புஞ் செறிந்தெழுந்து
பாயும்புடைவையொன் றில்லாதபோது பகலிரவா
யீயுமெறும்பும் புகுகின்றயோனிக் கிரவுபகன்
மாயுமனிதரை மாயாமல்வைக்க மருந்தில்லையே.

(பொ-ரை) மேலேகட்டப்படுகின்ற புடவையில்லாவிட்டால் சீயும், இரத்தமும், வழும்பும் இழிந்து பாய்ந்து பகலும் இரவும் ஈயும், எறும்பு புகுகின்ற பெண்கள் குறிக்கு ஆசைப்பட்டு அதினால் இறந்துபோகின்ற மனிதர்களை இறவாமல் வைக்க ஒரு மருந்தும் இல்லையே. (எ-று)

ஆனால் சிவபெருமான் என்கிற ஒரு மருந்து உண்டு என்பது கருத்து. (கச)

சீதப்பனிக்குண்டு சிக்கெனக்கந்தை தினமிரந்து
நீ துய்க்கச்சோறு மனைதோறுமுண்டு நினைவெழுந்தால்
வீதிக்குணல்ல விலைமாதருண்டிந்த மேதினியி
லேதுக்குநீசலித்தாய் மனமேயென்றும் புண்படவே.

(பொ-ரை) நெஞ்சமே! குளிர்ந்த பனியைநீக்கிக்கொள்ளக் கந்தையிருக்கின்றது; தின்மும் பசித்தபோது அதை யடக்கிக்கொள்ள வீடுகள்தோறும் அன்னமிருக்கின்றது; காமத்தில் எண்ணம்வந்தால் தெருக்களில் வேசிகள் இருக்கின்றனர்; ஆகையால் இவ்வுலகின்கண் நீ துன்பப்படுவது எற்றுக்கு? (எ-று)

ஆகையால் இவைகளைச் சுவாதீனமாக வைக்காமல் சதாசிவபெருமானைத் துதிசெய்வாய் என்பது கருத்து. (கரு)

ஆருண்டுதோப்புண் டணிவீதியம்பலந் தானுமுண்டு
நீருண்டுகந்தை நெடுங்கோவணமுண்டு நித்தநித்த

பாறுண்டுலாவி மயங்குநெஞ்சேமனை தோறுஞ்யென்று
சோறுண்டுதூங்கிப்பின் சும்மாவிருக்கச் சுகமுமுண்டே.

(பொ-ரை) தினமும் மாறுபட்டுத்திரிந்து மயங்குகின்றமனமே! ஆறு, தோப்பு, அழகிய தெரு, அம்பலம் நீறு, கந்தை, கோவணம், ஆகிய இவைகளெல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகையால்வீடுகள்தோறும் சென்று அன்னம் புசித்து நித்ரைசெய்து பின்னர் (சுகாநந்தவெள்ளத்தில் மூழ்கிச்) சும்மா இருந்தால் சுகமும் உண்டு. (எ-று) (கசு)

உடுக்கக்கவிக்கக் குளிர்காற்றுவெய்யி லொடுங்கிவந்தாற்
றடுக்கப்பழைய வொருவேட்டியுண்டு சகமுழுதும்
படுக்கப்புறந்திண்ணை யெங்கெங்குமுண்டு பசித்துவந்தாற்
கொடுக்கச்சிவனுண்டு நெஞ்சேமக்குக் குறைவில்லையே.

(பொ-ரை) மனமே! உடுப்பதற்கும், போர்வை யிடுவதற்கும், குளிர் காற்றிலும், வெய்யிலிலும் வருந்திவந்தால் அவ்வருத்தத்தை நீக்கிக்கொள்வதற்கும் பழமையான ஒருவேட்டியிருக்கின்றது; படுப்பதற்காக உலகமெங்கும் திண்ணையிருக்கின்றது; பசியால் வருந்திவந்தவிடத்தில் பசியை நீக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டுஅன்னமளிக்கச் சிவன் இருக்கின்றான். ஆகையால் நமக்குஒருகுறைவுமில்லை. (எ-று)

மனமே ஆனாலும் அச்சிவபெருமானையே சதாதுதிசெய்யக் கடவை என்பது கருத்து. (கஎ)

மாடுண்டுகன்றுண்டு மக்களுண்டென்று மகிழ்வதெல்லாங்
கேடுண்டெனும்படி கேட்டுவிட்டோமினிக் கேண்மனமே
யோடுண்டுகந்தையுண் டுள்ளேயெழுத்தைந்து மோதவுண்டு
தோடுண்டகண்ட னடியார்நமக்குத் துணையுமுண்டே.

(பொ-ரை) மாடு, கன்று, இருக்கின்றன மக்கள், இருக்கின்றார்கள் என்று சொல்லி சந்தோஷிக்கப்படுவன வெல்லாம் கேட்டைய

டைகின்றன என்பதை நாம் நம்முடைய காதுகளால் கேட்டோம் ஆகையால் மனமே! இனிமேல் ஒன்று சொல்வேன் கேட்பாயாக. அதுஎன்னவென்றால், ஓடும் கந்தையும் இருக்கின்றன; துதிசெய்யப் பஞ்சாக்ஷரமிருக்கின்றது! கவசகுண்டலமணிந்த திருநீலகண்டருடைய அடியார்கள் நமக்குத்துணையாகவும் இருக்கின்றனர் ஆகையால் நமக்கு ஒருகுறைவுமில்லை. (எ-று) (கஅ)

மாத்தானவத்தையு மாயாபுரியின் மயக்கத்தையு
நீத்தார்தமக்கொரு நிட்டையுண்டோநித்த னன்புகொண்டு
வேர்த்தாற்குளித்துப் பசித்தாற்புசித்து விழிதுயின்று
பார்த்தாலுலகத் தவர்போலிருப்பர் பற்றற்றவரே.

(பொ-ரை) (ஐந்து) அவஸ்தைகளையும், மாயையின் வியவகாரத்தையும் நீக்கிய பெரியோர்களுக்கு ஒருநிஷ்டைகூட வேண்டுமோ? வேண்டியதில்லை (ஏனென்றால்) அவர்கள் சிவபெருமானிடத்திலபேரன்புபூண்டு வேர்த்தால் குளித்தும், பசித்தாற்புசித்தும், நித்திரைவந்தால் தூங்கியும் பார்க்கிறவர்களுக்கு உலகத்தார்கள் போலவே இருப்பார்களாகையால். (எ-று)

பெரியோர்கள் உலகத்தார்போல்பலகாரியங்கள் செய்தாலும்பற்றற்றிருப்பார்க ளாகையால் அவர்களுக்கு நிஷ்டை வேண்டாமென்றுகூறினார். (கக)

ஒன்றென் றிருதெய்வ முண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்லா
மன்றென் றிருபசித் தோர்முகம்பார்நல் லறமுநட்பு
நன்றென் றிருநடு நீங்காமலே நமக்கிட்டபடி
யென்றென் றிருமனமே யுனக்கேவுப தேசமிதே.

(பொ-ரை) மனமே! ஒருபொருள்உண்டென்றும், அதுவேதெய்வமென்றும்,அதுநித்தியவஸ்துவென்றும்,நினைத்திருப்பாயாக,உயர்ந்த

திரவியங்களெல்லாம் நிலையில்லாதனவென்றும்இருப்பாயாக, பசித்து வந்தவர்கள் முகத்தைப்பார், நல்லதருமும், நல்லவாசமும் நல்லதென்று இருப்பாயாக, நடுவுநிலைமையினின்று நீங்காமல் நமக்குவிதித்தபடியே யாகுமென்றும் இருப்பாயாக. இதுவே உனக்குபதேசமாகும் ஆகையால் இவ்வுபதேசத்தைக் கைவிடாமல் மேற்கொண்டு நடந்து வருவாயானால் சிவகதிகைகூடும். (எ-று) (௨௰)

நாட்டமென்றேயிரு சற்குருபாதத்தை நம்புபொம்ம
லாட்டமென்றேயிரு பொல்லாவுடலை யடர்ந்தசந்தைக்
கூட்டமென்றேயிரு சுற்றத்தைவாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீ
ரோட்டமென்றேயிரு நெஞ்சேயுனக் குபதேசமிதே.

(பொ-ரை) ஓமனமே! சற்குருவின் திருவடிகளை நம்பத்தகுந்த திருவருட்குறிப்பென்றும், நமதுதேகத்தைப் பொம்மலாட்டமென்றும், சுற்றத்தாரை சந்தையிற் கூடப்படும் கூட்டத்தாரென்றும், வாழ்க்கையைக் குடமானது கவிழ்தலால் ஓடப்படுகின்ற நீரோட்டமென்றும் இருப்பாயாக. இதுவே உனக்குப் பெரிய உபதேசமாகும்.

என்செயலாவ தியாதொன்றுமில்லை யினித்தெய்வமே
யுன்செயலேயென் றுணரப்பெற்றேனிந்த வூனெடுத்த
பின்செய்ததீவினை யாதொன்றுமில்லைப் பிறப்பற்கு
முன்செய்ததீவினையோ விங்ஙனேவந்துமூண்டதுவே.

(பொ-ரை) நான், இந்தச்சரீரத்தை எடுத்தபின்னர் ஒருதீவினையையும் செய்ததில்லை, அப்படியிருந்தும், இப்பொழுது வந்துஎன்னை விழுங்கியிருக்கிற தீவினையானது பூர்வஜென்மத்தில்செய்ததாகவிருக்குமென்று எண்ணுகின்றேன். (ஆகையால் இதை நீக்கிக்கொள்ள) என்னுடையசெய்கையால் ஒன்றும்ஆகாது. (ஏனென்றால்) எல்லாம் உன்னுடைய செய்கைகளே யென்று தெரிந்து கொண்டேனாகையால். (எ-று)

எல்லாம் உன்னுடைய செய்கைகளே யாகையால் என்னுடைய தீவினைகளை நீக்கி யருள்பவனும் நீயே என்பது கருத்து. (உஉ)

திருவேடமாகித் தெருவிற்பயின்றெனைத் தேடிவந்து
பரிவாகப்பிச்சை பகருமென்றுனைப் பதம்பணிந்தேன்
கருவாகுமேதக் கடற்கரைமேவக் கருதுமென்னை
யுருவாக்கிக்கொள்ளவல்லோ விங்ஙனேசிவனுற்றதுவே.

(பொ-ரை) மனமே! சந்நியாசி வேடங்கொண்டு தெருவழியாக என்னைத் தேடிக்கொண்டுவந்து பிச்சைகேட்டஒருவனுடைய திருவடிகளை நமஸ்காரஞ்செய்தேன். அவனே! சிவபெருமானவன். அவன் இங்ஙனம் வந்தது ஏனென்றால். ஜெனனசமுத்திரத்தில் விழும்படி எண்ணியிருந்த அடியேனைத் தன்னடிப் படுத்திக்கொள்ளற்பொருட்டல்லவோ? (எ-று) (உங)

விட்டேனுலகம் விரும்பேனிருவினை வீணருடன்
கிட்டேனவருரை கேட்டுமிரேன்மெய் கெடாதநிலை
தொட்டேன்சுகதுக்கமற்றுவிட்டேன்றொல்லைநான்மறைக்கு
மெட்டேனெனும்பர மென்னிடத்தேவந்திங் கெய்தியதே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் உலகவாழ்க்கையை வெறுத்தேன், இருவினைகளைச் செய்துகொண்டு திரிகின்ற வீணர்களோடுசேரேன்; அவர்கள் சொல்லும்சொற்களையும் கேளேன், என்றும் அழியாதஉண்மைநிலையைச் சேர்ந்தேன், ஆகையால் சுகதுக்கங்களையும் நீக்கிக்கொண்டேன். (நான் இப்படி செய்தமையால்) வேதங்களாலும் அறியப்படாத பரமானது என்னிடத்தில்வந்து சேர்ந்துவிட்டது. (எ-று)

அட்டாங்கயோகமு மாதாரமாறு மவத்தைஐந்தும்
விட்டேறிப்போன வெளிதனிலேவியப் பொன்றுகண்டேன்
வட்டாகிச்செம்மதிப் பாலூறலுண்டு மகிழ்ந்திருக்க
வெட்டாதபேரின்ப மென்னைவிழுங்கி யிருக்கின்றதே.

(பொ-ரை) எட்டுவகையான போகங்களையும், ஆறு தாரங்களையும் ஐந்தவத்தைகளையும் நடந்துபோன வெட்டவெளியிலே சந்திரனது அமிர்தத்தை உண்டு மகிழ்ச்சி யடைந்திருக்கும்படி ஒருபெரிய இன்பமானது என்னை விழுங்கிமறைத் திருப்பதாகிய அதிசயமொன்றைக் கண்டேன். ஆனால் அது இன்னவென்று தெரியவில்லை. (எ-று). ()

எரியெனக்கென்னும் புழுவோவெனக்கெனுமிந்தமண்ணுஞ்
சரியெனக்கென்னும் பருந்தோவெனக்கெனுந் தான்புசிக்க
நரியெனக்கென்னும் புன்னாயெனக்கென்னு மிந்நாறுடலைப்
பிரியமுடன்வளர்த்தே னிதனாலென்ன பெறெனக்கே.

(பொ-ரை) நெருப்பும், புழுவும், மண்ணும், பருந்தும், நரியும், அற்பநாயும், தாங்கள் உண்ணுநிமித்தம் எனக்காகும், எனக்காகும் என்றுசொல்ல இருக்கின்ற இந்தநாற்றமடிக்கப்பட்ட உடம்பை நான் ரொம்பவும் அன்போடு வளர்த்தேன். இதனால் எனக்கு லாபம் ஏன்னவோ? ஒன்றுமில்லை என்றபடி. (எ-று) (உசு)

அண்ணறன்வீதி யரசிருப்பாகு மணிபடையோர்
நண்ணொருநாலொன்ப தாமவரேவலு நண்ணுமிவ்வூர்
துண்ணெனன்பசிக்கு மடைப்பள்ளியான சுகமுமெல்லா
மெண்ணிலிகால மவமேவிடுத்தன மெண்ணரிதே.

(பொ-ரை) சிவபெருமானுடையவீதி அரசிருப்பாகும், அவருக்குச் சேனாதிபதிகள் முப்பத்தாறுபேர்களாம், அவர்களுடைய ஏவலையும் பெறும் இந்தஊரானது. பசிக்கு மடைப்பள்ளியுமாகவிருக்க, இதை எல்லாம் விட்டு அநேககாலங்களாகவீணாக விருக்கின்றோமே? இது நினைப்பதற்கும் அசங்கதமாயிருக்கின்றதே. (எ-று) (உஎ)

என்பெற்றதாயரு மென்னைப் பிணமென் றிகழ்ந்துவிட்டார்
பொன்பெற்றமாதரும் போவென்றுசொல்லிப் புலம்பிவிட்டார்

கொன்பெற்றமைந்தரும் பின்வலம்வந்துகுடமுடைத்தா
ருன்பற்றொழியவொருபற்று மில்லை யுடையவனே.

(பொ-ரை) நாயினுங்கடைப்பட்ட என்னை அடிமையாக உடையவனே! என்னைப் பெற்றதாயோ? என்னைப்பிணமென்று சொல்லித் தள்ளிவிட்டாள். மனைவியோ, பின்னிருந்துபோய்வாவென்று சொல்லி அழுதுவிட்டாள், பிள்ளைகளோ வென்றால் பின்னர் வலமாகச் சுற்றிவந்து குடமுடைத்தார்கள். ஆகையால், இனி உன்னுடைய சம்பந்தமேயொழிய வேறொரு சம்பந்தமுமில்லை, நீயே என்னை ஆட்கொண்டருளவேண்டும். (எ-று) (உஅ)

கறையற்றபல்லுங் கரித்துணியாடையுங் கள்ளமின்றிப்
பொறையுற்றநெஞ்சமும்பொல்லாதவூணும்புறந்திண்ணையுந்
தரையிற்கிடப்பு மிரந்துண்ணுமோடுஞ் சகமறியக்
குறைவற்றசெல்வமென்றே கோலமாமறை கூப்பிடுமே.

(பொ-ரை) விளக்காத பல்லையும், கரித்துணியையும், பொறுமை நீங்கிய மனத்தையும், கொடிய உணவையும், வெளித்திண்ணையையும், தரையிற்படுத் துறங்குவதையும், பிச்சையெடுத்துத் தின்னுதற்குரித்தான ஓட்டையுமே, அழியாத செல்வங்களென்று வேதங்கள் முறையிடா நின்றன. (எ-று) (உகூ)

எட்டுத்திசையும் பதினாறுகோணமு மெங்குமொன்றாய்
முட்டித்ததும்பி முளைத்தோங்குசோதியை மூடரெல்லாங்
கட்டிச்சுருட்டித்தங் கக்கத்தில்வைப்பர் கருத்தில்வையார்
பட்டப்பகலை யிரவென்றுகூறிடும் பாதகரே.

(பொ-ரை) அஷ்டதிக்குகளிலும், பதினாறுகோணங்களிலும், எல்லாம் ஒரேபடித்தாய் இருந்து முளைத் துயர்ந்த தேஜோமயத்தை மூடர்களெல்லாம் கட்டிச்சுருட்டி கக்கத்தில் வைப்பாரே யொழிய தங்கடங்கள் மனத்தின்கண் வைத்துத் தியானிக்க மாட்டார்கள்.

(ஆகையால் இவர்கள்) நல்லபகற்காலத்தை இருட்டு என்று சொல்லுதற்குரிய பாதகர் போன்றவர்களாவார். (எ-று) (கூ0)

வாய்நாறுமூழுன் மயிர்சிக்குநாறிடு மையிடுங்கண்
பீநாறுமங்கம் பிணவெடிநாறும் பெருங்குழிவாய்
சீநாறும்யோனி யழுநாறுமிந்தியச் சேறுசிந்திப்
பாய்நாறுமங்கையர்க் கோவிங்கனேமனம் பற்றியதே.

(பொ-ரை) நாறுகின்ற வாயையும், மயிரையும், பீநாற்றம் வீசும் கண்களையும், பிணநாற்றம் வீசும் தேகத்தையும், சீநாற்றம் வீசும் பெரிய குழியையும் உடைய பெண்களுடைய மயக்கத்திலே என்னுடைய மனம் சேர்ந்துவிட்டதே. (எ-று)

ஐயோ! இதற்கு நான் என்னசெய்வேன் என்பது குறிப்பு. (கூக)

உரைக்கைக்குநல்ல திருவெழுத்தைந்துண் டுரைப்படியே
செருக்கித்தரிக்கத் திருநீருமுண்டு தெருக்குப்பையிற்
றரிக்கக்கரித்துணி யாடையுமுண்டெந்தச் சாதியிலு
மிரக்கத்துணிந்துகொண்டேன் குறைவேதுமெனக்கில்லையே.

(பொ - ரை) மனமே! தியானஞ்செய்யப் பஞ்சாக்ஷர மிருக்கின்றது, வேதாகமப்படித் தரித்துக்கொள்ளத் திருநீறு இருக்கின்றது, அணிந்துகொள்வதற்குதெருக்குப்பையில் கீரித்துணி இருக்கின்றது, அன்றி, எந்தச் சாதியிலும் போய் ஏற்பதற்கும் துணிந்து விட்டேன் இனி, எனக்கு ஒரு குறைவுமில்லை. (எ-று).

சிவபெருமான் சாதிசமயங்களைக் கடந்தவராகையால் அவனருள் வழிப்படுவோர்க்கும் அச்சாதி சமயப்பற்று இல்லை என்பார் "எந்தச் சாதியிலு மிரக்கத்துணிந்துகொண்டேன்" என்றார். (கூஉ)

எதப்பட்டாயினி மேற்படும்பாட்டையி தென்றறிந்து
போதப்பட்டாயில்லை நல்லோரிடஞ்சென்று புல்லறிவால்

வாதைப்பட்டாய்மட மாதர்க்கலவி மயக்கத்திலே
பேதைப்பட்டாய்நெஞ்சமே யுனைப்போலில்லை பித்தருமே.

(பொ-ரை) ஓமனமே! மிகுதியும் குற்றஞ்செய்தாய், பின்னர்படவிருக்கும் துன்பத்தையாராய்ந்து நல்லவர்களிடத்திற்போய்அறிவைப்பெற்றாயில்லை - அஞ்ஞானத்தால் வருத்தப்பட்டாய், பெண்கள்மாய்கையில் அகப்பட்டு அறிவீனனாய், (ஆகையால்) உன்னைப்போல் பித்தம்பிடித்தவர்களும் இரார்? (எ-று) (௩௩)

காரப்பற்றுவல்வினை சுற்றமுமற்றுத் தொழில்களற்றுக்
கரப்பற்றுமங்கையர் கையிணக்கற்றுக் கவலையற்று
வரப்பற்றுநாதனை வாயாரவாழ்த்தி மனமடங்கப்
பரப்பற்றிருப்பதன்றோ பரமாபர மானந்தமே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! சுரத்தலும், இருவினைகளும், சாதியும், செய்கைகளும், வஞ்சகமும், பெண்கள்மாய்கையும், துன்பமும் நீங்கிச் சிவபெருமானைத் துதிசெய்து மனமடங்கும்படி இருப்பதல்லவோ மேலான இன்பமானது. (எ-று)

அங்ஙனங் கைகூட்டி யாள்வோன் சிவபெருமானே என்பது குறிப்பு. (௩௪)

பேய்போற்றிரிந்துபிணம்போற்கிடந்திட்டபிச்சையெல்லா
நாய்போலருந்தி நரிபோலுழன்றுநன் மங்கையரைத்
தாய்போற்கருதித்தமர்போலனைவர்க்குந்தாழ்மைசொல்லிச்
சேய்போலிருப்பர்கண்டீ ருண்மைஞானந் தெளிந்தவரே.

(பொ-ரை) உலகத்தவர்களே! மெஞ்ஞானிகள் எப்படியிருப்பார்களென்றால், பசாசுபோல்திரிந்து சவத்தைப்போலிருந்து பிச்சைசோற்றைப் புசித்து நரிபோலலைந்து பெண்களை தாய்மார்போல்நினைத்து

மற்றுமுள்ளவர்களைத் தங்கள் சாதியர்கள்போல் நினைத்துப்பிரியமாக வார்த்தைசொல்லித் தாமெருபிள்ளைகள்போல் இருப்பார்கள் (எ-று)

விடக்கேபருந்தின் விருந்தேகமண்டல வினையிட்ட
முடக்கேபுழுவந் துறையிடமேநல மூற்றுயிலாச்
சடக்கேகருவிதளர்ந்துவிட்டாற்பெற்ற தாயுந்தொடாத்
தொடக்கேயுனைச்சுமந்தே னின்னிமேது சுகமெனக்கே.

(பொ-ள்) விடக்கே! பருந்தினுக்கு விருந்தாக உள்ளதே! பிரமனால் படைக்கப்பட்ட முடக்கே! புழுக்கள்வாசஞ்செய்யும் இடமே நன்மை இல்லாதசடக்கே! செத்தபிறகு பெற்றதாயும் தொடுவதற்கு அருவருக்கத்தக்க தேகமே! நான் இதுகாறும் உன்னைச்சுமந்தேனே உன்னால் எனக்கு என்னசுகம். (எ-று) (ருசு)

அழுதாற்பயனென்ன நொந்தாற்பயனென்ன வாவதில்லை
தொழுதாற்பயனென்ன நின்னையொருவர் சுடவுரைத்த
பழுதாற்பயனென்ன னன்மையுந்தீமையும் பங்கயத்தோ
னெழுதாப்படிவருமோ சலியாதிரென் னேழைநெஞ்சே.

(பொ-ள்) என்னுடைய அறிவில்லாதமனமே! ஒருவருக்கு நன்மையும், தீமையும், பிரமனால் எழுதப்படாதபடி வந்து கூடுமோ? கூடாது. ஆகையால் அழுதாலும், வருந்தினாலும், தொழுதாலும், ஒருவர்சுடும்படி உன்னைவைத பழுதினாலும் ஒருபயனுமில்லை. (எ-று)

எல்லாம் விதிவசமாகையால் வருந்துவதிற் பயனில்லை என்பது கருத்து. (ருஎ)

ஊரீருமக்கோ ருபதேசங்கேளு முடம்படங்கப்
போரீர்சமணைக் கழுவேற்றுநீற்றைப் புறந்திண்ணையிற்
சாரீரனந்தலைச் சுற்றத்தைநீங்கிச் சகநகைக்க
வேரீருமக்கவர் தாமேதருவ ரிணையடியே.

(பொ - ரை) ஊரிலுள்ளவர்களே! உங்களுக்கு ஒன்று உபதேசிக்கின்றேன் கேளுங்கள். (அது என்ன வென்றால்) நீங்கள் எப்படியாயினும் தேகத்தை விட்டுவிடப்போகிறீர்கள், ஆகையால் சமணர்களைக் கழுவிலிடப்பட்ட திருநீற்றை அணிந்து, சுற்றத்தாரை நீக்கிச் சிவபெருமானைச் சரணுக்தியடையுங்கள். அப்படி செய்வீரானால், அவரே மனமிரங்கித் தம்முடைய உபயசரணங்களைக் கொடுத்தடிமை கொள்வார். (எ-று)

சமணைக் கழுவேற்றியவர் - சம்பந்தர். அவர் நீற்றைக்கொண்டு ஏற்றுவித்ததினால் அதின்மகிமைதோன்ற இங்ஙனம்கூறினார். (கூக)

நீற்றைப்புனைந்தென்ன நீராடப்போயென்ன நீமனமே
மாற்றிப்பிறக்க வகையறிந்தாயில்லை மாமறைநூ
லேற்றிக்கிடக்கு மெழுகோடிமந்திர மென்னகண்டா
யாற்றிற்கிடக்குந் துறையறியாம லலைகின்றதே.

(பொ-ரை) ஓமனமே! நீ திருநீற்றைத் தரிப்பதினால் ஒருபிரயோசனமுமில்லை. அன்றி தீர்த்தமாடினும் ஒன்றுமில்லை. (ஏனென்றால்) இச்சென்மத்தை நீக்கிச் சிவசம்பந்தமான ஜென்மத்தையடையவகையைத் தெரிந்தாயில்லை. ஆகையால் (மறைகளில்) வேதங்களில் முடிவு செய்திருக்கிற எழுகோடி மந்திரங்களை யுணர்ந்தும் அவைகளின் வழிதெரியாமல் தவிக்கின்றனையே, இது, (ஒரு ஊருக்குப் போகும்) வழியிலே நின்றும் வழி இதுவோ, எதுவோ? என்று தவிக்கின்ற விதத்தவனானையே? இதுவென்ன விபரீதம். (எ-று) (சய)

ஓங்காரமாய்நின்ற வத்துவிலேயொரு வித்துவந்து
பாங்காய்முளைத்த பயன, ிந்தாற்பதி னாலுலகு
நீங்காமனீங்கி நிறையாநிறைந்து நிறையுருவா
யாங்காரமானவர்க் கெட்டாக்கனிவந் தமர்ந்திடுமே.

(பொ-ரை) யாதொரு பிரணவமாயிருந்து விளங்கும் ஒருமந்திராக்ஷரப்பொருளில் ஒருமூலவிதைவந்து பக்குவமாய் முளைத்திருக்கும் வகையைத் தெரிந்து கொண்டால், ஆங்காரத்தைப் பெரும்பேறாக வைத்திருக்கும் உலகர்களுக்கு அறியப்படாமல், சர்வவியாபகமாயிருக்கின்ற (ஓர் சிவம் என்னும்) பழமானது வந்து சேர்ந்து விடும்.

விதியீர்படைப்பு மரியாரளிப்பும் வியன்கயிலைப்
பதியார் துடைப்புநம் பாலணுகாது பரானந்தமே
கதியாகக்கொண்டுமற் றெல்லாந்துயிலிற் கனவெனநீ
மதியாதிருமனமே யிதுகாணன் மருந்துனக்கே.

(பொ-ரை) மனமே! பரானந்தத்தையே நீ அடைதற்குரிய மோக்ஷமாகக்கொண்டு மற்றவைகளையெல்லாம் கனவிற்கண்ட காட்சியாக எண்ணி அவைகளை மதியாமல் இருப்பாயாக, அப்படியிருந்தால் பிரம, விஷ்ணு, ருத்திரர்களால் செய்யப்படும் சிருஷ்டி, திதி, சங்காரங்கள், நம்மிடத்தில் வந்துசேரா. ஆகையால் இதுவே உனக்கு நல்ல மருந்தாகும். (எ-று) (௬௨)

நாய்க்குண்டுதொண்டு நமக்குண்டுபிச்சை நமனைவெல்ல
வாய்க்குண்டுமந்திர பஞ்சாட்சரமதி யாமல்வரும்
பேய்க்குண்டுநீறு திகைப்புண்டுநின்ற பிறவிப்பிணி
நோய்க்குண்டுதேசிகன் றன்னருணோக் கங்கணோக்குதற்கே

(பொ - ரை) மனமே! நாய்களுக்கோ தொண்டிருக்கின்றது; நமக்கோ பிச்சை யிருக்கின்றது, வாய்க்கோ எமனை வெல்லுதற்குரிய மந்திர பஞ்சாக்ஷர மிருக்கின்றது, பேய்க்கோ திருநீறு இருக்கின்றது ஜென்மசாகரமான நோய்க்கோ எம்பெருமானுடைய திருவருணோக்கம் இருக்கின்றது, இப்படியிருப்பதினால் நமக்கென்னகுறை. (௬௩)

நடமங்குணிட்டைகள் வேதங்களாகம நீதிநெறி
யோமங்கடர்ப்பணஞ் சந்திசெபமந்திர யோகநிலை

நாமங்கள் சந்தனம் வெண்ணீறுபூசி நலமுடனே
சாமங்கடோறு மிவர்செய்யும்பூசைகள் சர்ப்பனையே.

(பொ-ரை) நியமம், நிட்டை, வேதம், ஆகமம், நீதிநெறி, ஓமம், தர்ப்பணம், சந்தியாவந்தனம், செபம், மந்திரம், யோகம், அர்ச்சனை நாமங்கள், சந்தனம், திருநீறு, இவைகளுடன் சாமங்கடோறும் இவர்கள் செய்யும் சிவபூசை பாவனை மாத்திரமே. (எ-று) (௪௪)

நானெத்தனைபுத்தி சொன்னாலுங்கேட்டிலை நன்னெஞ்சமே
யேனிப்படிக்கெட் டுழலுகின்றாயினி யேதுமிலா
வானத்தின்மீனுக்கு வன்றூண்டிலிட்ட வகையதுபோற்
போனத்தைமீள நினைக்கின்றனையென்ன புத்தியிதே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் எவ்வளவு புத்தி சொன்னாலும் கேட்கின்றாயில்லை. ஏன் இப்படி திரிகின்றனை; ஆகாயத்திலுள்ளமீனுக்கு தூண்டில்போட்ட விதத்தைப்போல போன பொருளை மீட்டும் நினைக்கின்றனை, இது என்ன புத்தி. (எ-று) (௪௫)

அஞ்சக்கரமெனுங் கோடாலிகொண்டிந்த வைம்புலனும்
வஞ்சப்புலக்கட்டை வேரறவெட்டி வளங்கள்செய்து
விஞ்சத்திருத்திச் சதாசிவமென்கின்ற வித்தையிட்டுப்
புன்செய்க்களைபறித்தேன் வளர்த்தேன்சிவ போகத்தையே

(பொ-ரை) பஞ்சாக்ஷரமென்னுங் கோடரியினால் ஐம்புலன்களாகிய கட்டையை அடியோடு வெட்டிச் சீர்திருத்திச் சதாசிவம் என்கிற விதையைப்போட்டுக் களைகளைந்து சிவபோகமென்னும்பயிரை வளர்த்தேன். (ஆனால்) அப்போகத்தை நான் அநுபவிக்கும் திறம் வருமோ வாராதோ அறியேன். (எ-று) (௪௬)

தாயாருஞ்சுற்றமும் பெண்டிருங்கைவிட்டுத் தாழ்ந்திடுநா
ணீயாருநானா ரெனப்பகர்வாரந்த நேரத்திலே

நோயாரும்வந்து குடிகொள்வரேகொண்ட நோயுமொரு
பாயாருநீயுமல்லாற் பின்னையேதுநட் பாமுடலே.

(பொ-ரை) ஓதேகமே! தாய், சுற்றத்தார், மனைவி இவர்கள் கைவிட்டு விடுகின்ற நாளில், நீயார் நான் ஆர் என்றுசொல்லிக்கொள்ளுவார்கள். அந்தச்சமயத்தில் மரணநோயானது வந்து குடிகொள்ளும், அக்காலத்தில் அந்தநோயும், ஒருபாயும், நீயுமேயல்லாமல் ஒரு சிநேகர்கள் ஒருவருமில்லை. ஆகையால் சிவபெருமான் திருவடிகளை சதா துதிசெய்வாய். (எ-று) (௬௭)

ஆயும்பொழுது மயிர்க்கால்கடோறு மருங்கிருமி
தோயுமலக்குட்டை யாகியகாயத்தைச் சுட்டுவிட்டாற்
பேயுநடன மிடுங்கடமாமென்று பேசுவதை
நீயுமறிந்திலையோ பொருடேட நினைந்தனையே.

(பொ.- ரை) விசாரிக்குங்காலத்தில் மயிர்க்கால்களின் வழியெல்லாம் கிருமிகள் நிறைந்திருக்கும் மலக்குட்டையாகிய இந்தத்தேகத்தைச்சுட்டபிறகு பேய்கள் கூடிநடிக்கின்ற இடமாகுமென்று உலகத்தார் பேசுவதை, ஓமனமே! நீயறிந்திலைபோலும். (ஏனெனில்) இன்னும் பொருள்தேட நினைந்தாயாகையால். (எ-று) (௬௮)

பூணும்பணிக்கல்ல பொன்னுக்குத்தானல்ல பூமிதனைக்
காணும்படிக்கல்ல மங்கையர்க்கல்லநற் காட்சிக்கல்ல
சேணுங்கடந்த சிவனடிக்கல்லவென் சிந்தைகெட்டுச்
சாணும்வளர்க்க வடியேன் படுந்துயர் சற்றல்லவே.

(பொ-ரை) நான்படுகின்ற துன்பம் அணியும் ஆபரணம், பொன், பூமி, மங்கையர், காட்சி, சிவன் திருவடி இவைகளுக்கெல்லாம் என்னுடைய வயிறு வளர்க்கும் நிமித்தமேயாம். (எ-று) (௬௯)

வெட்டாதசக்கரம் பேசாதமந்திரம் வேறொருவர்க்
கெட்டாதபுட்ப மிறையாததீர்த்த மினிமுடிந்து

கட்டாதலிங்கங் கருகாதநெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாதபூசையன்றோ குருநாதன் மொழிந்ததுவே.

(பொ-ரை) என்னுடையகுருசுவாமி உபதேசித்தமொழியானது, வெட்டாத சக்கரமும், பேசப்படாத மந்திரமும், வேறெவர்களாலும் எட்டப்படாத புஷ்பமும், இறைக்கப்படாத தீர்த்தமும், முடிபோட்டுகட்டிவைக்காத லிங்கமும் நினைக்காதமனமும் நினைப்பினுள்தட்டுப்படாத பூசையுமல்லவோ? (எ-று)

ஆனல், அந்தப்பூசையை செய்வதற்குப் பாத்திரனுவது என்றோ? என்பது கருத்து. (௫0)

எருமுட்டைபிட்கி னுதிர்ந்துடுஞ்செல்லுக் கெவரழுவார்
கருமுட்டைபுக்குக் கழலகன்றீர்கன துக்கமதாய்ப்
பெருமுட்டுப்பட்டவர் போலழும்பேதையிர் பேத்துகிறீ
ரொருமுட்டும்வீட்டு மரணமமென்றைக்கு மோதுமினே.

(பொ-ரை) உலகத்தவர்களே! எருமுட்டையைப்பிட்டால் உதிருகின்றசெல்லுகளுக்காக அழுகின்றவர்கள் ஒருவருமில்லை. ஜெனனத்தில்புகுந்து அவன்திருவடியை நீங்கினீர்கள் மிகுந்ததுக்கமுடன்குற்றத்தை யடைந்தவர்கள்போல் அழுகின்றஅறிவிலிகாள்! பிதற்றுகிறீர்எப்படிப்பட்ட துன்பத்தையும்நீக்குகின்ற சிவபெருமானுடைய திருப்பெயர்களை சதா துதி செய்யுங்கள். (எ-று) (௫௧)

மையாடுகண்ணியு மைந்தரும்வாழ்வு மனையுஞ்செந்தீ
யையாநின்மாயை யுருவெளித்தோற்ற மகிலத்துள்ளே
மெய்யாயிருந்தது நாட்செலநாட்செல வெட்டவெறும்
பொய்யாய்பழங்கதையாய்க்கனவாய் மெல்லப்போனதுவே.

(பொ-ரை) செவந்த திருமேனியையுடைய தலைவனே! மனைவியும், பிள்ளைகளும், வாழ்வும், வீடும், உன்னுடைய மாயாசத்தியின் உருவெளித் தோற்றமேயாகும், ஆனல், அவை, உலகத்தில்மெய்யெ

ன்று சொல்லும்படியிருந்த நாளேற நாளேற பொய்யாகிக் கனவிற் கண்டகாட்சிபோலாயின. (எ-று) (௩உ)

ஆயாய்பலகலை யாய்ந்திடுந்தூய வருந்தவர்பாற்
போயாகிலுமுண்மை வைத்தெரிந்தாயில்லை பூதலத்தில்
வேயார்ந்ததோளியர் காமவிகாரத்தில் வீழ்ந்தழுந்திப்
பேயாய்விழிக்கின் றனைமனமேயென்ன பித்துனக்கே.

(பொ-ரை) மனமே! பலநூல்களையும் ஆராய்ச்சி செய்யமாட்டாய். அங்ஙனம் ஆராச்சி செய்தவரிடத்தில் போயாகிலும் உண்மை நிலையை உணர்ந்து கொள்ளமாட்டாய். உலகத்தில்பெண்கள்மாயையில் சிக்கியழுகின்றனை அதனால்பேய்போலவும் விழிக்கின்றனை இப்படிப்பட்ட ப்யித்தியம் உன்னைப் பிடிப்பதற்குக் காரணம் என்னை.

அடியாருறவு மரன்பூசைநேசமு மன்புமன்றிப்
படிமீதில்வேறு பயனுளதோபங் கயன்வகுத்த
குடியானசுற்றமுந் தாரமும்வாழ்வுங் குயக்கலங்கள்
தடியாலடியுண்ட வாறொக்குமென்றினஞ் சார்ந்திலரே.

(பொ-ரை) பிரமனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சுற்றத்தாரும், மனைவியும், வாழ்வும், குயவனால் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்கள் தடியினால் அடிப்பட்டவைபோலாகும், ஆகையால், உலகத்தின்கண், அடியார்கள் நட்பும், சிவபூசையும், பக்தியும், அல்லாமல்வேறுபிரயோசனம் இருக்கின்றதா? இல்லை. (எ-று) (௩௪)

ஆங்காரப்பொக்கிஷங் கோபக்களஞ்சிய மாணவத்தா
னீங்காவரண்மனை பொய்வைத்த கூடம்விண் ணீடிவளர்
தேங்கார் பெருமதிற் காமவிலாசமித் தேகங்கந்தல்
பாங்காயுனைப்பணிந் தெப்படிஞானம் பலிப்பதுவே.

(பொ-ரை) ஆங்காரப் பொக்கிஷமாகவும், கோபக்களஞ்சியமாகவும், ஆணவம் நீங்காத அரண்மனையாகவும், பொய்யைநிறைத்துவை

த்த கூடமாகவும் காமவிலாச மாகவுமுள்ள இத்தேகமானது கந்தலாகையால், நான் அத்தேகத்திலிருந்து உன்னைப்பணிந்து ஞானம்பலிக்கப்பெறுவது எப்படி. (எ-று) (கரு)

ஒழியாப்பிறவி யெடுத்தேங்கியேங்கி யுழன்றநெஞ்சே
யழியாப்பதவிக் கவுடதங்கேட்டிய நாதியனை
மழுமான்கரத்தனை மால்விடையானை மனத்திலுன்னி
விழியாற்புனல்சிந்தி விம்மியழுநன்மை வேண்டுமென்றே.

(பொ-ரை) நீங்காத ஜென்மத்தை யெடுத்து எங்கித்திரிகின்ற மனமே! அழியாத பதவியை யடைவதற் கொருமருந்துகேள். அது என்னவென்றால் அநாதியாயுள்ளவனை, மழு, மான் தரித்தவனை பெரிய ரிஷப்வாகனனை மனத்தில் தியானித்து கண்களில் ஆநந்தபாஷ்பம் பொழிந்து விம்மி, விம்மி, நன்மை வேண்டுமென்று அழுவாயாக. (எ-று) (ருசு)

நாய்க்கொருசூலு மதற்கோர்மருத்துவ நாட்டிலுண்டோ
பேய்க்கொருஞானம் பிடிபடுமோபெருங் காஞ்சிரங்கா
யாக்குவராா ருந்துவரா ரதுபோலுடம்பு
தீக்கிரையாவதல்லா லேதுக்காமிதைச் செப்புமினே.

(பொ-ரை) உலகத்தவர்களே! நாயினுக்கு ஒருகர்ப்பமும், அதற்குத்தக்க மருத்தவமும்இருக்கின்றதா?பேய்க்குஞானம்பிடிக்குமோ? எட்டிக்காயை ஆக்குபவர்கள்யார்? அதைத் தின்பவர்கள் யார்? அதுபோல இந்த உடம்பானது அக்கினிக்கு இரையாய் விடுவதல்லாமல் வேறு எதற்கு உதவுகின்றது. இதைச்சொல்லுங்கள். (எ-று) (ருஎ)

கச்சிற்கிடக்குங் கனதனத்திற்கடைக் கண்கள்பட்டே
யிச்சித்திருக்கின்ற வேழைநெஞ்சே யிமவான்பயந்த
பச்சைப்பசுங்கொடி யுண்ணமுலைபங்கர் பாதத்திலே
தைச்சுக்கிடமனமே யொருகாலுந் தவறில்லையே.

(பொ - ரை) கச்சிட்டுக் கட்டியிருக்கின்ற முலைகளைப்பார்த்து ஆசைப் பட்டிருக்கின்ற மனமே! (அதைவிட்டு) பார்வதாதேவியை இடது பாகத்தில் வைத்திருக்கின்ற சிவபெருமானுடைய திருவடிகளில் பொருந்தியிருப்பாயானால் உனக்கு ஒன்றும் கெடுதியில்லை.

மானார்விழியைக் கடந்தேறிவந்தனன் வாழ்குருவுங்
கோனுகியென்னைக் குடியேற்றிக்கொண்டனன் குற்றமில்லை
போனாலும் பேறிருந் தாலுதற்பேறிது பொய்யன்றுகா
ணுனாலுமிந்த வுடம்போடிருப்ப தருவருப்பே.

(பொ-ரை) பெண்கள் மாய்கையை விட்டு நீங்கி வந்தேன், குருவும் என்னை ஆண்டுகொண்டருளினன், ஒருதப்புமில்லை, இவையெல்லாம் மெய்யே பொய்யல்ல, எப்படியிருந்தாலும் இந்தஉடம்போடு கூடியிருப்பது மாத்திரம் அவருக்கத் தக்கதேயாம். (எ-று) (௯௬)

சற்றுகிலுந்தனைத் தானறியாய்தன்னை யாய்ந்தவரை
யுற்றுகிலுமுரைக் கப்பொருந்தாயுனக் கானநிலை
பற்றுய்குருவைப் பணியாய்பரத்தையர் பாலிற்சென்றென்
பெற்றுய்மடநெஞ்சமே யுனைப்போலில்லை பித்தனுமே.

(பொ-ரை) கொஞ்சமானாலும் தன்னைத்தானறிய மாட்டாய். அப்படி யறிந்தவர்களையும்சேர்ந்து அவர்களிடத்தில் ஒன்றும் தெரிந்துகொள்ளமாட்டாய். நீயடையவேண்டிய உண்மைநிலையைப் பிடிக்கமாட்டாய். உன்னுடைய ஆசாரியசாமியை நமஸ்காரஞ்செய்யமாட்டாய். பெண்களிடத்தில் போய் என்னசுகத்தை யடைந்தாய் ஒன்றுமில்லை. ஆகையால், மனமே! பயித்தியர்களும் உன்னைப்போலிருக்கமாட்டார்கள். (எ-று) (௯௭)

உளியிட்டகல்லையு மொப்பிட்டசாந்தையு மூத்தையறப்
புளியிட்டசெம்பையும்போற்றுகிலேனுயர்பொன்னெனவே

யொளியிட்டதாளிரண் டுள்ளேயிருத்துவ துண்மையென்று
வெளியிட்டடைத்துவைத்தே னினிமேலொன்றும்வேண்டிலனே.

(பொ-ரை) (இதுகாறும் நான் துதித்து வந்த) சிலாரூபத்தையும் சாந்தையும், செப்புச்சிலையையும், நான் இனி துதிசெய்யேன். (ஏனென்றால்) (என்னுடைய குருசுவாமி உபதேசித்த) தேஜோமயமாகிய இரண்டு திருவடிகளையும் மனத்தினுள்ளே வைப்பதுவே உண்மையாமென்று வெளிப்படுத்தி அவற்றை அடைத்து வைத்தேன். ஆகையால் நான் ஒன்றையும் விரும்பமாட்டேன். (எ-று)

என்னுடைய வியவகாரதிசையில் துதித்துவந்தேன் இப்பொழுது குரு உபதேசத்தால் ஞானங்கள் கூடவே இனிச்செய்யேன் என்பது கருத்து. (சுக)

கல்லாலெறியுண்டுங் காலாலுதையுண்டுங் காளைகையில்
வில்லாலடியுண்டு முன்னாள் விடமுண்டு மேலளித்துப்
பல்லூற்புரமெரி யேகம்பவாணர் பதாம்புயத்தின்
சொல்லார்செவியினிற் கேளாதிருந்தென் றொல்வினையே.

(பொ-ரை) ஒருவன் கல்லாலெறிந்ததையும், ஒருவன் காலால் உதைத்ததையும், ஒருவன் வில்லால் அடித்ததையும் எற்றுக்கொண்டு, பூர்வத்தில் திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய ஆலகாலவிஷத்தைப் புசித்துத் திரிபுரத்தையும் எரித்தருளிய ஏகாம்பரக்கடவுளுடைய திருவடித்தாமரைகளை நமஸ்காரஞ்செய்யும் போது துதிசெய்யும் சொற்கள் செவியிற் கேளாததற்குக் காரணம் பூர்வவினையேயாகும்.

ஒருநான்குசாதிக்கு மூவகைத்தேவர்க்கு மும்பருக்குந்
திருநாளுந்தீர்த்தமும் வேறுளதோவத் திசைமுகனால்
வருநாளில்வந்திடு மந்தக்கண்ணாளன் வகுப்பொழியக்
குருநாதனுணைகண்டோர் பின்னேயேதிக் குவலயத்தே.

(பொ-ரை) நான்குவகைச்சாதியாருக்கும், தேவர்களுக்கும் திருவிழாவும் தீர்த்தமாடுதலும் வேறுமோ? இல்லை ஏனென்றால், பிரமனால் வகுத்த நாளில் வருவது வரும் அவனால் தீர்மானித்த வகுப்பொழிந்தால் நம்முடைய குருசுவாமியால் வருவது வரும், இவ்விரண்டும் தவிர இவ்வுலகத்தில் வேறு என்ன இருக்கின்றது. (எ-று)

விருத்தம்.

பாரோநீரோதீயோ வளியோ படர்வானே
ஆரோநானென் றாய்வுறுகின்றே னறிவில்லேன்
பாரோநீரோ தீயோவளியோ படர்வானே
ஆரோநானென் றாய்வுறுகின்ற வதுநீயே.

(பொ-ரை) அறிவில்லாதவனாகியநான், பூமியோ? அப்போ? தேயுவோ! வாயுவோ! ஆகாயமோ! என்று ஆராய்கின்றேன், அப்படி யாராய்கின்ற அதுவே நீயாயிருக்கின்றாய். (எ-று)

அங்ஙனம் எல்லாவற்றிலும் கலந்திருப்பதுபோ லிருந்து என்னையும் அடிமை கொள்ளவேண்டும் என்பது குறிப்பு. (௯௪)

நாப்பிளக்கப்பொய்யுரைத்து நன்னிதியந்தேடி
நலமொன்றுமறியாத நாரியரைக்கூடிப்
பூப்பிளக்கவருமேமைப் புற்றீசல்போலப்
புலபுலெனக்கலகலெனப் புதல்வர்களைப்பெறுவீர்
காப்பதற்கும்வகையறியீர் கைவிடவுமாட்டீர்
கவட்டுத்தோல்மரத்தநுளையிற் காலுழைத்துக்கொ
ஆப்பதனையசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப்போல [ண்டீர்
வகப்பட்டீர் கிடந்துழல வகப்பட்டீரே.

(பொ-ரை) பலவகையான பொய்வார்த்தைகளைப்பேசிச் செல்வத்தைச் சம்பாதித்துப் பெண்களைக்கூடிப் புற்றிலிருந்து வெளிப்படும் ஈசல்போலப்பிள்ளைகளைப் பெறுகின்றீர்களேயொழிய, அப்பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றவும் வகையறியமாட்டீர்கள், அவர்களைக்கைவிடவுமாட்டீர்கள். ஒரு மரப்பொந்தில் காலைநுழைத்துக் கொண்டவர்களானீர்கள், அப்பொழுது குரங்கானது வந்து அந்தஆப்பை அசைத்துஅழுத்தி விட்டதுபோல அகப்பட்டுக் கொண்டீர், அதிலிருந்து வருந்தும்படி அகப்பட்டுக்கொண்டீர், இனியேனும் அவைகளைவிட்டுச் சிவபெருமானைத் துதிசெய்யக்கடவீர். (எ-று) (கூரு)

மத்தளைதயிருண்டானு மலர்மிசையவனுந்தேடிப்
பித்தளைகொண்டபோதும் வெளிப்படாப் பிரானேயிங்குச்
செய்த்தளைகூறவந்த சேந்தனைவேந்தனிட்ட
கைத்தளைநீக்கியென்முன் காட்டுவெண்காட்டுளானே.

(பொ-ரை) விஷ்ணுவும், பிரமனும் தேடிக்காணமல்மயங்கிநின்றபோதும் வெளிவராத பெருமானே: திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளியிருக்கும் தலைவனே! சேந்தனுக்கு அரசன் இட்டுள்ள கைவிலங்கை நீக்கி அவனை எனக்கு முன்னே கொண்டு வந்து காட்டவேண்டும். (எ-று) (கூகா)

தாயாருக்குத்
தகநகிரியை செய்கையிற் பாடிய
வெண்பா.

ஐயிரண்டுதிங்களா வங்கமெலா நொந்துபெற்றுப்
பையலென்றபோதே பரிந்தெடுத்துச்—செய்யவிரு
க்கைப்புறத்தி லேந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
யெப்பிறப்பிற் காண்பே னினி.

(பொ-ரை) பத்துமாதமாகத் (தன்னுடைய) உடல் முழுதும் நோக்காடோடு (சுமந்திருந்துபத்தாமாதத்தில்என்னைப்பெற்று(அங்குள்ளவர்) ஆண்பிள்ளை யென்று சொன்னபோதே (முன்னிருந்த நோக்காடு நீங்கி) ஆசையோடு எடுத்து இரண்டுகைகளையும் முதுகில் வைத்துத்தாங்கிக் கனகம்போன்றமுலைப்பால் கொடுத்து(என்னைக் காப்பாற்றி விட்ட) தாயாரை, நான் இனிமேல் எந்தப்பிறப்பில் பார்ப்பேனோ? (எ-று) (க)

முந்தித்தவங்கிடந்து முந்நூறு நாட்சுமந்தே
யந்திபகலாச்சிவனை யாதரித்துத்—தொந்தி
சரியச்சுமந்துபெற்ற தாயார்தமக்கோ
வெரியத் தழன்மூட்டுவேன்.

(பொ-ரை) முன்னர்கர்ப்பத்தை வேண்டித்தவஞ்செய்து அந்தத் தவங்காரணமாகக் கர்ப்பந்தங்க (அது தங்கிய) முந்நூறுநாட்களாகிய பத்துமாதம் வரைக்கும் சுமந்து, இரவும் பகலும் எந்நேரமும் சிவபெருமானைத் துதிசெய்து, வயிறு சரியும்படி தாங்கிக்கொண்டிருந்து (அந்தநாட்கள் பூர்த்தியான பிறகு) என்னைப்பெற்ற தாயாருக்கோ நான் எரியும்படி தீமூட்டுவேன்.

அருமையான தவங்களைச்செய்து முந்நூறுநாட்கள் கஷ்டப்பட்டு பெற்ற தாயாருக்கே இப்பொழுது தீமூட்டும்படி ஆயிற்றே என்பது கருத்து. (உ)

வட்டிலிலுந் தொட்டிலுமா மார்மேலுந் தோண்மேலுங்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து—முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுந்தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமூட்டுவேன்.

(பொ-ரை) சிறிய படுக்கையிலும், தொட்டிலிலும், மார்பின்மேலும், தோளின்மேலும், கட்டிலிலும், என்னைத் தூங்கப்பண்ணி என்

மேல் ஆசையோடு காவலாக வைத்திருந்து பாதுகாத்துச் சிறப்புப் பாராட்டின தாயாருக்கோ! நான் விறகுவைத்துத் தீமூட்டுவேன்.

என்னைப் பலவகையாகச் சிறப்புச்செய்து காப்பாற்றிய தாயாருக்கே விறகிட்டுத்தீமூட்டும்படி ஆயிற்றே என்பது கருத்து. (௩)

நொந்து சுமந்து பெற்று நோவாம லேந்திமுலை
தந்துவளர்த் தெடுத்துத் தாழாமே—யந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந்தாய்தனக்கோ
மெய்யிலே தீமூட்டு வேன்.

(பொ-ரை) (என்னைப் பெரும்பொழுது) சரீரம் முழுதும் நோக்காடடைந்து சுமந்திருந்து, பெற்றவுடன் நோகாதபடி என்னை எடுத்து முலைப்பால் கொடுத்து வளர்த்து, இரவும்பகலும் ஓயாமல் கையிலேயே எடுத்து வைத்திருந்து காப்பாற்றிவிட்ட தாயாருக்கோ (அவள்) உடம்பில் தீயைமூட்டுவேன். (எ-று)

என்னைக் காப்பாற்றிய உடம்பிலேயே நான் தீயைமூட்டுவது மிகவும் வருத்தத்தைக் கொடுக்கின்றது என்பது கருத்து. (௪)

அரிசியோநானிடுவே னாத்தா டனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்துமகிழாம—லுருசியுள்ள
தேனே யமிர்தமே செல்வத் திரவியப்பூ
மானே யெனவழைத்த வாய்க்கு.

(பொ-ரை) ருசியோடு கூடியதேனே! எனவும், அமிர்தமே! எனவும், மிகுந்த செல்வத்தையுடைய பூமானே! எனவும், என்னை அழைத்துச் செல்வம் பாராட்டின என்னுடைய தாயினுடைய வாய்க்கு வரிசைசெய்து பார்த்து (அதனால்) சந்தோஷத்தை யடையாமல் அன்னமல் இடப்படுவது அரிசிதானோ?

என்னைப் பலவகைப்பட்ட உபசாரவார்த்தைகளால் அழைத்து முத்தமிட்ட வாய்க்கே அரிசியிடும்படி ஆயிற்றே என்பதுகருத்து. ()

அள்ளியிடுவ தரிசியோ தாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல்—மெள்ள
முகமேலே முகம்வைத்து முத்தாடியென்றன்
மகனே யெனவழைத்த வாய்க்கு.

(பொ-ரை) என்னுடைய முகத்தின்மேல் தன்னுடைய முகத்தை மெதுவாக வைத்து முத்தமிட்டு, என்மகனே! என்று அழைத்த வாய்க்கு, நான் அள்ளிவைப்பது அரிசிதானோ (அல்லாமல்) தாயார் தலையின்மேல் (கொஞ்சமும்) கூசுதலில்லாமல் கொள்ளியை வைப்பேனோ? (எ-று) (௬)

விருத்தம்.

முன்னையிட்டதீ முப்புரத்திலே
பின்னையிட்டதீ தென்னிலங்கையி
லன்னையிட்டதீ யடிவயிற்றிலே
யானுமிட்டதீ மூள்கமூள்கவே.

(பொ-ரை) (சிவபெருமானால்) பூர்வத்தில் இடப்பட்ட நெருப்பு முப்புரத்திலாகும் அதன்பிறகு அனுமானால் இடப்பட்ட நெருப்பு இலங்கையிலாகும்: என்தாயார் எனக்கிட்ட நெருப்பு அடிவயிற்றிலாகும். (ஆகையால் மேலேசொன்ன இரண்டிலும் தீமூண்டெரிந்தது போல) இறந்துபோன என்தாயாருக்கு என்னால் வைக்கப்பட்ட நெருப்பும் மூண்டெரியக்கடவது. (எ-று) (௭)

வெண்பா.

வேகுதே தீயதனில் வெந்துபொடி சாம்ப
லாகுதே பாவியேனையகோ—மாகக்

குருவிபறவாமற் கோதாட்டி யென்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை.

(பொ-ரை) பக்ஷிதோஷம் வராதபடி காக்குநிமித்தம் ஆகாயத்தில்குருவிமுதலிய பக்ஷிகள்பறவாதபடி அவைகளை ஓட்டி, என்னைச் சீராட்டிக் காப்பாற்றி எடுத்துப்பாராட்டும் கைகளானவை,(என்னால் வைக்கப்பட்ட கொள்ளித்) தீயில்வேகின்றனவே! அப்படி வெந்து சாம்பற்றூள் ஆகின்றனவே! ஐயோ! பாவியாகிய நான்பிறந்ததுஎன் தாய்க்குக் கொள்ளிவைத்துக் கொளுத்துவதற்குத்தானோ? (எ-று).

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா நின்பதத்தில்
வந்தாளோவென்னை மறந்தாளோ—சந்ததமு
முன்னையே நோக்கி யுகந்துவரங் கிடந்தென்
றன்னையே யீன்றெடுத்த தாய்.

(பொ-ரை) திருவண்ணமலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நிர்மலனே! எக்காலத்திலும்உன்னுடையதிருவடிகளையேவிரும்பித்தவஞ்செய்திருந்து என்னைப்பெற்றெடுத்த தாயானவள் வெந்துபோய்விட்டாளோ? (அல்லது) உன்னுடைய திருவடியில் வந்து சேர்ந்தாளோ? (குமாரனாகிய)என்னை மறந்தாளோ?(ஒன்றுந்தெரியவில்லையே.(எ-று)

வீற்றிருந்தா ளன்னை வீதிதனி லிருந்தாள்
நேற்றிருந்தா ளின்றுவெந்து நீறானாள்—பாற்றெளிக்க
வெல்லீரும் வாருங்க ளேதென் றிரங்காம
லெல்லாஞ் சிவமயமே யாம்.

(பொ-ரை) என்னுடைய தாயானவள் சயனித்திருந்தாள்; (சற்றுச்சென்று பார்த்தபோது) தெருவில்நின்றுகொண்டிருந்தாள்; இப்படியாகநேற்றைய தினமெல்லாம் இருந்தாள் இன்றைய தினத்தில் வெந்துசாம்பலானாள்.(ஆகையால்)பால்தெளிப்பதற்காகஊரிலுள்ள

வர்களே! நீங்கள் எல்லாரும் நேற்று இருந்தாளே இன்றைக்கு நீரு ளுள் என்று சொல்லுகின்றனே என்று வியசனப்படாமல்வாருங்கள் (என்னென்றால்) இவைகளெல்லாம் சிவன்செயலேயாகையால். (எ-று)

எல்லாஞ் சிவன்செயல் என்பதை;

"ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகு
மன்றியது வரினும் வந்தெய்தும்—ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையாளு மீசன் செயல்"

என்று ஔவையார் சொல்லி யிருப்பதனாலறிக. (ம)

வெளிப்பட்டபின் பாடியது.

மென்று விழுங்கி விடாய்கழிக்க நீர்தேட
லென்று விடியுமெனக் கென்கோவே—நன்றி
கருதார் புரமூன்றுங் கட்டழலாற் செற்ற
மருதாவுன் சந்நிதிக்கே வந்து.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! நன்மையை நினையாதவ ராகிய திரிபுரவாசிகளின் முப்புரத்தையும் நெற்றிக்கண் நெருப்பால் எரித்த மருதப்பிரான் என்னும் திருப்பெயரையுடையவனே! உன்னு டைய கோவிலுக்குவந்து யாதாயினும் ஒருபொருளை மென்றுதின்று விடாய்கழிக்கும் பொருட்டுச்சலம் தேடுதலாகிய தொழில் எனக்கெ னக்கென்று ஒழியும். (எ-று) (க)

சிற்றம்பலமுஞ் சிவனுமருகிருக்க
வெற்றம் பலந்தேடி விட்டோமே—நித்தம்
பிறந்திடத்தைத் தேடுதே பேதைமட நெஞ்சங்
கறந்திடத்தை நாடுதே கண்

(பொ-ரை) சிதாகாசமும் (அதில்நடனஞ்செய்யும்) சிவபெருமானும் சமீபத்திலிருக்க நாம் வெறும்வெளியைத் தேடினோம். (அல்லாமலும்) தினமும்என்னுடைய அறிவில்லாதமனமானது நான்பிறந்த இடத்தையே தேடுகின்றதே. என்கண்ணானது எனக்குப் பால்கறந்த இடத்தை விரும்புகின்றதே. இது என்னமாய்கையோ அறியேன். (எ-று) (உ)

தோடவிழும் பூங்கோதைத் தோகையுனை யிப்போது
தேடினவர் போய்விட்டார் தேரியிரு—நாடிநீ
யென்னை நினைத்தா விடுப்பி லுதைப்பேனு
னுன்னை நினைத்தா லுதை.

(பொ-ரை) இதழ்கள்மலர்ந்த புஷ்பமாலையைத் தரித்த ஓ பெண்ணே நீ என்னைவிரும்பி நினைப்பாயானால் உன்னுடைய இடுப்பின் மேல் உதைப்பேன். நானும் உன்னைநினைத்தால் நீ என்னை உதை. ஏனென்றால். உன்னை இப்பொழுதுதேடிஅலைந்தவர் போய்விட்டார் ஆகையால். இதை நீ நன்றாய்த் தெரிந்து கொண்டு இருப்பாய். (௩)

வாசற்படிகடந்து வாராதபிச்சைக்கிங்
காசைப்படுவதில்லை யண்ணலே—யாசைதனைப்
பட்டிறந்த காலமெலாம் போதும்பரமேட்டி
சுட்டிறந்த ஞானத்தைச் சொல்.

(பொ-ரை) பெருமையிற் சிறந்த எம்பெருமானே! நான் வாசற்படியைத் தாண்டிக் கொண்டுவந்து இடாத பிச்சைக்கு இப்பொழுது ஆசைப்படுவதில்லை. (அப்படி) அந்தபிச்சைக்கு ஆசைப்பட்டிருந்து கழிந்த காலமெல்லாம் போதும். இனி, பரமபுருஷனாகிய நீயே (இப்படிப்பட்டதென்று) குறித்துச்சொல்லப்படாத ஞானோபதேசத்தை அறிவுறுத் தருளுவாய். (எ-று) (௪)

கண்டங் கரியதாங் கண்மூன் றுடையதா
மண்டத்தைப்போல வழகியதாந்—தொண்ட
ருடலுருகத்தித்திக்கு மோங்குபுக ழொற்றிக்
கடலருகே நிற்குங் கரும்பு.

(பொ-ரை) மிகுந்த சிறப்பினையுடைய திருவொற்றி யூரின்கண் சமுத்திரத்தின் சமீபமாக யிருக்கும் ஒரு கரும்பானது கண்டங்கறுப்பானதாம்; கண்கள் மூன்றுடையதாம், ஆகாயத்தைப்போல் அழகினை யுடையதாம். அடியார்களுடைய உடம்பானது உருகும்படி தித்திப்பதாம். (அப்படிப்பட்ட கரும்பை நான் இப்பொழுதுதான் அடைந்தேன் என்பது குறிப்பு)

கண்டங்கரியதாம் என்பதுநீலகண்டத்தையுடைமையை கண்மூன்றுடையதாம் என்பது சோம, சூரிய, அக்கினிஎன்னும் மூவரையும் மூன்றுகண்களாக உடைமையை. இது எந்தக்கரும்பு என்றால் சிவமென்னும் கரும்பு. (ரு)

ஒடுவிழுந்துசீப்பாயு மொன்பதுவாய்ப் புண்ணுக்
கிடுமருந்தையானறிந்து கொண்டேன்—கடுவருந்து
தேவாதிதேவன் றிருவொற்றி யூர்த்தெருவிற்
போவாரடியிற் பொடி.

(பொ-ரை) துவாரம்விழுந்து சீழ்வெளிப்படுகின்ற ஒன்பது துவாரத்தையுடைய தேகம் நீங்கும் பொருட்டாக அதற்கு இடப்படும் மருந்தை நான் தெரிந்து கொண்டேன். (அந்தமருந்து எது வென்றால்) ஆலகாலவிஷத்தை அமிர்தமாகச் சாப்பிட்ட தேவர்களுக்குந் தேவனாகிய சுவாமி எழுந்தருளியிருக்கும் திருவொற்றியூரில் தெருவிற் போகின்றவர்களுடைய கால்களினிடமாக இருந்து பறக்கின்ற தூசுகளாம். (எ-று) (சு)

வாவியெல்லாந்தீர்த்த மணலெல்லாம் வெண்ணீறு
காவனங்களெல்லாங் கணநாதர் — பூவுலகி
லீதுசிவலோக மென்றென்றே மெய்த்தவத்தோ
ரோதும் திருவொற்றியூர்.

(பொ-ரை) இந்த உலகத்தின்கண் இதுவே சிவலோகமாகு மெ ன்று பெரியோர்களெல்லாம் எக்காலத்திலும் இடைவிடாமல் சொல்லுகின்ற திருவொற்றியூரில், கிணறு குளங்களெல்லாம் புண்ணிய தீர்த்தமாம். அங்குள்ள மணல்களெல்லாம் திருவெண்ணீறும் சோலைகளெல்லாம் கணநாதக் கூட்டங்களாம். (ஆகையால் அப்படிப்பட்ட சிவலோகத்தை நான் இப்பொழுதே அடைந்தேன் என்பது குறிப்பு.) (எ)

நச்சரவம் பூண்டானை நன்றாய்த்தொழுவதுவு
மிச்சையிலேதானங் கிருப்பதுவும் — பிச்சைதனை
வாங்குவதுமுண்பதுவும் வந்து திருவாயிலிலே
தூங்குவதுந் தானே சுகம்.

(பொ-ரை) விஷத்தையுடைய பாம்புகளை ஆபரணமாகத் தரித்தவனை, (வேதாகமங்களிற்சொல்லியபடி) பூசிப்பதும், சிவசுதந்தரமாக இருப்பதுவும், பிச்சையெடுத்துத் தின்பதுவும், பிறகு வந்து, திருக்கோயிலின் வாசற்படியில் தூங்குவதுமே சுகமாம். (எ-று)

ஆகையால் இந்தச் சுகத்திற்கு உலகத்திலுள்ளவர்களே நீங்களும் வாருங்கள் என்பது இரக்க விளி. (அ)

இருக்குமிடந்தேடி யென்பசிக்கே யன்ன
முருக்கமுடன் கொண்டுவந்தா லுண்பேன் - பெருக்க
வழைத்தாலும் போகே னரனே யென்றேக
மிளைத்தாலும் போகேனினி

(பொ-ரை) கடவுளே! நான் இருக்கின்ற இடத்தைத்தேடிக்கொண்டு வந்து என்னுடைய பசிக்கு மிகுந்த பிரியத்துடனே சாப்பாடு கொண்டு வந்தாலே உண்பேன். (அப்படிக்கல்லாமல்) அவர்கள் என்னையே த்ங்களிடத்திற்கு வரும்படி எவ்வித உபசாரத்தால் அழைத்தாலும் நான் போகமாட்டேன். அப்படி உணவெடுக்காமையினால் என்னுடைய தேகமானது இளைத்துப்போய் விட்டாலும் நான் போகமாட்டேன். (எ-று) (௬)

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுடனே யுடலைச்
சுட்டுவிடப்போகின்றார் சுற்றத்தார்—பட்டதுபட்
டெந்நேரமுஞ் சிவனை யேற்றுங்கள் போற்றுங்கள்
சொன்னே னதுவே சுகம்.

(பொ-ரை) இந்தத்தேகத்தை உயிரானது விட்டுவிடப் போகிறது, அப்படி விட்டவுடனே (அவ்வுயிர் இறந்து போய்விட்ட) உடம்பைச் சாதியார்களெல்லாங்கூடிக் (கூக்குரலிட்டு) சுட்டு விடப் போகிறார். (இப்படி மானிடப்பிறப்பாசத் தாய் வயற்றிற்பிறந்தும் ஒருபிரயோசனத்தையும், அடையாமல் வீணாகப்போய் விடுவதற்குப் பிறந்தென்னபலன். ஆகையால் உலகத்தவர்களே! நீங்கள் எவ்வளவு கஷ்டத்தை அநுபவித்தாலும், எப்பொழுதும் இடைவிடாமல் சிவபெருமானை, அவனது புகழைச் சொல்லித் துதிசெய்யுங்கள் அவனை வாழ்த்துங்கள் இப்படி நீங்கள் செய்வதே சுகநிலையாகும், நான் சொல்லி விட்டேன். (எ-று) (௰)

ஆவியொடுகாய மழிந்தாலு மேதினியிற்
பாவியென்று நாமம் படையாதே—மேவியசீர்
வித்தார முங்கடம்பும் வேண்டா மடநெஞ்சே
செத்தாரைப் போலே திரி.

(பொ-ரை) பேதைமனமே! உலகத்தின்கண் உயிரும் உடம்பும் அழிந்தாலும் பாவியென்கிறபேர்மாத்திரம் எடுக்கவேண்டாம், அல்

லாமலும், பொருந்திய சிறப்பினையுடைய விஸ்தாரமும், பெருமையும் வேண்டியதில்லை. வேறு எப்படியிருக்க வேண்டுமென்று கேட்பாயானால், செத்தவர்களைப் போலத் திரிந்து கொண்டு இருக்கக் கடவாய். (எ-று) (கக)

ஆரூர ரிங்கிருக்க வவ்வூர்த் திருநாளென்
றாரூர்கடோறு முழலுவீர்—நேரே
யுளக்குறிப்பை நாடாத வூமர்கா ணீவிர்
விளக்கிருக்கத் தீத்தேடுவீர்.

(பொ-ரை) நேராக மனத்தின்கண் உள்ள குறிப்பைத் தேடிப் பிடிக்காத ஊமைகளே! நீங்கள் திருவாரூரில் எழுந்தருளி யிருக்கும் வீதிவிடங்கப் பெருமான் இவ்விடத்தி லிருக்கும்: (இவ்விடத்தில் அவனை அறிந்து கொள்ளாமல்) அந்தத் திருவாரூரில் திருவிழா நடக்கிறதென்று அந்தஊர்முதல்பலவூர்களுக்கும்போய்த்திரிவீர்கள் ஆகையால் நீங்கள் விளக்கு இருக்கவும் நெருப்புத் தேடுகின்றவர்களுக்கு ஒப்பாவீர். (எ-று)

விளக்கிருக்கத் தீத்தேடுவீர் என்றது ஞானக்கண் இல்லை என்பதை விளக்குதற் பொருட்டேயாம். (கஉ)

எத்தனையூ ரெத்தனைவீ டெத்தனைதாய் பெற்றவர்க
ளெத்தனைபே ரிட்டழைக்க வேனென்றே—னித்த
மெனக்குக் களையாற்று மேகம்பா கம்பா
வுனக்குத் திருவிளையாட்டோ.

(பொ-ரை) (நான்முன்னே) ஜென்மங்கள் எடுத்தபோது பிறந்தது எத்தனையூரோ? எத்தனைவீடோ? என்னைப் பெற்றவர்கள் எத்தனை தாய்மார்களோ? அந்தத் தாய்மார்களெல்லாம் என்னை எத்தனை எத்தனையோ பேர்கள் வைத்துக் கூப்பிடவும் அத்தனைக்கும் என்? என்? என்றேன். ஆகையால் காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்

ஏகாம்பரக்கடவுளே! அப்படி அந்தச் ஜென்மங்களால் எனக்கு உண்டான இளைப்பை மாற்றாமல் இருக்கின்றனையே. இதுஉனக்கு ஒரு திருவிளையாட்டோ? எனக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லையே. (எ-று)

எனக்குக் களையாற்றாய் என்றது என்னுடைய ஜென்மத்தை சேகியாட்கொள்ள வேண்டும் என்பதாம். அப்படியாட்கொண்டால் என்னுடைய களைநீங்கிப்போய் விடும். (எ-று) (கரு)

மண்ணுந் தணலாற வானும் புகையாற
வெண்ணரிய தாயு மிளைப்பாறப்—பண்ணுமயன்
கையாறவு மடியேன் காலாறவுங் கண்பா
ரையா திருவை யாறா.

(பொ-ரை) என்தந்தையே! திருவையாறு என்னும் க்ஷேத்திரத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி யிருப்பவனே! பிருதிவி பூதமானது (தன்னுடைய) அனல் அடங்கும்படி யாகவும், ஆகாய பூதமானது புகையடங்கும்படி யாகவும், (என்னைச் சநநங்கள் தோறும்பெற்றெடுத்த) அனேக தாய்மார்கள் இளைப்பாறும்படியாகவும், (முன்சொன்னபிருதிவியாலும் ஆகாயத்தாலும்) சிருஷ்டிசெய் பிரமனுடைய கையாறும்படி யாகவும் அடியேனாகிய என்னுடைய கால்கள் ஆறும்படியாகவும் திருநோக்கம் வைத்தருள்வாய்.

இப்படியெல்லாம் சொன்னதினால் எனக்கு இது வரைக்கும் ஜென்மங்களை நீக்கி என்னை நின்னடிக் கன்பனாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாம். (கசு)

பின்முடுகு வெண்பா.

இப்பிறப்பை நம்பி யிருப்பையோ நெஞ்சமே
வைப்பிருக்கவாயின் மனையிருக்கச்-சொப்பனம்போல்

விக்கிப்பற் கிட்டக்கண் மெத்தபஞ் சிட்டப்பைக்
கக்கிச்செத் துக்கொட்டக் கண்டு.

(பொ-ரை) (எப்பொழுதும் என்னைக்கெடுத்துக் கொண்டேயிருக்கிற) மனமே! (ஒருவனுக்கு) மிகுந்த செல்வமும், வாசலோடு கூடிய வீடும் (இன்னும் பெண்டுபிள்ளை முதலாகச்சொல்லப்பட்ட எல்லாம்) இருக்கவும், (அவன் நித்திரையிற்கண்ட) சொப்பனம்போல விக்கலெடுத்துப் பற்கள் கிட்டிக்கொண்டும், கண்கள் பஞ்சடைந்து சலத்தையும், கோழையையும் கக்கியும்சாக, (அவனுக்குப் பலவகையான வாத்தியங்கள்) அடிப்பதைப் பார்த்தும், (இப்படிப்பட்ட) இந்தச் சென்மத்தை (நிலையுள்ளதென்று) நம்பி யிருப்பார்களோ? பெரியோர் நம்பமாட்டார். (எ-று)

ஆகையால் நீயும் இவ்வுலகவாழ்க்கையை விரும்பவேண்டாம் என்பது கருத்து.

இப்பாட்டு மனத்திற்கு அறிவு புத்திசொல்லுதல். (கரு)

மேலுமிருக்க விரும்பினையே வெள்விடையோன்
சீலமறிந்திலையே சிந்தையே-கால்கைக்குக் [ட்டவுடல்
கொட்டையிட்டு மெத்தையிட்டுக்குத்தி மொத்தப்ப
கட்டையிட்டுச் சுட்டுவிடக் கண்டு.

(பொ-ரை) மனமே! கால்களுக்கும் கைகளுக்கும் மெத்தைபோட்டுச் சுகத்திற்காக மற்றவர்களால் காலந்தோறும் குத்தப்பட்ட இந்த உடம்பை, (உயிர்போனபோது சுற்றத்தார்களெல்லாங்கூடி) சட்டை (வறட்டி) முதலியவைகளைப் போட்டுத் தீமூட்டிச் சுட்டுவிடுவதைப் பார்த்தும், இன்னும் இவ்வுலகவாழ்க்கையையே விரும்பினையே யொழிய வெள்ளிய இருஷபவாகனரூடரான சிவபெருமானுடையகாருணியத்தை உணர்ந்து அவனைச்சேர்ந்தாயில்லை. (எ-று)

இனியாயினும் இவ்வுலக வாழ்க்கையை விட்டுச் சிவபெருமா னுடைய திருவடிக்குப் பாத்திரனுவாய் என்பது கருத்து. (கசு)

ஒன்பதுவாய்த் தோற்பைக் கொருநாளைப் போலவே
யன்புவைத்து நெஞ்சே யலைந்தாயே—வன்கழுக்க
டத்தித்தத் திச்சட்டை தட்டிச்கீட்டிப்புட்டுக்
கத்திக்குத் தித்தின்னக்கண்டு.

(பொ-ரை) மனமே! இந்த உடம்பை வலிமையையுடைய கழுகுப் பக்ஷிகள் (ஒன்றோடொன்று சண்டையிட்டுக்கொண்டு) கூக்குரலிட்டு குத்திக் குத்திப் பிட்டுத்தின்ன அதனைப் பார்த்திருந்தும் (அந்த ஒன்பது தொளையோடு கூடியதோற்பையாகிய உடம்பைப்) பாதுகாக்கு நிமித்தமே அதனிடத்தில் அன்புவைத்து ஒருநாளைப் போல அலைந்து திரிந்தாயே; இதற்குத்தானே நீ இவ்வுலகத்தில் பிறந்தது? (எ-று)

இந்தக்கழுகு ஒன்றுதானே இந்த உடம்பைப் பிடுங்கித்தின்னுகின்றது வேறுநாய், நரி, பேய், நமன், நோய் இவைகளும் பிடுங்கித்தின்னுகின்றன என்பதைத்தெரிவிப்பதற்காகக் கழுகைமாத்திரம் சொன்னார்.

நாய் நரிகளும் இந்தத்தேகத்தை விரும்புகின்றன என்பதற்குத் திருஷ்டாந்தம்;

"நாய்நமதெ‍ன நமதெனப்பிதா
தாம்நம தெனாமன் தனதெனப்பிணி
பேய்நம தெனமன மதிக்கும்பெற்றிபோ
லாய்நம தெனப்படும் யாக்கையாரதே"

என்று பரஞ்சோதிமுனிவர் சொல்லி யிருப்பதாலறிக. (கஎ)

இன்னம்பிறக்க விசைவையோ நெஞ்சமே
மன்னரிவ ரென்றிருந்து வாழ்ந்தவரை—முன்ன

மெரிந்தகட்டைமீது விளைக்கோ வணத்தை
யுரிந்துருட்டிப் போட்டது கண்டு.

(பொ-ரை) மனமே! இவர்தாம் அரசர்கள் என்று கண்டோர் சொல்லும்படி (மிகுந்த செல்வத்துடன்) வாழ்ந்திருந்தவர்களையும், முன்னதாகத் தீமூட்டி எரிந்து கொண்டிருக்கும் கட்டையின்மேல் கோவணத்தையும் வைக்காமல் அவிழ்த்துக்கொண்டு உருட்டிப்போட்டுக் கொளுத்துவதைக் கண்டும், (இவ்வுலகத்தில் இன்னும் ஜென்மமெடுப்பதற்குச் சம்மதிப்பையோ? (எ-று)

மனமே அரசர்களாக வாழ்ந்திருந்தவர்களும் செத்தார்களே யொழிய பிழைத்தவர்களில்லை. ஆகையால் இந்தத்தேகம் இருக்கும் பொழுதே சிவபெருமானை அடையும் படியான தவத்தைச்செய் என்பது கருத்து. (கஅ)

முதற்சங் கமுதூட்டு மொய்குழலார் தம்மை
நடுச்சங்க நல்விலங்கு பூட்டுங்—கடைச்சங்க
மாம்போததுவூது மம்மட்டோ விம்மட்டோ
நாம்பூமி வாழ்ந்த நலம்.

(பொ-ரை) (நாம் பூமியில் தாய் வயிற்றிலிருந்து பிறந்தவுடன்) முதலில் ஒருசங்கானது பாலைக்குடிப்பிக்கிறது; நமக்கு (விவாகபூருவத்தில்) நடுவில் ஒருசங்கானது மனைவியென்கிற விலங்கைப்பூட்டுகிறது; கடைசியில் ஒருசங்கானது இறந்துபடும்போது ஊதுகின்றது, ஆகையால் நாம் உலகத்தில் பிறந்து வாழ்ந்த லக்ஷணம் அவ்வளவோ? இவ்வளவோ? அதைச் சொல்லக் கூடவில்லை. (எ-று)

நடுவில் ஒருசங்கு என்றது கலியாணஞ் செய்யுங்காலத்தில் மாங்கலியதாரணம் செய்யும்போது ஊதும் சங்கம். (கசு)

பொய்யை யொழியாய் புலாலைவிடாய்காளத்தி
யையரேயென்று யறஞ்செய்யாய்—வெய்ய
சினமே யொழியாய் திருவெழுத்தைந் தோதாய்
மனமே யுனக்கென்ன மாண்பு.

(பொ-ரை) மனமே! நீ பொய் பேசுவதை நீக்கமாட்டாய்; ஒருயிரைக்கொன்று தின்னுவதை விடமாட்டாய்; ஸ்ரீகாளத்தியில் திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானைக் காளத்தியப்பரே என்று ஒருகாலத்திலும் வாயாரவாழ்த்தமாட்டாய்; தருமஞ் செய்யாய்; கொடியகோபத்தை நீக்கமாட்டாய்; பஞ்சாக்ஷர தியானமுஞ் செய்யமாட்டாய். ஆகையால் உனக்கு சிவசம்பந்தமான பெருமை என்ன இருக்கிறது? ஒன்றுமில்லை. (எ-று)

ஒருகாலத்திலாயினும் சிவனஞ்செழுத்தைத் தியானஞ்செய்யாத உனக்குஞானமார்க்கத்தாலடையும் சிவப்பேறு இல்லை என்பது கருத்து. (உ௰)

எருவாய்க் கிருவிரண்மே லேறுண் டிருக்குங்
கருவாய்க்கோ கண்கலக்கப் பட்டாய்—திருவாரூர்த்
தேரோடும் வீதியிலே செத்துக் கிடக்கின்றாய்
நீரோடும் தாரைக்காநீ.

(பொ-ரை) மலமானது இறங்கும் வழிக்கு இருவிரற்கடைமேலிருக்கும் கருப்பவழிக்கு நீ வியசனப்பட்டு அந்த நீரிறங்கும் வழிக்காகவே நீ திருவாரூர் என்னும் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தில் தேரானது எப்பொழுதும் போய்க்கொண்டேயிருக்கும் தெருவினிடமாக இறந்துபட்டிருக்கிறாய் (அந்தோ! அந்தக்குழியின் விருப்பத்தால் நன்மார்க்கத்தையுடைய வந்த வுயிரைத் துரந்து விட்டாயே. இதுவோ உன்னுடைய மானிடப்பிறப்புக்கு அடுத்த செய்கை) (எ-று)

பெண்போகத்தை விரும்பிப் பெரும்போகத்தையடையும் உயிரை நீங்கினையே, ஆகையால் இனி நீ எக்காலத்தில் கடைத்தேறுவாய் என்பது கருத்து. (உக)

மாதாவுடல்சலித்தாள் வல்வினையேன் கால்சலித்தேன்
வேதாவுங் கைசலித்துவிட்டானே—நாதா
விருப்பையூர் வாழ்சிவனே யின்னமோ ரன்னை
கருப்பையூர் வாராமற் கார்.

(பொ - ரை) எனக்குத் தலைவனே! இருப்பையூரில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிரானின்ற சிவபெருமானே (என்னைச்ஜென்மந்தோறும் பெற்றெடுத்தமையால்) தாய்மார்கள் சரீரத்தளர்ச்சியடைந்தார்கள்; தீவினையுடையவனாகி நான் (பிறந்து பிறந்து) கால் தளர்ந்தேன்; பிரமனோ (என்னைச் சிருஷ்டித்துச் சிருஷ்டித்துக்) கை தளர்ந்தான். ஆகையால் நீ இனிமேலாயினும் வேறொருதாயின் வயிறாகிய ஊரினிடமாகவிருந்து பிறவாதபடி என்னைக் காத்து ரக்ஷிக்க வேண்டும். (எ-று)

சிவபெருமானே! நீ தாய்வயிற்றிற் பிறவாதவனாகையால் உன்னை நாடிய என்னையும் அப்படியே தாய்வயிற்றில் பிறவாதபடி காக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (உஉ)

அத்திமுத லெறும்பீ றானவுயி ரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந்தேசிகா—மெத்தப்
பசிக்குதையா பாவியென் பாழ்வயிற்றைப்பற்றி
யிசிக்குதையா காரோணரே.

(பொ-ரை) யானைமுதல் பிபீலிகாந்தமுள்ள எல்லா உயிர்களையும் மனமகிழ்ந்து காப்பாற்றுகின்ற தேவனே! திருக்காரோணம் என்கிற க்ஷேத்திரத்தில் எழுந்தருயிருக்கும் சிவபெருமானே! எனக்கு மிகவும் பசியாயிருக்கிறதே. (அந்தப்பசியானது) பாவியாகிய என்

னுண்டிய வயிற்றைப்பற்றி யிழுத்து இசிவு என்கிற ரோகத்தை உண்டாக்குகின்றதே. இதற்கு நான் என்னசெய்வேன். (எ-று)

பிபீலிகம் - எறும்பு. இசிவு என்கிறரோகம் - ஆநாகரோகம். ()

எத்தனைநாள் கூடியெடுத்த சரீரமிவை
யத்தனையு மண்டின்ப தல்லவோ—வித்தகனார்
காலைப் பிடித்துமெள்ளக் கங்குல்பகலற்றிடத்தே
மேலைக் குடியிருப் போமே.

(பொ-ரை) அநேக நாட்கள் சம்போகித்து (அதனால்) உண்டான இந்தச் சரீரங்களை யெல்லாம் மண்ணானது தின்றுவிடுகிற தல்லவோ? ஆம். (ஆகையால்) நாம் அப்படிவீணே இறந்துபடாமல்) பிராணாதாரமான காற்றை, இரேசக, பூரக, கும்பங்களால் வசப்படுத்தி அந்தவாயுவின் மூலமாகவேபோய் இராப்பகலற்ற மௌனவீட்டில் சதாகுடியிருப்போம். (எ-று) (உச)

எச்சிலென்று சொல்லி யிதமகிதம் பேசாதே
யெச்சி லிருக்கு மிடமறியீ—ரெச்சிறனை
யுய்த்திருந்து பார்த்தா லொருமை வெளிப்படும்பின்
சித்த நிராமய மாமே.

(பொ-ரை) (வெளியிடத்தில் தீண்டப்படாத ஒருபொருளை) எச்சில்! எச்சில்!! என்றுசொல்லி நன்மைதீமைகளைப்பேசுதலைநீக்குக? ஏனென்றால்; எச்சிலான ஒருபொருள் இருக்கும் வெறுவெளியை நீங்கள் உணரமாட்டீர் ஆகையால் (அப்படி அதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமானால்) அந்த எச்சிலிருக்கும் இடத்தை அதிககுறிப்பாக மௌனநிலையிலிருந்துக்கொண்டு பாராமல் பார்த்தால் அதனுடைய ஏகத்வமவெளியாகும். அதுவெளிப்பட்டபின் சித்தமானது (அப்பொருளின் மயமான) வெறுவெளியாய் நிற்கும். (எ-று)

உலகத்தில் எச்சில் என்று சொல்லப்படுகின்ற பொருள்களெல்லாம்எச்சல் அல்ல, பரம்பொருளே எச்சில். ஆகையால் அப்பொருள் உங்களுக்குக் கைகூடும்படி முயர்சியுங்கள் என்பது கருத்து. (௨௫)

காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே
பாலுண் கடைவாய் படுமுன்னே—மேல்விழுந்தே
யுற்றாரழுமுன்னே யூரார் சுடுமுன்னே
குற்றாலத் தானையே கூறு.

(பொ-ரை) ஓ மனமே! எமனானவன் வந்து உயிரைக்கொண்டு போவதற்கு முன்னே; கண்கள் பஞ்சடைவதற்குமுன்னே; பாலைக் குடிக்கும்படியான வாயானது திறவாதபடி போகாமுன்னே; உடம்பின்மேல் சுற்றத்தார்களெல்லாம் கூடிவிழுந்து அழுவதற்கு முன்னமே; ஊரார்களெல்லாங்கூடி சுட்டுவிடுவதற்குமுன்னமே; நீ திருக்குற்றாலம் என்னும் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானைத் துதிசெய்யக்கடவாய்.

மனமே! வீணே இறந்து விட்டால் மறுபடியும் இச்சென்மம் வருமோ? எச்சென்மம் வருமோ? தெரியவில்லை. ஆகையால் உனக்கு எமவாதை வந்தடையாத முன்னமே சிவபெருமானைத் துதிசெய்யக்கடவை என்பது கருத்து. (௨௬)

எத்தனைபேர் நட்டகுழி யெத்தனைபேர் தொட்டமுலை
யெத்தனைபேர் பற்றி யிழுத்தவிதழ்—நித்தநித்தம்
பொய்யடாபேசும் புவியின்மட மாதரைவிட்
டுய்யடா வுய்யடா வுய்.

(பொ-ரை) தினந்தோறும் எத்தனைபேர்களாலே நடப்பட்ட குழியையும்.எத்தனைபேர்களாலோ தொடப்பட்டமுலையையும்,எத்தனைபேர்களாலோ பிடித்திழுக்கப்பட்ட இதழையுமுடைய பொய்பேசுந்

தொழிலில் திறமுள்ள இவ்வுலகப்பெண்களை விரும்பி அவர்களுக் குப்பின் செல்லும் பேதமையைவிட்டு பிழைப்பாயாக. (எ-று) ()

" இருப்பதுபொய்போவதுமெய்யென்றெண்ணிநெஞ்சே
யொருத்தருக்குந் தீங்கினையுன்னாதே—பருத்ததொந்தி
நம்மதென்று நாமிருக்க நாய்நரிகள் பேய்க் கழுகு
தம்மதென்று தானிருக்குந் தான்.

(பொ-ரை) மனமே! பெரிதாகிய வயிற்றை நம்முடையதென்று நாம் நினைத்திருக்க, நாய், நரி, பேய், கழுகு முதலியவைகளெல்லாம் தம்முடைய தென்று நினைத்திருக்கும். ஆகையால், நம்முடைய தேகமானது இருப்பது பொய்யாம். இறந்துபடுவது மெய்யாம். என்று நன்றாயாராய்ந் தறிந்து நீ யாவருக்குங் கெடுதியைச் செய்ய நினைக்கவேண்டாம். (எ-று)

தேகம் நிலையில்லாததாகையால் அதைநம்பி ஒருவருக்குங்கெடு திசெய்ய நினைக்கவேண்டாம் என்பது கருத்து. (உ அ)

" எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தை பட்டாலு
முத்தர்மனமிருக்கு மோனத்தே—வித்தகமாய்
காதிவிளை யாடியிரு கைவீசி வந்தாலுந்
தாதிமன நீர்க்குடத்தே தான்.

(பொ-ரை) தாதியானவள் தலைமேல் நீர்க்குடம் வைத்து வேறு ஒன்றையும் மனத்தில் எண்ணாமல் விளையாடிக்கொண்டு கைவீசிவந் தாலும் மனம்மாத்திரம் நீர்குடத்தின்பேரிலேயே இருப்பதுபோல் எந்தவேலையைச் செய்தாலும், எப்படிப்பட்ட அவஸ்தைகளை அடைந்தாலும் சீவன்முத்தர்களுடைய மனமானது மௌனநெறி யின் கண்ணே பதிந்திருக்கும். (எ-று)

ஜீவன் முத்தர்கள் சதா நிஷ்டையில் இருப்பார்கள் என்பது கருத்து. (உ கூ)

மாலைப் பொழுதினறு மஞ்சளரைத்தே குளித்து
வேலை மினுக்கிட்டு விழித்திருந்து சூலாகிப்
பெற்றாள் வளர்த்தாள் பெயரிட்டாள் பெற்றபிள்ளை
பித்தானா லென்செய்வாள் பின்.

(பொ-ரை) ஒருத்தி சாயங்காலவேளையில் நல்லமஞ்சளை அரைத்துப் பூசிக்குளித்துத் தூங்காமல் கூடி சுகித்திருந்து கர்ப்பத்தை யடைந்து பெரும்பிள்ளையைப் பெற்று வளர்த்துப் பெரிட்டாள் அப்படி அவள் பெற்றபிள்ளை பித்தனானல் பிறகு என்னசெய்வாள்.

இச்செய்யுள் தான் பித்தானதையும் தன் தாய்பட்ட துக்கத்தையும் வெளிப்படை யாக்குகின்றது. (கூஉ)

விருத்தம்.

வான்றேடுமறையேயோ மறைதேடும்பொருளேயோ
வூன்றேடுமுயிரேயோ வுயிர்தேடுமுணர்வேயோ
தான்றேடநான்றேடச் சகமெலாந்துணைத்தேட.
நான்றேடிநான்காண நானேரோநானேரோ.

(பொ-ரை) உலகத்தார்களெல்லாம் தேடப்பட்டு நின்ற ஒருபொருளானது என்னைத்தேட நானும் அதைத்தேடிக்கண்டு பிடித்தேன் பிடித்தபிறகு நானென்கிற ஒருதன்மையானது என்னிடத்தில் இல்லாமற்போகப் பண்ணிவிட்டது. அப்படிச்செய்த அந்தப்பொருளானது தேவர்களால் தேடப்படும் வேதப்பொருளோ? அவ்வேதங்களால் தேடப்படும் மேலான பொருளோ! உடம்பாற் றேடப்படும் உயிரோ அவ்வுயிராற் றேடப்படும் அறிவோ? ஒன்றும் அறிகிலேன் (ஈதென்ன ஆச்சரியம்) (எ-று)

பட்டணத்துப் பிள்ளையார்பாடல்

மூலமும் - பொழிப்புரையும்

முற்றுப்பெற்றது.

உடற்கூற்றுவண்ணம்.

தனதனதான தனதனதான
தந்ததனந்தன தானதனந்த
தனனதனந்த தனனதனந்த
தானனதானன தானனதந்த—
தந்ததனதான தனதானனா.

ஒருமடமாது மொருவனுமாகி யின்பசுகந்தரு
மன்புபொருந்தி யுணர்வுகலங்கி யொழுகியவிந்து
ஆறுசுரோணித மீதுகலந்து—

(பொ-ரை) ஒரு இளம்பெண்ணும், ஒரு வாலிபனும் சுகத்தைக் கொடுக்கின்ற புணர்ச்சியிற்கூடப், புத்திகலங்கி வெளிப்பட்ட இந்திரியமானது அந்தப் பெண்ணின் இரக்தாசயத்தில் கலந்து;

பனியிலோர்பாதி சிறுதுளிமாது பண்டியில்வந்து
புகுந்துதிரண்டு பதுமவரும்பு கபடமிதென்று
பார்வைமெய்வாய்செவி கால்கைகளென்ற—

(பொ-ரை) (அந்த இந்திரியமும், இரத்தமும் சேர்ந்து) ஒருபனித்துளியினும் பாதியளவாகி (அந்த ஆசயத்திலிருந்து புறப்பட்டு) அந்தப் பெண்ணின் கருப்பாசயத்தில் புகுந்து அவ்விடத்திலிருந்து திரண்டு தாமரை மொக்கின் பொகுட்டைப்போல் கண்களும், உடம்பும், வாயும், காதும், கால்களும், கைகளும், என்று;

உருவமுமாகி யுயிர்வளர்மாத மொன்பதுமொன்று
நிறைந்துமடந்தை யுதரமகன்று புவியில்விழுந்து
யோகமும்வாரமு நாளுமறிந்து—

(பொ-ரை) சொல்லப்பட்ட ரூபங்களோடுகூடி உயிரானது விருத்தி யடையவற்குத் தகுந்தபத்துமாதமும் சென்றவுடன் அந்தப் பெண்ணின் வயிற்றைவிட்டு பூமியில்விழ, அப்பெண்ணைச் சேர்ந்தவர்கள் யோகவார நட்சத்திரங்களை விசாரித்தறிந்து;

மகளிர்கள்சேனை தரவணையாடை மண்படவுந்தியு
தைந்துகவிழ்ந்து மடமயில்கொங்கை யமுதமருந்தி
யோரறிவீரறி வாகிவளர்ந்து—

(பொ-ரை) அப்பெண்வீட்டார் அணையாடையிலிட்டுத்துயிற்றி மெல்லத் தரையில்வந்து கவிழ்ந்து தவழ்ந்து தன்தாயின் முலைப்பாலுண்டு ஒவ்வோரறிவாக விருத்தியடையப் பெற்றுவளர்ந்தும்;

ஒளிநகையூற லிதழ்மடவாரு வந்துமுகந்திட
வந்துதவழ்ந்து மடியிலிருந்து மழலைமொழிந்து
வாவிருபோவென நாமம்விளம்ப—

(பொ-ரை) பலபெண்களும்கூடி முத்தங்கொடுக்கும் பொருட்டு அழைக்கத் தவழ்ந்து வந்து மடியிலிருந்து கொண்டு குதலைச்சொற்களிற் சிலபேசி, வாவா, போபோ என்கிற பேர்களைச் சொல்லவும்;

உடைமணியாடை யரைவடமாட வுண்பவர்தின்பவர்
தங்களொடுண்டு தெருவிலிருந்து புழுதியளைந்து
தேடியபாலரொ டோடிநடந்து—

அஞ்சுவயதாகி விளையாடியே.

(பொ-ரை) வஸ்திரமும், இரத்தனங்களாற் செய்யப்பட்ட கயிறுகளும் இடுப்பிலிருந்து அசையும்படி போஜனஞ் செய்பவர்களுடனும்; யாதாமொரு பொருளைத் தின்கிறவர்களுடனும் கூடியிருந்து அவைகளைத்தின்று, தெருவி னிடமாகச்சென்று மண்ணிலிருந்து

விளையாடி அம்மண்ணை உடம்பிற் பூசிக்கொண்டும், தன்னைத் தேடி வரும் பிள்ளைகளுடன் ஓடியும் நடந்தும், செய்கின்ற விளையாட்டை அஞ்சுவயதில் விளையாடியும்; (¼)

உயர்தருஞான குருவுபதேச முந்தமிழின்கலை
யுங்கரைகண்டு வளர்பிறையென்று பலரும்விளம்ப
வாழ்பதினாறு பிராயமும்வந்து—

(பொ-ரை) பின்னர்நல்ல ஞானாசிரியனை யடைந்து குருபதேசம் பெற்றுத் தமிழ்ச்சாஸ்திரங்களில் தேர்ச்சி யடைந்து இவன் வளர்கின்ற சந்திரனுவானென்று யாவரும்சொல்லும்படி (யிருந்து) பதினாருவது வயதையும் வரப்பெற்று;

மயிர்முடிகோதி யறுபதநீல வண்டிமிர்தண்தொடை
கொண்டைபுனைந்து மணிபொனிலங்கு பணிகளணிந்து
மாகதர்போகதர் கூடிவணங்க—

(பொ-ரை) தன்தலைக் குடுமியை நன்ருகச் சிக்கறுத்துக் கோதி முடிந்து ஆறு கால்களையுடைய வண்டுகள் மொய்க்காநின்ற நல்ல புஷ்பமாலைகளைத்தரித்து, இரத்தினங்களாலும், பொன்னுலும் செய்யப்பட்டு விளங்காநின்ற ஆபரணங்களைத் தரித்து, மாகதர்போகதர் என்னும் டம்பர்களெல்லாம் கூடிவணங்கும் படியாய்ப், (போக)

பதனசொரூப னிவனெனமோக மங்கையர்கண்டு
மருண்டுதிரண்டு வரிவிழிகொண்டு சுழியவெறிந்து
மாமயில்போலவர் போவதுகண்டு—

(பொ-ரை) இவனைக்கண்ட மோகப்பெண்களெல்லாம் இவனே மன்மதனுவானென்று மயங்கி ஒன்ருகச்சேர்ந்து தங்கள் கண்களால் சாடைகாட்டி மயிலைப்போல் அவர்கள் போகின்றதைப் பார்த்து;

மனதுபொருமலவர்பிறகோடி மங்கலசெங்கல
சந்திகழ்கொங்கை மருவமயங்கி யிதழமுதுண்டு
தேடியமாமுதல் சேரவழங்கி—

(பொ-ரை) மனம் தாளாதவராகி, அந்தப்பெண்களுக்குப் பிறகே ஓடிப்போய் அவர்களுடையஅழகிய ஸ்தனங்கள்தம்முடைய புஜங்களில் பொருந்தும்படி மயங்கி, அதரபானஞ்செய்து, மாம்பழம் முதலிய பொருள்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்து;

ஒருமுதலாகி முதுபொருளாயி ருந்ததனங்களும்
வம்பிலிழந்து மதனசுகந்த விதனமிதென்று
வாலிபகோலமும் வேறுபிரிந்து—

(பொ-ரை) முதற்பொருளாகவும், மிகுதியாகவு மிருந்த திரவியங்களை யெல்லாம் தீயமார்க்கத்தில் செலவிட்டு மதனலீலா வியசனம் இதுவேயாகு மென்பதற்கு (அறிகுறியாக) வாலிப லக்ஷணமானது மாறுபட்டு;

வளமையுமாறி யிளமையுமாறி வன்பல்விழுந்திரு
கண்களிருண்டு வயதுமுதிர்ந்து நரைதிரைவந்து
வாதவிரோத குரோதமடைந்து—
செங்கையினிலோர் தடியுமாகியே.

(பொ-ரை) ஆயுளின் வண்மையும், இளம்பிராயமும் நீங்கி, வலிமையுடைய பற்கள் விழுந்து இரண்டு கண்களும் இருள் சூழ்ந்து, வயது முதிர்ச்சியடைந்து, நரை, திரைகள் வந்து கடையில் வருவதாகிய வாதரோக பீடிப்பை யடைந்து செவந்த கையினிடமாக ஒரு தடியைப் பிடித்து; ($\frac{1}{2}$)

வருவதுபோவ தொருமுதுகூ னுமந்தியெனும்படி
குந்திநடந்து மதியுமழிந்து செவிதிமிர்வந்து
வாயுறியாமல் விடாமன்மொழிந்து—

(பொ-ரை) வருவது போவதாகிய, ஒருகிழக்கூன் குரங்கைப்போலக் குந்திக்குந்தி நடந்து அறிவழிந்து, காதுகேளாமல் எந்நேரமும் இடைவிடாமல் பேசிக்கொண்டிருந்து;

துயில்வருநேர மிருமல்பொருது தொண்டையுநெஞ்சு
முலர்ந்துவறண்டு துகிலுமிழந்து சுணையுமழிந்து
தேர்கையர்பாலர்கள் கோரணிகொண்டு—

(பொ-ரை) தூங்குங்காலத்தில் வரும் இருமலைச் சகிக்க முடியாமையால் தொண்டையும், மார்பும்வறண்டு உலர்ந்து, இடுப்பில் வஸ்திரத்தைப்போக்கி சுணைகெட்டு, பெண்சாதி, பிள்ளைகளெல்லாம் வியசனத்தை யடைந்திருக்கும்படியாக;

கலியுகமீதி லிவர்மரியாதை கண்டிடுமென்பவர்
சஞ்சலமிஞ்ச கலகலவென்று மலசலம்வந்து
கால்வழிமேல்வழி சாரநடந்து—

(பொ-ரை) இக்கலியுகத்தின்கண் இவருடைய இலட்சணத்தைப் பாருங்கள் என்று சொல்லிப் பேசிக்கொள்பவர்களுக்குத் துக்கம் அதிகரிக்கும்படியாகத் திடீரென்று மலமும், சலமும் இழிந்து கால்வழியாகவும், மேல்வழியாகவும், ஓடி;

தெளிவுமிராம லுரைதடுமாறி சிந்தையுநெஞ்சமு
லைந்துமருண்டு திடமுமலைந்து மிகவுமலைந்து
தேறிநலாதர வேதனைநொந்து—

(பொ - ரை) மனத்தில் தெளிவில்லாமல் பேச்சுத்தடுமாறி, மனமும், சிந்தையும் கெட்டுத்தன்னுடைய திடச்சித்தம் போய் மிகவும் அலைந்து ஆராய்ந்து நல்ல துணையாவது இன்னும் எது என்று மனம் வருந்தி;

மறையவன்வேத னெழுதியவாறு வந்ததுகண்டமு
மென்றுதெளிந்து இனியெனகண்ட மினியெனதொந்த
மேதினிவாழ்வுநி லாதினி நின்ற—

(பொ-ரை) ஆனால் வேதங்களுக்குரிய பிரமன் எழுதியபடி கண்டமும் வந்து விட்டது என்று தெளிந்து, இனிமேல் வேறுகண்டமும் இருக்கின்றதா? வேறுதொந்தமும் இருக்கின்றதா? (இல்லை ஆகையால்) இவ்வுலக வாழ்க்கையானது நிற்கமாட்டாது. அப்படி இந்த வாழ்க்கையானதுநிலையாயிருந்த;

கடன்முறைபேசு மெனவுறைநாவு றங்கிவிழுந்துகை-
கொண்டுமொழிந்து கடைவழிகஞ்சி யொழுகிடவந்து
பூதமுநாலுசு வாசமுநின்று—

நெஞ்சுதடுமாறி வருநேரமே.

(பொ-ரை) முறைமைச் சற்றுச் சொல்லுங்கள் பார்ப்போமென்று செல்லுகின்ற நாவானது உறங்கி விழுந்துவிடக் கைசாடை காட்டி, வாயில் விடும் கஞ்சியானது இப்படியும் அப்படியும் ஒழுகும்படியான நிலையில் வந்து மற்றைய கருவி கரணாதிகளெல்லாம் போய் பூதமும், நான்கு சுவாசமுமேயிருந்து மனம் தடுமாற்றத்தை யடைகின்ற காலத்தில்;

வளர்பிறைபோல வெயிறுமுரோம முஞ்சடையுஞ்சிறு
குஞ்சியும்விஞ்ச மனதுமிருண்ட வடிவுமிலங்க
மாமலைபோல்யம தூதர்கள்வந்து—

(பொ-ரை) மூன்றும்பிறைபோன்ற பற்களும், மயிரும், சடையும் சிறுகுடுமியும் விளங்க, இருண்டமனதையும், இருண்டவடிவத்தை யும் பெற்ற யமதூதர்களானோர் பெரியமலைபோலவந்து;

வலைகொடுவீசி யுயிர்கொடுபோக மைந்தரும்வந்து
குனிந்தழுநொந்து மடியில்விழுந்து மனைவிபுலம்ப
மாழ்கினரேயிவர் காலமறிந்து—

(பொ-ரை) வலைவீசி உயிரைக் கொண்டுபோகவே தன்னுடைய பிள்ளைகள்வந்துகுனிந்து நொந்து அழவும், பெண்சாதிமடியில் விழுந்து புலம்பவும் ஆய்விட்டனர். இத்தன்மையான இவர் காலநிலையை உணர்ந்து;

பழையவர்சாணு மெனுமயலார்கள் பஞ்சுபறந்திட
நின்றவர்பந்த ரிடுமெனவந்து பறையிடமுந்த
வேபிணம்வேக விசாரியுமென்று—

(பொ - ரை) அயலார்கள்கண்டு இவர்வயதிற் பெரியவரென்றுசீக்கிரத்தில் வந்து பந்தர்முதலியவை இடச்செய்து, வாத்தியங்களை ஒலிக்கும்படி செய்து, கொண்டு போகலாமா வென்று விசாரியுங்கள் என்று சொல்லி;

பலரையுமேவிமுதியவர்தாமி ருந்தசவங்கழு
வுஞ்சிலரென்று பணிதுகிலொன்கல் களபமணிந்து
பர்வதமேசெய்து நாறுமுடம்பை—

(பொ-ரை) பலபேர்களை அநுப்பி விசாரித்து பெரியோர் சிலரை விட்டுப் பிணத்தைக் குளிப்பாட்டச்செய்து, வஸ்திராபரணங்கள் முதலியவைகளால் பாவத்தையே செய்து நாற்றம் வீசாநின்ற இந்த உடம்பை அலங்கரித்து;

வரிசைகெடாம லெடுமெனவோடி வந்திளமைந்தர்
குனிந்துசுமந்து கடுகிநடந்து சுடலையடைந்து
மானிடவாழ்வென வாழ்வெனநொந்து—

(பொ-ரை) முறைப்படி எடுக்கச்சொல்லப் பிள்ளைகளெல்லாம் குனிந்து சுமந்து எடுத்துக்கொண்டு சீக்கிரம்சென்று சுடுகாட்டைச் சேர்ந்து இதுதானு மானிடவாழ்வு என்று வியசனப்பட்டு;

விறகிடமூடி யழல்கொடுபோட வெந்துவிழுந்து
முறிந்துநிணங்க ளுருகியெலும்பு கருகியடங்கி
யோர்பிடிநீறமி லாதவுடம்பை—

நம்புமடியேனை யினியாளுமே.

(பொ-ரை) வரட்டியடுக்கி விறகிட்டுமூடி, நெருப்புக் குச்சியினுல் கொள்ளிவைக்க வெந்து முறிந்து விழுந்து கொழுப்புக்களெல்லாம் உருகி எலும்புகளெல்லாம் கறுத்துத் தீயடங்கியபின் ஒருபிடியளவு சாம்பலாகவும் இருக்கப்பெறுத இந்த உடம்பை நிலையுள்ள தென்று நம்பியிருக்கின்ற அடியேனை சிவபெருமானே! நீ இனியாட்கொண்டருளவேண்டும். (எ-று) (1)

உடற்கூற்றுவண்ணம்

மூலமும் - பொழிப்புரையும்

முற்றுப்பெற்றது.

—•○•—

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார்
புலம்பல் - மூலமும்
பத்திரகிரியார் புலம்பல் - மூலமும்

இதற்கு

சென்னை தொண்டைமண்டலம் கல்விச்சாலை

பிரதம தமிழ்ப் பண்டிதர்

வித்வான். தி. அப்பன்செட்டியாரவர்கள்

மாணாக்கர்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ. கா. வடிவேலு முதலியார்

எழுதிய

பொழிப்புரையும்

பூ. சு. துளசிங்கமுதலியாரது

சுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905

இதன் விலை அணா 10

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

அடங்காப் பிரதாபம் பொருந்திய பட்டணத்துப் பிள்ளையார் புலம்பல், பத்திரகிரியார் புலம்பல், இவ்விரண்டிற்கும் சென்னை தொண்டைமண்டலம் கலாசாலை பிரதம தமிழ்ப்பண்டிதர் வித்வான் ஜ. அப்பன் செட்டியார் அவர்கள் மாணாக்கர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ, மா. வடிவேலு முதலியார் எழுதிய பொழிப்புரையைப் பொருளுதவி செய்து அச்சிட்டுவித்த சென்னை புரசை பெருமாள் பேட்டை வல்லப்பாகாரு செட்டி வீதி 25-வது நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் பூ. சு. துளசிங்க முதலியாருக்கு சகல சுதந்தரமும் கொடுத்து விட்டமையால் இதுமேற்படி பூ. சு. துளசிங்க முதலியார் அனுமதியின்றி யாவரும் எவ்விதத்தும் அச்சிடலாகாவண்ணம் கனம் பொருந்திய கெவர்மெண்ட் சட்டப்படி (ரிஜிஸ்தர் காபிரயிட்) (Registered Copy Right) செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பத்திரகிரியார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார்

அருட்புலம்பல்.

மூலமும் - பொழிப்புரையும்.

முதல்வன் முறையீடு.

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.)

(பொ-ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே! (எ-று)

தடாதகைப் பிராட்டியார் கன்னிகையாயிருந்து அரசாண்டமையால் "கன்னி" எனவும், கடம்பக் காடாயிருந்தமையால் "வனம்" எனவும் வழங்குவதை ஒன்றாகச் சேர்த்துக் "கன்னிவனம்" என்று மதுரையைக் கூறினார். இதனை,

"அத்திருமாநகரின்பேர் சிவநகரங்கடம்பவன
மமர்ந்தோர்சீவன்
முத்திபுரங்கன்னிபுரந் திருவாலவாய்மதுரை
மூடியாநானம்
புத்திதரும்பூவுலகிற் சிவலோகஞ்சமட்டிவிச்சா
புரந்தென்கூடல்
பத்திதருந்துவாதசாந்தத்தலமென்றேதுவிறற்
பகர்வர் நல்லோர்." எனத் திருவிளையாடற் புராணத்
தலவிசேடத்திலும்,

"வரைசெய்பூண்முலைத் தடாதகைமடவரற்பிராட்டி
விரைசெய்தார்முடிவேய்ந்து தண்குடைமநுவேந்தன்
கரைசெய்நூல்வழிகோல் செலக்கன்னியாம்பருவத்
தரசுசெய்தலாற் கன்னிநாடாயதந்நாடு." எனத்திருவவதாரப்படலத்திலும் புகன்றிருப்பதினாலறிக.

மூலமறியேன் முடியுமுடிவறியேன்
ஞாலத்துட்பட்டதுயர் நாடநடக்குதடா.

(பொ-ரை) நான் இவ்வுலகத்தின்கண் அடைந்த துன்பங்களே என்னை நாடியிருக்கக் காலஞ்செல்கின்றபடியால் (நான் மோக்ஷத்தையடையும்படியான வழியாகிய) ஆதியையும், (அவ்வாதியானது) முடிவுபெறுகின்ற அந்தத்தையும் தெரிந்தேனில்லை. (எ-று)

மூலம் - ஆதி. முடிவு - அந்தம்.

ஆதியும், அந்தமும் அதுவாகவேயிருந்து விளங்கும் பரம்பொருளை அறிந்தேனில்லை. ஆகையால் நான் முத்திப்பேறடைவது எங்ஙனம் என்பது கருத்து. இதனை.

"ஆதியந்தங்காட்டாத முதல்" என்பதினாலறிக. (க)

அறியாமையாமலத்தா லறிவுமுதற்கெட்டனடா
பிரியாவினைப்பயனாற் பித்துப்பிடித்தனடா.

(பொ-ரை) அஞ்ஞானத்திற்குக் காரணமா யிருக்கின்ற ஆணவமென்னும் மூலமலத்தினால் அறிவாகிய ஞானத்தை யிழந்தேன் (அல்லாமலும்) என்னைவிட்டுநீங்காத இருவினைகளினால் பயித்தியம் பிடித்தவனாக ஆய்விட்டேன்! ஈதென்ன விபரீதமோ அறியேன்.

அறியாமையாமலம்என்றது உயிர்க்குச் சகசமாய் எப்பொழுதும் இருந்துகொண்டேயிருக்கும் ஆணவமலமாகும். அது மரத்தில் பட்டைபோலும், செம்பிற் களிம்பு போலும் நெல்லில் உமிபோலும் மிகவும் நெருக்கமா யிருக்கும். அந்த ஆணவம் காரணமாகவே

வினைகள் உண்டாவன வாகலான், "அறியாமையாமலத்தால்" என்றுமுன்னேசொல்லி அதன்பின்னரே "பிரியாவினைப்பயனால்" என்றுசொல்லியருளினார்.

இருவினை என்றது - நல்வினை, தீவினைகள். இவையேபுண்ணியம், பாவம் என்றுசொல்லப்படும்.

தனுவாதியநான்குந் தானாய்மயங்கினண்டா
மனுவாதிசத்தி வலையிலகப்பட்டனடா.

(பொ-ரை) நான் வேதங்களில் சொல்லப்பட்டு வாராநின்ற ஆதிசத்தியாகியமாயையின் வலையில் அகப்பட்டிருப்பதால் தநு, கரணம், புவனம், போகம் என்னும் நான்கையுமே நானென்னும் ஒரு பொருளான உயிரென் றெண்ணி மயக்க முற்றிருக் கின்றேன். ஆகையால் அந்தமயக்கம் எக்காலத்தில் நீங்குமோ? அறியேன்)

இவ்விடத்தில் நநு என்றது தேகம், கரணம் என்றது மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பவை. புவனம்-இருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனங்கள். போகம் - சுகம். ஆதிசத்தியென்றது - மாயாசத்தி. (ரு)

மாமாயையென்னும் வனத்திலலைகிறண்டா
தாமாயுலகனைத்துந் தாதுகலங்கிறண்டா.

(பொ-ரை) நானோ மகாமாயையென்று சொல்லப்படுகின்றகாட்டில் அலைந்துதிரிகின்றேன். ஆகையால் உலகத்தின்கண் கலக்கமுற்றிருக்கிறேன். இப்படியிருப்பதால் கன்னிவனத்தில் எழுந்தருளியுள்ள நீயே அக்கலக்கத்தை நீக்கி யருளல்வேண்டும். (எ-று)

உலக மாய்கைகளில் மகாமாயை யென்பதும் ஒன்றாகையால் இவ்விடத்தில் பட்டினத்தாரும் அதை மாமாயையென்று கூறினார். இப்படியே கந்தரநுபூதிகாரரும் "மகமாயை களைந்திட வல்லபிரான்முகமாறு மொழிந்திலனே" என்றார். (சு)

4 பட்டணத்துப்பிள்ளையார் புலம்பல்

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.)

(பொ-ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

மண்ணாசைபட்டேனை மண்ணுண்டுபோட்டதடா
பொன்னாசைபெண்ணாசை போகேனேயென்குதே.

(பொ-ரை) நான்பூமியின்மேல் ஆசைவைத்ததினால் அந்த மண்ணே என்மேல் ஆசைவைத்து என்னைத் தின்றுவிட்டது. (இதுவுமல்லாமல்) திரவியத்தின் மேல்வைத்த ஆசையும், பெண்கள் மேல் வைத்த ஆசையும் போகமாட்டேன் என்கின்றன (ஆகையால் அந்தஆசைகளை யொழிக்க வழிதெரியாத எனக்கு நீயேவழி காட்டவேண்டும்) (எ-று)

இப்படியே தாயுமானவரும்,

"பொன்னைமாதரை பூமியைநாடிடேன்
என்னைநாடிய வென்னுயிர்நாதனே
உன்னைநாடுவ னுன்னருட்டுவெளி
தன்னைநாடுவன் தன்னந்தனியனே" என்றும்,

இதுவுமல்லாமல் ஆசையால் வருங்கெடுதிகளை

"ஆசையெனும் பெருங்காற்றூடிலவம் பஞ்செனவுமன
 தலையுங்கால
மோசம்வருமிதனாலே கற்றதுங்கேட்டதுந் தூர்ந்து
 முத்திக்கான
நேசமுநல்வாசமும் போய்ப்புலனாயிற் கொடுமைபற்றி
 நிற்பரந்தோ
தேசுபழுத்தருள்பழுத்த பராபரமேநிராசையின்றேற்
 றெய்வ முண்டோ" என்றும் சொல்லியிருக்கின் றமையா
னறிக. (௫)

மக்கள்சுற்றத்தாசை மறக்கேனேயென்குதே
திக்கரசாமாசையது தீரேனேயென்குதே.

(பொ-ள்) பிள்ளைகள்மேல்வைத்திருக்கும் ஆசையும், சாதியார்கள் மேல்வைத்திருக்கும் ஆசையும் மறக்கேன் என்கின்றனவே. அரசனாகவேண்டும் என்கிற ஆசை ஒழியமாட்டேன் என்கிறதே? (இதற்கு நான் என்னசெய்வேன்) (எ-று)

இப்படியே மக்கள் சுற்றத்தாசையை அறவேவிடவேண்டுமென்கிற கருத்தைவைத்து வைராக்கிய சதககாரரும்,

"தாளையேதரமறிகிலா தெமக்கெளிதரு
சிவப்பிரகாசற்
காளியாமெனத்திரிந்த வன்பணிபுரிந்
தரியவீடடைகில்லாய்
கேளையோமனையாதிய வளற்றினிற்
கிடந்துழைக்கின்றனைநெஞ்சே
நாளையோலையுந்தூதரும் வரிலிவர்துணைகொலோ
நவில்வாயே" என்றுகூறினர்.

ஆசைக்கு ஒருஅளவுசொல்லக் கூடாமையால் அரசனாகவேண்டுகின்ற ஆசை ஒழியாதென்று தாயுமானவரும்.

"ஆசைக்கொரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி
யாளினுங்கடன்மீதிலே
ஆணைசெலவே நினைவர்" என்றுசொல்லியிருக்கின்றனர். (௬)

வித்தைகற்குமாசையது விட்டொழியேனென்குதே
சித்துகற்குமாசை சிதையேனேயென்குதே.

(பொ-ள்) எனக்குக் கல்வியை நன்றாய்க் கற்கவேண்டுமென்கிற ஆசை என்னைவிட்டு நீங்கமாட்டேன்என்கிறது; சகலசித்துக்களை

யும் அடைய விரும்பும் ஆசை கெடமாட்டேன் என்கிறது. (ஆகை யால்) நான் என்னசெய்வேன். (எ-று)

கல்விக்களவில்லை யாகையால் கற்கக்கற்க அவா அதிகரிக்கின்ற படியால் "வித்தைகற்குமாசை விட்டொழியே னென்குதே" என்றார். எப்படியிருந்தாலும் அவாவானது மிகவும்கெடுதியை விளைக்கின்றதாகையால் அதை அறுக்கவே வேண்டும் என்னும் கருத்தை உள்ளடக்கி,

அவாவென்ப தெல்லா வுயிர்க்குமெஞ்ஞான்றும்
தவாப்பிறப்பீனும் வித்து" என்று குறளாசிரியர்கூறியிருக்கின்றனர்.

மந்திரத்திலாசை மறக்கேனேயென்குதே
சுந்தரத்திலாசை துறக்கேனேயென்குதே.

(பொ-ரை) நான் மந்திரங்களைக் கற்கும்படியாகவைத்த ஆசையானது மறக்கமாட்டே னென்கிறதே (இதுவன்றி) நல்லவஸ் திராபரணங்கள்பூண்டு அழகாக இருக்கவேண்டும் என்கின்ற எண்ணமானது என்னைவிட்டு ஒழியேன் என்கிறது (ஆகையால் இவைகளுக்கு என்னால் செயத்தகுந்தது ஒன்றுமில்லை) (எ-று)

மந்திரம் கற்பவன் அம்மந்திரத்தால் ஒருவிநோதம் பலிக்கப்பெற்றால் மறுபடியும் அவன்மனமானது வேறுமந்திரங்களைக் கற்க ஆசைப்படுகின்ற தாகையால் "மந்திரத்திலாசை மறக்கேனே யென்குதே" என்றார். (அ

கட்டுவர்க்கத்தாசை கழலேனேயென்குதே
செட்டுதனிலாசை சிதையேனேயென்குதே. கூ

(பொ-ரை) என்னை நெருங்கி யிருக்கின்ற சுற்றத்தார்கள் மேல் வைத்திருக்கும் ஆசையானது நீங்கமாட்டேன் என்கிறது. (அல்லா

6-வது பக்கம்.

மல்) சிநேகர்களுடன் கூடி விநோதமாய்ப்பாடும் சங்கீத சாஹித்தியங்கள்மேல் வைத்த ஆசையும் கெட்டுப் போகமாட்டேன் என்கிறது. ஆகையால் இவைகளை நீக்கும்படியான ஒருவழியை எனக்கு எப்பொழுது அருளிச்செய்வாயோ?) (எ-று)

தான் செல்வமுடையவரா யிருப்பதால் அவரிடத்தில் அவர் ஜாதியார் மிகவும் நெருங்கியவர்களாக விருக்கின்றார் என்பதுதோன்ற "கட்டுவர்க்கத்தாசை என்றார். ஆனாலும்செல்வம்போய்விட்ட பிறகு அவரைப்பிரிந்து பலவகையான இடையூறுகளை அவருக்கே செய்ததினால் அவர்கள் ஜாதியார்களல்லர் என்பது தெரியவருகிறது. ஆனால் எப்படிப் பட்டவர்கள் ஜாதியார். எப்படிப் பட்டவர்கள் ஜாதியார்களல்லர் என்றால் ஒருகுளத்தில் நீர் இருக்கும்போது அதிலிருந்தேசெழித்து அதில் நீர் வற்றியபோது அதிலிருந்தே உலரும் கொட்டிப் பூண்டையும், அல்லிக்கொடியையும் நெய்தற் கொடியையும்போல பணமுள்ளபோது அவர்களுடன் கூடிச்சந்தோஷித்தும், தரித்திரம் வந்தபோது அவர்களுடனிருந்து வருத்தப்பட்டும் அவர்களைப்பிரியா திருப்பவர்களே சாதியாராவார். ஒருகுளத்தில் நீர் இருக்கும்போது அதிலுள்ள மீன்முதலிய சிறு ஜெந்துக்களைப் பிடித்துத்தின்னும் பொருட்டுஅக்குளக்கரையில் காத்திருந்து சமயம் வந்தபோது அந்த ஜெந்துக்களைத் தின்றும், அதில் நீர்வற்றியபோது அக்குளத்திற்குச் சமீபத்திலும் வாராதபட்சிகளைப்போல ஒருவனிடத்தில் பணமிருக்கும்போது அவனுடன்கூடிஎன்மாமன், என்அண்ணன், என்தமைக்கை, என்தங்கை என்றுசொல்லிஉண்டு சந்தோஷித்தும் அப்பணம்போய்த் தரித்திரரான காலத்தில் அவர்களைவிட்டுப் பிரிந்துகேட்கிறவர்களுக்கு அவர்யாரோ என்றுசொல்லியிகழ்ந்தும் திரிகின்றவர்கள் ஜாதியாராகார். இதனையே ஒளவையாரும், தாம்சொல்லியருளிய நீதிவாக்கியத்தில்.

"அற்றகுளத்தி லறுநீர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழித்தீர்வாருறவல்லர்—அக்குளத்தில்

கொட்டியுமாம்பலு நெய்தலும்போலவே
யோட்டியுறு வாருறவு" என்றுசொல்லியிருக்கின்றனர்.

மாற்றுஞ்சலவை மறக்கேனேயென்குதே
சோற்றுக்குழியுமின்னுந் தூரேனேயென்குதே.

(பொ-ரை) (உடுத்தவஸ்திரம் அழுக்கானால்) அதைமாற்றி வேறு சலவைசெய்த வஸ்திரத்தைத்தரிக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணமானது ஒழியவில்லையே. என்வயிறானது இன்னும் மூடப்படவில்லையே. இதற்குநான் என்னசெய்வேன். (எ-று)

நன்மார்க்க யோகசாதனத்தை யடைந்தவர்களுக்கு இது அழுக்கென்றும் இதுசலவையென்றும் இல்லை. எனக்கோ இன்னும்அந்த எண்ணம் இருக்கின்றது ஆகையால், நான் இன்னும் அம்மார்க்கத்தை யடைந்தவ னல்லன் என்பார் "மாற்றுஞ் சலவை" என்றார் இதனை.

"அழுக்குமெய் கொடுன்றிருவடி யடைந்தோன்" என்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருத்தலின் அறிக.

சோற்றுக்குழி யென்றது வயிறு. அவ்வயிற்றினால் படுந்துன்பம்கொஞ்சமல்ல. ஆகையால் "சோற்றுக்குழியு மின்னந்தூரேனே யென்குதே" என்றார். இதனை, இவ்வாசிரியரே "சாணும் வளர்க்கவடியேன் படும்பாடு சற்றல்லவே" என்றும் கூறினார்.

ஔவையாரோ வென்றால் தாம்பாடியருளிய நீதிநூலில்

"ஒருநாளுணவை யொழியென்றாலொழியா
யிருநாளைக்கேலென்றா லேலாய்—ஒருநாளும்
என்னோவறியா யிடும்பைக்கூரென்வயிறே
உன்னோடுவாழ்தலரிது" என்று கூறினார். (ம

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.)

(பொ - ரை) கன்னிவனம் என்றுசொல்லப்படுகின்றமதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

ஐந்துபுலனு மடங்கேனேயென்குதே
சிந்தைதவிக்கிறதுந் தேறேனேயென்குதே.

(பொ - ரை) சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும் ஐம்புலன்களும் தாம்செய்யும் சேட்டைகளினின்று நீங்கமாட்டேனென்கின்றன. மனமானது மயங்கி வியவகாரம் பண்ணுவதிலிருந்தும் தெளிவடைய மாட்டேன் என்கிறது. (ஆகையால்) இவற்றையெல்லாம் ஒருவழிப்படுத்த முன்னின்றருளல் வேண்டும். (எ-று)

"சிந்தையை யடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற திறமரிது" என்று முன்னோர்கள் சொல்லி யிருக்கின்றதாலும், அநுபவத்திலும் அது ஒத்திருப்பதாலும் இப்பட்டினத்தடிகளும் "சிந்தை தவிக்கிறதும் தேறேனே யென்குதே" என்றார். (கக)

காமக்குரோதங் கடக்கேனேயென்குதே
நாமேயரசென்று நாடோறுமெண்ணுதே.

(பொ-ரை) காமம் குரோதம், மோகம், லோபம், மதம், மாற்சரியம் என்னும் ஆகாயபூதத்தின் குணங்கள் நீங்கிப்போகோம் என்று சொல்லுகின்றன. தினந்தோறும் நாமே அரசர்களாவோமென்று இறுமாப்படைகின்றது (அந்தோ) என்மனத்திற்கு இப்படிப்பட்ட விபரீதம் உண்டானதற்குக் காரணம் என்னவோ அறியேன். (எ-று)

காமத்தையும், குரோதத்தையும் மாத்திரம் சொல்லியிருந்தாலும் இவைகளுடன் அவைகளும் இருக்கும் சம்பந்தத்தால் மற்றைய நான்கும் எழுதப்பட்டன இது.

"ஒருமொழியொழி தன்னினங் கொளற் குரித்தே" என்னும் நன்னூர் சூத்திர விதியாலாம். (கஉ)

அச்சமாங்கார மடங்கேனேயென்குதே
கைச்சுமின்னுமானங் கழலேனேயென்குதே.

(பொ-ை) ஒரு பொருளையாகுலும், ஒருமனிதரையாகுலும் கண்டால் அஞ்சும் செய்கையும், அகங்காரமும், மானமும் என்னைவிட்டு நீங்கமாட்டோம் என்று (பலமுறையும்) என்னை வற்புறுத்துகின்றனவே. (இதற்குநான் என்னசெய்வேன்.) (எ - று)

அச்சம் நீங்கினோர் சன்மார்க்க ஞானத்தை யடைந்தவர்களாகையால் அவ்வச்சத்தை நீங்கப்பெறாத எனக்குஅந்தஞானம்எப்படிகைகூடும் என்பார்"அச்சமடங்கேனேயென்குதே"என்றார். இதனை;

"அஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லை" யஞ்சவருவது மில்லையென்னும் பெரியோர் வாக்காலறிக.

ஆங்காரஞ்செய்யும் கெடுதிகளுக்கு அளவுசொல்லக் கூடாமையால் அதுவும் ஒழியவில்லையே யென்றார்.

ஆங்காரஞ் செய்யும்கெடுதிகளை,

"ஆங்காரமானகுலவேட வெம்பேய்பாழ்த்த
வாணவத்தினும் வலிதுகாண்
அறிவினை மயக்கிடு நடுவறியவொட்டாதி
யாதொன்று தொடினுமதுவாய்த்
தீங்காதுமொழிபேசு மரிகரப்பிரமாதி
யென்றெடு சமானமென்னும்
தடையற்றதேரிலஞ் சுருவாணிபோலவே
தன்னிலசையாதுநிற்கும்
ஈங்காரெனக்குநிக ரென்னப்பிரதாபித்தி
ராவணாகாரமாகி

யிதயவெளியெங்கணுந் தன்னரசுநாடுசெய்
திருக்குமிதனுடெந்நேரமும்

வாங்காநிலாதடிமை போராடமுடியுமோ
மௌனோபதேசகுருவே

மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே "என்னும் தாயுமானவர்திரு
வாக்கானறிக. (கரு)

நீர்க்குமிழியாமுடலை நித்தியமாயெண்ணுதே
ஆர்க்குமுயராசை யழியேனேயென்குதே.

(பொ - ரை) சலத்தில் தோன்றும் முட்டையைப்போல் கொஞ்ச நேரமும் நிலையுள்ளதாயிராத இந்த உடம்பை என்மனமானது என்றும் அழியாததாக நினைக்கின்றது. (அல்லாமல்) எல்லார்க்கும் விர்த்தியடைந்து கொண்டே வருகின்ற ஆசையானது நீங்கமாட்டேன் என்கிறது. (இப்படியிருப்பதால் நான்கடைத்தேருவதில்லை யென்று எனக்கே வெளியாகின்றது.) (எ - று)

தேகம் நிலையில்லாத தென்பது யாவர்க்குந்தெரிந்தவிஷயமே எப்படி யென்றால், மாலை தன்தொழிலி விருந்துவந்த ஒருவன் தன் தோழர்களோடு வார்த்தையாடிக்கொண்டிருந்து சிலநேரம்சென்று பொசித்துத்துயின்றான், காலையில் இறந்தான் என்றுபலர்சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம் ஆகையால். இதுபற்றியே இப்பட்டினத்தடிகளும் "நீர்க்குமிழி யாமுடல்" என்றார்.

ஆனால், நீரில்உண்டாகும் குமிழியானது அந்நீரில் சிலநேரம் இருந்தே மறைகின்றது. இந்தத்தேகமோ அவ்வளவும் நிற்கமாட்டாது. ஆகையினாலே "குமரகுரு பரசுவாமிகளும் தாம் அருளியநீதி நூலில் இந்தத்தேகத்தை நீரில் எழுதுகின்ற எழுத்துக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறினர்.

அந்தச்செய்யுளாமாறு:

“நீரிற்குமிழியிளமை நிறைசெல்வம்
நீரிற்சுருட்டு நெடுந்திரைகள்—நீரில்
எழுத்தாகும்யாக்கை நமரங்காளென்னே
வழுத்தாததெம்பிரான்மன்று” என்பதாகும்.

இதுவன்றி “வருகணத்துநின்றிடுமோ” என்றும்,

“இன்றைக்கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரென்றெண்ணவோ திடமில்லை“என்றும் ஆன்றோர்கள் சொல்லி யிருக்கின்றனர். (கச)

கண்ணுக்குக்கண்ணெதிரே கட்டையில்வேகக்கண்டும்
எண்ணுந்திரமா யிருப்போமென்றெண்ணுதே.

(பொ-ரை) என்னுடைய மனமானது ஒருதேகமானது தன்னிடத்திலிருந்து வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்த உயிர் வெளிப்பட்டுப் போகச் சுற்றத்தார்கள் கூடிச்சுடலைக்குக் கொண்டுபோய் எரிக்கரிவதைக் கண்களால் நேராகப் பார்த்துக்கொண்டே யிருந்தும் இதையோர் நிலையுள்ளதாக நினைக்கின்றதே. (அந்தோ! இந்தமனத்திற்கு என்னகெட்டகாலமோ அறியேன்) (எ - று)

இத்தேகம் நிலையாதென்பதைநேராகக் காட்சிப்பிரமாணமாகப்பார்த்தும் இன்னும் மயக்கத்தினின்றும் நீங்காதே மனத்தை எனக்கு ஒற்றுமையாக வைத்திருக்கிற நாள்வரைக்கும் பரமசிவத்தோடிரண்டறக்கலத்தலாகிய அத்துவித ஞானத்தையும், அந்த ஞானத்தால் அடையும் பேற்றையும் நான் அடையப்போகிறதில்லை யென்பார் இப்படி சொன்னார். (கரு)

அநித்தியத்தைநித்தியமென் றுதரவாயெண்ணுதே
தனித்திருக்கேனென்குதே தனைமறக்கேனென்குதே.

(பொ-ரை) அழிந்துபோகும் பொதுத்தன்மையைப் பெற்றுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும்அழியாத பொருள்களாகநினைக்கின்றதே

இதுபோக, தனியே யாயினும் இருப்போ மென்றலோ அப்படியும் இருக்கமாட்டேன் என்கிறதே. இதுபோனுற்போக நான் என்னும் அகங்காரத்தைவிட்டிரு என்றலோ அங்ஙனமும் விடமாட்டேன் என்கிறதே. (இனிநான்போகும் வழியாதோ அறியேன்) (எ-று.)

தனித்திருத்தலாவது - யாரோடுங் கூடாமல் தனித்திருப்ப தன்று. கருவி, கரணாதிகளோடு கூடாமல் சிவசமாதியி லிருப்பதா கும். இதை நோக்கியே ஆன்றோரும், "தனியே யிருப்பதற் கெண் ணினே னெண்ணமிது சாமி நீயறியாததோ" என்றார். (கசு)

நரகக்குழியுமின்னு நான்புசிப்பேனென்குதே
உரகப்படத்தல்கு லுனைக்கெடுப்பேனென்குதே.

(பொ-ரை) நரகவாசலானது (நான் செய்தபாவங்களி னிமித் தம்) இன்னும் உன்னை வருத்தாமல் விடமாட்டேன் என்கிறது. (அந்த வாசலுக்குச் செலுத்தும்படியான) சர்ப்பத்தின் படத்தைப் போன்றபெண்குறியானது உன்னைக் கெடுக்காமல் விடமாட்டேன் என்கிறது. (எ-று.)

எனக்குப்பெண்கள் மேல்வைத்த விருப்பம் நீங்கவில்லை யாகை யால் நரகவாசல் என்னைவிழுங்கத் தடையில்லையென்பார். "நரகக் குழியுமின்னு நான்புசிப்பேனென்குதே" என்றார்.

உரகப்படத்தல்குல் என்றது பெண்கள்குறி. (கஎ)

குரும்பைமுலையுங் குடிகெடுப்பேனென்குதே
அரும்புவிழியுமுந்த னுவியுண்பேனென்குதே.

(பொ-ரை) தெங்கின் இளம் பிஞ்சைப்போன்ற முலைகளானவை உன்னுடைய குடியைக்கெடுப்பேன் என்கின்றன. மலர்ந்தகண்கள் என்னுடைய உயிரைத் தின்றுவிடுவேன் என்கின்றன.

ஸ்தனபாரங்கள் விம்மிப்பரந்திருப்பதால் அதினுடைய இறுமா ப்பைப்பார்த்துக் "குடிகெடுப்பேனென்குதே" என்றார். (கஅ)

மாதருருக்கொண்டு மறலிவஞ்சமெண்ணுதே
ஆதரவுமற்றிங் கரக்காயுருகிறண்டா.

(பொ-ரை) எமனுனவன் பெண்கள் ரூபங்கொண்டுவந்தும் அவனுடைய கபட எண்ணத்தையே நினைக்கின்றனனே. ஆகையால் இப்படியெல்லாம். இருக்கின்றமையால் யாதொரு ஆதரவுமில்லாமல் இவ்வுலகத்தின் கண்ணேயிருந்து நெருப்பைக்கண்ட அரக்கைப் போல் உருகுகின்றேனே. (இதற்கோர் துணையுமில்லையோ. (எ-று)

பெண்களால் உண்டாகும் பலவகைத்துன்பங்களும் எமவாதைக்கதிகமாக விருத்தலால் எமனே பெண்களாக மாறியதாகக் கூறினர். இவ்வாறே, "பெண்களைப்படைத் தெமனையேன் படைத்தாய்" என்னும்வாக்கியம் உலகத்தில் வழங்கி வருவதாலறிக. (கக)

கந்தனையீன் றருளுங் கன்னிவனநாதா
எந்தவிதத்திறு னேறிப்படருவண்டா.

(பொ-ரை) (ஆறு உருவங்களும் ஒன்ருகக்கூடிய காரணத்தால் வந்த) கந்தன் என்னும் திருப்பெயரையுடைய முருகக்கடவுளைப் பெற்றெடுத்த கன்னிவனம் என்றுசொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே! நான்மேலே சொன்ன விதங்களாகப் பரிதவிக்கின்றமையால் வேறு எந்தவகையிஞல் சிவபீடத்திலேறி அவ்விடத்தில் சமாதிகூடி உன்னடியிற் சேர்ந்திருப்பேனே? எனுக்குத்தெரியவில்லை. ஆகையால் நீயேஎனக்குஅதைமுன்னின்று கடாட்சித் தருளல்வேண்டும். (எ-று)

கந்தன் என்னும்பேர் ஸ்ரீசுப்பிரமணியனுக்கு வந்தவரலாறு:—

பூர்வம் சூரபன்மன் செய்ததுன்பத்தைத் தேவர்கள்சகியாதவர்களாகிச் சிவபெருமானிடத்தில் முறையிட அவர்தமது பஞ்சமுகங்களோடு அதோமுகத்தையும் சேர்த்து ஆறுமுகங்களாக எழுந்தருள அவ்வாறுமுகங்களிலிருக்கும் ஆறுநெற்றிக்கண்களிலிருந்தும்ஆறு தீப்

பொறி வெளிப்பட்டு உலகத்தைத் தகிக்கச் சிவபெருமான்பார்த்து அப்பொறிகளை வரச்செய்து அங்கிருந்த அக்கினிபகவானை நோக்கி "நீ இப்பொறிகளைச் சுமந்துகொண்டுபோய் சரவணப்பொய்கையில் விட்டுவா" என்று உத்தரவுபண்ண, அவ்வாறே சுமந்துகொண்டு போகும்போது அந்த அக்கினியை அக்கினிபகவான்சகியாதவராகித் தாம் வழியிற்கண்ட கங்கையினிடமாக விட்டனர். அக்கங்கை சரவணப்பொய்கையில் சேர்க்க, அங்கு கிர்த்திகைப் பெண்கள்பால் கொடுக்க ஆறுபிள்ளைகளாக வளர்ந்துகொண்டிருந்தன. பிறகு சிவபெருமான் பார்வதாதேவியோடு அவ்விடத்திற்குப்போய் பார்வதியைப்பார்த்து "ஓ பெண்ணே! அவ்வாறு பிள்ளைகளையும் ஒன்றாக்கிக் கொண்டுவா" என, அவ்வாறே பார்வதியானவள்செய்து ஆறுமுகம் பன்னிரண்டு கரமும், இரண்டுகால்களுமாகக் கொண்டுவந்தனள். அப்பொழுது சிவபெருமான் அப்பிள்ளைக்குப் பேர்வைத்தலாகிய நாமகரணத்தைப் பார்வதிக்குச் சொல்லுகின்றனர். என்னவென்றால், பார்வதி! இந்தக்குழந்தையை முன்னர் கங்கைசுமந்ததால் காங்கேயன் என்றும், சரவணப்பொய்கையில் வளர்ந்ததால்சரவணபவன். என்றும், கிர்த்திகைப்பெண்கள் பால்கொடுத்ததால் கார்த்திகேயன் என்றும் அவனுடைய ஆரு உருவங்களையும் நீ ஒன்றாகச் செய்ததால் கந்தன் என்றும் பேரிடலாயிற்று, என்றுசொல்லத் தேவர்கள் இடையூற்றைநீக்கும்படி அக்குழந்தைக்குஉத்தரவுபண்ண அவ்வாறே அக்குழந்தை சூரனையும் அவன்வம்சத்தாரையும் கொன்று தேவர்களைக்காத்து ரக்ஷித்தது. இதுகாந்தபுராண விருத்தாந்தம். இப்படி அருமையாகப் பார்வதி தேவியாலேயே ஒன்றுசேர்க்கப்பட்ட நிமித்தத்தால் வைக்கப்பட்ட பேராகையால் "கந்தனையீன்ற" என்று அருமையாக இப்பட்டினத்தடிகளும் அதையேயெடுத்துக் கூறினர். (உ௰)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.)

(பொ-ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

புல்லாகிப்பூண்டாய்ப் புலர்ந்தநாள்போதாதோ
கல்லாய்மரமாய்க் கழிந்தநாள்போதாதோ.

(பொ-ரை) (நான் இதுவரைக்கும் எடுத்த பிறப்புகள் அநேகமாயிருக்கு மாதலால் அப்பிறப்புகளில்புல்லாகவும், பூண்டாகவும்பிறந்து உலர்ந்து வருத்தப்பட்டகாலம் போதாதா ? அவை நீங்கியபின்கல்லாகவும், மரமாகவும் பிறந்து பலதுன்பங்களையும்அநுபவித்தகாலம் போதாதா ? போதும். (ஆகையால் என்தலைவனே ! இன்னும் ஒரு தாய்வயிற்றினிடமாக வாராதபடி என்னைக்காத்து ரக்ஷிப்பது உனதுகடைமை,) (எ-று)

கிரியாய்க்கீடமாய்க் கெட்டநாள்போதாதோ
நீரியாயூர்வனவாய் நின்றநாள்போதாதோ.

(பொ-ரை) கீரிப்பிள்ளையாகவும், புழுவாகவும், நீரில்வாழும் ஜெந்துக்களாகவும், ஊரும் ஜெந்துக்களாகவும், பிறந்து பிறந்து இறந்து இறந்து வருத்தப்பட்ட காலம் போதாதா ? போதும், (ஆகையால் இனி உன்திருவடிகளை யடையும்படி திருவருள் பாலிக்கவேண்டும். (எ-று)

"மேலேசொன்ன ஒவ்வோர் பிறப்பையும் எடுத்து இருக்கும் போதுதான்படும் துன்பங்களைப் பார்க்கிலும் இறக்கும்போதுபடும் துன்பம்மிகவும் பெரிதாகையால் இப்பட்டினத்தடிகளும் அத்துன்பத்தை நினைந்து நினைந்து இப்படி வருந்துகின்றார். இதுபற்றியே நமது மாணிக்கவாசகரும்,

"யானேதும்பிறப்பஞ்சே னிறப்பதினுக்கென்கடவேன்
வானேயும்பெறில்வேண்டேன் மண்ணாள்வான் மதித்துமிரேன்

தேனேயு மலர்க்கொன்றைச்சிவனே'' என்று தாம்பாடியதிரு வாசகத்தில் சொல்லியிருக்கின்றனர். (உஉ)

பூதமொடுதேவருமாய்ப் போனநாள்போதாதோ
வேதனைசெய்தானவராய் வீழ்ந்தநாள்போதாதோ.

(பொ-ரை) பூதசம்பந்தமான பிறப்புக்களையும் தேவர்பிறப்பினையும், இராக்ஷதப்பிறப்பினையும் எடுத்தெடுத்து இதுவரைக்கும் பட்ட பாடுகள் போதாதோ? போதும் (ஆனால், இனி என்னை அப்பிறவியினின்றும் நீக்கியருளல் வேண்டும்) (எ-று)

இராக்ஷதர்கள் மிகவும் அற்பபுத்தியை யுடையவர்க ளாகையால் அவர்களுக்குக்கொஞ்சம்உயர்ந்தநிலைகிடைக்குமானால்தங்களுக்கு உயர்ந்தவர்களானதேவர்களையெல்லாம் துன்பப்படுத்துவதுஅவர்களுக்குச் சுபாவமாகையால் "வேதனைசெய்தானவராய்" என்றார்.

உலகத்தின்கண் உயிர் எடுக்கவேண்டிய பிறப்புகளுக்கு அளவில்லை யாகையால் அவற்றில் சிலவற்றைஎடுத்து வெளிப்படையாகச் சொல்லி அவற்றிலெல்லாம் பிறந்து பிறந்து இளைத்தேனே. இன்னும் அப்படி பிறப்பது எனக்கு ஒழியவில்லையே என்று வருந்துகின்றார். (உரு)

அன்னைவயிற்றி லழிந்தநாள்போதாதோ
மன்னவனாய்வாழ்ந்து மரித்தநாள்போதாதோ.

(பொ-ரை) (மேல்சொன்னவைக ளெல்லாம் போகப்பின்) தாயின்கருப்பத்தில் பத்துமாதம் தங்கி அப்பத்து மாதங்களிலும் நான் பட்டதுன்பம் போதாதோ? அம்மாதங்களில் பத்தாம்மாதம்பட்ட துன்பம் மிகவும் பெரிதாயிற்றே. அப்படியே இத்துன்பத்தை யநுபவித்து ஒரு அரசனாகப்பிறந்து ராஜ்ஜிய பரிபாலனஞ்செய்து பின்னர் இறந்து பட்டதும் போதாதா? அந்தோ! போதும்!! போதும்!

(இனியேனும் பிறவிக்கடலி னின்றும் கரையேற்றக் குருமூர்த்த மாக எழுந்தருளி வாராயோ?) (எ-று)

தாய்வயிற்றில் பத்துமாதங்களும் படுந்துன்பங்களை ;

“ஊனமில்யோனியி னுள்வினை பிழைத்து
மானிடப்பிறவியின் மாதாவுதரத்
தீனமில்கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்து
மொருமதித்தான்றியி னிருமையிற் பிழைத்து
மிருமதிவிளைவி னொருமையிற் பிழைத்து
மும்மதிதன்னு ளம்மதம்பிழைத்து
மீரிருதிங்களிற் பேரிருள்பிழைத்து
மஞ்சுதிங்களில் முஞ்சுதல் பிழைத்து
மாறுதிங்களி னூறலர்பிழைத்து
மேழுதிங்களிற் றாழ்புவிபிழைத்து
மெட்டுத்திங்களிற் கட்டமும்பிழைத்து
மொன்பதில்வருதரு துன்பமும்பிழைத்துந்
தக்கதசமதி தாயொடுதான்படுந்
துக்கசாகரத் துயிரிடைப்பிழைத்தும்” என்று ஸ்ரீமாணி

க்கவாசகர் திருவாய்மலர்ந் திருக்கின்றனர். (உ-ச)

தாயாகித்தாரமாய்த் தாழ்ந்தநாள்போதாதோ
சேயாய்ப்புருடனுமாய்ச் சென்றநாள்போதாதோ.

(பொ-ரை) ஒருவனுக்குத் தாயாகவும், ஒருவனுக்குப் பெண்சாதியாகவும், ஒருவனுக்கு பிள்ளையாகவும், ஒருத்திக்குப் புருஷனாகவும்பிறந்து பிறந்துஇறந்து இறந்து வருத்தப்பட்டகாலம் போதாதா (இன்னும் அப்படியே பிறக்கவருமோ? வாராதோ? அறியேன்)

இதுவரைக்கும் எடுத்துக்கழிந்த ஜென்மங்களில் ஒன்றில் ஆணுகவும்; ஒன்றில் பெண்ணுகவும், ஒன்றில் வேறு ரூபங்களாகவும் பிற

ப்பது சுபாவமாகையால் நான் எத்தனைப்பிறப்பில் ஒருவனுக்குத் தாயாய்ப்பிறந்தேனோ? எத்தனைப் பிறப்பில் மனவியாகப் பிறந்தேனோ? எத்தனைப்பிறப்பில் பிள்ளையாகப்பிறந்தேனோ? எத்தனைப்பிறப்பில் ஒருத்திக்குப் புருஷனாகப் பிறந்தேனோ? தெரியாது. ஆனல் இப்பிறவியிலேயோ ஆணாய்ப் பிறந்திருக்கின்றேன். இப்பிறப்பே மோக்ஷத்தை யடைவதற்குத் தகுந்த பிறப்பாகும். ஆகையால் எனக்கு உன் திருவடிகளைக் கொடுத்தருளல்வேண்டும் என்பதாம். (உ-ரு)

நோயுண்ணவேமெலிந்து நொந்தநாள்போதாதோ
பேயுண்ணப்பேயாய்ப் பிறந்தநாள்போதாதோ.

(பொ-ரை) இதுவரைக்கும் எடுத்துள்ள அநேக ஜென்மங்களிலும் நோயானது என்தேகத்தைத்தொடர, அதினல் நான் நொந்துவருத்தப்பட்டகாலம் போதாதா? தங்களைத் தாங்களே அடித்துக்கொன்று தின்னும் பேய்ச்சென்மம் எடுத்துக் கழிந்தகாலமும் போதாதா? (இனி இவைகளைநீக்கி என்னை ஆட்கொள்ளலாகாதா? (எ-று)

தேகமானது தாயின் கருவில் பதியும்போதே பிணியுந்தொடர்கின்றது. அப்படிதொடர்ந்த பிணியோ கொடிய ஹிம்சையைச் செய்கின்றது, இப்படி செய்வதினல் உயிர்வருத்தத்தை யடைகின்றது; அதின்பிறகேதேகம் மூப்படைகின்றது. ஆகையினலே, முன்னோர்கள் முன்னர் பிணியையெடுத்து, "பிணிமூப்புச் சாக்காடு" என்றார்.

பேய்கள் தங்களுக்குத்தாங்களே சண்டையிட்டு ஒன்றையொன்று பிடுங்கித் தின்னும் சுபாவமுடையவை யாகையால் "பேயுண்ணப் பேயாய்" என்றார். (உசு)

ஊனவுடல்கூன்குருடாய் யுற்றநாள்போதாதோ
ஈனப்பொசிப்பி லிளைத்தநாள்போதாதோ.

(பொ-ரை) மிகவும் அழிவதைத்தனக்குச் சுபாவமாகப்பெற்றுள்ள இரத்தச்சரீரமானது (முன்னர் எடுத்துக்கழிந்த ஜென்மங்களில்

முல்லைகிடைகாட்டு மாதேமுழுநீலம்
கொல்லைமதனம்பின் குணம்'' என்றுசொல்லி யிருக்கின்ற திருவிரிக. (௩௰)

நான்முகன்பட்டோலை நறுக்குண்டல்போதாதோ
தேன்றுள்பத்தானேமி தேக்குண்டல்போதாதோ.

(பொ-ரை) பிரமதேவனால் எழுதப்பட்டுள்ள விதியோலையின்படி பட்டபாடுபோதாதா? வண்டுகள் மொய்க்கும்படி தேனைத் தன்னிடத்தில் பெற்றுள்ள துளசிமாலையைத் தரித்திராநின்ற விஷ்ணுவினது சக்கராயுதத்தால் வருந்தியதுபோதாதா? (எ-று)

பிரமன் நான்குதிசைகளும் நான்குமுகங்களோடு கூடியிருப்பவனாகையால் அவனை நான்முகன் என்றார். பிரமன்படைக்கப்பட்டவனாகையால் அப்படைப்புக்காலத்தில் நான் அடைந்ததுன்பத்துக்கு அளவில்லையென்பார். "நான்முகன்பட்டோலை நறுக்குண்டல்போதாதோ" எனவும், திதிகர்த்தா விஷ்ணுவாகையால் அவன் திதிக்குங்காலத்தில்தான் அடைந்த துன்பங்களை இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடாமையினால் "தேன்துளபத் தானேமி தேக்குண்டல் போதாதோ" எனவுங் கூறினார். (௩௧)

உருத்திரனார்சங்காரத் துற்றநாள்போதாதோ
வருத்தமறிந்தையிலை வாவென்றழைத்தயிலை.

(பொ-ரை) அந்தந்தச் சென்மங்களின் கடையில் யாதொரு உருத்திரமூர்த்தியென்பவரால் செய்யப்பட்டு வாராநின்றசங்காரத்தில் நெருங்கி அடியுண்டகாலம் போதாதா? (சிவபெருமானே! இப்படியெல்லாம் நான் அநுபவித்து வாராநின்ற) வருத்தத்தைத் தெரிந்தாயில்லை. அப்படிதெரிந்துகொண்டும் அடியேன்மேல் கிருபைவைத்து வாவென்று கூப்பிட்டு உன்திருவடிகளின்கீழ் சதா இருக்கும்படி ஆஞ்ஞாபித்தாயில்லை (ஆகையால் இனி நான்எப்படிபிழைப்பேன்.) (எ-று)

ஜென்மாந்திரங்களில் நீக்கும் இறப்பே சங்காரமும். அச்சங்காரஞ்செய்வோன் உருத்திரனுமாகையால் 'உருத்திரனூர் சங்காரத்துற்றநாள்போதாதோ' என்றார். (௩௨)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(பொ - ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

பிறப்பைத்தவிர்த்தையில்லை பின்னுகைக்கொண்டையில்லை
இறப்பைத்தவிர்த்தையில்லை யென்னென்றுகேட்டயில்லை

(பொ-ரை) எனக்குத்தொன்றுதொட்டுவந்து கொண்டேயிருக்கும்பிறவிகளைநீக்கிப் பின்னர் ஆட்கொண்டாயோவென்றால் இல்லை. (இது ஒழிய) சாக்காடு என்னும் துன்பத்தையாயினும் நீக்கினுயென்றாலோ, அதுவும் செய்தாயில்லை. என்னடிமையானவனே! ஏன் இப்படிவருந்துகின்றாய் என்று கேளாத நீயோ இவைகளையெல்லாம்நீக்கி என்னை அடிமைகொள்ளப் போகின்றாய்? இல்லை. (எ-று)

"பிறவிப்பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தார்
இறைவனடி சேராதார்" என்று திருவள்ளுவர் திருவாய் மலர்ந்திருப்பதினால் உன்னுடைய திருவருளைப்பெற்றவனுக நினைத்திருக்கின்ற என்னுடைய பிறப்பிறப்புக்களை நீக்கவேண்டியவன் நீயே யென்றெண்ணி உன்னைப்பலதரமும் வேண்டவும் நீ அவைகளை நீக்காதிருப்பது எனக்கு இன்னும் பரிபாககாலம் வராததினுலேயோ அறியேன் என்பதுகருத்து (௩௩)

பாசமெரித்தயில்லை பரதவிப்பைத்தீர்த்தயில்லை
பூசியநீற்றைப் புனையென்றளித்தையில்லை.

(பொ-ரை) (என்னுடை ஆணவமலசம்பந்தமான) பாசத்தைஉன்னுடைய ஞானக்கினியால் எரித்தாயில்லை (அப்பாசத்தா லுண்டான) துன்பத்தையேனும் நீக்கினுயில்லை அன்பர்களால் பூசப்படுகி

ன்றதிருநீற்றையேனும் கொடுத்து, ஓ அடியவனே! நீயும்தரித்துக் கொள் என்று திருவாய் மலர்ந்தாயில்லை. (இப்படி நான் கடைத் தேறுவதற்கான ஒருஉபகாரத்தையும் நீசெய்யாதபோது நான்எப் படி பிழைப்பேன்;) (எ-று)

நீ இப்படி ஒருபகாரத்தையும் செய்யாமலிருப்பதால் எனக்கு ப்பரிபாககாலம் வரவில்லையென்பது தோன்ற நான்மிகவும் வருந்து கின்றேன் என்பதுகருத்து. (௫௪)

அடிமையென்றுசொன்னயில்லை யக்குமணிதந்தையில்லை
விடுமுலகம்போக்கியுன்றன் வேடமளித்தயில்லை.

(பொ-ரை) என்னை உனக்கு அடியவனென்று சொல்லி யாவருக் கும் தெரியும்படி வெளிப்படுத்தினையில்லை. சிவசாதனங்களுள் ஒன் றாகிய உருத்திராக்ஷமாலையை நீ அணிந்துகொள்ளுவாயென்று அநு க்கிரகித்தாயில்லை. (பெரியோர்களால் விடப்படுகின்ற உலகவாழ் க்கையை நீக்கி உன்திருவேடத்தை மேற்கொள்வதாகிய துறவறத் தைத்தந்தாயில்லை. ஆகையால் உன்னால் ஒருவழியையும் காட்டப் பெறாதநான் கடைத்தேறுவது எப்படி?) (எ-று)

உருத்திராக்ஷம் உருத்திரன் கண்களினின்றும் உண்டானமை யால் அம்மணிக்கு அப்பெயரிடலாயிற்று. இதுகாரணப்பெயர் அ க்ஷம்-கண்-இதனைத் தமிழில் அக்கம் என்பர்.

உலகவாழ்க்கையைவிட்டோர் துறவிகள் ஆகையால் உன்றன் வேடம் என்றதற்கு துறவறம் என்று எழுதப்பட்டது. (௫௫)

உன்னிலழைத்தலதயில்லை யொன்றுவிக்கொண்டயில்லை
நின்னடியார்கூட்டத்தி னியழைத்துவைத்தையில்லை.

(பொ-ரை) என்னை,உன்னோடு சேரும்படிஅழைத்துஅத்துவிதத்தி னுண்மை நிலையாகச் செய்துகொண்டாயில்லை.(அது உயர்ந்தபடியா கையால் அதுதகாதென்றுநினைத்தாயானாலும்) உன்னுடைய் திருத்

தொண்டர் கூட்டத்திலாகிலும் என்னை அழைத்துச்சேர்த்துவைப் பாயென்றாலோ; அப்படியும்செய்தாயில்லை. (இப்படியிருப்பதால் கடையில் நான் போகும்விதம் எப்படியோ அறியேன்.) (எ-று)

ஒன்றாக்கிக் கொள்ளுதல் சிவத்தோடிரண்டறக் கலக்கச்செய்து கொள்ளுதல் இதுவே அத்துவிதநிலை.

அடியார் கூட்டத்தில் சேர்ந்திருப்பதும் ஒருசாதனமாகையால் அதையாயினும் எனக்கு அருள்செய்யல்வேண்டும் என்பார். "நின்னடியார்கூட்டத்தி னிழைத்துவைத்தையிலை" என்றார். (கூசு)

ஒங்குபரத்து ளொளித்தவடியார்க்கடியான்
ஈங்கோரடியா னெமக்கென் றுரைத்தையிலை

(பொ-ரை) எக்காலத்தும் குறைதலில்லாமல் விருத்தியடையா நின்றமேலாய் பரம்பொருளிடத்தில் ஒன்றாகச் சேர்ந்துயிருக்கின்ற மெய்யடியார்களுக்கு இவன் ஒரு அடியவனாவான். அவர்களுக்குஅடியவனாயிருப்பதால் எனக்கும் அடியவனாவானென்று (உலகத்தார் அறியும்படி ஒருவார்த்தை) சொன்னாயில்லை. (அப்படி சொல்லுவாயானால் நான் அன்றேபரகதி யடைந்தவனானேன். (எ-று)

பரம் - பரம்பொருள். அதுவேசிவம் ஒளித்தல் - இரண்டறக் கலத்தல். இதுவே மோக்ஷநிலை. (கூஎ)

நாமந் தரித்தையிலை நானொழியநின்றையிலை
சேமவருளிலென்னைச் சிந்தித்தழைத்தையிலை

(பொ-ரை) (இவனுமோர் சிவபத்தனாவான் என்கிற) பேரை எனக்குச்சூட்டினாயில்லை. நான் என்னும் அகங்காரத்தைஎன்னைவிட்டு நீங்கச்செய்து நீவந்து என்மனதிற் குடிகொண்டாயில்லை. (இப்படி நீயேவந்திருக்கப் பிரியமில்லாவிட்டாலும் என்னையாகிலும்உன்னுடைய களஞ்சியமான திருவருளில் அழைத்து நீயிவ்விடத்திலிருப்

பாய் என்று வைத்தாயில்லை) (இப்படி ஒன்றுஞ்செய்யாமலிருந்தால் வேறு யார் என்னை ஈடேற்றவல்லவர்.) (எ-று)

சிவனருளானது என்றும் குறையாததாகையால் கூரஞ்சியமென்று எழுதப்பட்டது. திருவருளையநுபவிக்குந்தோறும் அதுதெவிட்டுதலில்லையென்பார். 'சேமவருள்' என்றும், இவனுடையபரிபாககாலமானது இவ்வளவில்தான் இருக்கக்கூடும் என்றுபார்த்து அவ்வளவில் நிறுத்திவையென்பார். 'சிந்தித்து' என்றும் கூறினார். (௬௮)

முத்தியளித்தையில்லை மோனங்கொடுத்தையில்லை
சித்தியளித்தையில்லை சீராட்டிக்கொண்டையில்லை

(பொ-ரை) எனக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தாயில்லை. (அம்மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமான மௌனத்தையும் கொடுத்தாயில்லை.) இவ்விரண்டும் கைகூடும்படியான சித்தியையும் கொடுத்தாயில்லை, என்மேல் அன்புவைத்துச் சீராட்டல்செய்து என்னை அடிமையாகவும் கொண்டாயில்லை. (எ-று)

நீயே என்னை இப்படி அவமதித்துவிட்டால் உன்னைவிடவேறு எந்தத் தெய்வத்தை அடைந்து நான் அவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வேன்? இல்லை என்றபடி. (௬௯)

தவிப்பைத்தவிர்த்தையில்லை தானுக்கிக்கொண்டையில்லை
அவிப்பரியத்தீயாமென் னாசைத்தவிர்த்தையில்லை

(பொ-ரை) நான்படும் பரிதவிப்பை நீக்கினையில்லை. என்னை உன்னோடைக்கியஞ்செய்து கொண்டாயில்லை: (இதுபோக) என்றும் கெடுப்பதற் கருமையான நெருப்பாகிய என்னுடைய ஆசையையும் நீக்கினையில்லை. (ஆகையால் நான் எப்படி உஜ்ஜீவிப்பேன்?) (எ-று)

தான் பேரின்பத்தை அடைவதற்காக முயற்சிசெய்வதில் அநேகத் துன்பங்கள் தன்னைவந்து சேர்கின்றனவாகையால், 'தவிப்பைத்

தவிர்ந்தையிலே' என்றும், ஆசையானது உள்ளிருந்தெரித்துக்கொண்டேயிருப்பதால், அதினை, 'அவிப்பரிய தீயாமாசை' என்றார். ()

நின்றநிலையி னிறுத்தியெனை வைத்தையிலே
துன்றுங்கரணமொடு தொக்கழியப்பார்த்தையிலே

(பொ-ரை) (பெரியோர்களெல்லாம் சதாவிருந்து உன்னுடைய திருவருட்போனகத்தை யுண்டிருக்கும்) மௌனநிலையில் நீயும் இருப்பாயென்று சொல்லி என்னை அவ்விடத்தில் நிறுத்தி வைத்தாயில்லை. (அங்ஙனம் செய்யாமற்போனாலும் போக) என்னை நெருங்கி (எனக்குப் பலகாலும் துன்பத்தைவிளைந்துக்கொண்டே யிருக்கும்) அந்தக் கரணங்களையொடுக்கித் தூலதேகத்தையும் நீங்கினையில்லை. (இங்ஙனம் நீ சும்மாவிருப்பதைப் பார்க்குமிடத்து எனக்கு இன்னும் பரிபாககாலம் வரவில்லையாகத் தோன்றுகின்றது.) (எ-று)

நின்றநிலை - என்றது மௌனநிலை, அல்லாமல் நீ யிருக்கின்ற இடம் என்பதும் பொருந்தும். (சுக)

கட்டவுலகைக்காட்சிக் கட்டொழியப்பார்த்தையிலே
நிட்டையிலேநில்லென்று நீநிறுத்திக்கொண்டையிலே

(பொ-ரை) (என்றும் அழியாததாக யாவராலும் நினைக்கப்பட்டிருக்கும்உலகமாய்கையின் பந்தத்தினின்றும் என்னை நீக்கினையில்லை.) அன்றி, சதாநிஷ்டாபரனாயிருப்பாயாக என்று திருவாய்மலர்ந்து அந்த நிஷ்டையின் கண்ணையினும் நிறுத்திவைத்தா யென்றாலோ, அதுவும்செய்தாயில்லை. (இனி என்னைக்காப்பாற்றுவோர் யாவர்?)

உலகமாய்கையை நீக்குவது ஒருதரமும், நிஷ்டையில் நிறுத்துவது ஒருதரமுமாகச்செய்வது எற்றுக்கு ? அப்படி வேண்டாம். முதலில் நிஷ்டையிலேயே நிறுத்துவாயானால் உலகமாய்கையானது தானாய் நீங்கிவிடுமென்பார்.

'கட்டநீ நிறுத்திக்கொண்டையிலே, என்றார்.

நிஷ்டையாவது இரேசக, பூரக, கும்பகங்கள் செய்வதாகிய பிராணயாமத்தால் கைகூடப்பெறும் யோகமாகுமென்றுசிலர்நினைக்கின்றனர். அப்படியன்று. தேகப்பற்றுவிட்டு மனத்தையொடுக்கிச்சாக்கிராதீதம் என்கிற இடத்தில் வேறோர்பகுப்பையும் எண்ணாமல் சிவபெருமான் திருவடிகளைச்சிந்தித்திருப்பதேயாகும். இதனை.

"நிஷ்டையாவது நெட்டுயிர்ப்பறவுட னிமிர்ந்துவாள்விழிமூடிப்
பட்டவாயினீர் வறண்டிடவடதிசை பார்த்துறைந்திடும்யோகோ
சட்டகத்தினைப் பிரித்துளப்பதைப்பறச் சாக்கிராதீதத்தே
சுட்டிறந்துநின்றிளசைநாயகன்கழல் சூழ்ந்திடுஞ்செயலன்றே"

என்று சிவஞானமுனிவர் சொல்லியிருக்கின்றதினாலறிக. (சஉ)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.)

(பொ-ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

கடைக்கணருள் தாடா கன்னிவனநாதா
கெடுக்குமலமொருக்கிக் கிட்டிவரப்பாரேடா.

(பொ-ரை) மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ளசோமசுந்தரக்கடவுளே! என்னை எக்காலமும் கெடுத்துக்கொண்டே வராநின்ற மும்மலங்களையும் நீக்கி உன்னை நெருங்கிவரும்படி உன்னுடையதிருவருட்கிருபாகடைநோக்கல் கொஞ்சம்பார்த்தருளல் வேண்டும். (எ-று)

அப்படி செய்யாது விடுவாயானால் நான்பிழையேன் என்பது குறிப்பு. (சங)

காதல்தணியேனே கண்டுமகிழேனே
சாதல்தவிரேனே சங்கடந்தான் தீரேனே.

(பொ-ரை) (கடவுளே! நீ) என்னிடத்தில் கிருபாநோக்கம் வைப்பாயானால், நான் என்னுடைய ஆசையையொழிக்கமாட்டேனோ? உன்னை

தரிசித்து ஆநந்திக்கமாட்டேனோ? இறப்புத் துன்பத்தினின்றும் நீங்க மாட்டேனோ? அதினால் உண்டாகும் சங்கடங்களையும் நீக்கிக்கொள்ள மாட்டேனோ? (எ-று)

ஆகையால் நீ எனக்கு அப்படியே கிருபாநோக்கம் தந்தருளல் வேண்டும் என்பது குறிப்பு. (சுச)

உன்னைத்துதியேனோ வூர்நாடிவாரேனோ
பொன்னடியைப்பாரேனோ பூரித்துநில்லேனோ.

(பொ - ரை) எக்காலத்தும் உன்னை மறக்காமல் துதிசெய்யமாட்டேனோ? நீ எழுந்தருளியிருக்கும் ஊர்கள்தோறும் வரமாட்டேனோ? அப்படி அவ்வூர்களில் வந்து உன்னுடைய திருவடிகளைத் தரிசிக்கமாட்டேனோ? அப்படி அத்திருவடிகளைத் தரிசித்ததினால் ஆநந்தபரவசனாய் நிற்கமாட்டேனோ? (எ-று)

இப்படியெல்லாம் நடக்கவேண்டினேனாகையால் எனக்கு நீ எவ்விதத்திலும் திருவருள்பாலிக்கவேண்டும் என்பது குறிப்பு. (சரு)

ஓங்காரப்பொற்சிலம்பி னுல்லாசம்பாரேனோ
பாங்கானதண்டை பலபணியும்பாரேனோ.

(பொ-ரை) (மேலேசொன்னவிதமாக உன்னுடைய திருவடியைத் தரிசிக்கும்போது) அத்திருவடிகளினின்றும் விளங்காநின்றவோங்காரரூபமாகி அழகிய சிலம்பினது விநோதக்காட்சியையும், பரிபக்குவமான தண்டையையும், இன்னும் வேறு ஆபரணங்களையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ?

ஓங்காரமானது நாதமாத்திரையாய் நிற்பதாகையாலும், காலில் தரிக்கும் சிலம்பும் நாதத்தைக்கொடுப்பதாகையாலும் அவ்வோங்காரத்தைச் சிலம்பாகக்கூறினார். (சசு)

வீரகண்டாமணியின் வெற்றிதனைப்பாரேனோ
சூரர்கண்டுபோற்றுமந்தச் சுந்தரத்தைப்பாரேனோ

(பொ-ரை) (இன்னும்) வீரகண்டாமணியைத் தரித்துள்ளஜெயத்தையும், மகாபுஜபலபராக்கிரமம் பெற்றுள்ள சூரர்களால் சதாதுதிக்கப்படுகின்ற உன்னுடைய அழகையும் நான் தரிசிக்கமாட்டேனே? (எ-று)

ஆனால் அப்படி தரிசிப்பதற்கு இடையூறாக இருப்பது உன்னுடைய திருவருள் கிடைக்காமையாலேயாம் என்பதுகுறிப்பு. (சஎ)

இடையில்புலித்தோ லிருந்தகலம்பாரேனே
விடையிலெழுந்தருளும் வெற்றிதனைப்பாரேனே.

(பொ-ரை) (இன்னும்) உன்னுடைய இடுப்பின்கண் தரித்திருக்கும் புலித்தோலாகிய வஸ்திரத்தின் அழகையும், இருஷபவாகனத்தின்மேல் எழுந்தருளும் பராக்கிரமத்தையும் தரிசிக்கமாட்டேனே? (தரிசிப்பேன். ஆனால் உன்னுடைய திருவருள் எப்படியோ? நான் அறியேன்) (எ-று)

சிவபெருமான் புலித்தோல் தரித்தது தாரகாவனத்து ரிஷிகளால் நிகழ்ந்தமை. விடையிலெழுந்தருளும் என்றது ரிஷபவாகன சேவை. (சஅ)

ஆனையுரிபோர்த்த வழகுதனைப்பாரேனே
மானைப்பிடித்தேந்து மலர்க்கரத்தைப்பாரேனே.

(பொ-ரை) (இன்னும்) யானையின்தோலைப் போர்வையிட்டிருக்கின்ற அழகையும், மானை இடதுகரத்தில் தாங்கியிருக்கின்ற அழகையும் நான் தரிசிக்கமாட்டேனே? (எ-று)

ஆனைபோல் ஆர்ப்பரித்து வாராநின்ற உயிர்களின் ஆணவத்தைநீக்குங்குறியாக ஆனைத்தோலைப்போர்த்தும், மானிடர்களை ஆளும்பொருட்டே மானிட ரூபந்தாங்கிகுருவாகவருவோம் என்பதற்குஅறிகுறியாக மானை இடதுகரத்தில் தாங்கியும் எழுந்தருளி யிருக்கின்றபடியால், அப்படிப்பட்ட கோலத்தை நான்சேவிக்கவேண்

டியத்து அவசியம் ஆனுல் என்னுடைய பரிபாகம் எப்படி யிருக்கின்றதோ? என்பது புதைப்பொருள். (சகூ)

மாண்டார்தலைப்பூண்ட மார்பழகைப்பாரேனே
ஆண்டார்நமக்கென் றறைந்துதிரியேனே.

(பொ-ரை) இன்னும் (சர்வசங்காரகாலத்தில்)இறந்துபட்ட (தேவர்களது) தலைகளையெல்லாம் மாலையாகக் கொண்டணிந்துள்ளமார்பின் அழகைப் பார்க்கமாட்டேனே? (அல்லாமல்) யாதொரு சிவபெருமானே நம்மையெல்லாம்அடிமைகொண்டு ஆண்டருளும்துயபரரென்று உலகத்தார்க்குச் சொல்லித்திரியமாட்டேனே? (எ-று)

இறந்துபட்டதேவர்கள் என்று எழுதியது பிரம விட்டுணுக்களை, தலைபூண்ட என்றது-சர்வசங்காரகாலத்தில் அப்பிரம விட்டுணுக்களும் இறக்க, அவர்களைமீண்டும் அவ்வத்தொழில்களுக்கு நியமிக்குங்காலத்தில் நாங்களே கடவுளாவோம்என்று இறுமாப்படைவார்களாகையால், அவ்விறுமாப்படையாதபடி அவர்களுக்குக்காட்டும் பொருட்டு அவர்கள் தலைகளை மாலையாய்ப்பூண்டார் என்பதாம். இது ஸ்கந்தபுராண விருத்தாந்தம். (ருய)

கண்டங்கறுத்துநின்ற காரணத்தைப்பாரேனே
தொண்டர்குழுவிநின்ற தோற்றமதைப்பாரேனே.

(பொ-ரை) ஓ சுவாமி! இன்னும் உன்னுடைய கண்டமானது கருப்பாக விருப்பதால் தோன்றும் அழகையும், (அவ்வழகைக்காணும் பொருட்டோ? அல்லது (வேறு எதற்காகவோ?) அடியார்களெல்லாம்கூட்டங்கூட்டமாகக் கூடியிருக்கின்ற காட்சியையும் நான் தரிசிக்கமாட்டேனே) (எ-று)

கண்டங்கறுத்து நின்றது-நீலகண்டகோலம். இது திருப்பாற்கடலில்உண்டான ஆலகாலவிஷத்தை அமுதுசெய்து நிறுத்தித்தேவர்கள் இறுமாப்படையாதபடி வைத்தகுறியாகும். (ருக)

அருள்பழுத்தமாமதியா மாநநத்தைப்பாரேனோ [னோ.
திருநயனச் சடையொளிருஞ் செழுங்கொழுமைப் பாரே

(பொ-ரை) இன்னும் திருவருட் (பழமானது) பழுத்துள்ள சந்திரனைப்போன்ற முகத்தின் அழகையும், உனது திருவருட்கடைக் கிருபாநோக்கத்தின் கொழுமை பொருந்திய அழகையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

பழுத்த என்றதினால் அருள் என்றதற்குப் பழம் என்றுபொருள் எழுதப்பட்டது.

செங்குமிளின் றுண்டம்வளர் சிங்காரம்பாரேனோ
அங்கனியைவென்ற வதரத்தைப்பாரேனோ

(பொ-ரை) (இன்னும்) செவந்த குமிழம்பூவைப்போன்ற மூக்கினிடத்தில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அழகையும், அழகியகொவ்வைக் கனிக்கும் அதிகமான செம்மைநிறத்தோடுகூடிய வாயிதழ்களின் அழகையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

அங்ஙனம் தரிசிக்காவிட்டால் நான்கடைத்தேறுவதில்லை யென்பது எனக்கு நன்றாய்த்தெரிந்த விஷயமாகையால் தரிசிக்காமல் விடமாட்டேன் என்பது குறிப்பு.

முல்லைநிலவெறிக்கு மூரலொளிபாரேனோ
அல்லார்புருவத் தழகுதனைப்பாரேனோ

(பொ-ரை) (இன்னும்) முல்லைப்பூவைப்போலவும் சந்திரனொளியைப்போலவும் வெண்மையைவீசாநின்ற ப்ல்வரிசையின் அழகையும், கறுத்தபருவங்களின் அழகையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ. (எ-று)

நீ என்னைச்சும்மாவிட்டாலும் நான் தரிசிக்காமல் விடமாட்டேன் என்பது குறிப்பு. (ருச)

மகரங்கிடந்தொளிரும் வண்மைதனைப்பாரேனோ
சிகரமுடியழகுஞ் செஞ்சடையும்பாரேனோ

(பொ-ரை) (இன்னும்) மகரமீனைப்போ லிருந்து விளங்காநின்ற வண்மையையுடைய காதுகளின் அழகையும், சிரசின்கண்ணிருந்து விளங்கும் முடியின் அழகையும், செவந்தசடா பாரத்தின் அழகையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

மகரம்-சுறமீன், அதைப் பெண்கள் காதுக்கொப் பிடுவதற்கே பெரும்பாலும் இலக்கியமுண்டு. ஆகையால், மகரம்கிடந் தொளிரும் என்றதற்கு-சுறமீன்வடிவாகச் செய்யப்பட்டுள்ள மகரகுண்டலங்கள் இருந்து விளங்காநின்ற காதுகள் எனப்பொருள் கொள்ளலுமொன்று. ஆனால்முன்னர் பிழைபடப் பொருள்கூறுவானேனென் என்று வினவினால்.

"சத்தியாய்ச் சிவமாகித் தனிப்பர
முத்தியான முதல்" என்று ஆன்றோர் சொல்லி யிருக்கின்ற படியால் அச்சத்தியாய் விளங்குபவனும் இவனேயாவான். ஆகையால் பெண்கள் காதுகளுக்குச் சொல்லும் உவமானப்பொருளான மகரத்தையே இவன் காதுகளுக்குங் கற்பிக்கநியாய மிருந்ததென்றறிக. (௫௫)

கங்கையொடுதிங்கணின்ற காட்சிதனைப்பாரேனோ
பொங்கரவைத்தான்சடையில் பூண்டவிதம்பாரேனோ

(பொ-ரை) (இன்னும்) கங்காதேவியும், சந்திரனும் இருந்துவிளங்காநின்ற மிக்க அழகையும், உக்கிரத்தையுடைய சர்ப்பங்களைச் சடாபாரத்தின்கண் தரித்திருக்கும்அழகையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ தரிசிப்பேன். (எ-று)

ஆனால் உன்னைப்பின்பற்றி வருவேனானால் நீயணிந்திருக்கும் பாம்பானது என்னைக்கடித்து விட்டால் நான் என்ன செய்வேன் என்று அஞ்சுகின்றேன் என்பது ஒருவியப்புப்பொருள். (௫௬)

சரக்கொன்றைபூத்த சடைக்காட்டைப்பாரேனோ
எருக்கறுகுமத்தையணி யேகாந்தம்பாரேனோ

(பொ-ரை) சரக்கொன்றை மலர்கள் பூத்திருப்பதால் விளங்கா நின்ற கற்றையாகிய சடாபாரக்காட்டின் அழகையும், எருக்கம்பூ அறுகம்புல், ஊமத்தைப்பூ இவைகளை அணிந்திராநின்ற தனிக்கோலத்தின் அழகையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

சிவபெருமான் தமது சடையில் கொன்றை மாலையைத் தரித்திருப்பதினாலும், அச்சடைமிகுதியாயிருப்பதினாலும், அச்சடையைக்காடாகவும், அக்காட்டில் சரக்கொன்றை மரங்களே மிகுதியும் நெருங்கிப் புஷ்பித்திருப்பதாகவும் உவமித்துக்கூறினர். (௫௭)

கொக்கிறகுசூடிநின்ற கொண்டாட்டம்பாரேனோ
அக்கினியையேந்திநின்ற வானந்தம்பாரேனோ

(பொ-ரை) (இன்னும்) கொக்கின் இறகுகளைத் தரித்துக்கொண்டிராநின்ற அழகையும், வலதுகரத்தில் மழுவைத்தாங்கிக் கொண்டிராநின்ற அழகையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

நான் இவ்வுலகத்தின்கண் பிறந்ததே உன்னைத் துதிக்கும்பொருட்டும் உன்னுடைய கோலத்தைதரிசிக்கும் பொருட்டுமாகையால் நான் வீணேகாலத்தைச் செல்லவிட மாட்டேன் என்பது குறிப்பு.

தூக்கியகாலுந் துடியடியும்பாரேனோ
தாக்குமுயலகன்மேற் றண்டவத்தைப்பாரேனோ

(பொ-ரை) (இன்னும்) உனது குஞ்சிதபாதத்தையும், அப்பாதத்தால் நடிக்கும் நடிப்புக்குத் தக்கவிதமாக அடிபடும் உடுக்கையின் அடியையும், முயலகன்மேல் காலூன்றிநடிக்கும் நடனத்தையும் நான் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

உலகத்தில் உனதுதிருவடிகளை அடையுநிமித்தமே பலவகையாகத் துதிசெய்வதாகையால் அத்திருவடிகளால் செய்யும் நடனத்தையே நான் அவசியம் தரிசிப்பேன் என்பது குறிப்பு. (௫௮)

விசுகரமும் விகசிதமும்பாரேனோ
ஆசையளிக்கு மபயகரம்பாரேனோ.

(பொ-ரை) நீ வீசிக்கொண்டிராநின்ற கையையும், நின்மலர்ச்சியையும், பிராணிகளுக்கு உன்மேல் அன்பைக்கொடுத்து வராநின்ற அபயாஸ்தத்தையும் நான் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

நினது இரண்டுகரங்களும் உயிர்கள் நன்மையை யடையும்படியான காரியத்தையே செய்துகொண்டு வருகின்றன வாகையால் நான் அவைகளைத் தரிசிப்பேன் என்பது குறிப்பு. (கூ0)

அரிபிரமர்போற்ற வமரர்சயசயெனப்
பெரியம்மைபாகம்வளர் பேரழகைப்பாரேனோ

(பொ-ரை) விஷ்ணுவும், பிரமனும் துதிசெய்யவும், தேவர்களெல்லாம் ஜய ஜய! என்றுவாழ்த்து கூறவும், உமாதேவியாள்வள் இடப்பாகத்தில் இருக்கும்படி நீ எழுந்தருளியுள்ள மிக்க அழகைத் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

சிவன் பார்வதா தேவியோடும் எழுந்தருளியுள்ள கோலமானது சர்வசத்தியையும் உடையதாகையால் அதுபிரம, விஷ்ணுக்கள் போற்றத்தகுந்ததென்பார், 'அரிபிரமர்போற்ற' என்றார். (கூக)

சுந்தரநீற்றின் சொகுசுதனைப்பாரேனோ
சந்திரசேகரனைத் தயவுசெய்தல்பாரேனோ.

(பொ-ரை) உன்னுடைய அழகுபொருந்திய விபூதியின் விநோதத்தையும், சந்திரனைச் சடாபாரத்தில் வைத்துள்ளதாகிய சந்திரசேகரமூர்த்தியென்று சொல்லப்படுகின்ற கோலத்தோடு எழுந்தருளிவந்து (உலகத்தார்க்கு) அருள்செய்யும் திறத்தையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ?

"சுந்தரமாவதுநீறு" என்று ஆன்றோர்கள் சொல்லியிருப்பதால் 'சுந்தரநீற்றின் சொகுசுதனை' என்றார்.

சந்திரசேகர மூர்த்தம் சாந்தமுள்ள தாகையால் 'தயவு செய்தல் பாரேனோ' என்றார். (௬௨)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.)

(பொ-ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

கெட்டநாள்கெட்டாலுங் கிருபையினிப்பாரேடா
பட்டநாள்பட்டாலும் பதமெனக்குக்கிட்டாதோ

(பொ-ரை) நான் அப்பரத்தை யடையும்படியாகப் பாடுபட்டகாலம் போனாலும் போக, (ஆனால்) அந்தமேலான பரம்பொருளானது எனக்குக்கிடைக்காதா? கிடைக்கும். ஆகையால் அது கிடைக்காமற் போனகாலமெல்லாம் போகட்டும். இனியானாலும் உனது திருவருட் கிருபாகடாட்ச வீட்சண்யத்தைக் கொஞ்சம் வைப்பாயாக. (எ-று)

வீணே போனநாள் போக இனியேனும் எனக்குத் திருவருள் பாலிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (௬௩)

நற்பருவமாக்குமந்த நாளெனக்குக்கிட்டாதோ
எப்பருவமுங்கழன்ற வேதாந்தங்கிட்டாதோ

(பொ-ரை) நல்லபரிபாக மடையும்படியான காலமானது எனக்கு வாராதா? அந்தப் பரிபாககாலமும் ஒழிந்து பட்டுப்பின்னர் அசையா நின்ற தனியேயிருப்பதாகிய ஏகாந்த ஞானமானதும் எனக்குவாராதா? (எ-று)

"ஏகாந்த மோன ஞான வின்ப நிஷ்டையர்கோடி" என்று தாயுமானவர் திருவாய்மலர்ந் திருப்பதினால் இப்பட்டினத் தடிகளும் அதையே விரும்பி 'ஏகாந்தம் கிட்டாதோ' என்றார். (௬௪)

வாக்கிறந்தநின்ற மவுனமதுகிட்டாதோ
நோக்கிறந்துநிற்குமந்தத் தற்சுத்திகிட்டாதோ

(பொ-ரை) வசனம் ஒழிந்து (சிவசமாதியில்) நிற்பதாகிய மேலான ஞானமானது எனக்குவாராதா? எப்பொருளின்மேலும் பற்றுதலில்லாத தற்சுத்தியும் எனக்குவாராதா? (எ-று)

"வாக்கிறந்த பூரணம்" என்று முன்னோர்கள் சொல்லியிருப்பதினால், வாயின்தொழில் அற்றவிடமே மௌனமாகையால் 'வாக்கிறந்துநின்ற மௌனமது கிட்டாதோ' என்றார். (௬௫)

வெந்துயரைத்தீர்க்குமந்த வெட்டவெளிகிட்டாதோ
சிந்தையையுந்தீர்க்குமந்தத் தேறலதுகிட்டாதோ

(பொ-ரை) கொடிய துன்பங்களையெல்லாம் நீக்குகின்ற வெறும் வெளியானது எனக்குவாராதா? என்னுடைய எண்ணங்களைமுடித்து வாராநின்ற தேவாநந்தத் தேனானது எனக்குவாராதா?

சிந்தையிறந்து நின்றவிடமே தேன்போலினிப்பதாகையால் 'சிந்தையையும் தீர்க்குமந்தத் தேறலதுகிட்டாதோ' என்றார். ()

ஆனவடியார்க் கடிமைகொளக்கிட்டாதோ
ஊனமறவென்னை புணர்த்துவித்தல்கிட்டாதோ

(பொ-ரை) உன்னுடைய திருத்தொண்டுக்குரிய அடியவர்களுக்கு அடியவனாக என்னையும் கொள்ளும்படியானவகை எனக்கு வாராதா? குற்றம் வாராதபடி எனக்கு திருவாய்மலரும் உபதேசமானது வாராதா? (எ-று)

என்னை உன்னடியவர்க் கடிமையாக்கவேண்டும், எனக்குமோக்ஷநிலையை யுபதேசிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (௬௭)

என்னென் றுசொல்லுவண்டா வென்குருவே கேளடா
பின்னையெனக்குநீ யல்லாற்பிறிதிலையே.

(பொ-ரை) என்னுடைய குருசுவாமி! நீயல்லாமல் எனக்கு நெருங்கிய துணையாவர் வேறொருவரில்லை யாகையால் நான் இன்னும் எப்படிசொல்லி வருந்துவேன்? (எ-று)

நீயே எனக்கு உயர்ந்த துணையானவனுகையால் நான் உன்னிடத்தில் சொல்லி வருத்தப்படாமல் வேறு எவரிடத்தில் சொல்லி வருந்துவேன் என்பது கருத்து. (கூஅ)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.)

(பொ-ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

அன்னவிசாரமது வற்றவிடங்கிட்டாதோ
சொன்னவிசாரந் தொலைந்தவிடங்கிட்டாதோ

(பொ-ரை) பெரியோர்கள் சோற்றுத்துன்பத்தை யொழிந்துநின்றவிடம் எதுவோ? பொன்னுசை நீங்கிநின்ற இடம் எதுவோ அந்த இடமானது எனக்கு வாராதா? (எ-று)

அன்னத்தால் அடையும் துன்பத்தையும் சொர்ணம்தேடுவதால் அடையும் துன்பத்தையும் நீக்கி நின்ற இடமே மோக்ஷமாகையால் அந்த இடத்தையே எனக்கும் பாலித்தருளல் வேண்டும் என்பது கருத்து. (கூகூ)

உலகவிசார மொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
மலக்குழுவின்மின்னுர் வசியாதுங்கிட்டாதோ

(பொ-ரை) மண்ணுசை நீங்கிநின்ற இடம் எதுவோ? ஆணவமல சம்பந்தமான பெண்கள் ஆசையானது நீங்கி நின்றஇடம் எதுவோ அந்த இடமானது எனக்குவாராதா? (எ-று)

மண்ணுசை, பெண்ணுசைகளை நீங்கி நின்ற இடமே மோக்ஷமாகும். ஆகையால் அவ்விடத்தையே எனக்குத் தந்தருளல் வேண்டும் என்பது கருத்து. (எ0)

ஒப்புவமைபற்றே டொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
செப்புதற்குமெட்டாத் தெளிந்தவிடங்கிட்டாதோ

(பொ-ரை) சமானம், திருஷ்டாந்தம், பந்தம் ஆகிய இவைகள் நீங்கி நின்ற இடம் எதுவோ? வாயினால் சொல்லுதற் கருமையான தெளிந்த இடம் எதுவோ? அவ்விடமானது எனக்குக்கைகூடாதா?

அவ்விடம் கைகூடும்படி எனக்கு அருள்செய்வோன் நீயே யாவாய் என்பது கருத்து. (எக)

வாக்குமனாதீத வகோசரத்திற்செல்லவென்னைத்
தாக்குமருட்குருவே நின்றாளிணைக்கேயான்போற்றி.

(பொ-ரை) வாக்குக்கும், மனத்திற்கும், அதீதப்பட்டு விளங்கா நின்ற இடத்தின்கண் போகும்படி என்னை உபதேசமார்க்கமாகச் செலுத்த வந்த திருவருட்குருவே! உன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளுக்கே நான் (பலகாலும்) துதிசெய்கின்றேன். (எ-று)

'அவாங்மனோ கோசர' மாகலின் 'வாக்குமனாதீத' 'வகோசரம்' என்றார். (எஉ)

பட்டணத்தார் முதல்வன் முறையீடு முற்றிற்று.

—oo:o:oo—

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

மகடூஉ முன்னிலையாகத் திருவாய்மலர்ந்த

அருட்புலம்பல்.

ஐங்கரனைத்தெண்டனிட்டே னருளடையவேண்டுமென்று
தங்காமல்வந்தொருவன் றற்சொரூபங்காட்டியெனைக்

(பொ-ரை) நான் திருவருளை யடையவிரும்பி ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுளை நமஸ்காரம்செய்தேன். அப்படிநான்

செய்ததினால் தடையில்லாமல் ஒருவர் வந்து தன்னுடைய சொரூபத்தைக்காட்டி அடியேனாகிய என்னை. (எ-று) (க)

கொள்ளைப்பிறப்பறுக்கக் கொண்டான்குருவடிவம்
கள்ளப்புலனறுக்கக் காரணமாய்வந்தாண்டி.

(பொ-ரை) ஓபெண்ணே! தொன்றுதொட்டுத் தொடர்ந்துவந்து கொண்டிராநின்ற மிகுந்த ஜென்மத்தை அறவேகளையும்படி மேலேசொன்ன அவன், ஞானாசாரியனாகவும், வஞ்சகத்தை யுடைய புலன்களை யொடுக்கும்படி காரணகுருவாகவும், திருவருட்டேகங் கொண்டு எழுந்தருளிவந்தான். (எ-று)

ஆ! ஆ! ஈதென்ன பெருங்கருணைத் திறமோநான் அறியேன் என்பது குறிப்பு.

புலன்களாவன - சத்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்பன. (உ)

ஆதாரமோராறு மைம்பத்தோரக்ஷரமும்
சூதானகோட்டையெல்லாஞ் சுட்டான்றுரிசறவே

(பொ-ரை) ஓ பெண்ணே! ஆறாதாரங்களையும், அவ்வாறாதாரங்களில் நிலைத்துள்ள ஐம்பத்தொரு எழுத்துக்களையும், அவ்வாதாரகோணங்களைச் சுற்றியிடப்படும் வளயங்களாகிய கோட்டைகளையும் குற்றம் நீங்கும்படி அறவேயொழித்தான். (எ-று)

ஆதாரம் ஆறு என்றது-மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை என்பன. இவைகளுக்குமுக்கோணம், நாற்கோணம், பிறைக்கோணம், முக்கோணம், அறுகோணம், வட்டம் என்னும் சக்கரங்களும், அச்சக்கரங்களுக்கு முறையே நான்கு, ஆறு, பத்து, பன்னிரண்டு, பதினாறு, மூன்று என்கிற இதழ்களும் இருக்கின்றன. அவ்விதழ்களில் ஒவ்வோரிதழுக்கும் ஒவ்வொரு எழுத்துக்களிருக்கின்றன. அவையே ஐம்பத்தோரட்சரமாகும். (௩)

மெத்தவிகாரம் விளேக்கும்பலபலவாம்
தத்துவங்களெல்லாந் தலேகெட்டுவந்ததடி

(பொ - ள) ஓ பெண்ணே ! (அவன் அப்படிசெய்ததினுல்) மிகுந்ததுன்பங்களேக் கொடுத்துக்கொண்டு வாராநின்ற எல்லாத் தத்துவங்களும் தமது சேஷ்டைகளினின்றும் நீங்கிப்போயின. (எ-று)

ஆகையால் இனி எனக்குத் திருவருள்கிடைப்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லே என்பது குறிப்பு.

என்னேடுடன்பிறந்தா ரெல்லாரும்பட்டார்கள்
தன்னந்தனியே தரித்திருக்கமாட்டேண்டி

(பொ-ள) ஓ பெண்ணே ! என்னுடன் துணேயாகப்பிறந்து என்னே எக்காலத்திலும் பிரியாது நெருங்கியிருந்தவர்களெல்லாம் இப்பொழுது இறந்துவிட்டார்கள். இப்படியிருப்பதினுல் நான்மாத்திரம் தனியே யிருக்கமாட்டேன். (எ-று)

என்னேடுடன்பிறந்தார் என்றது மேலேசொன்ன தத்துவங்கள் என்றபடி. (ரு)

எல்லாரும்பட்டகளமென்றுதொலேயுமடி
சொல்லியழுதாற் றுயரமெனக்காறுமடி

(பொ-ள) ஓ பெண்ணே! மேலேசொன்ன அவர்களெல்லாம் இறந்துபட்ட சுடுகளமானது என்று இல்லாமற்போகுமோ ? இது எனக்கு மிகவும் வியசனமாயிருக்கிறது. நான் அவைகளே எடுத்து வாயினுற் பலமுறையும்சொல்லி அழுதாலே எனக்கு அத்துக்கம் நீங்கும். அப்படி நான் செய்யாவிட்டால் அதுநீங்காது. (எ-று)

எல்லாரும்பட்டகளமென்று தொலேயும் என்றது இறப்பிறப்புக்கள் எப்பொழுது ஒழியும் என்றது. (சு)

மண்முதலாமைம்பூத மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி [டி
விண்முதலாமைம்பொறிகள் வெந்துவிழக்கண்டேன்

(பொ.-ரை) ஓ பெண்ணே! பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஐம்பூதங்களும், அவற்றின் தொழில்களும் அறவே ஒழியவும், சத்தம் முதல் ஐம்பொறிகள் அறவே வெந்துமாளவும் நான் பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டேன். (எ-று)

பூதங்களின் சேஷ்டையும், பொறிகளின் சேஷ்டையும் ஒழிந்துபோயினவாகையால். இப்படிகூறினர். (எ

நீக்காப்புலன்களைந்து நீறுகவெந்ததடி
வாக்காதியைவரையு மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி

(பொ-ரை) ஓ பெண்ணே எந்தக்காலத்திலும் நீக்கக்கூடாத ஐம்புலன்களும், வாக்குமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட கன்மேந்திரியங்களும் ஒழிய நான்பார்த்தேனல்லவா? (எ-று)

இவைகள் எல்லாம் ஒவ்வொன்ருக இறந்துபடுவதினல் இனி எனக்கு ஒருகுறைவுமில்லை என்றபடி.

வாக்காதி என்றது வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் என்பன.

மனக்கரணமத்தனையும் வகைவகையேபட்டழிய
இனக்கரணத்தோடே யெரிந்துவிழக்கண்டேண்டி

(பொ-ரை) மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும் அந்தக்கரணங்கள் நான்கும் வகைவகையாக ஒழியவும், அவைகளையடுத்து நின்று வியவகாரஞ்செய்து கொண்டிருந்த திரிகரணங்களும் ஒழிய நான்பார்த்தேனல்லவா? (எ-று)

வகைவகையாக என்றது ஒன்றின்பின் ஒன்ருய்ப்போவது. (கூ

ஆத்துமதத்துவங்கள் அடுக்கழியவெந்ததடி
போற்றும்வகையெப்படியோ போதமிழந்தாளை

(பொ-ரை) மேலே சொல்லிமுடிந்த இருபத்துநான்காகிய ஆத்துமதத்துவங்களெல்லாம் அடுக்கடுக்காகப் போயினமையால் போதத்திற்கும் அப்புறப்பட்டு நின்றுவிளங்காநின்ற சிவபெருமானை எப்படி துதிசெய்வதோ நான்அறியேன். (எ-று)

போதங்கடந்த பெருமானைத் தத்துவங்களெல்லாம்ஒழிய நின்றநான் எப்படி போற்றுவேன் என்பது கருத்து. (ல)

வித்தியாதத்துவங்கள் வெந்துவிழக்கண்டேண்டி
சுத்தவித்தையைந்தினையுஞ் சுட்டான்றுரிசறவே

(பொ-ரை) வித்தியாதத்துவங்களையும், சுத்தவித்தியாதத்துவங்களையும், குற்றமறும்படி தகித்துவிட்டானுகையால் அந்ததத்துவங்களெல்லாம் வெந்து நீறாய்ப்போனமையை நான்கண்டேன்.(எ-று)

மூன்றுவகைக்கிளையு முப்பத்தறுவரையும்
கான்றுவிழச்சுட்டுக் கருவேரறுத்தாண்டி

(பொ - ரை) மூன்றுவகையாய்நின்று விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் கிளைகளையும், ஆக முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் அறவே நீக்கிப் பிறப்பென்கிற வேரைக்கல்லி எறிந்துவிட்டான். (எ-று)

என்னுடைய ஞானசிரியர் இப்படி எனக்குப் பெருங்கருணை செய்தமைக்கு நான் என்ன பிரதியுபகாரம் செய்யப்போகிறேன் என்பது குறிப்பு. (கஉ)

குருவாகிவந்தானே குலமறுக்கவந்தானே
உருவாகிவந்தானே வுருவழிக்கவந்தானே.

(பொ-ரை) எனக்கு ஞானசிரியனாய் எழுந்தருளிவந்தானோ? அல்லது என்னுடைய குலப்பற்றை நீக்கவந்தானோ? அல்லது அவனே கருவி; கரணாதிகளோடு கூடிய ரூபந்தாங்கிவந்தானோ? அல்லது எனக்குள்ள தூலகாயத்தை நீக்கியருளும்படி வந்தானோ? (எ-று

சிவபெருமான் எனக்குக் குருவாகவந்திருப்பானுனல் உடல், பொருள், ஆவிகளைத்தாமேகொள்ளல்வேண்டும் அப்படிகொண்டானில்லை. பந்தத்தையும் நீக்கினுனில்லை, தூலத்தைநீக்கிச் சூக்ஷமத்தையும் தந்தானில்லை. ஆகையால் பரிபாககாலம் வரவில்லையென்றுவருந்துகின்றேன் என்பது குறிப்பு. " (கரு)

கேடுவருமென்றறியேன் கெடுமதிகண் டோற்ருமல்
பாடுவருமென்றறியேன் பதியாண்டிருந்தேண்டி

(பொ-ரை) எனக்குக் கெடும்புத்தியானது கண்ணுக்குத் தோன்ருமையால் கெடுதிவருமென்பதை நான் உணர்ந்தேனில்லை. நான் நல்தேசத்தை ராஜரீகஞ் செய்திருந்தபடியால் எனக்குத் துன்பமானது வந்துசேருமென்றும் அறிந்தேனில்லை. (எ-று)

"கெடுமதி கண்ணுக்குத்தோற்ருது" என்று உலகத்தில் சொல்வதுபோல நான் அரசனுக ராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்திருந்தபடியால் எனக்குப்பின்வருந்துன்பங்கள் தெரியாமற்போயின் என்பதாம்.

எல்லாரும்பட்டகள மின்னவிடமென்றறியேன்
பொல்லாங்குதீர்க்கும் பொறியிலியைக் கண்டேண்டி

(பொ-ரை) உலகத்திலுள்ள ஆன்மகோடிக ளெல்லாம் இறந்துபட்ட இடமாயுள்ளது இதுவாகுமென்று உணர்ந்தேனில்லை. ஆனல், நம்முடைய தீமைகளையெல்லாம் அறவேயொழித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதற்காக என்றுமுள்ள ஒருவனைமாத்திரம் நான் தரிசனம் செய்தேன். (எ-று)

எல்லாரும் பட்டகளம் என்றதற்கு முன்சொன்ன முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் இறந்த இடம் எனலு மொன்று. (கசு)

உட்கோட்டைக்குள்ளிருந்தா ரொக்கமடிந்தார்கள்
அக்கோட்டைக்குள்ளிருந்தா ரறுபதுபேர்பட்டார்கள்

(பொ-ரை) ஆன்மதத்துவத்துக் குட்பட்ட தொகையான முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தம்முடைய சேஷ்டைகளினின்றும் விலகி ஒடுங்கிப்போயின, ஆனாலும் மேலேசொன்ன அக்கோட்டைக்குள்ளே ஒவ்வொரு தத்துவத்துக்கும் சம்பந்தப்பட்டிருந்த அறுபது புறத்தத்துவங்களும் அறவே ஒடுங்கிப்போயின. (எ-று)

ஈண்டு. கோட்டை என்றது தேகத்தை. இவ்வறுபது தத்துவங்களையும் புறத்தத்துவங்கள் என்றதினால் முன்னேசொன்ன முப்பத்தாறும் அகத்தத்துவங்களாம் என்பதற்கு ஐயம் என்னை என்பதாம். (கஎ)

ஒக்கமடிந்ததடி யூடுருவவெந்ததடி
கற்கோட்டையெல்லாங் கரிக்கோட்டையாச்சுதடி

(பொ-ரை) மேற்சொன்ன தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களும் ஒன்றுசேரமடிந்தபடியால் அந்ததத்துவங்களின் சம்பந்தியாயிருந்த இந்தத்தேகமாகிய கற்கோட்டையானது கரியாற் செய்யப்பட்ட கோட்டையாய்முடிந்தது. (எ-று)

தத்துவங்களெல்லாம் அறவேயொழியவே தேகமும் நில்லாது நீத்துவிடுமென்பார் இப்படியாகச் சொன்னார்.

தொண்ணூற்றறுவரையுஞ் சுட்டான்றுரிசறவே
கண்ணீறுபட்டதடி கருவேரறுத்தாண்டி

(பொ-ரை) இப்படியாக என்னுடைய குருசுவாமியானவன் மேற்சொன்ன தத்துவங்களை யெல்லாம் தத்தமது தொழில்களிற் பிரவேசிக்கவொட்டாமல் நிறுத்தவே அவைகளிருந்த இடமரனது சாம்பலாய்விட்டது. அது அப்படியாகவே அவனேவெளிவந்து தன்னுடையகிருபையினால் பிறப்பைநீக்கிக் கருணையையுந்தந்தான். (எ-று)

தத்துவங்களின் சேஷ்டைகள் ஒழிந்தவிடமே மோக்ஷமென்று சொல்லியபடி பிறப்புநீங்கியதாகையால் இப்பட்டினத்தடிகள் இங்ஙனம் கூறினர். (கஅ)

ஓங்காரங்கெட்டதடி வுள்ளசெல்லாம்போச்சுதடி
ஆங்காரங்கெட்டதடி யடியோடறுத்தாண்டி

(பொ-ரை) யாதொரு பிரணவரூபமாயுள்ள பொருளும், அப்பிரணவரூபத்தின்கண் விளக்கமுற்றிருந்தவுலககளும்கெடுதியை யடைந்தன.-ஆகையால் அகங்காரமுங் நீங்கிப்போயின. ஆ! இப்படிஇவை யெல்லாம் போவதற்குக் காரணமென்னையென்று பார்த்தாலோ என்னுடைய குருசுவாமியின் திருவருட்செய்கை யென்றுவிளங்கிற்று. (எ-று)

அதுவிளங்கவே மோக்ஷம் கைகூடுமென்று நம்பியிருந்தேன் என்பது குறிப்பு. (கக)

தரையாங்குடிலேமுதல் தட்டுருவவெந்ததடி
இரையுமனத்திடும்பை யெல்லாமறுத்தாண்டி

(பொ-ரை) என்னுடைய ஆசாரிய மூர்த்தியானவர் விபவசாரத்தில்சென்றுகொண்டேயிருக்கும் மனத்தின் துன்பத்தையெல்லாம் நீக்கினர். அவர் அப்படி செய்ததினல் தரையாகிய குடிலைமுதலிய சத்திகளெல்லாமும் அறவே ஒழிந்தன. (எ-று)

என்னுடைய குருமூர்த்தியானவர் இங்ஙனம் செய்தமைக்குக் காரணம் தனது திருவருட்கிருபையேயாம் என்பது குறிப்பு. (உ௰)

முன்னைவினையெல்லா முழுதுமறுத்தாண்டி
தன்னையறியவே தாளொருத்தியானேண்டி

(பொ-ரை) நான் பூர்வத்திலேயே செய்து இப்பொழுது அநுபவித்து வாராநின்ற நல்வினை தீவினைகள் இரண்டையும் என்னுடைய குருசுவாமியானவர் முன்னின்று ஒழித்து விட்டபடியால் என்னை நான் அறிந்துகொண்டேன். அப்படி என்னை நான் அறியவே நான் ஒருத்தியே அங்கிருந்தேனேயொழிய வேறொருவரும் என்னுடன் இல்லை (எ-று)

இருவினைகளும் நீங்கியவிடமே மலபரிபாககால மாகையால் அகங்காரமும் போய்விடுகின்றது. அதுபோகவே தன்னைத்தானறியத்திறம் உண்டாகின்றது. அது உண்டாகவே தான் தனியேயிருக்கும் அவசரம் உண்டாகின்றது. ஆகையால் இப்பட்டினத்தடிகளும் இப்படிகூறினார். (உக)

என்னையேநானறிய விருவினையுமீடழித்துத்
தன்னையறியத் தலமெனக்குச்சொன்னாண்டி

(பொ-ரை) இருவினைகளையும் அறவே யொழித்து என்னுடைய சுபாவமான தன்மையை நானே அறிந்துகொண்டபின் ஓரிடத்தை எனக்குத் திருவருட்பாலித்து அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியுள்ளபரம்பொருளையும் உணர்ந்து கொள்ளும்படி என்னுடைய ஆச்சாரியரானவர் திருவாய்மலர்ந்து உபதேசித்தார். (எ-று) (உஉ)

தன்னையறிந்தேண்டி தனிக்குமரியானேண்டி
தன்னந்தனியே தனியிருக்கும்பக்குவமோ

(பொ-ரை) அங்ஙனம் சொன்ன விடத்தில்பார்த்து அப்பரம்பொருளை உணர்ந்து கொண்டேன் அப்படியுணர்ந்தபின் என்னுடைய அறியாமையாகிய பருவம்போய் அறியும்பக்குவத்தையடைந்தேன். அங்ஙனமடைந்த நான் தனியாயிருப்பதற்குப் பரிபாசத்தையடைந்தவனேனில்லை. (எ-று) (உங)

வீட்டிலொருவரில்லை வெட்டவெளியானேண்டி
காட்டுக்கெறிந்தநிலா கனவாச்சேகண்டதெல்லாம்

(பொ-ரை) நான் அடைந்த அந்த இடமாகியவீட்டில் வேறொருவரும் இல்லை. ஆகையால் நானும் அவ்விடத்தின்குணத்தை அடைந்தவனாய் வெறும்வெளியானேன். இது எப்படியிருக்கிறதென்றால். காட்டின்கண் சந்திரிகையை வீசுகின்ற நிலவின்பயனையும் நித்திரையின்கண்காணும் கனவின்பயனையும் ஒப்பாகவிருக்கின்றது.

நகையாரோகண்டவர்கள் நாட்டுக்குப் பாட்டலவோ
பகையாரோகண்டவர்கள் பார்த்தாருக்கேச்சலவோ

(பொ-ரை) நான் இப்படியாகித் தீர்ந்ததைப் பார்த்தவர்கள் சிரிப்பார்களே. அல்லாமல் இது உலகத்தார்க்குப் பாட்டாகமுடியுமல்லவா? இன்னும் பார்த்தபேரெல்லாம் விரோதியார்களா? சமீபமாக வந்துபார்த்தவர்களுக் கெல்லாம் பகைக்கத்தக்கதா யிருக்கிறதல்லவா? (எ-று)

இப்படியெல்லாம் என்னென்ன அவமதிப்பு உனக்கு வந்தாலும் நான் அவ்விடத்தினின்றும் வருதலில்லை என்பதுகுறிப்பு. ()

இந்நிலைமைகண்டாண்டி யெங்குமிருந்தாண்டி
கன்னியழித்தாண்டி கற்பைக்குலைத்தாண்டி

(பொ-ரை) நான்வருதலில்லை என்று ஒரேயுறுதியாய் அவ்விடத்திற்றானே யிருக்கும் நிலைமையையுணர்ந்து கொண்டான். அப்படியுணர்ந்துகொண்டபின் எனக்கும் வியாபகனாய் நின்றான். அப்படியிருந்து என்னைத் தன்னுள் மறைத்து என்னுடைய கன்னித் தன்மையைக்கெடுத்துக் கற்புநிலையையும் கெடுத்தான்? (ஆனால் ஈதென்ன விஷயமோ அறியேன்) (எ-று)

கன்னியழித்துக் கற்பைக்குலைத்தான் என்றது-சீவனைச்சிவன் தன்னடிப் படுத்திக்கொள்ளும் நிலைமை. (உ௬)

கற்புகுலைத்தமையுங் கருவேரறுத்தமையும்
பொற்புகுலைத்தமையும் போதமிழந்தமையும்

(பொ-ரை) என்னுடைய கற்பினையழித்ததும் பிறப்பையறுத்ததும், அழகைக்கெடுத்ததும் இவற்றால் என்னுடைய அறிவைநான் போக்கடித்துக் கொண்டதும் தவிர. (எ-று)

சிவபெருமான் தலைவனும் சீவன் தலைவியுமாகையால் அச்சீவனைச் சிவன் தன்வயப்படுத்துங்காலத்தில் சிவபோதம்போய்ச் சிவபோத

யாவனு சுபாவமாமென்று முன்னோர்கள் சொல்லி யிருப்பதினால் இவரும் இங்ஙனம் கூறினார். (உள)

என்னவினை வருமோ வின்னமெனக்கென் றறியேன்
சொன்னசொல்லெல்லாம் பலித்ததடி சோர்வறவே.

(பொ-ரை) எனக்கு இன்னும் என்னென்ன வினைகள் வந்துசம்பவிக்குமோ அதை அறிந்தேனில்லை. ஆனால் (என்னுடைய ஆசாரியமூர்த்தியானவர் எனக்குத்) திருவாய்மலர்ந்தசொற்களெல்லாம் தவறாமல் பலித்துவிட்டன. (எ-று)

இப்படி யானமையால் ஒருவினையும் வந்து என்னை வருத்தாது என்று நினைந்தாலும் அப்படியே சதாநினைந்திருக்கும்படியான நிடம் இன்னும் வரவில்லையே என்பது குறிப்பு. (உ அ)

கங்குல்பகலற்றிடத்தே காட்டிக்கொடுத்தாண்டி
பங்கமழித்தாண்டி பார்த்தானைப்பார்த்திருந்தேன்

(பொ-ரை) இரவென்பதும், பகலென்பதும் இல்லாமல் என்றும் ஒரே தன்மையாயிருந்து விளங்கும் சிதாகாயமென்னும் ஒரு அருமையான இடத்தை எனக்கு என்னுடைய குருசுவாமியானவன் பரிதசமார்க்கமாகக் காட்டினான். பின்னர் நான் அவ்விடம்சென்றேன். சென்றபின் என்னுடைய குற்றங்கள்யாவும் நசிக்கச்செய்துவிட்டான். அக்குற்றங்களாகிய மலங்கள் நீங்கவே அவ்விடத்தினின்றும் ஒருவன் என்னைக் கொஞ்சம் கண்திறந்து பார்த்தான். நானும் அவனையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். (எ-று)

இப்படி ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நடந்த பலஅதிசயங்களையும் நடத்திக்காட்டியவன் என்னுடைய ஞானாசிரியனாகையால் அவனுக்கு நான் என்ன செய்யக்கூடிய பிரதியுபகாரம் என்ன விருக்கின்றது? ஒன்றுமில்லை என்பது குறிப்பு.

'பார்த்தானைப் பார்த்திருந்தேன்' என்றது "வெற்றுடம்பாயினார் விண்ணுளோரெலாம்" என்னும் நளன்கதைச்செய்யுளடிக்குக்கர்ண பரம்பரையாகக் கேட்டுவரும் விஷயம்போன்றதென்றறிக. (௨௯)

சாதியிற்கூட்டுவரோ சாத்திரத்திற்குள்ளாமோ
ஓதியுணர்ந்ததெல்லா முள்ளபடியாச்சுதடி

(பொ-ரை) என்னை இவ்விதமாக ஒருவன்செய்துவிட்டபடியால் என்சுற்றத்தார்களெல்லாம் என்னைச் சாதியில் சேர்த்துக்கொள்வார்களா? இப்பலவகையாம் விதங்களெல்லாம் சாத்திரங்களிற் சொல்லியிருக்கின்றனவோ? (ஆனால், அச்சாத்திரங்களை நான் உணராமற்போனபோதிலும்) என்னுடைய குருசுவாமி உபதேசிக்க நான்தெரிந்து கொண்டவையெல்லாம் சரியாகவே முடிந்தன. (எ-று)

இங்ஙனம் எல்லாம் சரியாகமுடியவே எனக்குப்பெருங்கருணைத்திறத்தைக் கடாட்சித்த ஞானாசிரியரை நினைந்து வியப்புறுகின்றேன் என்பது ஓர் அரும்பொருளாம். (௩௰)

என்னகுற்றஞ்செய்தேனோ எல்லாருங்காணாமல்
அன்னைசுற்றமெல்லா மறியாரோவம்புவியில்

(பொ-ரை) என்னுடைய சாதியார்களெல்லாம் காணாதபடி இருக்க நான் என்னகுற்றங்கள்செய்தேனோ? ஆனாலும் நான்குற்றம்செய்ததும், செய்யாததும் என்னுடைய தாய்முதலாகச் சொல்லப்பட்ட சுற்றத்தார்களெல்லாம் இவ்வுலகத்தின்கண்தெரிந்து கொள்ளாரோ; தெரிந்துகொள்வார். (எ-று) (௩௧)

கொன்றாரைதின்றேனோ தின்றாரைகொன்றேனோ
எண்ணிறெல்லாமெண்ணு மிச்சைமறந்தேனோ

(பொ-ரை) செந்மாந்தரங்களில் நான் என்னைக் கொன்றவர்களைத்தின்றேனோ! அல்லது வேறோர் பிராணிகளைக் கொன்று தின்

றவர்களை நான் கொன்றேனே; எண்ணாத காரியங்களையெல்லாம் எண்ணியெண்ணித் துதிக்கின்ற விருப்பத்தை விட்டேனே? எதுவும் தெரியவில்லை. (எ-று) (௩௨)

சாதியிற்கூட்டுவரோ சமயத்தோரெண்ணுவரோ
பேதித்துவாழ்ந்ததெல்லாம் பேச்சுக்கிடமாச்சுதடி

(பொ-ரை) இவன் இப்படிப்பட்ட பாவத்தை செய்தவனாமென்று சிவசம்பந்தமானசாதியார் தங்கள்சாதியில் என்னைச்சேர்த்துக்கொள்வார்களா? அல்லது சைவசமயத்தார் என்னை நினைத்தாயினும்பார்ப்பார்களா? நான் இப்படி அவர்களையெல்லாம் வஞ்சித்து என்னுடைய குருசுவாமிசொன்ன உருதிமொழிப்படி வாழ்ந்திருந்தது மேலேசொன்னவர்களெல்லாம் என்னைப் பலவகையாகப் பேச இடமாய் முடிந்தது. (எ-று) (௩௩)

கண்டார்க்குப்பெண்ணலவோ காணார்க்குக்காமமடி
உண்டார்களுண்டதெலா மூணல்லாதுண்பர்களோ

(பொ-ரை) நான் பார்த்தவர்களுக்கெல்லாம் பெண்ணல்லவோ? அப்பெண்ணைக் காணாதவர்களுக்குக் காமம் அதிகமல்லவா? தின்றவர்கள் தின்றதெல்லாம் தின்னும்பொருள்களேயன்றி வேறுண்டோ? (எ-று)

பெண்கள் போகத்தை அநுபவியாதவர்களுக்கு அக்காமமிகுதியும் உண்டாவதாகையால் 'காணார்க்குக் காமமடி' என்றார். (௩௪)

கொண்டார்கள்கொண்டதெல்லாங் கொள்ளாதார்கொள்ளுவரோ
விண்டவர்கள்கண்டவரோ கண்டவர்கள்விண்டவரோ.

(பொ-ரை) அநுபவித்துக் கொண்டவர்கள் பெற்றபொருள்களையெல்லாம் அநுபவித்துக் கொள்ளாதார் கொள்ளுந் திறமுடையவராவரோ? அப்பொருளை விட்டவர்கள் கண்டவர்களாவரோ? கண்டவர்கள் விட்டவர்கள் ஆவரோ? (எ-று)

'கண்டவர்விண்டிலர் விண்டவர்கண்டிலர்' என்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கின்றதினால் அக்கருத்தைநோக்கியே இப்பட்டினத்தடிகளாரும் இப்படியாக 'விண்டவர்கள் கண்டவரோ கண்டவர்கள் விண்டவரோ' என்றார். (௩௫)

பண்டாயநான்மறைகள் பாடும்பரிசலவோ
தொண்டாயதொண்டருளந்தோற்றியொடுங்குமதோ

(பொ-ரை) அப்பரம்பொருளானது தொன்றுதொட்டுச் சிவபெருமானால் சொல்லப்பட்டு வாராநின்றநான்குவேதங்களாலும் துதிசெய்யப்பட்டதல்லவோ? அடிமைப்பட்டுள்ள அடியார்கள் மனத்தையே கோயிலாகக்கொண்டு அதினிடத்திலேயே தோன்றி யொடுங்குவ தல்லவோ? (எ-று)

வேதங்களாற் புகழப்பட்டவனாகையால் "பண்டாய நான்மறைகள் பாடும்பரிசலவோ" என்றும், அடியார்கள் மனத்திலெழுந்தருளியிருப்பதே தனக்குத் தொழிலாக உடையவனாகையால் 'தொண்டாய தொண்டருளந் தோற்றியொடுங்குமதோ' என்றார். (௩௬)

ஓதவரிதோ வொருவருணர்வரிதோ
வேதபறவெங்கும் விளங்கும்பெருமையன்காண்

(பொ-ரை) அப்பொருளானது சொல்லுதற்கருமையானதோ? ஒவ்வொருவரும் தெரிந்துகொள்ளுதற் கருமையானதோ? வித்தியாசமில்லாமல் எங்கும் ஒரே தன்மையனாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்பெருமையை யுடையவனாவான் ஆகையால். (எ-று)

சிவபெருமான் சர்வவியாபகனாகையால் எவ்விடத்திலும் யாவராலும் காணக்கூடியவனா யிருக்கின்றானென்பார், "ஓதவரிதோ வொருவருணர்வரிதோ" என்றார். (௩௭)

வாக்குமனமுங் கடந்தமனோலயன்காண்
நோக்கரியவன்கா ணுண்ணியநுண்ணியன்காண்

(பொ-ரை) வாக்குக்கும், மனத்துக்கும் அதீதப்பட்டு விளங்கியும் அம்மனத்திலேயே லயப்பட்டு நிற்பவனாவான். ஆனால் அம்மனம் ஒடுங்காதவர்களால் காணுதற் கருமையானவன். நுட்பமாயறியும் அறிவுடையார்களிடத்தில் அவர்களுடைய அறிவுக்கும் எட்டாமல் நுட்பமாயிருக்கப்பட்டவனாவான். (எ-று)

இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையவனை நான்காணாது விடுவதில்லை யென்பது குறிப்பு. (௩௮)

சொல்லுக்கடங்கான்காண் சொல்லிறந்துநின்றவன்காண்
கல்லுளிருந்தகனலொளிபோ னின்றவன்காண்.

(பொ-ரை) அச்சிவபெருமானானவன் சொல்லிறந்து நின்று விளங்குவோனாகையால் நான்சொல்லும் இப்பாமாலைக்குள் அடங்கமாட்டான். ஏனென்றால் கல்லுளிருந்தும் அக்கினியின் சோதிபோல் ஒளிப்பவனாகையால். (எ-று)

சிலாரூபத்திலும் சோதிமயனாய் நிற்கின்றானென்பார், 'கல்லுளிருந்த கனலொளி போன்றவன்காண்' என்றார். (௩௯)

சுட்டிறந்தபாழதனிற்சுகித்திருக்கச்சொன்னவன்காண்
எட்டிலெழுத்தோஎழுதினவன்கைப்பிழையோ

(பொ-ரை) அச்சிவபெருமானானவன் இது இப்படிப்பட்ட தாருமென்றுசொல்லி அதற்கோர் பேரிட்டுச்சுட்டிக்காட்டுதற்குக் கூடாத வெட்டவெளியில் நீ சுகமாயிருக்கக்கடவாய் என்று திருவாய் மலர்ந்து என்னை அவ்விடத்திலே யிருக்கச்செய்தவனாவான். ஆனால் அவன் சொன்ன உபதேசவாக்கானது எட்டிலெழுதியிருந்த எழுத்தோ? அல்லது அவன் தவறி எழுதிய பிழைபாடோ? அறியேன்.

சும்மாவிருக்கவைத்தான் சூத்திரத்தை நானறியேன்
அம்மாபொருளிதென வடையவிழுங்கினண்டி

(பொ-ரை) ஆனாலும் அவ்விவம்பெருமானானவன் என்னைச்சும்மா விருக்கும்படி செய்தான், அவன் எப்படி செய்தானோ அதின் உண்மையை நான் அறிந்தேனில்லை. ஆனால் அந்தச் சும்மா வென்னும் சொல்லுக்கு பொருள்விசாரித்து இதுதான் பொருளாமென் றறிந்து அப்பொருளையுடையவே அவனே வெளிவந்து என்னைவிழுங்கித் தானாக்கிக் கொண்டனன்.

இப்படி பரமகாருண்ணியனாகிய சிவபெருமான்செய்ய நான்என்னபுண்ணியஞ்செய்தேனோ என்பது குறிப்பு. (சக)

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரமாகக்கண்டேண்டி
கோத்தநிலைகுலைத்த கொள்கையறியேண்டி

(பொ-ரை) இம்மாதிரியாக சிவபெருமானானவன் என்னைவிழுங்கியபின் நான் பார்த்த இடங்களெல்லாம் பரம்பொருளாகவேகண்டேன். அப்படிகண்டதினால் என்னைக்கோத்து அறவேவிழுங்கியிருந்த அவனுடைய மன எண்ணத்தைநான் அறிந்தவனல்லன். (எ-று)

ஆனால் எனக்கு நன்மைசெய்தானேயொழியத் தீமைசெய்தானில்லை என்பது குறிப்பு. (சஉ)

மஞ்சனமாட்டி மலர்பறித்துச்சாத்தாமல்
நெஞ்சுவெறும்பாழானே னின்றநிலைகாணேண்டி

(பொ-ரை) எந்தலைவனாகிய சிவபெருமானுக்குத் திருமஞ்சனமாட்டி நல்லபுஷ்பங்கள் பறித்து மாலைகோத்து அவருடைய திருவடிகளுக்கணியாமல் மனமானது வெறும்பாழானேன். பிறகு பார்த்தால் நான் இருந்தநிலையைக் கண்டேனில்லை. ஈதென்ன அதிசயமோ அறியேன். (எ-று) (சங)

பாடிப்படித்திருந்தும் பன்மலர்கள் சாத்தாமல்
ஓடித்திரியாம லூருக்கெட்டுவிட்டேண்டி

(பொ-ரை) சொன்மாலைகள் சூட்டியும், சாஸ்திரங்களைக் கற்றிருந்தும், பலவகையான புஷ்பங்களாலாகியமாலையை யணியாமலும், அவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடங்கள்தோறும் ஓடி ஓடித்திரிந்து அவனைச் சேவியாமலும் வீணேகெட்டுவிட்டேன். இனி என்னைக்காப்பாற்றுவோர் இவர்தாம் என்பதை அறிந்தேனில்லை. (எ-று)

"சூடங்கை நீரும்பச்சிலையு மிடுவொர்க்கிமையர்க் குஞ்சரமும்
படங்கொள்பாயும் தருவாய்மதுரைப்பரமேட்டி" என்று

பரஞ்சோதிமுனிவர் சொல்லியிருக்கின்றதினால் அக்கருத்தை நோக்கியே இவரும் 'பன்மலர்கள்சாத்தாமல்' என்றார். (சச)

மாணிக்கத்துள்ளொளிபோல் மருவியிருந்தாண்டி
பேணித்தொழுமடியார் பேசாப்பெருமையன்காண்

(பொ-ரை) யாதொரு மாணிக்கத்திலிருந்து பிரகாசித்தும் அம்மாணிக்கத்தினின்றும் வேறு பிரிக்கக்கூடாத ஒளியைப்போல ஆன்மாக்களிடத்தில் கலந்தேயிருந்தான். ஆனால் அவனை இருக்கும் வழிகண்டுபணிந்து நமஸ்காரஞ்செய்யும் அடியார்களை மௌனிகளாக்கித் திருவருள் பாலிப்பான். (எ-று)

சிவபெருமான் மௌனஞானிகளுக்கே பெரும்பாலும் வெளிவந்து மோக்ஷமளிப்பவனாகையால். 'பேணித்தொழுமடியார் பேசாப்பெருமையன்காண்' என்றார். (சரு)

அன்றுமுதலின்றளவு மரியாப்பருவமதில்
என்றும்பொதுவா யிருந்தநிராமயன்காண்

(பொ-ரை) ஆதிகாலந்தொடங்கி நாளதுவரைக்கும் என்னால் அறியப்படாத பருவகாலத்தில் எக்காலத்தும் பொதுவாக இருந்துகொண்டேவந்த நிராமயனாவான். (எ-று)

அவனை இடைவிடாது கைப்பற்றினவர்க்கே தாய்போல் கருணை செய்வான். ஆகையால்எனக்குப்பருவகாலம் போதாதென்று நினைக்கின்றேன் என்பது குறிப்பு. (சசு)

சித்தவிகாரத்தாலே சின்மயனைக்காணுமல்
புத்திகலங்கிப் புகுந்தேன்பொறிவழியே

(பொ-ரை) என்னுடைய மனோபீஷ்டப்படிபோய் நான் செழித்தியையடைந்ததினால் சின்மயனாகிய சிவபெருமானைக்கண்டு களிக்காமல்புத்தியானது கலங்கி ஐம்பொறிகளின் வழியேபோய் அவைகளிடும் ஊழியங்களுக்குள்ளானேன். (எ-று)

இப்படி பொறிவழியேபோய்த்திரியும் எனக்குப்புகும்வழி யெப்படிதிறக்கும் என்பதாம். (சஎ)

பத்தியறியாமற் பாழிற்கவிழ்ந்தேண்டி
ஒத்தவிடநித்திரையென் றொத்துமிருந்தேண்டி

(பொ-ரை) சிவபத்தி, அடியார்பத்தி என்பவைகள் சிறிதுமில்லாமல் வீணகாரியங்களில் பிரவேசித்திருந்தேன் அன்றி எந்தயிடம் சௌக்கியமாயிருக்கின்றதோ அங்கேயே நித்திரையும்செய்து காலங்கழித்தேன். (எ-று)

இப்படி வீணேதிரிந்து காலத்தைப் போக்கினேனேயொழியஅவனது திருவருள் விலாசத்தில் கலந்தேனில்லை. ஆகையால் நான் பிழைப்பது எப்படி என்பதாம். (சஅ)

செத்தாரையொத்தேண்டி சிந்தைதெளிந்தேண்டி
மற்றொருமில்லையடி மறுமாற்றங்காணேண்டி

(பொ-ரை) (சிவபெருமானனவன் என்னை ஓரிடத்தில் நிறுத்திய அக்காலத்தில்) எனக்குக்கருவிகரணாதிகளின்சேஷ்டைகள் அறவேயொழிந்திருந்தனவாகையால் நான்அக்காலத்தில் இறந்துபட்டவர்

சளைப் போலிருந்தேன். உடனே எனக்கோர் மனத்தெளிவும் உண்டாயிற்று. அவ்விடம்பார்த்தபோது ஒருவரும் அங்கு இல்லை. எதிர் பேச்சுங்கிடையாது. (எ-று)

ஆனால் இதுவே மௌனநிலையை யடைதற்குறிய இடமாகும் என்று உணர்ந்துகொண்டேன் என்பது குறிப்பு. (௧௧)

கல்வியல்லகேள்வியல்ல கைகாட்டுங்காரணங்காண்
எல்லையளவற்றதடி யெங்குநிறைந்ததடி.

(பொ-ரை) (அந்த இடத்தின் பெருமையை விசாரிக்குங் காலத்தில்) மிகுந்த கல்வியாலும், கேள்விகளாலும் அறியத்தக்கஇடமல்ல என்னுடைய குருசுவாமியானவன் தமது கையினால் குறியாகக் காட்டப்பட்டதேயாம். அப்படிகையிற் காட்டப்பட்டதா யிருந்தாலும், ஒரு அளவுசொல்லக்கூடாமல் எங்கு நிறைந்ததாகும். (எ-று)

கைகாட்டுங் காரணம் என்றது சின்முத்திரோப தேசத்தால் அறியப்படுவது என்பது. (௧௨)

வாசாமகோசரத்தை மருவியிடங்கொண்டாண்டி
ஆசூசமில்லாண்டி யறிவுக்கறிவாண்டி

(பொ-ரை) வாக்குக்கும், மனத்துக்கும் அப்புறப்பட்டு விளங்காநின்ற மேற்சொன்ன இடத்தையே அச்சிவபெருமானானவன் தானெழுந்தருளி யிருக்கத்தக்க விடமாகப் பெற்றிருக்கின்றான். ஆனால் அவனுக்கு அசூசமென்பது கொஞ்சமுமில்லை. ஏனென்றால் எல்லார் அறிவுக்கும் அறிவாக விருந்து விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றானகையால். (எ-று)

உயர்ந்தவர், இழிந்தவர் என்னும் பகுப்பில்லாமல் எவர்களிடத்திலும் வியாபகமா யிருக்கின்றானகையால் அவனை, 'ஆசூசமில்லான்' என்றார். (௧௩)

பத்துத்திசைக்கு மடங்காப்பருவமடி
எத்திசைக்குமெங்கு மிடைவிடாதேகமடி

(பொ-ரை) பத்துத்திசைகளிலும் அடங்கியிராமல் அதீதப்பட்டு விளங்காநின்றவனும் வேறு எந்தத்திசைக்கும் மற்றும் எல்லாவிடங்களிலுங் குறையாமல் ஏகமயனாயிருப்பவனுமாக விருக்கின்றான்.

அவன் இப்படி எங்கும் நிறைந்திருப்பதினால் நாம் அவனைவழிபட்டுய்வது மிகவும் எளிதென்க. (௫௨)

தித்திக்கவூறுமடி சித்தமுடையார்க்குப்
பத்திக்கடலுட் பதித்தபரஞ்சோதியடி

(பொ-ரை) இப்படிப்பட்ட தன்மையுடைய சிவபெருமானை யாவரொருவர் தங்கள் சித்தத்தில் சதாபதித்து வைத்திருக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு ஊறியூறித் தித்திப்பவனாகவும், அவனைக் குறித்துஅன்பு செலுத்துவோர்க்கு அவ்வன்பாகிய கடலிற் பதிந்துள்ள பெரிய சோதிமயனாகவும் இருப்பான். (எ-று)

இப்படி அன்புக்கெளியவனா யிருப்பதினால் அவனைஉலகத்தில் யாவரும்வணங்கி மோக்ஷசாதனத்தைக் கைகூடப்பெறுதல் அவசியம். ஆனால் அவரவர்கள் பரிபாககாலம் எப்படியோ அறியோம் என்பது குறிப்பு. (௫௩)

உள்ளுணர்வாய்நின்றவர்த முணர்வுக் குணராண்டி
எள்ளளவுமுள்ளதிலே யேறிக்குறையாண்டி

(பொ-ரை) ஒவ்வொருவர் மனத்தின்கண்ணும், உள்ளறிவாய் நின்றுவிளங்கியும், அவர்களுடைய அறிவுக்கு அறியப்படாதவனும், எள்ளளவானாலும் அவனுடைய அளவில் குறையாத பரிபூரணனுமாய் இருப்பான். (எ-று)

இவனை வழிபட்டுய்வதே நாம் எடுத்துள்ள இப்பிறவிக்குப் பெறும் பேறாகும் என்றபடி. (௫௪)

ஆருந்தலையுமிலான் றோற்றமொடுக்கமிலான்
ஆருமறியாம லகண்டமாய்நின்றாண்டி

(பொ-ரை) ஆதியந்த மில்லாதவனும், பிறப்பிறப்புகளில்லாதவனும், எவர்களாலும், அறியப்படாதவனும், அகண்டமாய் (கண்டித்துச்சொல்லப்படாதவனாய்) நிற்பவனுமாவான். (எ-று)

அவனுடைய தன்மையிப்படி யிருப்பதினால் அவனையடையாமல் வீணேகாலம் கழிப்பதில்என்ன பிரயோசனம் என்பதுகுறிப்பு.

எத்தனையோவண்டத் திருந்தவர்களெத்தனைபேர்
அத்தனைபேருண்டாலும் அணுவுங்குறையாண்டி

(பொ-ரை) சர்வ அண்டங்களிலிருக்கும் சர்வஜனங்களும் அவனுடைய திருவருட்போனகத்தைப் பலகால் உண்ணவும் குறையாமல் என்றும் ஒரேதன்மையா யிருப்பனாவான். (எ-று)

'பெரியபரிபூரணம் குறையுமோ' என்று தாயுமானவர் சொல்லியிருக்கின்றவண்ணமே இப்பட்டினத்தாரும் சொல்லிமுறையிவ்வதின் அருமை என்னாற்சொல்லுந் தரமல்ல என்பது எம்முடைய கருத்து. (ருசு)

வாக்குமனமும் வடிவுமிலான்பொருள்காண்
போக்கும்வரவுமிலான் பொருவரியபூரணன்காண்

(பொ-ரை) யாதொரு சிவபெருமானுடைய தன்மையை விசாரிக்குங்கால் அவன், வாக்கும், மனமும், ரூபமும், ஆகிய இவைகளெல்லாம் இருக்கப்பெறாதமேலானபொருளாவானும், இறப்பும் பிறப்பும் இல்லாதவனும், ஒப்புசொல்லுதற்குக் கூடாதவனுமாவான். ()

ஆகையால் அப்படிப்பட்ட கடவுளைப் பாவனைமூர்த்தமாக வணங்குவதிலும் மானதமூர்த்தமாக வணங்குவது சிரேஷ்டமென்பது வெளிவருகின்றது. (ருஎ)

காட்சிக்கெளியான்காண் கண்டாலுங்காணான்காண்
மாட்சிமனம்வைத்தாற்குமாணிக்கத்துள்ளொளிகாண்

(பொ-ரை)-அவனை உள்ளபடியே விசாரித்தறிய விருப்பமுள்ளவர்கள் காணுதற்கு எளியவனும் அவர்கள் அவனைக்கண்ட போதிலும் அவர்களாற் கண்டதாகச் சொல்லப்படாதவனும்; ஞானத்திலே தாழ்மனம்வைத்துள்ள பெரியோர்களுக்கெல்லாம் இரத்தினத்தினுள்ளிருக்கும் சோதிபோன்றவனுமாவான். (எ-று)

இப்படிப்பட்ட கடவுளை அறியவிரும்பினால் ஞானமார்க்கத்தாலன்றி வேறுமார்க்கங்களால் முடியாதென்பது திண்ணம். (ருஅ)

வாழ்த்தியவனை வழிபட்டால்மன்னுயிர்கள்
தோற்றவரியான்காண் சொல்லிறந்தசோதியன்காண்

(பொ-ள்) அந்தக்கடவுளானவன் சொல்லைக்கடந்து விளங்காநின்ற தேஜோமயனாகையால், உலகத்திலுள்ள ஜனங்கள் அவனை வாழ்த்துதல்செய்து வந்தனைவழிபாடுகள் செய்தாலும் அவர்களால் அறியப்படான். (எ-று)

ஞானமே சோதிமயமாகையாலும் அச்சிவபெருமானும் தேஜோமயனாகையாலும் அவனை அறியவேண்டியது அந்த ஞானத்தாலல்லாமல் வேறு சரியா, கிரியா, மார்க்கங்களாகிய வந்தனைவழிபாடுகளால் அறியக்கூடாதென்பார், 'வாழ்த்தியவனை வழிபட்டால் மன்னுயிர்கள் தோற்றவரியான்காண்' என்றார். (ருகூ)

ஐயமுறுத்தவனை யாராய்வாருண்டானால்
வையகத்தேவந்து மலர்பாதம்வைத்திடுவான்

(பொ-ரை) (எனக்கும்) இன்னுமுள்ள அடியார்களுக்குமுண்டான சந்தேகவிபரீதங்களை அறவேயொழித்து எங்களையெல்லாம் அடிமையாகக்கொண்டுள்ள சிவபெருமானை ஆராய்ந்தறிய வல்லவர்யா

வர் இருக்கின்றனர். அப்படியாவராயினும் இருப்பாராகில் அச்சிவ பெருமானே உலகத்தின்கண் குருமூர்த்தமாய்வந்து அவர்களுக்குத் திருவடி தீக்ஷைசெய்து அடிமைகொள்வான். (எ-று)

அடியார்களின் தீவிரதர்பக்குவத்தை நோக்கிச் சிவபெருமானே குருமூர்த்தமாய் எழுந்தருளிவந்து அருளிச்செய் திருக்கின்றனர். என்பதை நாம் கர்ணபரம்பரையாகக் கேட்டும் பலநூல்கள் வழியாகக்கற்றும் இருக்கின்றோமல்லவா? அதுபோலவே இப்பட்டினத்தடிகளும் இவ்விடத்தில் கூறினர். (௬௰)

அணுவுக்குமேருவுக்கு மகம்புறமாய்நின்றான்காண்
கணுமுற்றுஞானக் கரும்பின்றெளிவான்காண்

(பொ-ரை) சிறியபொருள்களிடத்தும், பெரியபொருள்களிடத்தும் உள்ளும் வெளியிலுமாக இருக்கின்றவனும், பரிபாகம் வந்தவர்க்குக்கரும்பின் தெளிவான சாற்றைப்போல் இனிப்பவனுமாவான்.

இப்படியாவோன் யார் என்றால் நம்முடைய சிவபெருமான் என்பது குறிப்பு. (௬௧)

எந்நாளுமிந்நாளு மிப்படியாயப்படியாய்ச் [ன்காண்
சொன்னாலுங்கேளான்காண்சோத்திரத்திற்கொள்ளா

(பொ-ரை) முன்னர் சென்றகாலங்களிலும், இக்காலத்திலும், இப்படி அப்படியென்று பலவகையான நியாயங்களையெடுத்துச் சொன்னாலும் காதுகொடுத்துக் கேட்கமாட்டான். ஏனென்றால் ஞானிகள் முறையிடுவதையே கேட்கின்றவனாகையால் மற்றவர்கள் முறை அவன்காதிற்புகாது. (எ-று) (௬௨)

ஆத்தாளுக்காத்தா ளப்பனுக்குமப்பனுமாம்
கோத்தாற்குக்கோத்தநிலை கொண்டகுணக் கடல்காண்

(பொ-ரை) (இப்படியெல்லாம் சொல்லப்பட்டு வாராநின்ற சிவபெருமானானவன்) தாய்க்குத் தாயாகவும், தகப்பனுக்குத் தகப்ப

ருகவும், சுற்றத்தார்க்குச் சுற்றத்தாராகவும் இருந்து திரிந்து விளையாடல் செய்துகொண்டு வாராநின்ற ஞானசமுத்திரமாவான்.

குணக்கடல் என்றது - ஞானசமுத்திரம் என்று எழுதப்பட்டது இவனுடைய அருளானது மொள்ளமொள்ளக் குறையாததாகையால். (௬௩)

இப்போபுதித்தோடி யெத்தனைநாளுள்ளதடி
அப்போதைக்கப்போ தருளறிவுந்தந்தாண்டி

(பொ-ள்) அந்தப்பரம்பொருளாயுள்ளவன் இன்றுதான்உண்டானபுதியவனே, அநாதியே யுள்ளவனாகையால், உயிர்களுக்கு அப்போதைக்கப்போது அறிவுறுத்தி நிற்கின்ற திருவருள் ஞானசொரூபனுமாவானன்றோ? ஓ தோழி! இதை நீ உணராய்போலும்!

ஈண்டு சிவபெருமானை அஃறிணையாகக்கூறியது சாதி, சமயம் ஆண், பெண், என்பன இல்லாதவனாகையால். இந்நியமம் பற்றியே யாமும் உயிர்திணையாகப் பொருள் எழுதினேம். (௬௪)

பற்றற்றார்பற்றாகப் பற்றியிருந்தாண்டி
குற்றமறுத்தாண்டி கூடியிருந்தாண்டி

(பொ-ள்) என்தலைவனை சிவபெருமானானவன் யாரொருவர் அகப்பற்றுப் புறப்பற்றுக்களை அறவேயொழித்தார்களோ, அவர்களையே பற்றியிருந்தான். ஆனாலும் என்னுடைய குற்றங்களையும் நீக்கி என்னோடுங் கலந்திருந்து (எனக்குப் பேரின்ப வீட்டையுங் கொடுத்துரக்ஷித்தான்.) (எ-று) (௬௫)

வெட்டவெளியிலென்னை மேவியிருந்தாண்டி
பட்டப்பகலிலடி பார்த்திருந்தாரெல்லோரும்

(பொ-ள்) அந்தக் கருணாநிதியானவன் சிதாகாயமாகிய இடத்தில் என்னோடுகூடி யிருந்தான். அப்படியிருந்ததை அங்குள்ளவர்களெல்லாம் பார்த்திருந்தார்கள். (எ-று)

அங்குள்ளவர்கள் பார்த்திருந்ததைநான் அவனோடும், அவன் என்னோடும் கலந்திருந்ததினால் நான் பார்த்தேனில்லை. ஆனாலும் அவன் என்னைவிட்டுச் சிறிது நீங்கும் அவசரத்தில் நான்கண்டேன் என்பது அநுபவசித்தாந்தம். (௬௬)

வாழ்வானவாழ்வெனக்கு வந்ததடி வாழாமல்
தாழாமற்றாழ்ந்தேண்டி சற்றுங்குறையாமல்

(பொ-ரை) இப்படிப்பட்ட நல்லவாழ்வானது எனக்குக்கிடைத்தது. ஆனால் அந்த வாழ்க்கையிலேயேயிருந்து நான் வாழாமலும் எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை நமஸ்காரஞ்செய்யாமலும் நின்றபடியால் நான் இழிந்தவளாய் விட்டேன். (எ-று)

ஆனாலும் அந்தச்சிவபெருமானானவன் என்னைக் கைவிடமாட்டான் என்பது குறிப்பு. (௬௭)

பொய்யானவாழ்வெனக்குப் போதுமெனக்காணேண்டி
மெய்யானவாழ்வெனக்கு வெறும்பாழாய்விட்டதடி

(பொ-ரை) உலகவாழ்க்கையான பொய்வாழ்வில் இதுவரைக்கும் இருந்து அநுபவித்தசுகம் போதுமானதென்கிற திருப்தியெனக்கு வரவில்லை. அப்படியிருந்தும் என்னுடைய குருசுவாமியின் அருளால் மெய்வாழ்வான மோக்ஷவாழ்வானது எனக்கு வெட்டவெளியாய் முடிந்ததல்லவா? (எ-று)

ஆ! ஆ! என்னுடைய ஞானாசிரியருடைய சிவகாருணியத்தைத் நான் என்னென்று எடுத்துச்சொல்வேன். (௬௮)

கன்னியழித்தவனைக் கண்ணாரக்கண்டேண்டி
என்னியல்புநானறியே னீதென்னமாயமடி

(பொ-ரை) நான் என்னுடைய கன்னிப்பருவத்தைக் கெடுத்த பெருமானைக்கண்குளிரத்தரிசித்தேன். அப்படி அவனைக்கண்டபிறகு

நான் என்னும் அகங்கார வாசனையோடுகூடிய என்னுடைய தன்மையானது போயின விடத்தை நான் அறிந்தேனில்லை. இதுவென்ன ஆச்சரியமோ? எனக்குத்தெரியவில்லை. (எ-று)

"சிவன்செயலாலே யாதும் வருமெனத்தேரேன்" என்று ஆன்றோர்கள் சொல்லியிருக்கின்றதினால் எல்லாம் சிவன்செயலாகவே முடிகின்றதேயொழிய வேறில்லை என்பது குறிப்பு. (சுசு)

சொல்லாலேசொல்லுதற்குச் சொல்லவாயில்லையடி
எல்லாருங்கண்டிருந்து மிப்போதறியார்கள்

(பொ-ரை) (அந்தக்குருசுவாமி யானவர் எனக்குக்கடாட்சித்த அருள்நிலையில் நானிருந்து அதையநுபவிக்குங் காலத்தில் அத்திருவருளின்திறத்தை இப்படிப்பட்டதாமென்று எடுத்துச்) சொல்லுவதற்கு வாய்வரவில்லை. ஆனாலும் அவ்வருள் எல்லாராலும் காணப்பட்டதேயாகும். இப்பொழுது பந்தத்திலிருப்பதால் கண்டதாக நினைக்கும் அறிவுதோன்றவில்லை. (எ-று)

"சொல்லிறந்ததுவெளி" என்று முன்னோர்கள் சொல்லியிருக்கின்றதினால் சொல்லாற்சொல்லப்படுவதல்ல வென்பார், "சொல்லாலே சொல்லுதற்குச் சொல்லவாயில்லையடி" என்றார். (எ0)

கண்மாயமிட்டாண்டி கருத்துமிழந்தேனடி
யுண்மாயமிட்டவனை யுருவழியக்கண்டேனடி

(பொ-ரை) என்னை அவன் தன்னுடைய கண்களால் ஒருவனை யான் சாடைகாட்டினான். அச்சாடையை நான்கண்டபோதே என்னுடையசுயாவ அறிவை நான் இகழ்ந்தேன். ஆனாலும் இப்படி உள்மார்க்கமாக மாயஞ்செய்தவனை யாவனென்று அவ்விடத்தில் பார்த்தபோது அவன் நாமரூபங்களில்லாமல் வெளிவந்தான். நம்மை இப்படி செய்தவன் இவனேயாவானென்று அவனையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். (எ-று) (எக)

என்னசொல்லப்போறேனே யிந்தவதிசயத்தை
கன்னியிளங்கமுகு காய்த்ததடி கண்ணார

(பொ-ரை) அப்படி அவனைப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே அங்கோர் அழியாத சிறியபாக்குமரமானது குலைவிட்டுக் காய்த்துங்கண்டேன். ஆ! அவன் இப்படிசெய்த ஆச்சரியத்தின்பெருமையைநான் என்னவென்று சொல்லுவேன். (எ-று)

கன்னி இளங்கமுகு காய்த்தது என்றது சிவஞானேடிரண்டறக் கலக்கும் அவசரத்தில் தோன்றும் ஒரு திருவருளாகும். (எ௪)

ஆர்ந்தவிடமத்தனையு மருளாயிருக்குமடி
சார்ந்தவிடமெல்லாம் சவ்வாதுமணக்குதடி

(பொ-ரை) அந்தப்பரம்பொருளை யடைவதற்குப்போகும்இடாவழ்களெல்லாம் அருள்தன்மையான இடங்களாகவே இருக்கின்றன. அந்தந்த இடங்களில் சற்றிருந்து பார்த்தாலோ சவ்வாதுவின்மணத்தைத்தந்து நிற்கின்றன. (எ-று) (எரு)

இந்தமணமெங்கு மியற்கைமணமென்றறிந்து
அந்தச்சுகாதீதத் தருட்கடலில்மூழ்கினண்டி

(பொ-ரை) இந்த இடங்களில் உண்டாகும் மணமானது என்றும் அழியாது ஒரேதன்மையனு யிருக்கின்ற சிவமணமே யாகுமென்றறிந்து நான் அடைதற்குப் போவதான சுகாதீதத் தன்மையை வாய்ந்த திருவருட்கடலில் போய் மூழ்கினேன். (எ-று)

சிவமணம்வீசும்கடல் அருட்கடலாகையாலும் அக்கடலில் பெரியார்கள் மூழ்குவது சுபாவமாகையாலும் தானும் மூழ்கினதாகக் கூறினர். (எசு)

இரும்பிநுறைநீர்போலவென விழுங்கிக்கொண்டான்
அரும்பிலுறைவாசனைபோ லன்றேயிருந்தாண்டி. [டி

(பொ-ரை) நெருப்பிற் காய்ச்சிய இரும்பினிடமாகச் சலத்தைக் கொட்டினல் அச்சலத்தை அந்த இரும்பானது தன்வயப்படுத்திக் கொள்வதுபோல என்னைத் தன்வயப்படுத்திக் கொண்டு; பூவிலுண் டானவாசனை அப்பூவினின்றும் பிரியாதவாறுபோல என்னோடு கலந்தும் இருந்தான். (எ-று)

இரும்புண்ட நீரைப்போல் திரும்பா முத்தியளித்துப் பூவின் மணம்போல்கலப்பதே பேரின்பமாகையால் அங்ஙனமே என்னைச் செய்து கொண்டான் என்பார் இங்ஙனம் கூறினர். (எரு)

அக்கினிகற்பூரத்தை யறவிழுங்கிக்கொண்டாப்போல்
மக்கினம்பட்டுள்ளே மருவியிருந்தாண்டி

(பொ-ரை) தீநெருப்பானது கர்ப்பூரத்தைக் காட்டிய மாத்திரத்தில் அக்கர்ப்பூரத்தை யறவே விழுங்கி யெரித்து விடுவதுபோல என்னையும் ஒருவரறியாதபடி உள்ளேயே தன்வயப்படுத்திக்கொண்டு என்னுடனும் கலந்திருந்தான். (எ-று)

ஆனல் இதுவெல்லாம்திருவருட்டன்மையின் மிக்கருணமென்றது வெளிவருகின்றது என்றபடி. (எசு)

கடல்நீருமாறும்போற் கலந்துகரைகாணேண்டி
உடலுமுயிரும்போ லுட்கலந்துநின்றாண்டி

(பொ-ரை) சமுத்திரத்தின் சலமும், ஆற்றின்சலமும் ஒன்றாகச் சேர்ந்தால் அவ்விரண்டையும் பிரித்து இது கடனீரென்றும், இது ஆற்றுநீரென்றும், கரைகாட்டிச்சொல்லாதவாறுபோலவும், உடம்பும், உயிரும் போலவும் கலந்து என்னைத் தன்வயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றான். (எ-று)

இதுவே அத்துவித நிலைமையாகுமென்று பெரியோர் சொல்லுவார். (எஎ)

பொன்னுமுரைமாற்றும்போற் பொருவரியபூரணன்தாண்
மன்னுமநுபூதியடி மாணிக்கத்துள்ளொளிபோல்

(பொ-ரை) பொன்னையும் பொன்னின் மாற்றையும்போல, இது வேறு இதுவேறு என்று பிரித்துச் சொல்லுதற்குக் கூடாமல் எங்கும் வியாபகனாயிருக்கின்றான். ஆனால் மாணிக்கத்திலிருந்தும் வீசுகின்ற ஒளிபோல் உயிர்களில் கலந்திருப்பான், சிவாநுபூதிமான்களாலே அறியப்படுவான். (எ-று)

பொன்னும், அதன் உறைமாற்றும் ஒன்றாதலால் வேறு வேறு பிரித்துச் சொல்லாததுபோல இவனும்சீவனினின்றும்வேறுபிரித்துச் சொல்லாதபடி கலந்திருக்கின்றானென்பார் இப்படிகூறினார்.

கங்குகரையில்லாண்டி கரைகாணக்கப்பலடி
எங்குமளவில்லாண்டி யேகமாய்நின்றாண்டி

(பொ-ரை) ஒரு அளவுசொல்லக்கூடாதவனாகவும், இப்படிப்பட்டவனென்று அளந்து சொல்லக்கூடாதவனும், எங்கும் நிறைந்துள்ளவனும், தனிவஸ்துவா யிருப்பவனுமாவான், (அவன் யாவனென்றால் நம்முடைய சிவபெருமான்) (எ-று)

"என்றனையென்றனை யென்றனையேகமிரண்
டென்றுமற்சும்மா விருவென்று—சொன்னான்
திருஞானசம்பந்தன் சீகாழிநாடன்
அருளாளன் ஞானவினோதன்" என்று ஆன்றோர் சொல்லியிருக்கின்றகருத்தை இங்ஙனம் இப்பட்டினத்தடிகளும் வெளிப்படையாக்கிக்கூறினர்.

தீவகம்போலென்னைச் சேர்ந்தபரசின்மயன்காண்
பாவமொன்றில்லாண்டி பார்த்திடமெல்லாம்பரங்காண்

(பொ-ரை) தீபத்தின் ஒளியைப்போல் என்னிடத்தில் சதாகால் திருந்த சின்மயனும், பாவனையொன்றினும் அறியப்படாதவனும், பார்த்த எல்லாவிடங்களிலும் வெளிப்பட்டு விளங்காநின்ற பரம் பொருளுமானான். (எ-று)

இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையவன் யாவனோ என்று ஐயப் படுவோர்கள் நன்மையெல்லாம் ஆட்கொண்டு தன்னடிப்படுத்து நி த்தம் திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளி யுள்ள ஆதிமூர்த்தியெ ன்றறிக. (அ௰)

உள்ளார்க்குமுள்ளாண்டி யூருமில்லான்பேருமில்லான்
கள்ளப்புலனறுக்கக் காரணமாய்வந்தாண்டி

(பொ-ரை) எக்காலத்திலும் அவனைநாடி யிருக்கின்றவிடத்தில் தானும் கலந்திருப்பான். ஆனல் அவனுக்கு ஒரு ஊரென்பதும், ஒரு பேரென்பதும் இல்லை. இப்படியிருந்தாலும் நம்மைக்கெடுக்கும் பொருட்டு வஞ்சகத்தைச் செய்துகொண்டு வாராநின்ற ஐம்புலன் களையும் அடக்கியாளும்படி காரணகுருவாய்வந்தவன். (எ-று) (அக)

ஈண்டு இச்செய்யுள் குருமூர்த்தியின் பெருமையைவிளக்கிற்று

அப்பிறப்புக்கெல்லாம் அருளாயமர்ந்தாண்டி
இப்பிறப்பில்வந்தா னிவனுக்குமெய்ப்பொருள்காண்

(பொ-ரை) முன்னேபிறந்து கழிந்த அந்தச் சென்மங்களிலெல் லாம் என்னை அடிமைகொண்டு ஆண்டவன், இப்பிறப்பிலும் அப்படி யேசெய்யு நிமித்தம் எனக்கோர் ஆசாரியசுவாமியாக எழுந்தருளி வந்தான். (எ-று)

இவனுடைய பெருங்கருணைத் திறத்திற்குக் கைம்மாறென்னை என்பது குறிப்பு. (அ௨)

பேரொளிபோலெங்கு நிறைந்தநிராமயன்காண்
பாரொளிபோ லெங்கும் பரந்தபராபரன்காண்

(பொ-ரை) நீரின்வெளிச்சம்போல எவ்விடத்திலும் நிறைந்துள்ள நோயற்றவனும், பூமியின்பிரகாசம்போல எவ்விடத்திலும்பரவியிருக்கின்ற பராபரனுமாவான் நம்முடையசிவபெருமான். (எ-று) (௮௩)

நூலாலுணர்வரிய நுண்மையினு நுண்மையன்காண்
பாலாறுசர்க்கரைபோற் பரந்தபரிபூரணன்காண்

(பொ-ரை) சாஸ்திரங்களில் சொல்லியவழிப்படியே அறிதற்கு அருமையானவனும், மிகவும் நுண்ணிய அநுபவசித்தமுள்ளார்க்கே அறியப்படுபவனும், பாலிற்சர்க்கரை கலந்தவிதம்போல் எங்கும்பரவியிருப்பவனுமாவான். (எ-று) (௮௪)

ஊனக்கண்ணுக்கல்லா துண்கண்ணுக்கொருமதோ
விளக்குச்சுடரொளிபோல் மேவியிருந்தாண்டி.

(பொ-ரை) எம்பெருமானாகிய சிவபெருமானானவன் விளக்கின் வெளிச்சம்போல் எங்கும் வியாபித்திருப்பவனாகையால், அச்சிவபெருமானானவன் அகக்கண்ணாகிய ஞானக்கண்ணால்காணப்படுவானேயல்லாமல் வெளிக்கண்ணாகிய ஊனக்கண்களால் காணப்படமாட்டான். (எ-று) (௮௫)

கல்லுளிருந்த கனலொளிபோற்காரணமாய்
புல்லியிருந்தும் பொருவரியபூரணன்காண்

(பொ-ரை) கல்லுளிருந்தும் அடியார்கள் குறைகூறிய காலத்தில் அக்கினியின் ஒளியைப்போன்ற காரணவஸ்துவாய்ப் புல்லினிடமிருந்தும் சொல்லுதற்கரிய வியாபகனாவான். (எ-று) (௮௬)

பொற்பூவும்வாசனைபோற் போதம்பிறந்தார்க்குக்
கற்பூவும்வாசனைபோற் காணுக்கயவருக்கு

(பொ-ரை) எம்பெருமானானவன் ஞானமுதிக்கப்பெற்றவர்களுக்கு அழகிய பூவின்வாசனைபோலும், அந்தஞானமுதிக்கப்பெறாதவர்க்கும்

க்களுக்குக் கல்லாற்செய்யப்பட்டபூவில்வாசனைபோலும் இருப்பான். (எ-று) (அஎ)

மைக்குழம்புமுத்தும்போல் மருவிமறவாதவர்க்குக்
கைக்குட்கனியாகுங் கருவறுத்தகாரணர்க்குப்

(பொ-ரை) தன்னை மறவாதவர்களுக்கு மைக்குழம்பையும், முத்தினையும்போலும், பிறப்பைநீக்கிய புண்ணியர்களுக்கு கையிற் சிக்கியபழத்தைப்போலவும்இருப்பான்எம்முடையதலைவனுவான். (எ-று)

பளிங்கிற்பவளமடி பற்றற்றபாவலர்க்குக்
கிளிஞ்சிலைவெள்ளியென்பார்கிட்டாதார்கிட்டுவரோ

(பொ-ரை) யாதொருபற்றையும் தம்பால் இருக்கப்பெறுமல் அறவே நீக்கிக்கொண்டவர்களுக்கு பளிங்கில்விளங்காநின்ற பவளம் போலவும் சிப்பியைப்பார்த்து அது சிப்பியோ வெள்ளியோ என்று ஐயமுறுவார்போல் ஐயமுற்று அவனையடையப் பெறுதவர்களுக்கு சிவபெருமானுனவர் கிட்டுவரோ? ஒருகாலுங்கிட்டார். (எ-று) (அகூ)

எட்டுக்கடங்காண்டி யெழுத்திற்பிறவாண்டி
நாட்டினரிகளெல்லா நற்புரவிசெய்தாண்டி

(பொ-ரை) இங்ஙனம் சொல்லிக்கொண்டுவாராநின்ற சிவபெருமானுனவன் எட்டுக்கடங்காதவனும், எழுத்துக்களால் அறியப்படாதவனும், காட்டின்கணிருந்த நரிகளையெல்லாம் குதிரைகளாக்கி நாட்டில் நடத்தினவனுமாவான். (எ-று) (கூ0)

பஞ்சப்பிரளயத்து மிஞ்சியிருப்பாண்டி
நஞ்சுபொதிமிடற்று னயனத்தழல்விழியான்

(பொ-ரை) ஐந்துவகையான பிரளயகாலத்திலும் தான் அழியாமல் அப்பிரளயத்தைக் கடந்திருப்பான். அவன்யாரோவென்றல்,

காளகண்டத்தையுடையவனும், நெற்றிக்கண்ணையுடையவனுமான சிவபெருமானாவான். (எ-று)

என்றும் அழியாமல் ஒரேபடித்தாயிருப்பவன் சிவபெருமானாகையால்நாமும் அவனையேவழிபட்டுய்தல் அவசியம்என்பதுகுறிப்பு.

அகங்காக்கும்புறங்காக்கும் அளவிலாவண்டமுதல்
செகங்காக்குங்காணுத் திசைபத்துங்காக்குமடி

(பொ-ரை) சிவபெருமானனவன், அகத்திலுள்ள பொருள்களையும், புறத்திலுள்ள பொருள்களையும், மிகுந்தவண்டங்கள் முதலான உலகங்களையும், பத்துத்திசைகளையும் கலவாமற்கலந்து நின்றுகாவல்செய்வான். (எ-று) (௬௨)

பேசாப்பிரமமடி பேச்சிறந்தபேரொளிகாண்
ஆசாபசாசங்கள் அணுகாதபேரொளிகாண்

(பொ-ரை) மௌனஞானத்தோர்களால் அறியப்படுபவனும், தேஜோமயனும், ஆசையாகிய பிசாசுகள்வந்து சேறப்பெறாதபெரிய ஒளிமயனுமாவான். (எ-று) (௬௩)

தேசமிறந்தவன்காண் திசையிறந்ததென்கடல்காண்
ஊசிமுனையூன்ற வில்லாவுறுபொருள்காண்

(பொ-ரை) தேசமும், திசையும், இல்லாதவனும் தேன்சமுத்திரம்போன்றவன்,ஊசிமுனையுங்குத்துதற்கிடமில்லாமல் எங்கும்வியாபகனுமா யிருப்பவனாவான். (எ-று) (௬௪)

சிப்பியில்முத்தொளிகாண் சின்மயநோக்கில்லார்க்கு
அப்பிலொளிபோ லமர்ந்தவரும்பொருள்காண்

(பொ-ரை) சிப்பியிலிருந்துண்டாகின்ற முத்தின்ஒளிபோல்பவனும் சின்மயத்தைக்காணும் அறிவில்லாதவர்களுக்குநீரின்ஒளிபோலிருக்கின்ற அருமையான வஸ்துவானவனுமாவான். (எ-று)

இவனை அறிவதே பேரின்பமாகுமென்பது கருத்து. (கரு)

ஆலாவிருட்சமடி யளவிலாச்சாகையடி
மேலாம்பதங்கள்விசும் பூடுருவுமெய்ப்பொருள்காண்

(பொ-ரை) பெரிய ஆலமரம்போலவும், அதின் கிளைகள் போலவு ம்தழைந்து ஆகாயமெங்கும்நிறைந்து விளங்காநின்ற அருமையான உண்மைப்பொருளாவான் நம்முடைய இறைவன். (எ-று) (கசு)

வங்கிஷமெல்லாங்கடந்து வருமாமலர்ப்பதங்காண்
அங்கிஷமாயெங்கும் ஆய்ந்தவரும்பொருள்காண்

(பொ-ரை) சாதிகளையெல்லாம் கடந்து மேலாய்விளங்கிவாரா நின்றமலர்போலும் திருவடிகளையுடையவனும், பெரியோர்களால் அம்சஅம்சங்களாக ஆராயப்படுபவனுமாவான். (எ-று)

அப்படிப்பட்டவனைநாம் கண்குளிரத் தரிசிக்கவேண்டுமென் பது குறிப்பு. (கஎ)

நாமநட்டமானதடி நவில்விடமில்லையடி
காமனைக்கண்ணாலெரிக்கக் கனல்விழித்தகாரணன்காண்

(பொ-ரை) புதியநடனஞ்செய்தவனும், சொல்லஇடமில்லாதவ னும்மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணால் தகித்தருளியகாரணனுமாவான்
காமனைஎரித்தது-காந்தபுராணவிருத்தாந்தம், (கஅ)

கொட்டாதசெம்பொனடி குளியாத்தரளமடி
எட்டாதகொம்பிலடி யீப்புகாத்தேனமுதம்

(பொ-ரை) தட்டாணால் அடிக்கப்படாத செம்பொன் போன்றவ னும், குளித்து எடுக்கப்படாத முத்துப்போன்றவனும், எட்டப்ப டாமல்உயர்ந்திருக்கின்றகொம்புத்தேன்போல்ருசிப்பவனுமாவன்.

காணிப்பொன்னணியுடன்கல்லுரைமாத்தின்னதென்
ஆணியுடன்கூட்டியடங்கலிட்டுக்கொண்டாண்டி [மே

72-வது பக்கம்.

(பொ-ரை) காணிகளைப் பெறுதற்குச்சமைந்துள்ள நல்லபொன்னை உறைகல்லில் மாற்றிட்டபோது அவ்வுரையும் அவ்வுறையிட்ட பொன்னும் ஒன்றாயவாறுபோலச்சிவபெருமானானவன் என்னையும், அவனடிவழிப்பட்டவர்களையும் ஒன்றாக்கிக்கொண்டனன். (எ-று).

இவன்செய்ததே பரதத்துவநிலையின் உண்மைஎன்பது குறிப்பு.

அளவிறந்தவண்டத்தா ரத்தனைபேருண்டாலும்
பிளவளவுந்தான்சற்றும் பேசாப்பிரமமடி.

(பொ-ரை) அளவுசொல்லக்கூடாத எல்லா அண்ட சராசரங்களிலுள்ளவர்களெல்லாம் அநுபவித்தாலும், கொஞ்சமானாலும், பேசாதபிரமமாவான். (எ - று)

அப்படிப்பட்ட பிரமத்தைஅடைவோரும்அந்நிலையையேயடைவார்கள் என்பது குறிப்பு. (௧0௧)

கன்னெஞ்சினுள்ளே கழுநீலம்பூத்தாப்போல்
என்னெஞ்சினுள்ளே யிணையடிகள்வைத்தாண்டி.

(பொ - ரை) என்னுடைய கல்லைப்போன்ற மனத்தின்கண் கழுநீலமலரானது பூத்தாப்போல் தன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளையும் மலர்த்தினான். (எ - று)

இச்செய்யுளானது "மலர்மிசையேகினான் மாணடி சேர்ந்தார் நிலமிசை நீடுவாழ்வார்" என்னுங் குறளடியின் கருத்தை விளக்குகின்றது. (௧0௨)

வேதப்புரவியடி விரைந்தோடியும்மறியார்
காதற்றுஞானமடி காண்பார்கருத்துடையோர்

(பொ - ரை) வேதமாகிய குதிரையின்மேல் ஆரோகணிப்பவனும் யாவராலும் விரைந்தோடியும் காணப்படாதவனும், மௌனஞானம்

பொருளாயுள்ளவனும், தன்னைக்காணும் அறிவுடையார்களுடைய கருத்தின்கண் குடியிருப்பவனு மாவான். (எ - று)

ஆனால், அவனை அறிவது ஞானிகளுக்கேளிது என்பதுகுறிப்பு.

பாசவினையைப் படப்பார்த்தபார்வையுடன்
நேசத்தைக்காட்டியடி நில்லென்றுசொன்னாண்டி.

(பொ-ரை) என்னுடைய பாசமானது நீங்கிப்போம்படி கிருபா நோக்கம்வைத்தும், அவனுடைய நன்மைக்கொடுத்தும், என்னைத் தன்னடியின்கண் இருக்கும்படியாகவும் உபதேசித்து நின்றான். ()

இவன் யாரோவென்றால் என்னுடைய குருசுவாமியாகிய சிவ பெருமான் என்பதுவிடை. (௱௪)

ஓசையொடுங்குமிட மோங்காரத்துள்ளொளிகாண்
பேசாதிருக்கும் பிரமமிதுவென்றாண்டி

(பொ-ரை) நாதமானது ஒடுங்குகின்ற இடமான சிதாகாசத்திலி ருப்பவனும், பிரணவத்தின்கண் தேஜோமயனாயிருப்பவனும், மௌ னியாயிருக்கும் பிரமமுமாவான் என்னுடைய மலத்தைப்போக்கி மலரடியைக்கொடுக்கும் பெருமான். (எ-று) (௱௫)

சின்மயநன்னோக்காற் சிற்சுரூபங்காட்டியென்னை
தன்மயமாயாக்கியே தானவனாய்நின்றாண்டி

(பொ-ரை) தனதுசின்மயமாகிய திருவருட்பார்வையினால் (அதா வது கிருபாநோக்கத்தால்) தன்னுடைய ஞானசொரூபத்தைக்கா ட்டி என்னைத்தன்மயமாக்கித் தானும் அவனாகவேயிருந்தான். ()

இப்படி இவன்செய்ய என்னபுண்ணியஞ் செய்தேனோ? என் பது ஐயம். (௱௬)

தானென்னைப்பார்த்தாண்டி தன்னைத்தானல்லாமல்
நானென்னசொல்லுவண்டி நவிலவிடமில்லையடி

(பொ-ரை) அச்சிவபெருமானனவன் என்னைத் தன்னுடைய கிருபாநோக்கத்தால் பார்த்ததுவே யொழிய நான் என்ன சொல்லுவேன். பின்னர் தானே நின்றானேயொழிய வேறாகஎன்னை ஒருபொருளென்று சொல்ல இடமில்லாமற்போயிற்று. (எ-று) (௭௭)

இன்றிருந்துநாளைக் கிறக்கிறபேரெல்லோரும்
என்றுபரிபூரணத்தி லினிதிருக்கச்சொன்னாண்டி

(பொ-ரை) இன்றைக்கு உயிருடன் கூடியிருந்து நாளைக்குஉயிர் விடுகின்ற ஜீவர்களையெல்லாமும் எக்காலத்தும் அழியாதபூரண இன்பத்தின்கண் செவ்வையாக இருக்கும்படி குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளி உபதேசித்தான்.

ஆனல், உயிர்கள் அப்படிசெய்யாத குற்றத்திற்கு அவன் என்ன்செய்வான் என்பது நீதி. (௭௮)

பார்க்கிலெளிதலவோ பற்றற்றபற்றலவோ
ஆர்க்குமிடங்காட்ட வவனிதனில்வந்தாண்டி

(பொ-ரை) அன்பர்கள் பார்ப்பதற்கு எளிதானவனும் யாதொரு பற்றையும் அறவேவிட்டவர்களால் பற்றப்படுபவனும், எல்லா அன்பர்களுக்கும் தான் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தை உபதேசித்தற்பொருட்டே குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளிவந்தவனுமாவான். (எ-று)

இதினல் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி வந்தவனும் சிவபெருமானே யாவான் என்பதாம். (௭௯)

இத்தனைகாலமடி யிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
இத்தனையுமில்லையடி யிரும்பிலுறைநீரானேன்

(பொ-ரை) என் குருசுவாமியானவன் எனக்குவெளிவந்து மௌனோபதேசஞ் செய்தபிறகு இதுவரைக்கும் அநேகஜென்மங்களில் பலவகைப்பட்ட பிறவியாகப்பிறந்தும், இறந்தும் வீணகப்பட்டயா

டெல்லாம் போய்விட்டன; ஆனால், நானோ இரும்பினால் குடிக்கப்பட்ட நீரானேன். (எ-று)

இரும்பிலுறை நீரானேன் என்றது அத்துவிதநிலை. இந்நிலை அநுபவிகளாலே உணரத்தகும் என்றபடி. (௱ய)

அக்காலம்பட்டதடி பிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
அக்காலமெல்லாம் அழுந்தினேனரகில்

(பொ-ரை) நான் பூர்வத்தில் எடுத்த அநேகசென்மங்களிலெல்லாம் பிறந்தும் இறந்தும் வீணாகநாள்கழித்து நரகத்துக்கு ஆளானேன். (எ-று)

ஆயினும் இப்பொழுது என்னுடைய ஆசாரியசுவாமியின் கிருபையால்நல்லமார்க்கத்தையடைந்திருக்கின்றேன் என்பதுகருத்து.

காலங்கழிந்ததடி கர்மமெல்லாம்போச்சுதடி
நாலுவகைக்கருவு நாமநட்டமாச்சுதடி

(பொ-ரை) என்னுடைய கெட்டகால மெல்லாம் போய்விட்டபடியால் கர்மமெல்லாமும் போய்விட்டன. இனி நான்குவகையாகப் பிறப்பதற்கேதுவான பிறவிகளும் போய்விட்டன. (எ-று)

ஆனால் இவையெல்லாம் என்னுடைய குருசுவாமியின் அருளாலாகும் என்பதாம். (௱சஉ)

முப்பாழுக்கப்பால் முதற்பாழ்முழுமுதலாய்
இப்போதுவந்தான்காண் எனைவிழுங்கிக்கொண்டான்காண்

(பொ-ரை) மூன்றுபாழ்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட வெறும்பாழான முதற்பாழான சிவபெருமானானவன் (இத்தனைகால மில்லாமல் இப்பொழுதேவெளிவந்து என்னை அறவே விழுங்கித் தன்வயப்படுத்திக்கொண்டான். (எ-று)

இப்படி அவன் என்னைத் தன்வயப்படுத்திக்கொண்டதினால் அவ னுக்கு என்னலாபம் இருக்கின்றதுஎன்பது ஒருவியப்புப்பொருள்.

பாலின்கணெய்யிருந்தாற் போலப்பரஞ்சோதி
ஆலிங்கனஞ்செய் தறவிழுங்கிக்கொண்டாண்டி

(பொ-ரை) பாலினிடத்தில் நெய்யானது மறைந்திருப்பதுபோ லே சிவபெருமானானவன் நான் அறியாதபடி என்னிடத்தின்கண் ணேயிருந்து என்னையும் தன்வயப்படுத்திக்கொண்டான். (எ-று)

ஆனால் இது என்னுடைய மலபரிபாககாலத்தினால் விளைந்ததொ ன்றே எனக்குத்தெரிய வருகின்றது என்பதுகுறிப்பு. (கக௪)

தெத்தபடமானேனண்டி தீயிரும்பிநீரானேன்
அத்தவிடநித்திரையென் றோதுமுணர்வறிந்தேன்

(பொ-ரை) நான் அவனோடு ஐக்கியப்பட்டுவிட்டபடியால் இரும் பினால் உண்ணப்பட்ட ஜலத்தின்தன்மையையடைந்தவனானேன். ஆ கையால் இப்பொழுதே அடுத்தவிடத்தில் நித்திரையென்று சொல் லுவதையும் உணர்ந்துகொண்டேன். (எ-று)

ஆனாலும் என்செயலால் ஒன்றுமில்லை எல்லாம் சிவன்செயலே யாம் என்பது கருத்து. (கக௫)

ஒப்புவமையுமற் றோதவரிதாயபொருள்
இப்புவினிற்குருவே யென்னவந்தோன்றாள்வாழி

(பொ-ரை) தனக்கோர் ஒப்பானபொருளும், திருஷ்டாந்தப்படு த்தும்பொருளும் இல்லாமல் சொல்லுதற்கருமையான பொருளா யுள்ள சிவபெருமானே இந்தவுலகத்தில் என்பொருட்டு ஆசிரியனாக எழுந்தருளிவந்தான். ஆகையால் அவனுடைய இரண்டுதிருவடிக ளுக்கும் நமஸ்காரம். (எ-று)

அவனன்றி வேறோர் தெய்வம் எனக்குத்துணையில்லையாகையால் நான் அவனுடைய திருவடிகளையே வணங்கினேன் என்பார் இங்ஙனம் கூறினர். (கககூ)

ஒப்பாரிசொல்லிடினு முவமைபிழைத்திடினும்
முப்பாழுங்கற்றுணர்ந்தோர் முன்னோர்பொறுத்தருளே.

(பொ-ள்) ஓ பெரியோர்களே! நீங்கள் பெண்கள் சொல்லியழுவதைப்போலநானும் சொல்லியழுதாலும், அப்படியழுவதைச்சொல்லி நின்ற இந்த நூலில் திருஷ்டாந்தங்கள் பிழைபட்டிருந்தாலும் எல்லாவற்றையும் பொறுத்தருள்வது உமதுகடைமை. (எ-று)

இது அவையடைக்கத்தை யுணர்த்துகின்றது. (ககஎ)

இஃது மகடூஉ முன்னிலையாகச் சொல்லப்பட்ட தாகையால் பெரும்பாலும் பெண்ணே என்றும் தோழி என்றும் எழுதவேண்டியது அவசியம்; நாம் சிலவிடத்திற்கே அப்படி எழுதியிருப்பதால் இதைப்படிக்கும் பெரியவர்களெல்லாம் அதைத்தனித்தனியே வருவித்துப் படிக்கவும்.

அருட்புலம்பல்

முற்றிற்று.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

இறந்தகாலத்திரங்கல்.

இஃது இச்சென்மத்தில் சென்றநாட்களினும், போயின ஜென்மங்களிலும் தாம்செய்து கெட்டுப்போன விஷயங்களைச் சொல்லுகின்றது.

வார்த்தைத்திரமில்லா மனிதருக்குப்புன்சொல்லாஞ்
சாத்திரங்கள்சொல்லிச் சதிரிழந்துகெட்டேனே

(பொ-ரை) வாக்குத்திடமில்லாத அற்பத்தன்மையுடைய மனுஷர்களுக்காக, நான் அறிந்துகொண்டவைகளாகிய இழிந்தசொல்லோடு கூடியசாஸ்திரங்களைச் சொல்லி, அதினால் என்னுடைய சாமார்த்தியங்களெல்லாம் வீணேபோக்கி நானும் கெடுதியையடைந்தேன். (எ-று)

ஆனாலும் என்னுடைய ஆசாரியசுவாமிகள் இருக்கின்றவரைக்கும் எனக்கு என்னகுறையிருக்கின்றது என்பது குறிப்பு. (க)

மெத்தமெத்தச்செல்வாக்கில் வேறுமருளடித்துத்
தத்தித்தலைகீழாய்த் தானடந்துங்கெட்டேனே.

(பொ-ரை) மிகுந்த செல்வாக்கிலிருந்து அதினால் மாயாசம்பந்தப்பட்டவனாகித் தலைகீழாய்த்தடுமாறிக் கர்வத்தையடைந்து இதுவரைக்கும் கெடுதியையடைந்தேன். (எ-று)

ஆனாலும் என்னுடைய குருசுவாமியானவர் இதை யெல்லாம் மனதிற்கொள்ளாமல் என்னை ஆட்கொள்வாராக. என்பதாம். (உ)

வழக்கத்தலங்களினு மண்பெண்பொன்னாசையினும்
பழக்கந்தவிராமற் பதியிழந்துகெட்டேனே

(பொ-ரை) நான் வசித்துவழக்கப் பட்டிருந்த மண்மேலும், பெண்கள்மேலும், பொன்னின்மேலும் ஆசைப்பட்டு இதுவரைக்கும் இருந்தமையால் அப்பழக்கம் நீங்காமற்போய்விட்டது அப்படியாயினமையால் நான் அடைதற்குரியதா யிருந்த பதிப்பொருளினிடம் சேராமல் வீணேகெட்டேன். (எ-று) (ஈ)

ஆணிபொருந்து மரும்பூமியத்தனையுங்
காணிநமதென்று கனம்பேசிக்கெட்டேனே

(பொ-ரை) பலம்பொருந்திய அருமையான பூமிகளைப்பார்த்து இந்தக்காணி எனது, இந்தக்காணி எனது என்றுகௌரவமானவார்த்தையாடி அதினால் மமகாரவாசனை யுடையவனாய்க் கெட்டேன்.

ஆசாரமில்லா வரசருடன்கூடிப்
பாசாங்குபேசிப் பதியிழந்துகெட்டேனே

(பொ-ரை) நீதிமார்க்கங்களா லடையும் ஆசாரம் என்பது கொஞ்சமுமிருக்கப்பெறாத இராஜாக்களுடன்சேர்ந்து பாசாங்கானவார்த்தைகளைப்பேசி அதினால் என்னுடைய தலைவனை யடைதற்குக் கூடாமல் வீணே காலத்தைக் கழித்துவிட்டேன். (எ-று) (௮)

குருமார்க்கமில்லாக் குருடருடன்கூடிக்
கருமார்க்கத்துள்ளே கருத்தழிந்துகெட்டேனே

(பொ-ரை) நல்ல ஆசிரியனைவழிபட்டு அவனருளின் வழிநடந்துஉபதேசம்பெறாத குருட்டுமனிதர்களுடன் சிநேகஞ்செய்து அதினால் ஜநநசாகரத்தில் அகப்பட்டு மனம்வருந்தி வீணே தவிக்கின்றேன். (எ-று) (௯)

ஆலமருந்து மரன்பெருமையெண்ணாமல்
பாலர்பெண்டீர்மெய்யென்றுபதியிழந்துகெட்டேனே

(பொ-ரை) திருப்பாற்கடலிற் றோன்றியவிஷத்தையுண்ட சிவபெருமானுடைய கீர்த்தியைக் கொஞ்சமுஞ்சிந்திக்காமல், பிள்ளைகள், பெண்கள், ஆகிய இவர்களையே மெய்யானவர்களென்று நினைத்து வீணேகாலம் கழித்தேன். (எ-று)

ஆனால் சிவப்பேற்றையடையாமல் இதுவரைக்கும் காலஞ்சென்றதைப்போல இனிச்செல்லவிடமாட்டேன் என்பதுகுறிப்பு. ( )

பிணவாசமுற்ற பெருங்காயமெய்யென்று
பணவாசையாலே பதியிழந்துகெட்டேனே

(பொ-ரை) மிகுந்த முடைநாற்றம் வீசாநின்ற பெரிய இந்த உடம்பை என்றும் அழியாததாக நினைத்துப் பணந்தேடிச் சேகரித்து வைப்பதின்மேல் அவாக்கொண்டுதிரிந்து காலத்தை வீணேகழித்தேன். (எ-று)

ஆனால், அப்படி இருந்தகாலமெல்லாம் பரிபாககாலக் குறைவினை உணர்த்துகின்றது என்பது குறிப்பு. (அ)

கண்டபுலவர் கனக்கவேதான்புகழ
உண்டவுடம்பெல்லா முப்பரித்துக்கெட்டேனே

(பொ-ரை) என்னைப்பார்த்துப் பாடவரும் வித்துவான்களெல்லாம் மிகவும் புகழ்ந்து பாடும்படியாக, செவ்வையாய்ப் புசித்து வளர்த்து வைத்த உடம்பை மிகவும் போஷித்தே வீணாகக் கெட்டேன்.

இது தான் தேகத்தின்மேல் மிகவும் வாஞ்சை வைத்திருந்தனர் என்பதைக் குறிக்கின்றது.

வித்வான்கள் பணங்கொடுப்பவர்களைப் பலவகையாகப் புகழ்ந்து பாடுவது சுபாவமாயிருப்பதினால் இவரும், "கண்டபுலவர் கனக்கவே தான் புகழ" என்றார். (க)

எண்ணிறந்தசென்ம மெடுத்துச்சிவபூசை
பண்ணிப்பிழையாமற் பதியிழந்துகெட்டேனே

(பொ-ரை) நான் இதுவரைக்கும் எடுத்தஜென்மங்களுக்கு அளவிராது. ஆகையால் அந்தந்தச் சென்மங்களிலெல்லாஞ் சிவபூசையைக் கிரமப்படிசெய்து அதினால் கிடைக்கும் இலாபத்தையடைந்து சிவப்பேற்றில் வாழாமல் வீணே காலங்கழித்தேன். (எ-று)

சிற்றெறும்புசற்றுந் தீண்டப்பொறாவுடம்பை
உற்றாநக்கவுஞ்சுடவு மொப்பித்துமாண்டேனே

(பொ-ரை) நான் எடுத்துள்ள அநேகஜென்மங்களிலும் சிறிதளவும் பிறிலும் தீண்டப்பெறாத இந்த உடம்பைச்சுற்றத்தார்கள் நெருங்கி வருத்தப்படுத்தவும், சுடவும், அவர்களுக்கு ஒப்புவித்து நான் வீணே சென்றேன். (எ-று)

இந்தத்தேகமே மோக்ஷத்தையடைய எளியதாகையால் அதை நான் பலஜன்மங்களிலும் விட்டுவிட்டுக் கெட்டேன் என்பது குறிப்பு. (எ-று) (௰௧)

தன்னுடம்புதானே தனக்குப்பகையாமென்
றெண்ணுமுணர்வில்லாம லின்பமென்றுமாண்டேனே

(பொ-ரை) தன்னுடையதேகமே தனக்குவிரோதத்தை விளைக்கும் என்று எண்ணும் அறிவில்லாமல் அத்தேகமே இன்பத்தைத் தருவதாவென்று நினைத்து நான் அநேகநாட்களை வீணாகக் கழித்துவிட்டேன். (எ-று)

அப்படிநான் என்னுடைய வாழ்நாட்களையெல்லாம் வீணாகக் கழித்துவிட்டதையும் பாராமல் என்னுடைய குருசுவாமி எழுந்தருளிவந்து எனக்கு உபதேசித்த பெருங்கருணைத்திறத்தை நான் என்னவென்று சொல்லுவேன் என்பது குறிப்பு. (௰௨)

தோலெலும்புமாங்கிஷமுந் தொல்லன்னத்தால்வளரு
மேலெலும்புசுற்றமென்று விருப்பாய்மாண்டேனே

(பொ-ரை) தோல், எலும்பு, மாமிசம், சோறு, இவற்றால் விருத்தியடைந்து வாராநின்ற தேகமும், சுற்றமும், ஆகிய இவைகளை மெய்யென்றுநம்பி மற்றவற்றின்மேல் மிகுதியும் வெறுப்பாயிருந்து என்னுடைய காலத்தையெல்லாம் வீணாய்க்கழித்து விட்டேன். ()

போக்குவரத்தும் பொருள்வரத்துங்காணாமல்
வாக்கழிவுசொல்லி மனமறுக்கிகெட்டேனே.

(பொ-ரை) இறப்பையும், பிறப்பையும் நீக்கும்வழியையும் மெய்ப்பொருளானது வந்துகூடும் வழியையும் எண்ணியெண்ணிப்பாராமல் வீண்வார்த்தைபேசி மனமானது மயக்கத்தையடைந்து அதினால் வீண்காலம் கழித்தேன். (எ-று)

அப்படிபிறந்துபட்டகாலமெல்லாம் பரிபாகக்குறைவான தென்று எனக்கு இப்பொழுதே நன்றாய் விளங்குகின்றது. ஆனாலும் என்னுடைய குருசுவாமியானவன் என்னைக் கைவிடமாட்டான் என்பது குறிப்பு. (௰௩)

இறந்தகாலத்திரங்கல்

முற்றிற்று

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

நெஞ்சொடுபுலம்பல்.

இஃது தான்மனத்தோடு தன்னுடைய குறைகளைச் சொல்லித் துக்கிக்கின்றதைச் சொல்லுகின்றது.

மண்காட்டிப்பொன்காட்டி மாயவிருள்காட்டிச்
செங்காட்டிலாடுகின்ற தேசிகனைப்போற்றாமல்
கண்காட்டும்வேசியர்தங் கண்வலையிற்சிக்கிமிக
அங்காடிநாய்போ லலைந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) ஓமனமே! மண்ணையும், பொன்னையும், பெண்ணையும் காட்டித் திருச்செங்காட்டில் நடிக்கின்ற சிவபெருமானைத் துதியாமல், கண்களைமருட்டிக்காட்டி மயக்குகின்ற வேசிகளுடைய கண்களாகியவலையில் அகப்பட்டு கடைத்தெருவில் அலைந்துதிரிகின்ற நாயைப்போல் நீ மிகவும் அலைந்தாய். (எ-று)

நீ அப்படி அலைந்து திரிந்துகொண்டே யிருப்பாயானால் சிவ பெருமானுடைய திருவருளைப் பெறமாட்டாய். அவ்வலைதலைவிட்டு ஓரிடத்தில் அமைதியா யிருப்பாயானால் அவனருளை யடைவாய். ஆகையால் இதை நன்கு யோசித்துப்பார்த்து அவனருள்வழிப்படும் மார்க்கத்தைச் சீக்கிரத்தி லடையக்கடவாய் என்பது குறிப்பு. (௬)

புட்பாசனவணையிற் பொற்பட்டுமெத்தையின்மேல்
ஒப்பாவணிந்தபணி யோடாணிநீங்காமல்
இப்பாய்க்கிடத்தி யியமனுயிர்கொள்ளுமுன்னே
முப்பாழைப்போற்ற முயங்கிலையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) ஓமனமே! புஷ்பங்களால் பரப்பப்பட்டு விளங்காநின்ற ஆசனத்தின்மேலும், அழகியபட்டு மெத்தையின்மேலும் இருந்து மிகுதியும் தரித்துக் கொண்டிருந்த ஆபரணங்களோடு பாயிற்கிடத்திவைக்க இயமனானவன் உயிரைக்கவர்ந்துகொண்டு போவதற்குமுன்னமே முப்பாழ்த் தன்மையான பொருளைத் துதிசெய்யாமல் வீணே விட்டனையே. (எ-று)

நீ இப்படி அப்பொருளைப்பற்றாமல் விட்டபடியால் கதியை எப்படிபெருவாய் என்பதாம். (௭)

முப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழ்வெறும்பாழாய்
அப்பாழுக்கப்பானின் றாடுமதைப்போற்றாமல்
இப்பாழாம்வாழ்வைநம்பி யேற்றவர்க்கொன்றீயாமல்
துப்பாழாய்வந்தவினை சூழ்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! மூன்றுபாழும் பாழாகி அவைகளுக்கு அதீதப்பட்டதான முதற்பாழும் வெறும் பாழாகி, அந்தவெறும் பாழுக்கும் அப்பாற்பட்டிருந்து நடனஞ்செய்கின்ற அந்தப் பரம்பொருளைத் துதிசெய்யாமல், இந்தக்கேட்டைத்தரா நின்றவாழ்க்கையை நம்

பிப் பிச்சையெடுத்தவர்களுக்கு ஒருபொருளையும் தானம் செய்யாமல் இந்தப் பாழாகவந்து அடைந்த இருவினைகளிற் சூழ்ந்திருக்கின்றனை. (எ-று)

ஆ! ஈதென்ன விபரீதமோ அறியேன் என்பது குறிப்பு. (௩)

அன்னம்பகிர்ந்திங் கலைந்தோர்க்குதவிசெயுஞ்
சென்மமெடுத்துஞ் சிவனருளைப்போற்றுமல்
பொன்னுமனையுமெழிற் பூவையரும்வாழ்வுமிவை
இன்னுஞ்சதமாக வெண்ணினையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! அன்னத்தைப்பாகித்து இவ்விடத்தில் அலைந்துதிரியும் தரித்திரர்களுக்குக் கொடுத்து உதவி செய்யத் தகுந்த இந்த மானிடதேகம் எடுத்தும் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் துதிசெய்யாமல் பொன்னையும், வீட்டையும், அழகியபெண்களையும், வாழ்க்கையையும், மிகவுஞ் சதமுடையவைகளாக நினைத்தாய். ()

நீ அவைகளை அழியாத துணைப்பொருள்களாக நினைப்பதினால் உனக்கென்னபலன் என்பது கருத்து. (௪)

முற்றொடர்பிற்செய்த முறைமையால்வந்தசெல்வம்
இற்றைநாட்பெற்றோமென் றெண்ணுதுபாழ்மனமே
அற்றவர்க்குமீயாம லரன்பூசைபோராமல்
கற்றவர்க்குமீயாமற் கண்மறந்துவிட்டனையே.

(பொ-ரை) ஓ பாழாகிய மனமே! முன்சென்மத்தில் செய்த நல்வினையால் கிடைத்த இந்தச் செல்வத்தை இப்பொழுதே பெற்றதாக நினைத்துத் தரித்திரர்களுக்குக் கொடாமலும், சிவபூசை செய்யாமலும், புலவர்களுக்குக் கொடாமலும், அதுவந்த வழியை மறந்துவிட்டாய். (எ-று)

அப்படி மறந்து விடுவாயானல் நீ சிவப்பேற்றை அடைவது எப்படி? என்பது கருத்து. (௫)

மாணிக்கமுத்து வயிரப்பணிபூண்டு
ஆணிப்பொன்சிங்கா தனத்திலிருந்தாலும்
நாணித்துடலைநமன் கட்டியேகைப்பிடித்தால்
காணிப்பொன்கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! மாணிக்கம், முத்து, வயிரம், ஆகிய இவை தொளயமைத்துச் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களை அணிந்து பொன்னால் செய்யப்பட்ட சிம்மாசனத்தி லிருந்தாலும், எமனானவன் நம்முடைய தேகத்தைக்காட்டிக் கையைப் பிடித்தால் மேலேசொன்னகாணியும், பொன்னும், கூடவருவதைப் பார்க்கவில்லையே? (எ-று)

நாம் தேகத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு வெளியே போம்போது இந்தப்பொன், பெண், பூமி முதலியயாவும் நம்முடன் கூடவருகின்றனவா? இல்லை. ஆகையால் நீ என் அவைகளைத் துணையுள்ளவைகளாக நினைக்கின்றாய் என்பதாம். (சு)

கற்கட்டுமோதிரநற் கடுக்கனரைஞாண்பூண்டு
திக்கெட்டும்போற்ற திசைக்கொருத்தரானாலும்
பற்கிட்டவேமனுயிர் பந்தாடும்வேளையிலே
கைச்சட்டங்கூடவரக் காண்கிலமே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) ஓ மனமே! இரத்தினங்களிட்டுக் கட்டப்பட்டிருக்கும் மோதிரங்கள், நல்லகடுக்கன், அரைஞாண் ஆகிய இவைகளைத் தரித்து, அஷ்டதிசைகளிலுள்ள ஜனங்களெல்லாந் துதிசெய்யும்படியாக வாழ்ந்திருந்தாலும் எமனானவன் பல்லை ஒன்றோடொன்று கிட்டிக் கொள்ளும்படிசெய்து உயிரைப்பந்துபோல் கையிலெடுத்து விளையாடுகின்ற காலத்தில் மேலேசொன்ன ஆபரணங்களெல்லாம் நம்முடன் கூடவரப்பார்த்திருக்கின்றோமா? இல்லையே. அப்படியிருக்க நீ என் இன்னும் அவைகளின்மேல் விருப்பம்வைத்திருக்கின்றாய். (எ-று) (எ)

முன்னநீசெய்ததவ முப்பாலுஞ்சேருமன்றிப்
பொன்னும்பணிதிகளும் பூவையுமங்கேவருமோ
தன்னைச்சதமாகச் சற்குருவைப்போற்றமல்
கண்ணற்றவந்தகன்போற் காட்சியற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! முன்கழிந்த ஜென்மங்களில் நீ செய்திராநின்ற பூஜாபலமே மூன்று ஜென்மங்கள் வரைக்கும் உன்னைத்தொடர்ந்து உன்னுடன் கூடவருமேயொழியத் திரவியங்களும், ஆபரணங்களும், பெண்களும் கூடவாரா. இப்படியிருப்பது உனக்குத்தெரிந்தும் அவைகளையே சதமாக நம்பி ஞானசிரியனை விடாது நமஸ்காரஞ்செய்யும் தொழிலைமறந்தாய். நீ இங்ஙனம் செய்தமையால் கண்ணில்லாக்குருடன்போல் பார்வையில்லாதவனானாய். (எ-று)

மனமே! கூடவரப்படாத திரவியங்கள் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பொருள்கள்மேல் வைத்திருக்கும் ஆசையைவிட்டுச் சிவபெருமானிடத்தில் சதா ஆசை வைக்கக்கடவை. அப்படி வைப்பாயானால் அவன் உன்னைக்கூடிய சீக்கிரத்தில் ஜெநநசமுத்திரத்திலிருந்தும் மோக்ஷமென்கிற கரையிலேற்றுவான் என்பது கருத்து. (அ)

பையரவம்பூண்ட பரமர்திருப்பொற்றளைத்
துய்யமலர்பறித்துத் தொழுதுவணங்காமல்
கையிலணிவளையுங் காலிலிடும்பாடகமும்
மெய்யென்றிருமாந்து விட்டனையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! படம்பொருந்திய சர்ப்பாபரணத்தைத்தரித்திராநின்ற சிவபெருமானுடைய அழகிய திருவடிகளைச் சதா நமஸ்காரஞ்செய்யாமல் பரிசுத்தமான மலர்கள்கொய்து சாத்தி அத்திருவடிகளை வணங்காமலும் பெண்கள் தமது கைகளில் அணிந்துள்ள வளையலையும், காலில் அணியும்பாடகத்தையும்பார்த்து இவைகளே

உண்மையாமென்றும் அழியாமலிருக்கப்பட்ட பொருள்களென்று நினைத்து கர்வப்பட்டுவிட்டாய். (எ-று)

உனக்கு இப்படிப்பட்ட கர்வம் இருக்கின்ற வரைக்கும் சிவசாதனமாயுள்ள பொருள்கைகூடாது என்பது குறிப்பு. (௯)

மாதுக்கொருபாகம் வைத்தவரன்பொற்றாளைப்
போதுக்கொருபோதும் போற்றிவருந்தாமல்
மாதுக்குத்தேடியிந்த மண்ணிற்புதைத்துவைத்தே
ஏதுக்குப்போகநீ யெண்ணினையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! தமது வாமபாகத்தில் பார்வதாதேவியை இருக்கச்செய்து எழுந்தருளி யிருக்கின்ற சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வேளைக்கு ஒருதரமானாலும் துதிசெய்து அதினால் வருத்தமடைவதைவிட்டு வாது இடும்பொருட்டுத் தேடிச் சிலதிரவியத்தைச் சம்பாதித்து இந்தப்பூமியின்கண் புதைத்து வைத்து வீணேயிறந்துபடும்படியாகவே நீ நினைத்தாய். (எ-று)

நீ அப்படி நினைத்துச் சில அப்பிரயோசனமான காரியங்களைச்செய்து வருவதினாலே நீ என்னபலனை அடைவாய். ஒன்றுமில்லை என்றபடி. (௰)

அஞ்சருளைப்போற்றி யைந்துபுலனைத்துறக்க
நெஞ்சேயுனக்கு நினைவுநான்சொல்லுகிறேன்
வஞ்சகத்தைநீக்கி மறுநினைவுவாராமல்
செஞ்சரணத்தானைச் சிந்தைசெய்வாய்நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! பஞ்சசத்திகளின் திருவருளைத் துதிசெய்து, சத்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரச, கந்தங்களாகிய ஐம்புலன்களையும் நீக்கிக்கொள்ளும்படி உனக்கு நானோர் புத்திசொல்லுகிறேன். (அது என்னவென்றால்) வஞ்சகத்தைநீக்கி மனத்தின்கண் வேறுவேறு எண்ணங்களை வைக்காமல் செவந்ததிருவடிகளைச் சதா துதி செய்வதேயாம். (எ-று)

நான் சொன்னபடியே நீ சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் துதிசெய்வையானால் என்றும் அழியாத சிவகதியை யடைவாய் என்பதாம். (கச)

அற்புதமாயிந்தவுட லாவியடங்குமுன்னே
சற்குருவைபோற்றித் தவம்பெற்றுவாழாமல்
உற்பத்திசெம்பொன் உடைமைபெருவாழ்வைநம்பிச்
சற்பத்தின்வாயிற் றவளைபோலானேனே.

(பொ-ரை) (மனமே! உன்னால் நானும்) மிகவும் ஆச்சரியமாக இந்த வுடம்பிலிருந்தும் உயிரானது வெளிப்பட்டுப்போகுமுன்னரே, நல்லஞானாசிரியனைத் துதிசெய்து அதினால் நல்ல தவத்தை அடைந்து தவசியாய் வாழ்ந்திராமல் இடையில் உண்டாகின்றசெவந்த பொன்னையும், அதினாலாகும் ஆபரணங்களையும், பெரியவாழ்வையும், நிலையுள்ளவைகளாக நம்பியிருந்ததினால் பாம்பின் வாயிற் பட்டிறந்த தவளைபோன்றவனாய் விட்டேன். (எ-று)

நான் பொன், பெண், பூமி, முதலியவைகள்மேல் அவாவைத்துச் சிவபெருமான் திருவடியைமறந்தேனாகையால் எமனுக்கு இறையாவதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை என்றபடி. (கஉ)

உற்றார்பெற்றோரா ருடன்பிறப்பார்பிள்ளைகளார்
மற்றோரிருந்தாலென் மாளும்போதுதவுவரோ
கற்றாழைவிழுந்தவிளங் கன்றதுபோலேயுருகிச்
சிற்றுகிச்சிற்றின்பஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! உன்னுடைய சுற்றத்தாரும், பெற்றவர்களும் உடன்பிறந்தவர்களும், பிள்ளைகளும், மற்றுமுள்ளவர்களும் இருந்தாலும் என்னலாபம். ஒன்றுமில்லை, ஏனென்றால் உயிரானது இறக்குந்தருவாயில் மேலேசொல்லப் பட்டவர்களெல்லாம் உதவ

களாகையால் இப்படி யிருப்பவைத நீயறிந்தும் தாய்ப்பசுவைக்காணாமல் கன்றானது இளகிமனம்வருந்துவதுபோல் வருந்தி சிற்றின்பத்திற் சேர்ந்தனையே! ஈதென்னகெடுதியோ? அறியேன். (எ-று)

வீடிருக்கத்தாயிருக்க வேண்டுமனையாளிருக்கப்
பீடிருக்கவூணிருக்கப் பிள்ளைகளுந்தாமிருக்க
மாடிருக்கக்கண்றிருக்க வைத்தபொருளிருக்க
கூடிருக்கநீபோன கோலமென்னகோலமே.

(பொ-ரை) என்னுடைய உயிரோ! வீடானது இருக்கவும், பெற்றதாயார் இருக்கவும் விருப்பத்தோடு வேண்டப்படுகின்ற பெண்சாதியிருக்கவும்; பெருமையொரு பக்கத்திலிருக்கவும், உணவுகள் இருக்கவும், பிள்ளைகள் இருக்கவும், மாடுகன்று இவைகளிருக்கவும் வைத்திருக்கின்ற திரவியங்களிருக்கவும், நீ வாழ்ந்துகொண்டிருந்த கூண்டாகியதேகம் இருக்கவும், நீவெளியேபோய் விட்டமாய்கை என்னமாய்கையோ? தெரியவில்லை. (எ-று)

மேற்சொன்ன பொருள்களெல்லாம் உனதாயிருக்க இவைகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டு நீ தேகத்தினின்றும் வெளிப்பட்டுப்போய் விட்ட ஆச்சரியத்தை நான் என்னவென்று சொல்லுவேன்என்பது கருத்து. கக

சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சாந்தும்பரிமளமும்
விந்தைகளாய்ப்பூசிமிகு வேடிக்கையொய்யாரக்
கந்தமலர்சூடுகின்ற கன்னியருந்தாமிருக்க
எந்தவகைபோனையென் றெண்ணிலையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! சந்தனம், குங்குமப்பூ, சாந்து, வாசனைத்திரவியங்கள், ஆகிய இவைகளை விநோதமாகப்பூசிமிக வேடிக்கையாக வாசனையோடுகூடிய புஷ்பத்தைத்தரிக்காநின்ற பெண்களும் இருக்கவும் (அந்த உயிரானது எந்தவகையாகத்தேகத்தைவிட்டுப் போ

யிற்றென்று அதற்குமிகவும் நெருங்கியிருக்கின்ற) நீஎண்ணிப் பார்க்கவில்லையே. (எ-று)

நம்முடைய தேகத்தின் சுபாவம் இப்படியிருப்பதால் நீ அதையுணர்ந்தும் சிவப்பேற்றிற்கு ஆளாகாமல் வீணேகாலங் கழிக்கின்றாய் இது உனக்கு என்ன அறியாமையோ அறியேன் என்றபடி. (கரு)

காற்றுத்துருத்தி கடியவினைக்குள்ளான
ஊற்றைச்சடலத்தை யுண்டென்றிறுமாந்து
பார்த்திரங்கியன்னம் பசித்தோருக்கியாமல்
ஆற்றுவெள்ளம்போல வளாவினையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! காற்றையடைத்து வைத்திருக்கின்ற துருத்தியும், கொடியவினையினளவாகவந்த ஊற்றையான சடலமுமாகிய இந்தத்தேகத்தை நிலையுள்ளதாக நினைத்து அதினால் கர்வத்தையடைந்து பிச்சையெடுப்பவர்களைப்பார்த்து மனமிரங்கி அன்னதானஞ் செய்யாமல் ஆற்றுவெள்ளத்தைப்போல் பரவித்தவிக்கின்றனையே. ஈதென்ன விபரீதம்? (எ-று) (கசு)

நீர்க்குமிழிவாழ்வைநம்பி நிச்சயமென்றேயெண்ணிப்
பாக்களவாயன்னம் பசித்தோர்க்களியாமல்
போக்குளெமதூதன் பிடித்திழுக்குமப்போது
ஆர்ப்படுவரென்று யறிந்திலையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! நீரிற்றோன்றும் குமிழியைப்போல் இருக்கின்ற இவ்வாழ்வைநம்பி இதுவேநிச்சயமானதென்று நினைத்துப்பாக்களவு கூடப்பசித்து வந்தவர்களுக்கு அன்னங்கொடாமையால் நுங்கள் உயிரை எமதூதர்கள் பிடித்திழுக்கும் அந்தக்காலத்தில் ஆர்ப்பரித்துத் துன்பப்படுவார்கள்என்பதை நீஅறிந்திலைபோலும். (எ-று)

இப்படியிருப்பதால் நீ கூடியசீக்கிரத்தில் தருமஞ்செய்து நற்கதியை யடைதல்வேண்டும். என்பது கருத்து. (கஎ)

சின்னஞ்சிறுநுதலாள் செய்தபலவினையான்
முன்னந்தமார்பில் முளைத்தசிலந்திவிம்மி
வன்னந்தளதளப்ப மயங்கிவலைக்குள்ளாகி
அன்னம்பகிர்ந்துண்ண வறிந்திலையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! நீ சிறுத்த நெற்றியையுடையபெண்ணானவள்செய்த பலவினைகளால் அப்பெண்களதுமார்பில் கிளைத்துப் பரிவிம்மியெழுந்த தனபாரத்திற்கு மயக்கமுற்றவனாகி மாயாவலைக்குட்பட்டு பசித்தோர்க்கு அன்னத்தைப் பாகித்திட்டுநீயும் உண்பதற்கு அறிந்தாயில்லை. (எ-று)

ஆகையால் நீசிவனடியைச்சேரும் திருவருட்பாலிப்பை யடையாதவனானாய் என்பது கருத்து. (கஅ)

ஒட்டைத்துருத்தியை யுடையும்புழுக்கூட்டை
ஆட்டுஞ்சிவசித்த ரருளைமிகப்போற்றியே
வீட்டைத்திறந்து வெளியையொளியாலழைத்துக்
காட்டும்பொருளிதென்று கருதிலையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! ஓட்டையாகியதுருத்தியும், உடையுந்தன்மையையுடைய புழுவாசஞ்செய்யும் கூண்டுமாகிய இந்தஉடம்பை ஆட்டுகின்ற சிவனென்னும் சித்துப்புருஷனுடைய திருவருளை நினைந்து நினைந்து மிகவும் துதிசெய்து ஆருதாரவீட்டைப் பிராணாயாமமாகியதிறவுகோலால் திறந்து அவ்விடத்திலுள்ள வெளியை (அகாசவசிதாகாயத்தை) தேஜோமயத்தால் அழைத்துக்காண்பிக்கும் பொருளாயுள்ளது இதுதானென்று அப்பொருளைச் சிந்தித்தாயில்லை. (எ-று)

நீ அப்பொருளைச் சிந்திப்பாயானால் நல்ல சிவகதியை யடைவாய் என்பது கருத்து. (கசு)

ஊன்பொதிந்தகாய முளைந்தபுழுக்கூட்டைத்
தான்சுமந்ததல்லால்நீ சற்குருவைப் போற்றாமல்

காண்பரந்தவெள்ளங் கரைகடந்தாளக்கண்டேகி
மீன்பறந்தாற்போலே விசாரமுற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! சதைநெருங்கிய காயமும் நெருங்கிய புழுத் தங்கியிருக்கும் கூண்டாகவுமுள்ள இந்தத்தேகத்தை நீசுமந்தாயே யல்லாமல் ஞானசிறியனைத் துதிசெய்தாயில்லை. ஆகையால் காட்டில்பரவிவருகின்ற வெள்ளமானது கரையைத்தள்ளி வெளிப்பட்டுவர அதைப்பார்த்தது மீன்பறந்துபோய்விட்டதுபோல் நீ துன்பத்தையடைந்தாய். (எ-று) (உ௰)

உடக்கையொருத்தி யுயிரையடைத்துவைத்த
சடக்கைச்சதமென்று சார்ந்தங்கிருமாந்தே
உடக்கைதகர்ந்தே யுயிரையமன்கொள்கையிலே
யடக்கமாய்வைத்தபொரு ளங்குவரமாட்டாதே.

(பொ-ரை) மனமே! ஞானசத்தியால் உயிரை அடைத்துவைக்கப்பட்ட இந்தத்தேகத்தை நிலையுள்ளதென்று நினைத்துக்களிப்படைந்து இருக்கின்றாய் அந்தத்தேகமானது விழ அதிலிருக்கும் உயிரை எமனானவன் கொண்டுபோகும்போது நீ அடக்கமாய் ஒருவருக்கும் தெரியாதபடி சேர்த்துவைத்த திரவியமானது உன்னோடுகூடவரமாட்டுமோ? வாராது. (எ-று)

ஆகையால் இதையுணர்ந்து பொருளாசையைவிட்டுச் சிவகதியையடைவாய் என்பது கருத்து. (உக)

தித்திக்குந்தேனைத் தெவிட்டாததெள்ளமுதை
முத்திக்குவித்தான முப்பாழைப்போற்றாமல்
பற்றிப்பிடித்தியமன் பாசத்தாற்கட்டும்வண்ணம்
சுற்றியிருக்கும்வினை சூழ்ந்ததனையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) ஓமனமே! தித்திக்கின்ற தேன்போல் ருசிப்பதும் தெவிட்டாத தெளிந்த அமிர்தம் போல்வதும் மோக்ஷமளிப்பதற்

குழுதன்மையான பொருளானதும், முப்பாழானதுமான பரம்பொருளைத் துதிசெய்யாமல், இயமனானவன் வலிவாகப்பிடித்துப் பாசக்கயிற்றாற் கட்டும்படியாக உன்னைச்சுற்றிச் சுற்றிவந்துகொண்டேயிருக்கும் இருவினைகளிற் கூடினையே? (எ-று)

நீ, வினைச்சம்பந்தப் பட்டிருக்கும்வரைக்கும் சிவபெருமானுடைய திருவடியையடையாய் என்பது கருத்து. (௨௨)

அஞ்செழுத்தாஎட்டெழுத்தா ஐம்பத்தோரட்சரமா
பிஞ்செழுத்தாய்நின்ற பெருமானைப்போற்றாமல் [ய்
வஞ்சகமாயுற்றமுலை மாதர்வலைக்குள்ளாகி
பஞ்சரித்துத்தேடிப் பாழுக்கிறைத்தோமே.

(பொ-ரை) மனமே! நாம் பஞ்சாட்சர ரூபமாகவும், அஷ்டாட்சர ரூபமாகவும், அவைகளின் குருந்தான ஓரெழுத்தின் ரூபமாகவுமுள்ளயாதொரு சிவபெருமானைத் துதிசெய்யாமல், வஞ்சகத்தைச் செய்யாநின்ற முலைகளையுடைய பெண்கள் மாய்கையில் சிக்கி அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காகப் பணந் தேடுவதிலே வீணாக நாள்களைக் கழித்தோம்? (எ-று)

ஆ! ஈதென்ன விபரீதமோ? அறியோம். (௨௩)

அக்கறுகுகொன்றைதும்பை யம்புலியுஞ்சூடுகின்ற
சொக்கர்திருத்தாளைத் தொழுதுவணங்காமல் [ய்
மக்கள்பெண்டீர்சுற்றமுடன் வாழ்வைமிகநம்பியன்பா
ய்க்காலமுழுமுண்டென் றெண்ணினையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! உருத்திராக்ஷமாலையையும், அறுகம்புல்லையுங்கொன்றைப்பூமாலையையும், தும்பைப்பூமாலையையும், சந்திரனையுந் தமது சடாபாரத்தின்கண் தரித்திராநின்ற சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவடிகளைத் துதிசெய்து வணங்காமல், பிள்ளைகள், பெண்கள், சாதியார் வாழ்வு ஆகிய இவைகளை மிகவும் நிலையுள்ள

லைகளாக எக்காலமுமிருப்பனவர்குமென்று நம்பிக்கையாக நினைத்திருந்தா யல்லவா? (எ-று)

இதுவோர் மடைமையான் அறிவு என்பதற்கு யாதொரு தடையுமில்லை என்றபடி. (உ௪)

ஆண்டகுருவி னருளைமிகப்போற்றி
வேண்டுங்கயிலாய வீட்டுவழிபாராமல்
பூண்டகுழன்மாதுநல்லார் பொய்மாய்கைக் குள்ளாகி
தூண்டிலகப்பட்டுத் துடிகெண்டையானேனே.

(பொ-ரை) மனமே! உன்னால் நான் என்னை அடிமையாகக்கொண்ட ஞானசிரியனுடைய திருவருளை மிகுதியும்போற்றுதல்செய்து கயிலாய சம்பந்தமான மோக்ஷத்தையடைய முயர்சி செய்யாமல் பெண்கள் மாய்கையிலகப்பட்டுத் தூண்டின்முள்ளில் அகப்பட்டுத் துடிக்கின்ற கெண்டைமீன் போன்றவனாய்விட்டேன். (எ-று) (உரு)

ஏணிப்பழுவா மிருளையறுத்தாளமுற்றும்
பேணித்தொழுங்கயிலை பேறுபெறமாட்டாமல்
காணவரும்பொருளாய்க் கண்கலக்கப்பட்டடிபேன்
ஆணியற்றமாமரம்போ லாகினனேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! நான்என்னுடைய அஞ்ஞானமாகிய இருட்டையொழித்துத் தானே குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிவந்து அடிமைகொள்ளும்படி சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் துதிசெய்து கயிலாயத்தை யடையும்படியான சிவப்பேற்றைப் பெறாமல் பலவகையான தீயமார்க்கங்களிற் சென்றுவேரற்றமரம்போலானேன். ()

கோத்துப்பிரகாசங் கொண்டுருகியண்டமெல்லாம்
காத்தபடியே சயிலாயஞ்சேராமல்

வேற்றுருவப்பட்டுயேன் வெள்ளம்போலுள்ளுருகி
ஏற்றுங்கழுவி லிருந்தபிணமானேனே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் என்னை அறவே விழுங்கித் தன்வயப்படுத்திக்கொண்டு எல்லா அண்டங்களிலும் பரவியிருக்கும் சிவபெருமானுடைய கயிலாய வாழ்விற் சேராமல் வேறு ரூபத்தைப்பெற்று வெள்ளத்தைப்போல் மனமானது உருகி ஏற்றப்படுகின்ற கழுவினிடத்திலிருந்த பிணமாக ஆய்விட்டேன். (எ-று) (உஎ)

நிலைவிட்டுடலையுயிர் நீங்கியகலுமுன்னே
சிலைதொட்டவேடனெச்சிற் றின்னனைச்சேராமல்
வலைபட்டுழலுகின்ற மான்போற்பரதவித்துத்
தலைகெட்டநூலதுபோற் றட்டழிந்தாய்நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) ஓம்னமே! நீ உன்னுடைய தேகத்தினின்றும் உயிரானது வெளிப்பட்டுப் போகா முன்னமே கண்ணப்ப நாயனாருடைய எச்சிலைத் தின்றவனை சிவபெருமானைச் சேராமல், வலையிற்சிக்கிய மான்போல் வருந்திப் பின்முன்னாகவும் முன்பின்னாகவும் மாறிக்கிடக்கின்ற சாஸ்திரங்கள்போல தடுமாறிக் கெட்டனை. (எ-று) (உஅ)

முடிக்குமயிர்ப்பொல்லா முழிக்குரம்பை மின்னாரின்
இடைக்குநடைக்குமிதங்கொண்டவார்த்தைசொல்லி
அடிக்கொண்டதில்லைவனத் தையனைநாயனையேன்
விடக்கையிழந்த மிருகமதுவானேனே.

(பொ-ரை) தில்லைவனத்தில் எழுந்தருளியுள்ள தலைவனே! நாய்க்கு ஒப்பானவனான நான் பெண்களுடைய இடுப்புக்கும், நடைக்கும், நல்லவார்த்தைகளை உவமானமாகச்சொல்லி கூண்டைவிட்ட மிருகத்தின் தன்மையை யடைந்தேன். (எ-று) (உகூ)

பூவாணர்போற்றும் புகழ்மதுரைச்சொக்கர்து
சீர்பாதம்போற்றிச் சிவலோகஞ்சேராமல்
தாவாரந்தோறுந் தலைபுகுந்தநாய்போல
ஆகாதநெஞ்சமே யலைந்துதிரிந்தாயே.

(பொ-ரை) யாவருக்கும் ஆகாத மனமே! பூமியில் வாழ்பவர்க
ளால் போற்றப்பட்டுப் புகழ்கின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியிருக்கி
ன்ற சோமசுந்தரக்கடவுளது சிறந்த திருவடிகளைத்துதிசெய்துஅதி
ன் மகிமையால் சிவலோகத்தையடையாமல் தாவாரங்களெல்லாம்
புகுந்து புகுந்துவரும் நாயைப்போல் அலைந்து திரிந்தாய். (எ-று) ()

பத்தெட்டாயீரைந்தாய்ப் பதின்மூன்றிரண் டொன்
றாய்
ஒத்திட்டுநின்றதோ ரோவியத்தைப்போற்றாமல் [
தெத்திட்டுநின்ற திரிகண்ணிக்குள்ளாகி
வித்திட்டாய்நெஞ்சே விடவுமறியாயே.

(பொ-ரை) மனமே! ஆறாதார சோபானத்தையுடையதான் ஒரு
சித்திரப் பதுமைபோன்ற பரம்பொருளைத் துதிசெய்யாமல் வழிப்
பட்டுநின்ற திரிகண்ணிக் குட்பட்டுவித்து இட்டாய். ஆனால் அதை
விட்டுவிடவும் தெரிந்தாயில்லை. (எ-று) (௬௧)

அஞ்சுமுருவாகி யைமூன்றுமெட்டுமொன்றாய்
மிஞ்சியிருந்த விளக்கொளியைப்போற்றாமல்
பஞ்சிலிடுமன்னியைப்போற் பற்றிப்பிடியாமல் [னே.
நஞ்சுண்டகெண்டையைப்போல் நானலைந்துகெட்டே

(பொ-ரை) பஞ்சவிதமும், பதினைந்து விதமும், எட்டுவிதமும், ஆ
கிய இவைகளையும் தாண்டியிருந்த விளக்கின் ஒளியைப்போற்று

தல் செய்யாமல், பஞ்சிலிட்ட நெருப்பைப்போலும், விஷத்தைத்தின்ற செண்டை மீனைப்போலவும் அலைந்து கெட்டேன். (எ-று) ()

ஊனமுடனே யுடையும்புழுக்கூட்டை
மானமுடனேசுமந்து மண்ணுலகில்மாளாமல்
ஆனதொருபஞ்சவர்க ளாண்டிருந்ததேசம்விட்டுப்
போனதுபோலேநாம் போய்ப்பிழைத்தோமில்லையே.

(பொ-ரை) மனமே! நாம் குற்றத்துடன் உடையும் இக்கூண்டைச்சுமந்து இறந்துபடாமல் பஞ்சபாண்டவர்கள் தாம் அரசாட்சிசெய்து கொண்டிருந்த தேசத்தைவிட்டு வெளிதேசத்திற்குப்போய்ப் பிழைத்ததுபோல் நாமும் போய்ப் பிழைத்தோமில்லையே. (எ-று) ()

ஊறையிறைக்கின்ற வுப்பிருந்தபாண்டத்தை
நாறுமல்நாறி நழுவும்புழுக்கூட்டை
வீறும்புரத்தை விரும்புகின்றதெப்படியென்
றூறுதநாட்டி லகன்றிருந்தேனில்லையே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் இந்தப்பலவகையாலும் அருவருக்கத்தக்கதான தேகத்தை நம்புவது எப்படியென்று அதைவிட்டுநீங்கியிருந்தேனில்லையே? (எ-று)

நான் இப்படியிருப்பதால் கடைத்தேறும் வழியில்லை என்பது குறிப்பு. (௯௪)

அரியவரிதேடி யறியாவொருமுதலை
பரிவுடனேபோற்றும் பரஞ்சுடரைப்போற்றாமல்
கரியபெருவாழ்வைநம்பிக் காமத்தழுந்தியே
அரிவாயிற்பட்ட கரியதுபோலானேனே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் அருமையானவரான விஷ்ணுவானவர் தேடித்தம்மால் அறியப்படாதவரான ஒப்பற்றபொருளை; யாவ

ாலும் பட்சத்துடன் துதிசெய்யப்படுபவரான பரஞ்சுடரைத்துதி செய்யாமல் இந்தப்பெரிய இவ்வாழ்க்கையைநம்பிக் காமத்தில் அமிழ்ந்திச் சிங்கத்தின்வாயிற்சிக்கிய யானையைப்போலானேன். (எ-று)

தந்திரத்தையுன்னிர் தவத்தைமிகநிறுத்தி
மந்திரத்தையுன்னி மயங்கித்தடுமாறி
விந்துருகிநாதமா மேலொளியைக்காணமல்
அந்தரத்தேகோலெறிந்த அந்தகன்போலானேனே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் தந்திரமார்க்கங்களை நினைத்துத்தவத்தைச் செய்யாமலும், மந்திரத்தை நினைத்து மயங்கித் தடுமாறியும், விந்துவுக்கும், நாதத்துக்கும் மேற்பட்டு விளங்காநின்ற தேஜோமயத்தைத் தரிசிக்காமல், ஆகாயத்தில்கொம்பைவிட்டெறிந்து பிடிக்கும் குருடனைப்போலாய் விட்டேன். (எ-று) (௬௬)

விலையாகிப்பாணனுக்கு விறடிமைபட்டதுபின்
சிலையார்கைவேடனெச்சிற் றின்றானைப்போற்றாமல்
அலைவாய்த்துரும்பதுபோ லாணவத்தினலழுங்கி
யுலைவாய்மெழுகதுபோ லுருகினையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! நீ பாணபத்திரனுக்கு அடிமையாளாக வந்தவனும், கண்ணப்பனுடைய எச்சிலைத் தின்றவனுமாகிய சிவபெருமானைத் துதிசெய்யாமல் சமுத்திரத்தில்பட்ட சிறுதுரும்பைப்போல் அகங்காரத்தினால் அழுந்தி அக்கினியிற்பட்ட மெழுகுபோலும் உருகினையே. (எ-று) (௬௭)

நெஞ்சோடு புலம்பல்

முற்றிற்று.

—ooഃoo—

வேற்றுருவப்பட்டுயேன் வெள்ளம்போலுள்ளுருகி
எற்றுங்கழுவி லிருந்தபிணமானேனே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் என்னை அறவே விழுங்கித் தன்வயப்படுத்திக்கொண்டு எல்லா அண்டங்களிலும் பரவியிருக்கும் சிவபெருமானுடைய கயிலாய வாழ்விற் சேராமல் வேறு ரூபத்தைப்பெற்று வெள்ளத்தைப்போல் மனமானது உருகி எற்றப்படுகின்ற கழுவினிடத்திலிருந்த பிணமாக ஆய்விட்டேன். (எ-று) (உஎ)

நிலைவிட்டுடலையுயிர் நீங்கியகலுமுன்னே
சிலைதொட்டவேடனெச்சிற் றின்னானைச்சேராமல்
வலைபட்டுழலுகின்ற மான்போற்பரதவித்துத்
தலைகெட்டநூலதுபோற் றட்டழிந்தாய்நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) ஓ்மனமே! நீ உன்னுடைய தேகத்தினின்றும் உயிரானது வெளிப்பட்டுப் போகா முன்னமே கண்ணப்ப நாயனாருடைய எச்சிலைத் தின்றவனான சிவபெருமானைச் சேராமல், வலையிற்சிக்கிய மான்போல் வருந்திப் பின்முன்னாகவும் முன்பின்னாகவும் மாறிக்கிடக்கின்ற சாஸ்திரங்கள்போல தடுமாறிக் கெட்டனை. (எ-று) (உஅ)

முடிக்குமயிர்ப்பொல்லா முழிக்குரம்பை மின்னாரின்
இடைக்குநடைக்குமிதங்கொண்டவார்த்தைசொல்லி
அடிக்கொண்டதில்லைவனத் தையனேநாயனையேன்
விடக்கையிழந்த மிருகமதுவானேனே.

(பொ-ரை) தில்லைவனத்தில் எழுந்தருளியுள்ள தலைவனே! நாய்க்கு ஒப்பானவனான நான் பெண்களுடைய இடுப்புக்கும், நடைக்கும், நல்லவார்த்தைகளை உவமானமாகச்சொல்லி கூண்டைவிட்ட மிருகத்தின் தன்மையை யடைந்தேன். (எ-று) (உகூ)

பூவாணர்போற்றும் புகழ்மதுரைச்சொக்கர்து
சீர்பாதம்போற்றிச் சிவலோகஞ்சேராமல்
தாவாரந்தோறுந் தலைபுகுந்தநாய்போல
ஆகாதநெஞ்சமே யலைந்துதிரிந்தாயே.

(பொ-ரை) யாவருக்கும் ஆகாத மனமே! பூமியில் வாழ்பவர்கள் ளால் போற்றப்பட்டுப் புகழ்கின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியிருக்கி ன்ற சோமசுந்தரக்கடவுளது சிறந்த திருவடிகளைத்துதிசெய்துஅதி ன் மகிமையால் சிவலோகத்தையடையாமல் தாவாரங்களெல்லாம் புகுந்து புகுந்துவரும் நாயைப்போல் அலைந்து திரிந்தாய். (எ-று) ()

பத்தெட்டாயிரைந்தாய்ப் பதின்மூன்றிரண் டொன்
றத்திட்டுநின்றசோ ரோவியத்தைப்போற்றாமல் [றாய்
தெத்திட்டுநின்ற திரிகண்ணிக்குள்ளாகி
வித்திட்டாய்நெஞ்சே விடவுமறியாயே.

(பொ-ரை) மனமே! ஆறாதார சோபானத்தையுடையதான ஒரு சித்திரப் பதுமைபோன்ற பரம்பொருளைத் துதிசெய்யாமல் வழிப் பட்டுநின்ற திரிகண்ணிக் குட்பட்டுவித்து இட்டாய். ஆனால் அதை விட்டுவிடவும் தெரிந்தாயில்லை. (எ-று) (௩௧)

அஞ்சுமுருவாகி யைமூன்றுமெட்டுமொன்றாய்
மிஞ்சியிருந்த விளக்கொளியைப்போற்றாமல்
பஞ்சிலிடுவன்னியைப்போற் பற்றிப்பிடியாமல் [னே.
நஞ்சுண்டசெண்டையைப்போல் நானலைந்துகெட்டே

(பொ-ரை) பஞ்சவிதமும், பதினைந்து விதமும், எட்டுவிதமும், ஆகிய இவைகளையும் தாண்டியிருந்த விளக்கின் ஒளியைப்போற்று

தல் செய்யாமல், பஞ்சிலிட்ட நெருப்பைப்போலும், விஷத்தைத்தின்ற செண்டை மீனைப்போலவும் அலைந்து கெட்டேன். (எ-று) ()

ஊனமுடனே யுடையும்புழுக்கூட்டை
மானமுடனேசுமந்து மண்ணுலகில்மாளாமல்
ஆனதொருபஞ்சவர்க ளாண்டிருந்ததேசம்விட்டுப்
போனதுபோலேநாம் போய்ப்பிழைத்தோமில்லையே.

(பொ-ரை) மனமே! நாம் குற்றத்துடன் உடையும் இக்கூண்டைச்சுமந்து இறந்துபடாமல் பஞ்சபாண்டவர்கள் தாம் அரசாட்சிசெய்து கொண்டிருந்த தேசத்தைவிட்டு வெளிதேசத்திற்குப்போய்ப் பிழைத்ததுபோல் நாமும் போய்ப் பிழைத்தோமில்லையே. (எ-று) ()

ஊறையிறைக்கின்ற வுப்பிருந்தபாண்டத்தை
நாறுமல்நாறி நழுவும்புழுக்கூட்டை
வீறும்புரத்தை விரும்புகின்றதெப்படியென்
றூறுதநாட்டி லகன்றிருந்தேனில்லையே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் இந்தப்பலவகையாலும் அருவருக்கத்தக்கதான தேகத்தை நம்புவது எப்படியென்று அதைவிட்டுநீங்கியிருந்தேனில்லையே? (எ-று)

நான் இப்படியிருப்பதால் கடைத்தேறும் வழியில்லை என்பது குறிப்பு. (நகூ)

அரியவரிதேடி யறியாவொருமுதலை
பரிவுடனேபோற்றும் பரஞ்சுடரைப்போற்றாமல்
கரியபெருவாழ்வைநம்பிக் காமத்தழுந்தியே
அரிவாயிற்பட்ட கரியதுபோலானேனே.

(பொ - ரை) மனமே! நான் அருமையானவரான விஷ்ணுவானவர் தேடித்தம்மால் அறியப்படாதவரான ஒப்பற்றபொருளை; யாவ

...ராலும் பட்சத்துடன் துதிசெய்யப்படுபவரான பரஞ்சுடரைத்துதி செய்யாமல் இந்தப்பெரிய இவ்வாழ்க்கையைநம்பிக் காமத்தில் அமிழ்ந்திச் சிங்கத்தின்வாயிற்சிக்கிய யானையைப்போலானேன். (எ-று)

தந்திரத்தையுன்னிச் தவத்தைமிகநிறுத்தி
மந்திரத்தையுன்னி மயங்கித்தடுமாறி
விந்துருகிநாதமா மேலொளியைக்காணுமல்
அந்தரத்தேகோலெறிந்த அந்தகன்போலானேனே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் தந்திரமார்க்கங்களை நினைத்துத்தவத்தைச் செய்யாமலும், மந்திரத்தை நினைத்து மயங்கித் தடுமாறியும். விந்துவுக்கும், நாதத்துக்கும் மேற்பட்டு விளங்காநின்ற தேஜோமயத்தைத் தரிசிக்காமல், ஆகாயத்தில்கொம்பைவிட்டெறிந்து பிடிக்கும் குருடனைப்போலாய் விட்டேன். (எ-று) (௬௬)

விலையாகிப்பாணனுக்கு வீறடிமைபட்டதுபின்
சிலையார்கைவேடனெச்சிற் றின்றானைப்போற்றாமல்
அலைவாய்த்துரும்பதுபோ லாணுவத்தினலழுங்கி
யுலைவாய்மெழுகதுபோ லுருகினையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! நீ பாணபத்திரனுக்கு அடிமையாளாக வந்தவனும், கண்ணப்பனுடைய எச்சிலைத் தின்றவனுமாகிய சிவபெருமானைத் துதிசெய்யாமல் சமுத்திரத்தில்பட்ட சிறுதுரும்பைப்போல் அகங்காரத்தினால் அழுந்தி அக்கினியிற்பட்ட மெழுகுபோலும் உருகினையே. (எ-று) (௬௭)

நெஞ்சொடு புலம்பல்

முற்றிற்று.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்
அருளிச்செய்த

பூரணமாலை.

மூலத்துதித்தெழுந்த முக்கோணச்சக்கரத்துள்
வாலைதனைப்போற்றாமல் மதிமறந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! மூலாதாரமாகிய இடத்தில் உதித்தெழுந்திராநின்ற முக்கோணமானரூபம் பெற்றுள்ள சக்கரத்திலிருக்கும் வாலாம்பிகையைத் துதிசெய்யாமல் புத்தி கெட்டேன். (எ-று) (க)

உந்திக்கமலத் துதித்துநின்றபிர்மாவைச்
சந்தித்துக்காணாமற் றட்டழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! உந்தியாகிய கமலத்தின் கீழ் தோன்றியிராநின்ற பிரமாவைக் கண்டு தரிசிக்காமல் தடுமாறினேன. (எ-று) (உ)

நாவிக்கமல நடுநெடுமோல்காணாமல்
ஆவிகெட்டியானு மறிவழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்த வஸ்துவே! நாபியின்நடுவண் இருக்கும் விஷ்ணுவைக்கண்டு தரிசிக்காமல் உயிரிழந்து நானும் புத்திக்கேட்டையடைந்தேன். (எ-று) (ங)

உருத்திரனையிருதயத்தி லுண்மையுடன்பாராமல்
கருத்தழிந்துநானுங் கலங்கினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! இருதயஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற உருத்திர மூர்த்தியை உண்மையாகத் தரிசிக்காமல் நானும் என்னுடைய புத்திகெட்டு மயங்கினேன். (எ-று) ()

விசுத்திமயேசுரனை விழிதிறந்துபாராமல்
பசித்துருகிநெஞ்சம் பதறினேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! யாதொருகண்டஸ்தானமாகியவிசுத்தியென்கிற இடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் மகேஸ்வரமூர்த்தியை என்னுடைய ஞானக்கண்ணைக்கொண்டு தரிசிக்காமல் பசியால்வருந்தி மனம்பதைத்தேன். (எ-று) (கூ)

நெற்றிவிழியுடைய நிர்மலசதாசிவத்தைப்
புத்தியுடன்பாராமற் பொறியழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! யாதொருலலாடஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இயல்பாகவே பாசமென்பதில்லாத சதாசிவமூர்த்தியை நல்லஞானஅறிவோடுபோய்த் தரிசிக்காமல் புத்திகெட்டேன். (எ-று) (சு)

நாதவிந்துதன்னை நயமுடனேபாராமல்
போதமயங்கிப் பொறியழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! இவைகளுக்குமேற்பட்டதாநின்ற நாததத்துவத்தையும், விந்துதத்துவத்தையும், நல்லமனத்துடன் போய்த்தரிசிக்காமல் என்னுடைய அறிவானது மயக்கமுற்று முக்கியவிடமாகிய அறிவின் கேட்டையடைந்தேன். (எ-று) (எ)

உச்சிவெளியை யுறுதியுடன்பாராமல்
அச்சமுடனு மறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! யாதொருபிரமரந்திரசம்பந்தமான உச்சியின்கண் இருக்கும் ஆகாயவெளியைப்போய் மனப்பூர்த்தியாகத் தரிசிக்காமல் அச்சத்தை யுடையவனாகி நானும் அறிவுகெட்டேன். (எ-று) (அ)

மூக்குமுனையை முழித்திருந்துபாராமல்
ஆக்கைகெட்டுநானு மறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! மூக்கின் நுனையைக்கண்களை மிகவும் திறவாமலும், மிகவும் மூடாமலும் நடுத்தரமாகத் திறந்திருந்துபார்த்து அதினால் அடையத்தக்கலாபத்தை அடையாமல் என்னுடையதேகம் வருந்த அறிவையும் அழியப்பெற்றேன். (எ-று)

இடைபிங்கலையி னியல்பறியமாட்டாமல்
தடையுடனேயானுந் தயங்கினேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! இடைகலை, பிங்கலைகளினுடைய சுபாவலக்ஷணங்களைத் தெரிந்து கொள்ளமாட்டாமல் தடைப்பட்டு நானும் வருத்தப்பட்டேன். (எ-று) (ய)

ஊனுக்குணின் றுலாவினதைக்காணுமல்
நானென் றிருந்து நலமழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ என்னுடைய தேகத்திலிருந்தும் எனக்குத் தெரியாதபடி உலாவிக்கொண்டிருப்பதை நான் அறிந்துகொள்ளாமல் எல்லாநானேயாவேன் என்றெண்ணியிருந்து அதினால் ஞானமார்க்கத்தைக் கைவிட்டேன். (எ-று) (கக)

மெய்வாழ்வைநம்பி விரும்பிமிகவாழாமல்
பொய்வாழ்வைநம்பிப் புலம்பினேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! மெய்வாழ்க்கையாகியஞானவாழ்வை நம்பியிருந்து சதா அதிலே வாழாமல் பொய்வாழ்வாகிய இவ்வுலகவாழ்க்கையை நம்பி அதினால் மிகவும் வியசனத்தையடைந்தேன். (எ-று) (கஉ)

பெண்டுபிள்ளை தந்தைதாய் பிறவியுடன்சுற்றமிவை
யுண்டென்றுநம்பி யுடலழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! மனைவி, பிள்ளைகள், தாய், தகப்பன் ஜெந்மம், சாதியார், ஆகிய இவர்களெல்லாம் எக்காலத்தும் அழியாதிருப்பவர்களென்றுஎண்ணிநம்பியிருந்துஅதினால் என் தேகத்தை அழியப்பெற்றேன். (எ-று)

இவர்களை நம்பித் தேகத்தைப் போஷித்துக் கெட்டேனேயொழிய ஞானத்தை அடைந்தேனில்லை யென்பதாம். (கசு)

தண்டிகைப்பல்லாக்குடனே சகலசம்பத்துகளும்
உண்டென்றுநம்பி யுணர்வழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! தண்டிகை, பல்லக்கு, மற்றுமுள்ள சம்பத்துக்கள் ஆகிய இவைகளெல்லாம் அழியா திருப்பவையாமென்றெண்ணி புத்திகெட்டேன். (எ-று) (கஎ)

இந்தவுடலுயிரை யெப்போதுந்தான்சதமாய்ப்
பந்தமுற்றுநானும் பதமழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! இந்த உடம்பின்கண் இருக்கும் உயிரை எப்பொழுதும் இதிலேயே யிருக்குமென்று சதமாக நினைத்துப் பந்தப்பட்டவனாகி நானும் அடைதற்குறிய சிவபதத்தை இழந்து விட்டேன். (கஅ)

மாதர்பிரபஞ்ச மயக்கத்திலேவிழுந்து
போதமயங்கிப் பொறியழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! அழகிய பிரபஞ்சமாய் கையில் விழுந்து அறிவு கெட்டு மதியும் கெட்டுப்பெற்றேன். (எ-று)

நான் இங்ஙனம் ஆய்விட்டமையால் நீயே காப்பாற்ற வேண்டும் என்பது குறிப்பு. (கசு)

சரிதைகிரியாயோகந் தாஞ்ஞானம்பாராமல்
பரிதிகண்டமதியதுபோற் பயனழிந்தேன் பூரணமே.

104 பட்டணத்துப்பிள்ளையார் புலம்பல்

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானங்களாகிய இந்த நான்குவகைச் சாதனங்கள் ஒன்றையேனும்சாதிக்காமல் சூரியனைக்கண்ட சந்திரன்போல் அறிவுமழுங்கினேன். (எ-று) (கஎ)

மண்பெண்பொன்னாசை மயக்கத்திலேவிழுந்து
கண்கெட்டமாடதுபோற் கலங்கினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! மண்ணாசை,பெண்ணாசை, பொன்னாசை, என்கிற மாய்கையில் விழுந்து கண்ணில்லாதமாட்டைப்போல் கதறினேன். (எ-று) (கஅ)

தனிமுதலைப்பார்த்துத் தனித்திருந்துவாழாமல்
அநியாயமாய்ப்பிறந்திங் கலைந்துநின்றேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! ஒப்பற்றமுதற்பொருளாயுள்ள சிவபெருமானைத் தரிசித்துக்கொண்டு தனியேயிருந்து வாழாமல் அநியாயமாய் இந்த உலகத்தில் பிறந்து அலைந்து திரிந்தேன். (எ-று) (கக)

ஈராறுதன்கலைக்கு ளிருந்துகூத்தாடினதை
ஆராய்ந்துபாராம லறிவழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! பன்னிரண்டு கலைக்குட்பட்டிருந்து திருநடனஞ்செய்த சிறப்பை விசாரித்தறிந்து பாராமல் மதிகெட்டேன். (எ-று)

இது குருமூர்த்தியின்பால் விசாரிக்கவேண்டிய தாகையால் அப்படிப்பட்ட குரு எனக்குக்கிடைக்கவில்லை என்பது குறிப்பு. (உ௰)

வாசிதனைப்பார்த்து மகிழ்ந்தனைத்தான்போற்றாமல்
காசிவரைபோய்த்திரிந்து காலலுத்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! சரமாறுதலாகிய வாசிமார்க்கத்தில் பழகி அதின்மூலமாக உன்னைத்தரிசித்துத் துதிசெய்யாமல் காசிப்பதிவரைக்கும்போய் கால் அலுத்துக்கெட்டேன். (எ-று)

கருவிகரெட்டோண்ணூற்ருறிற் கலந்துவிளையாடினதை
இருவிழியாற்பாராம லீடழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! தொண்ணூற்ருறு தத்துவங்களிலும் கலந்து நீ விளையாடிக்கொண்டிருந்ததை என்னுடைய இரண்டுகண்களாலும் பாராமல் ஈடழிந்துபோய்விட்டேன். (எ-று)

உடலுக்குள்நீநின் றுலாவினதைக்காணமல்
கடமலைதோறுந்திரிந்து காலலுத்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! என்னுடைய தேகத்திலே நீயிருந்து உலாவினதை நான் தெரிந்து கொள்ளாமல், காடு மலை, இவைகளிலெல்லாம் திரிந்து காலலுக்கப்பெற்றேன். (எ-று)

இப்படி நான் திரிந்தது எனக்கு அறிவில்லாமையேயாம் என்பதாம். (உரு)

எத்தேசகாலமுநா மிறவாதிருப்பமென்று
உற்றுனைத்தான்பாராம லுருவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! எந்தத்தேசத்திலும் எந்தக்காலத்திலும் நாம் சாவாதிருப்போமென்று நினைத்து அதினல் உன்னைக்கண்டு தரிசிக்காமல் என்னுடைய சுயரூபத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டேன். (எ-று) (உச)

எத்தனை தாய்தந்தை யிவர்களிடத்தேயிருந்து
பித்தனுயானும் பிறந்திறந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! எத்தனை தாய்தந்தைகளி டத்திலிருந்து பிறந்து உன்னை யறியும் அறிவுணராமையால் பித்த ஞகி மீண்டும் இறந்திருக்கின்றேன். (எ-று)

ஐயோ! ஈதென்ன கொடுமை. இப்படியும் எனக்குவருமா? என்பது குறிப்பு. (உரு)

பெற்றனுத்தாள்தாயார் பிறந்தனுத்தேயானுமுன்றன்
பொற்றுணைத்தாள்தந்து புகலருள்வாய்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! என்னுடைய தாயானவள் என்னைப்பலமுறையும் பெற்றுப்பெற்று வருத்தப்பட்டாள். நானே பிறந்து பிறந்து வருத்தப்பட்டேன். ஆகையால் இனியேனும் எனக்கு உன்னுடைய அழகிய திருவடிகளைக் காடாட்சித்துத் திருவருள் பாலிக்கவேண்டும். (எ-று) (உசு)

உற்றுரழுதனுத்தா ருறன்முறையார்சுட்டனுத்தார்
பெற்றனுத்தாள்தாயார் பிறந்தனுத்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! என்னுடைய சாதியார் அழுதழுது ஓய்ந்தார்கள் கொஞ்சம் தூரபாத்தியத்தை யுடையவர்களோ என்னைக்கொளுத்திக் கொளுத்திவருந்தினர்கள் என்னுடையதாயாரோ என்னைப் பெற்றுப்பெற்று வருந்தினள். நானேவென்றால் பிறந்து பிறந்து வருந்தினேன். (எ-று)

இனியேனும் அப்பிறவியை நீக்கி யாண்டருளல்வேண்டும் என்பது குறிப்பு. (உஎ)

பிரமன்படைத்தனுற்றுன் பிறந்திறந்துநானனுத்தேன்
உரமுடையவக்கினிதா னுண்டனுத்தான்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! பிரமதேவனே என்னைச் சிருஷ்டித்து வருந்தினன். நானே பிறந்தும் இறந்தும் வருந்தி

னேன் பலமுடைய அக்கினிபகவானே வென்றால், என்னைச்சகநநங்கடோறும் உண்டு உண்டுவருந்தினேன். (எ-று) (உஅ)

எண்பத்துநான்கு நூறுயிரஞ்செனனமுஞ்செனித்து
புண்பட்டுநானும் புலம்பினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நான் எண்பத்துநான்கு நூறுயிரம் ஜெந்மங்களிலும் ஒன்றுஒன்றாகப் பிறந்து மனம்வருந்தித் துக்கப்பட்டேன். (எ-று) (உகூ)

என்னையறியாமலெனக்குள்ளே நீயிருக்க
உன்னையறியாம லுடலிழந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நான் அறியாதபடி எனக்குள்ளாகவே நீ எழுந்தருளியிருக்க, நான் உன்னையறியாமையால் என்னுடைய தேகத்தை யிழந்துவிட்டேன். (எ-று) (௩0)

கருவாயுருவாய்க் கலந்துலகெலாநீயாய்
அருவாகிநின்ற தறிகிலேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! கருவாகியும், ரூபமாகியும், உலகமெல்லாமும் கலந்தும் எவ்விடத்திலும் நீயேயாய் அருவாகநின்றிருந்ததை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று)

நீ சர்வவியாபகனாயிருத்தலை நான் அறிந்தேனானால் உன்னை என்றும் கைவிடமாட்டேன். என்பது குறிப்பு. (௩க)

செம்பொற்கமலத் திருவடியைப்போற்றாமல்
பம்பைகொட்டவாடும் பசாசானேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! செவந்தபொன்போன்ற தாமரைமலருக் கொப்பான உனது திருவடிகளைத் துதிசெய்யாமல், பம்பையென்னும் ஒருவகையான வாத்தியத்தையடிக்க ஆடுகின்ற பசாசின் தன்மையையுடையவனானேன். (எ-று) (௩உ)

எனக்குள்ளே நீயிருக்க வுனக்குள்ளே நானிருக்க
மனக்கவலைதீர வரமருள்வாய்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ எனக்குள்ளிருக்கவும் நான் உனக்குள்ளிருக்கவும் எனக்கு வரங்கொடுத்தருளல்வேண்டும்.

எழுவகைத்தோற்றத் திருந்துவிளையாடினதைப்
பழுதறவேபாராமற் பயனழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ எழுவகையான பிறப்புகளிலும் தெரியாதபடி இருந்து திருவிளையாடல் செய்துவருவதை நான் குற்றமற்றுப்பார்த்துத் தரிசிக்காமையால் ஒருபிரயோசனத்தையும் அடையாமல் வீணாள் கழித்தேன். (எ-று) (ருச)

சாதிபேதங்கள் தனையறியமாட்டாமல்
வாதனையால்நின்று மயங்கினேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே? சாதிகளின் வித்தியாசங்கள் இவையாமென்று அறிந்துகொள்ளாமல் பூர்வ மாயாபழக்கத்தினால் மதிமயங்கியிருந்தேன். (எ-று) (ருரு)

குலமொன்றாய்நீபடைத்த குறியையறியாமல்யான்
மலபாண்டத்துள்ளிருந்து மயங்கினேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ எல்லாக்குலங்களையும் ஒன்றாகவே நிர்மாணித்திருக்கும் அருட்குறிப்பைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் நான் மலசம்பந்தப்பட்ட பாண்டத்தினுள்ளிருந்து மயக்கத்தையடைந்தேன். (எ-று) (ருசு)

அண்டபிண்டமெல்லா மணுவுக்கணுவாகநீ
கொண்டவடிவின் குறிப்பறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! அண்டத்திலும், பிண்டத்திலும், அணுவுக்கணுவாக விருந்து திருக்கோலங்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் குறியினை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (கூஎ)

சகஸ்திரத்தின்மேலிருக்குஞ் சற்குருநைப்போற்றும
லகத்தினுடவாணுவத்தா லறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! ஆயிரத்தெட்டு தளத்தின் மேல் எழுந்தருளியிராநின்ற ஞானசிரியனைத் துதிசெய்யாமல் என் மனத்தின்கண் குடிகொண்டிருக்கும் அகங்காரத்தினல் நான் அறிவழிந்தேன். (எ-று)

ஆணவம் எல்லாவற்றிலும் பலமுடையதாகையால் இங்ஙனம் கூறினர். (கூஅ)

ஐந்துபொறியை யடக்கியுனைப்போற்றுமல்
நைந்துருகிநெஞ்ச நடுங்கினேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நான் ஐம்பொறிகளையும் தத்தமது விஷயங்களிற் போகாதபடியடக்கி உன்னைத் துதிசெய்யாமல் நைந்து மனமிளகி நடுக்கமுற்றேன். (எ-று) (கூகூ)

என்னைத்திருக்கூத்தா லிப்படிநீயாட்டுவித்தாய்
உன்னையறியா துடலழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ என்னை உன்றுடைய திருவருட்கூத்தினல் இவ்விதமாக ஆட்டினய். நீயேநின்று இப்படியாட்டுவதை நான் அறிந்துகொள்ளாமல் வீணேகெட்டேன். (எ-று)

நரம்புதசைதோலெலும்பு நாற்றத்துக்குள்ளிருந்து
வரம்பறியமாட்டாமல் மயங்கினேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நரம்பு, தசை, தோல் எலும்பு இவைகளாலாகிய தேகத்திற்குள்ளாகநானிருந்துகொண்டு

தொழிலில் திறமுள்ள இவ்வுலகப்பெண்களை விரும்பி அவர்களுக் குப்பின் செல்லும் பேதமையைவிட்டு பிழைப்பாயாக. (எ-று) ().

இருப்பதுபொய்போவதுமெய்யென்றெண்ணிநெஞ்சே
யொருத்தருக்குந் தீங்கினையுன்னாதே—பருத்ததொந்தி
நம்மதென்று நாமிருக்க நாய்நரிகள் பேய்க்கழுகு
தம்மதென்று தானிருக்குந் தான்.

(பொ-ரை) மனமே! பெரிதாகிய வயிற்றை நம்முடையதென்று நாம் நினைத்திருக்க, நாய், நரி, பேய், கழுகு முதலியவைகளெல்லாம் தம்முடைய தென்று நினைத்திருக்கும். ஆகையால், நம்முடைய தேகமானது இருப்பது பொய்யாம். இறந்துபடுவது மெய்யாம். என்று நன்குயாராய்ந் தரிந்து நீ யாவருக்குங் கெடுதியைச் செய்ய நினைக்கவேண்டாம். (எ-று)

தேகம் நிலையில்லாததாகையால் அதைநம்பி ஒருவருக்கும்கெடு திசெய்ய நினைக்கவேண்டாம் என்பது கருத்து. (உஅ)

எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தை பட்டாலு
முத்தர்மனமிருக்கு மோனத்தே—வித்தகமாய்
காதிவிளை யாடியிரு கைவீசி வந்தாலுந்
தாதிமன நீர்க்குடத்தே தான்.

(பொ-ரை) தாதியானவள் தலைமேல் நீர்க்குடம் வைத்து வேறு ஒன்றையும் மனத்தில் எண்ணாமல் விளையாடிக்கொண்டு கைவீசிவந் தாலும் மனம்மாத்திரம் நீர்குடத்தின்பேரிலேயே இருப்பதுபோல் எந்தவேலையைச் செய்தாலும், எப்படிப்பட்ட அவஸ்தைகளை அடைந்தாலும் சீவன்முத்தர்களுடைய மனமானது மௌனநெறி யின் கண்ணே பதிந்திருக்கும். (எ-று)

ஜீவன் முத்தர்கள் சதா நிஷ்டையில் இருப்பார்கள் என்பது கருத்து. (உகூ)

மாலைப் பொழுதினறு மஞ்சளரைத்தே குளித்து
வேலை மினுக்கிட்டு விழித்திருந்து சூலாகிப்
பெற்றாள் வளர்த்தாள் பெயரிட்டாள் பெற்றபிள்ளை
பித்தானு லென்செய்வாள் பின்.

(பொ-ரை) ஒருத்தி சாயங்காலவேளையில் நல்லமஞ்சளை அரைத்துப் பூசிக்குளித்துத் தூங்காமல் கூடி சுகித்திருந்து கர்ப்பத்தை யடைந்து பெரும்பிள்ளையைப் பெற்று வளர்த்துப் பெரிட்டாள் அப்படி அவள் பெற்றபிள்ளை பித்தனானல் பிறகு என்னசெய்வாள்.

இச்செய்யுள் தான் பித்தானதையும் தன் தாய்பட்ட துக்கத்தையும் வெளிப்படை யாக்குகின்றது. (ளுயு)

விருத்தம்.

வான்றேடுமறையேயோ மறைதேடும்பொருளேயோ
வூன்றேடுமுயிரேயோ வுயிர்தேடுமுணர்வேயோ
தான்றேடநான்றேடச் சகமெலாந்தனைத்தேட
நான்றேடிநான்காண நானாரோநானாரோ.

(பொ-ரை) உலகத்தார்களெல்லாம் தேடப்பட்டு நின்ற ஒருபொருளானது என்னைத்தேட நானும் அதைத்தேடிக்கண்டு பிடித்தேன் பிடித்தபிறகு நானென்கிற ஒருதன்மையானது என்னிடத்தில் இல்லாமற்போகப் பண்ணிவிட்டது. அப்படிச்செய்த அந்தப்பொருளானது தேவர்களால் தேடப்படும் வேதப்பொருளோ? அவ்வேதங்களால் தேடப்படும் மேலான பொருளோ! உடம்பாற் றேடப்படும் உயிரோ அவ்வுயிராற் றேடப்படும் அறிவோ? ஒன்றும் அறிகிலேன் (ஈதென்ன ஆச்சரியம்) (எ-று)

பட்டணத்துப் பிள்ளையார்பாடல்
மூலமும் - பொழிப்புரையும்
முற்றுப்பெற்றது.

கள், மநுஜாதிகள் ஆகிய எழுவகைப்பிறப்புகளிலும் கலந்திருந்தஇரகசியத்தை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (சகூ)

ஆணாகிப்பெண்ணா யலியாகிவேற்றுருவாய்
மாணாகிநின்ற வகையறியேன்பூரணமே.

(பொ-) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீயே ஆணுருவமாகவும் பெண்ணுருவ மாகவும், இவ்விரண்டுமெல்லாத அலியுருவமாகவும், வேறு உருவங்களாகவும் பெருமையோடு கூடிநின்ற விதத்தை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (ருய)

வாலையாய்ப்பக்குவமாய் வளர்ந்துகிழந்தானுகும்
பாலையாய்நின்ற பயனறியேன்பூரணமே.

(பொ-ள) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! இளம்பிராயமாகவும், பரிபக்குவகாலமாகவும், பின்பு வளர்ந்து கிழப்பருவமாகவும் ஆகிநிற்கின்ற தன்மையை அறிந்தேனில்லை. (எ-று)

கு. இவைகளையெல்லாம் நான் அறியாமையால் முத்திப்பேற்றையும் அறிவதில்லை. என்பது குறிப்பு. (ருக)

பொய்யாய்ப்புவியாய்ப் புகழ்வாரிதியாகி
மெய்யாகிநின்ற வியனறியேன்பூரணமே.

(பொ-ள) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! பொய்யாகவும், பூமியாகவும் யாவராலும் புகழப்படாநின்ற சமுத்திரமாகவும், மெய்ப்பொருளாகவும் எங்கும்பரவி யிருக்கின்ற பெருமையை அறிந்தேனில்லை. (எ-று)

இது சிவபெருமானுடைய சர்வவியாபகத்தைக் காட்டுகின்றது

பூவாய்மணமாகிப் பொன்னாகிமாற்றாகி
நாவாய்ச்சொல்லான நயமறியேன்பூரணமே.

(பொ-ள) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ பூவாகியும் பூவிலுள்ள வாசனையாகியும், பொன்னாகியும், பொன்னின் மாற்றாகியும், நாவாகி

யும், நாவிலுள்ள சொல்லாகியும், வியாபித்திருக்கின்ற உண்மைத் தெரிந்துகொண்டேனில்லை. (எ-று) (௫௩)

முதலாய்நடுவாகி முப்பொருளாய்மூன்றுலகா
யிதமாகிநின்ற வியலறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ ஆதியாகவும், நடுவாகவும், அந்தமாகவும், திரிமூர்த்திகளாகவும், மூன்றுஉலகங்களாகவும், நன்மையாகவும் வியாபித்திருக்கின்ற இலட்சணத்தை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று)

அவைகளை நான் அறிந்திருந்தால் எந்தவிதத்திலாகிலும் உன் திருவடிகளைப்பற்றி இரந்திருப்பேன் என்பது குறிப்பு. (௫௪)

உன்னுடைனுயிரா யுண்ணிறைந்தகண்ணொளியாய்த்
தேனுஞ்ருசியான திறமறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ ஊனாகவும் அவ்வூனிலுள்ள உயிராகவும், உள்ளேநிறைந்திருக்கின்ற கண்ணின் ஒளியாகவும், தேன்போன்ற ருசியானதாகவு மிருக்கின்ற திருவருட்டிறத்தை அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (௫௫)

வித்தாய்மரமாய் விளைந்தகனியாய்ப்பூவாய்ச்
சித்தாகிநின்ற திறமறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீமூலமாகவும், மூலத்தால் முளைக்கப்பட்ட மரமாகவும், அதிலுண்டாகும் பழமாகவும், பூவாகவும், ஞானமாகவும் இருக்கின்ற சக்தியை நான் அறிந்தேனில்லை.

ஐவகையும்பெற்றுலக வண்டபகிரண்டமெல்லாந்
தெய்வமெனநின்ற திறமறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ பஞ்சவிதகோலத்தை யும் பெற்று உலகத்திலும் அண்டபகிரண்டங்களிலும் நீயே தெய்வ மென்றுசொல்லித் துதிக்கும்படி சர்வவியாபகம் பூண்ட நிலையை நான் தெரிந்துகொண்டேனில்லை. (எ-று) (௫௭)

மனமாய்க்கனவாகி மாய்கையாயுள்ளிருந்து
நினைவாகிநின்ற நிலையறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ மனமாகியும், கனவாகி யும், மாயமாக உள்ளேயிருந்து நினைக்கும் நினைவாகியும், இருக்கி ன்ற உண்மைநிலையை நான் அறியேன். (எ-று) (௫௮)

சத்திசிவமிரண்டாய்த் தான்முடிவிலொன்றாகிச்
சித்திரமாய்நின்ற திறமறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! நீ முதலில்சத்திவேறுசிவம் வேறாக யிருந்து முடிவில்இரண்டும் ஒன்றாய்விடுகின்றவிநோதத்தை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (௫௯)

பொறியாய்ப்புலனாகிப் பூதபேதப்பிரிவாய்
அறிவாகிநின்ற வளவறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! நீஐம்பொறிகளாகவும்,ஐம் புலன்களாகவும், பேதப்பட்டபஞ்சபூதங்களின்பிரிவாகவும்,ஞானம யமாகவும் நின்ற அளவை நான்தெரிந்துகொள்ளவில்லை. (எ-று) ()

வானிற்கதிர்மதியாய்வளர்ந்து பின்னொன்றானதுபோல்
ஊனுட லுக்குள்ளிருந்த வுயிர்ப்பறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ ஆகாயத்திலுள்ள சூரிய [illegible]ளாகவும், வளர்ந்து பிறகு ஒன்றாய்விட்டதுபோல [illegible] துக்குள் பிராணனாகவிருந்த தன்மையை நான் அறியவில்லை. (௬௧)

பொய்யும்புலையுமிகப் பொருந்துவீண்பேசலன்றி
ஐயோவுனைவணங்க வறிகிலேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நானோ, பொய்யும், புலையும், மிகவும் அமைந்து வீண்வார்த்தையாடுகின்றதைத் தெரிந்தேனெயொழிய, உன்னைத்துதிசெய்யுமார்க்கத்தை அறிந்தேனில்லை.

நிரந்தரமாயெங்கு நின்றுவிளையாடினதைப்
பரமதுவேயென்னப் பதமறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! எப்பொழுதும் எவ்விடத்திலும் ஒரேதன்மையாயிருந்து விளையாடினதைக்கண்டு இதுவேபரமாகுமென்று சொல்லும்படியான பதத்தையும் அறிந்தேனில்லை.

நான் இப்படியிருப்பதால் கடைத்தேறுவது எப்படியோ? என்பது குறிப்பு. (கூஅ)

கொல்வாய்பிறப்பிப்பாய் கூடவிருந்தேசுகிப்பாய்
செல்வாய்பிறர்க்குட் செயலறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீயே இறப்பினையும், பிறப்பினையும் செய்து அவ்வவ்வுயிர்களோடு கூடியிருந்து இன்பத்தையும் அநுபவிப்பாய், அன்றி உயிர்க்குயிராக ஒவ்வோர் ஆன்மாக்களுள்ளும் கலந்திருப்பாய் நீ இப்படியெல்லாம் இருப்பதைநான் அறிந்தேனில்லை (எ-று) (கூகூ)

வாரிதியாய் வையமெல்லா மன்னுமண்ட பிண்டமெல்லாந்
சாரதியாய்நின்ற தலமறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ சமுத்திரமாக உலகமெல்லாமும், அண்டபிண்டங்களெல்லாம், சாரதியாய் வியாபித்திருக்கின்ற தலவிசேடத்தை நான் அறியவில்லை. (எ-று) (கூகூ)

வித்தாய்மரமாய் வெளியாயொளியாய்நீ
சத்தாயிருந்த தரமறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! விதையாகவும்; மரமாகவும், வெளியாகவும், ஒளியாகவும், சத்தாகவும் நீ பரவியிருக்கின்ற குணத்தை நான் அஞ்ஞானவறிவுடைமையால் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. (எ-று) (கூகூ)

தத்துவத்தைப் பார்த்துமிகத் தன்னையறிந்தறிவால்
உய்த்துனைத்தான்பாராம லுய்வாரோபூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! தத்துவமார்க்கங்களையாராய்ந்தறிந்து பின்னர் தன்னைத்தானறிந்து அதன்பின்னர் அப்படியறிந்த பசுவறிவைக்கொண்டு உன்னையறியத்தக்க பதியறிவைப் பெற்று உன்னையாராய்ந்து பாராதார் பிழைப்பார்களோ? பிழையார் (எ-று) (கூஎ)

ஒன்றுயுயிரா யுடல்தோறு நீயிருந்தும்
என்றுமறியார்களேழைகள்தாம் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! உயிர்களோ ஒன்றுபட்டு அவ்வவ்வுடம்புகளிலெல்லாம் நீ எப்பொழுதும் கலந்திருந்தும்அதை அறிவிலிகளெல்லாம் உணர்ந்தாரில்லை. (எ-று)

ஆகையால் அவர்கள் எப்படிகிருபாபாலிப்பை அடைவார்கள் என்பது குறிப்பு. (கூஅ)

நேற்றென்றுநாளையென்று நினைப்பு மறப்பாய்ப்படைத்து
மாற்றமாய்நின்ற வளமறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நேற்றென்றும், நாளைக்கென்றும், நினைப்பும், மறப்புமாய் எல்லாப்பிணிகளையும் உண்டாக்கி எவைகளிலும் தாக்காது தாக்கிநின்ற வளப்பத்தைநான் அறிகிலேன். (எ-று) (கூகூ)

மனம்புத்திசித்தி மகிழறிவாங் காரமதாய்
நினைவாந்தலமான் நிலையறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! நான்மனம்,புத்தி,சித்தம், அகங்காரம் ஆகிய இவைகள் நினைத்தற்கிடமான உன்னைமநிலையை அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (எ௰)

உருப்பேதமின்றி யுயர்ந்தசத்த பேதமதாய்க்
குருப்பேதமாய்வந்த குணமறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! ரூபவிகற்பங்களில்லாமல் சத்தமொன்றே பேதமாகவும் அன்றி நிறபேதமாகவும் எழுந்தருளி வந்தகுணத்தை நான் அறியேன். (எ-று)

அப்படிஅறியாமையால் சிவப்பேற்றை அடைவதில்லை என்பது குறிப்பு. (எக)

சட்சமயபேதங்கள் தான்வகுத்துப் பின்னுமொரு
உட்சமயமுண்டென் றுறைத்தனையேபூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! அறுவகைச்சமயங்களை ஏற்படுத்தி பின்னரும் அவ்வாறு சமயங்களிலும் ஒருஉட்சமயமிருக்கின்றதென்று குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிவந்து திருவாய்மலர்ந்தருளினையே. அதுமிகவும் காருண்ணியமேயாம். (எ-று) (எஉ)

முப்பத்திரண்டுருப்பாய் முனைந்துபடைத்துள்ளிருந்த
செப்படிவித்தைத் திறமறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! முப்பத்திரண்டு அவயவங்களோடு மேற்பட்டுச் சிருஷ்டித்து நீ உள்ளேயெழுந்தருளி யிருக்குஞ் செப்படி வித்தையின் சக்தியை நான் தெரிந்து கொள்ளாதவனானேன். (எ-று) (எ௩)

என்னதான் கற்றாலென் னெப்பொருளும் பெற்றாலென்
உன்னையறியாதா ருய்வரோ பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! எவ்வளவு அதிகமாக வித்தைகளைக் கற்றிருந்தாலும், எந்தப்பொருள்களைப்பெற்றிருந்தாலும் அவர்கள் என்னலாபத்தை அடைவார்கள்? ஒன்றுமில்லை. ஏனென்றால் உன்னை உணர்ந்து கொள்ளாதார் பிழைக்கமாட்டார்களாகையால். (எ-று) (எச)

கற்றறிவோமென்பார் காணார்களென்பதத்தைப்
பெற்றறியார் தங்களுக்குப் பிறப்பறுமோ பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! நாங்கள் எல்லாவித்தைகளையும் கற்றுத்தெரிந்துகொள்வோமென்று சொல்லுவார்கள். பின்னர்விசாரிக்குமிடத்தில் தெரிந்துகொள்ளார்கள். அன்றியுமுன்னுடையதிருவடிகளைப்பெற்றும் அறியார்கள். ஆகையால் இவர்களுக்குப் பிறவித்துன்பம் நீங்குமோ? நீங்காது. (எ-று) (எரு)

வானென்பாரண்டமென்பார் வாய்ஞ்ஞானமேபேசித்
தானென்பார்வீணர் தனையறியார் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ இருக்குமிடத்தைச்சிலர் ஆகாயமென்பார்கள். சிலர் அண்டமென்பார்கள். சிலர் வாயால் ஞானம்பேசித் தாங்களே நீ என்பார்கள் இவர்களெல்லாம்வீணர்களாகையால் தங்களைத்தாங்களே அறியாதவர்களாவார். (எ-று) ()

ஆதியென்பா ரந்தமென்பா ரதற்குண்டுவாயிருந்த
சோதியென்பார்நாதத் தொழிலறியார் பூரணமே. எஎ

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! முதலென்பாரும், கடையென்பாரும், பலவிடங்களிலும் விளங்கிக்கொண்டிராநின்ற தேஜோமயமென்பாரும், சிலர்வீணாகப் பேசுகின்றனரேயொழிய அந்நாதரூபமாயிருக்கின்ற சிவபெருமானுடைய தொழிலை உணரார். ()

மூச்சென்பாருள்ளமென்பார்மோகமெனுமோட்சமென்பார்
பேச்சென்பாருன்னுடைய பேரறியார்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! உன்னைச்சிலர் மூச்சென்றும், சிலர்மௌனமென்று சொல்லுகின்ற [மோக்ஷமென்றும், சிலர் பேச்சென்றும், சொல்லுவார்கள். அவர்கள் இப்படி பலவகையாகச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்களே யொழிய உன்னுடையதிருப்பேரை அறியமாட்டார்கள். (எ-று) (௭௮)

பரமென்பார் பானுவென்பார் பாழ்வெளியாய்நின்ற
வரவென்பாருன்றன் வழியறியார் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! சிலர் உன்னைப் பரமென்றும், சிலர் பானுவென்றும், சிலர் பால்போல் வெளியாய்நின்றவரமென்றும் சொல்லுவார்களேயொழிய உன்னுடைய மார்க்கங்களையறியமாட்டார்கள். (எ-று) (௭௯)

எத்தனைபேரோ வெடுத்தெடுத்துத் தானுரைத்தார்
அத்தனைபேர்க்கொன்றான தரிகிலேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! உன்னுடையதிருவருள்விலாசத்தை எத்தனைபேரோ எடுத்தெடுத்துப்பலவகையாகச் சொன்னார்கள் அத்தனைபேர் சொன்னதிலும் ஒன்றும் பொருந்தவில்லை. ஆகையால் நான் உன்னை அறியேன். (எ-று) (௮௰)

நகாரமகாரமென்பார் நடுவேசிகாரமென்பார்
வகாரயகாரமென்பார் வகையறியார்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! சிலர் நகாரமென்றும், மகாரமென்றும், நடுவில் சிகாரமென்றும், வகாரமென்றும், யகாரமென்றும், பலவகையாகப் பஞ்சாக்ஷரத்தின் தன்மையை பேசுவார்களே யொழிய அவ்வட்சரங்களை யமைத்து உச்சரிக்கும் வகையையறியமாட்டார்கள். (எ-று) (௮௧)

முகத்துவமாய்க்காம மயக்கத்துக்குள்ளிருந்து
பகுத்தறியமாட்டாமற் பயனழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! மிக்வும் இறுமாப்படைத்தபெண்கள் மயக்கத்திற்சிக்கி உன்னைப் பகுத்துணர மாட்டாமல் நான் அடைதற்கிருந்த பயனைப்போக்கடித்துக் கொண்டேன். ()

உண்மைப்பொருளை யுகந்திருந்துபாராமற்
பெண்மயக்கத்தாலே பிறந்திருந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்த வஸ்துவே! மெய்ப்பொருளை விரும்பிப்பார்த்திராமல் பெண்கள் மயக்கத்திற் சிக்கியிருந்து பிறந்துஇறந்து துன்பப்பட்டேன். (எ-று) (அங)

வாயாரவாழ்த்தி மகிழ்ந்துனைத்தான் போற்றாமல்
காயமெடுத்து கலங்கினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே? வாய்நிறைய, உன்னைவாழ்த்துதல்செய்து துதிசெய்யாமல் இந்தத்தேகத்தை யெடுத்துக்கலக்க முற்றேன். (எ-று) (அச)

சந்திரனை மேகமது தான்மறைத்த வாரதுபோற்
பந்தமுறயானுமுனைப் பார்க்கிலேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! சந்திரனை மேகமானது மறைப்பதுபோல என்னைப் பந்தம்வந்து மறைக்க நானும் உன்னைப்பார்க்காதவனானேன். (எ-று) (அரு)

செந்தாமரைத்தாளைத் தினந்தினமும் போற்றாமல்
அந்தரமாய்நின்றங் கலைந்தேநான் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! செவந்ததாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைத் துதிசெய்யாமல் யாதொரு பற்றுதலு மில்லாமல் நான் அலைந்தேன். (எ-று) (அசு)

நீர்மேற் குமிழிபோல் நிலையற்றகாயமிதைத்
தாரகமென்றெண்ணிநான் றட்டழிந்தேன் பூரணமே

(பொ-ள்) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! சலத்தில்தோன்றும் நீர்க்குமிழிபோல நிலையில்லாததாகிய இந்த உடம்பை நிலையுள்ளதாக நினைத்துக்கெட்டேன். (எ-று) (௮௭)

நெஞ்சமுருகி நினைந்துனைத்தான் போற்றிநெடு
வஞ்சகத்தைப்போக்க வகையறியேன் பூரணமே.

(பொ-ள்) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! மனமுருகிநினைத்து உன்னைத்துதிசெய்து மிக்கவஞ்சகத்தை நீக்கிக்கொள்ளும்படியான வழியைத்தெரிந்துகொண்டேனில்லை. (எ-று) (௮௮)

எள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போ லெங்குநிறைந்திருந்த
துள்ளமறியா துருகினேன் பூரணமே.

(பொ-ள்) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! நீ எள்ளுக்குள் எண்ணெயிருப்பதுபோல எவ்விடத்திலும் நிறைந்திருந்ததைநான்அறியாமல் மனமுருகினேன். (எ-று) (௮௯)

மாயாபிரபஞ்ச மயக்கத்திலே விழுந்தே
யோயாய்சனன மொழித்திலேன் பூரணமே.

(பொ-ள்) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! நான் என்றும் ஒழியாதபிரபஞ்சமயக்கத்தில் விழுந்து நீங்காத ஜநநத்தை நீக்கிக்கொண்டேனில்லை. (எ-று) (௯௰)

பூசையுடன்புவன் போகமெனும் போக்கியத்தால்
ஆசையுற்றேநானு மறிவழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ள்) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! பூசை, உலகவாஞ்சைகளில் விருப்பம்வைத்து நான் என்னுடைய அறிவினையழியப்பெற்றேன். (எ-று) (௯௧)

படைத்துமழித்திடுவாய் பார்க்கிற் பிரமாவெழுத்தை
தொடைத்துச்சிரஞ்சீவியாய்த் துலங்குவிப்பாய்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! சகல உயிர்களையும்படைத்துப்பின்னர் அழித்திடுவாய். இன்னும் பார்க்கில்பிரமனால் எழுதப்பட்டுள்ள பிரமலிபியையும் கெடுத்து அழியாத சிரஞ்சீவியாக்குவாய். (எ-று) (கூ௨)

மந்திரமாய்ச் சாத்திரமாய் மறைநான்காய் நீயிருந்த
தந்திரத்தைநானறியத் தகுமோதான் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! மந்திரமாகவும், சாஸ்திரங்களாகவும், நான்குவேதங்களாகவும், நீ எழுந்தருளியிருந்த தந்திரத்தை நான்அறியுந் தன்மையுடையவனோ? இல்லை. (எ-று) (கூ௩)

அல்லாய்ப்பகலா யனவரதகாலமெனுஞ்
சொல்லாய்ப்பகுத்த தொடர்பறியேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! இரவாகவும் பகலாகவும், எல்லாக்காலங்களென்றும், சொல்லாகவும் வகுத்திருக்கின்றமாயா விநோதத்தை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (கூ௪)

நரகஞ்சுவர்க்கமென நண்ணுமிரண் டுண்டாயும்
அரகராவென்ப தறிகிலேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! உலகத்தினிடமாக நரகமென்றும், சொர்க்கமென்றும், இரண்டு பகுப்பு அவரவர்களுக்குத் தக்கவாறு இருக்கின்றனவென்பதை அறிந்தும், அரகராவென்று சொல்லுஞ் சொல்லைநான் ஒருதரமுஞ்சொல்லியறியேன் (எ-று) ()

பாவபுண்ணியமென்னும் பகுப்பாய்ப்படைத்தழிக்குங்
காவலையுண்டாக்கிவைத்த வருளறியேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! பாவமென்றும், புண்ணியமென்றும், இரண்டுபெருப்பை யுண்டாக்கி அவைகளுக்கிடாக உண்டாக்கிப் பின்னர் அழித்து இவ்வுலகத்தின்கண்மிகுந்த ஆசையுண்டாக்கிவைத்த திருவருட்டன்மையை நான்அறிந்தேனில்லை.(எ-று)

சாந்தமென்றுங்கோபமென்றுஞ் சாதிபேதங்களென்றும்
பாந்தமென்றும்புத்தியென்றும்படைத்தனையேபூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! சாந்தமென்றும் கோபமென்றும், சாதிபேதங்களென்றும், பந்தமென்றும், மோக்ஷமென்றும் படைத்தனையே (எ-று)

நீ இப்படி படைத்திருந்தும் எனக்கு நற்புத்தி வரவில்லை என்பது குறிப்பு. (கூஎ)

பாசமுடலாய்ப் பசுவதுவுந் தானுயிராய்
நேசமுடனீபொருளாய் நின்றனையே பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! பாசமானது தேகயாகவும் பசுவானது உயிராகவும் பதியானது நீயாகவும் இருக்கின்றனையே (எ-று) (கூஅ)

ஏதிலடியா ரிரங்கியிகத்தில்வந்துன்
பாதமதில்தாழப் பரிந்தருள்வாய்பூரணமே

(பொ-ரை)எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! குற்றமற்ற அடியார்களால் வணங்கப்படுகின்ற உனது திருவடிகளில் நான் வணங்கும்படி கிருபைசெய்யவேண்டும். (எ-று) (கூகூ)

நானேநீநீயேநா னுமிரண்டுமொன்றானால்
தேனின்றுசியதுபோற் றெவிட்டாய்நீ பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! நானே நீயாகவும்நீயேநானாகவும் ஆகவொன்றும் தன்மைவந்தால் நீ தேனின் ருசிபோலத் தெவிட்டல்வேண்டும். (எ-று) (௱)

முடிவிலொரு சூனியத்தை முடித்துநின்றுபாராமல்
அடியிலொருசூனியத்தி லலைந்தேனே பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! முடிவின்கண் ஒரு சூனியமாக, முடிகின்ற ஒப்பற்றபொருளை அவ்விடத்திலின்று தெரிசிக்காமல் வெறும் இடத்திலிருந்து நான் அலைந்தேன். (எ-று) (௱க)

பூரணமாலைதனைப் புத்தியுடனோதினர்க்குத்
தாரணியில்ஞானந் தழைப்பிப்பாய் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! நான் இந்தப் பூரணமாலை என்னும் நூலை நல்ல அறிவுடன் சொல்லும்பொருட்டு இந்தவுலகத்தில் எனக்கு நல்ல அறிவைத்தந்தருளல்வேண்டும். (எ-று) (௱உ)

பூரணமாலை

முற்றுப்பெற்றது.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார்

நெஞ்சொடு மகிழ்தல்.

ஊன்றுமுதலின்றளவு மாக்கையொடுகூட்சியுமாய்
நின்றநிலையறிய நேசமுற்றாய்நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! அக்காலந்தொடங்கி இதுவரைக்கும் தேகமும் கூட்சியுமாக இருந்த என்னுடைய உண்மை நிலையைநீ யறியும்படி விருப்பம்வைத்தாய் (எ-று) (க)

அங்கங்குணர்வா யறிவாகியேநிரம்பி
எங்கெங்குமானதிலே யேகரித்தாய் நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! அந்தந்த இடங்களிலும் அறிவுமயமாகவே யிருந்து எவ்விடத்திலும் சஞ்சரித்திருக்கின்றாய். (எ-று)

நீ அப்படிசெய்தும் சிவபெருமானை அறியவில்லையே இதென்னபரியாசக்குறைவோ அறியேன் என்பது குறிப்பு. (௨)

அலையாதபேரின்ப வானந்தவெள்ளத்தில்
நிலையாயுருவிறந்து நின்றனையேநெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! என்றும் கெடாத பேரின்பமான வெள்ளத்தில் நிலையாயிருந்து ரூபநாமங்களற்றனை. (எ-று)

உனக்கு இந்தப்பேறு கிடைத்தது மிகவும் அருமை என்பது கருத்து. (௩)

பாராமற்பதையாமற் பருகாமல்யாதொன்றும்
ஓராதுணர்வுடனே யொன்றினையேநெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீயாதொருபொருளையும் பாராமலும், அதைப்பார்த்துப்பின்வருந்தாமலும், அதைத்தின்று அநுபவியாமலும், யாதொருபொருளையும் நினையாமலும், உணர்ச்சியுடன் சிவசம்பந்தப்பட்டனை. (எ-று)

ஆனால், நீ இவ்வளவுமேம்பாடடைந்தது எனக்குமிகவும் ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது என்பது குறிப்பு. (௪)

களவிறந்துகொலையிறந்து காண்பனவுங்காட்சியும்போ
யளவிறந்துநின்றநிலை யன்புற்றாய்நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ களவு, கொலை காட்சி இவ்வகைளைச் சுபாவமாகவே நீங்கியுள்ள பரம்பொருளிடத்தில் ஆசையைவைத்தாய்.

பேச்சிறந்துசுட்டிறந்து பின்னிறந்துமுன்னிறந்து
நீச்சிறந்துநின்றநிலை நேசமுற்றாய்நெஞ்சமே

(பொ-ள்) மனமே! பேச்சும் குறித்துக்காட்டுதலும், பின்னென்பதும், முன்னென்பதும், இல்லாமல் எல்லாவற்றிற்கும் அதீதப்பட்டு விளங்காநின்ற பொருளினிடத்தில் நீ அன்புவைத்தாய். (எ-று)

நீ அங்ஙனஞ் செய்ததினால் நான் உய்வதற்கு யாதொரு தடையுமில்லை என்பது குறிப்பு. (௬)

விண்ணிறந்து மண்ணிறந்து வெளியிறந்து வொளியிறந்
தெண்ணிறந்து நின்றதிலே யேகரித்தாய் நெஞ்சமே [து

(பொ-ரை) மனமே! ஆகாயம், பூமி, வெளி, ஒளி, எண் இவைகளை எக்காலமும் கடந்து விளங்காநின்ற யாதொரு பரம்பொருளிடத்திலே நீ மனம்வைத்து ஒன்றுபட்டனை. (எ-று) (௭)

பார்த்தவிடமெங்கும் பரமெனவே யுட்புறம்புங்
கோத்தபடி யுண்மையெனக் கொண்டனையே நெஞ்சமே

(பொ-ள்) மனமே! நீ பார்த்தவிடங்களெல்லாம் பரம்பொருள்மயமான சிதாகாயமாகவேகொண்டு, அது உள்ளும் வெளியும் ஒரே தன்மையாகும். இதுவே உண்மைநிலையுமாமென்று அதையே பெற்றுக்கொண்டாய். (எ-று) (௮)

ஊரிறந்து வொளியிறந்து வெளியிறந்து
சீரிறந்து நின்றதிலே சேர்ந்தனையே நெஞ்சமே

(பொ-ள்) ஊர், பேர், ஒளி, வெளி, சிறப்பு, இவைகளைச்சுபாவமாகவே நீங்கி யெங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற மெய்ப்பொருளில் கலந்தனை. (எ-று) (௯)

ஆண்பெண் அலியென் றழைக்கவரிதாய் நிறைந்து
காண்பவரிதாயவிடங் கண்ணுற்றாய் நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! ஆணென்றும், பெண்ணென்றும், அலியென்றும், சொல்லி அழைப்பதற் கருமையானதாயும், காணுதற்கருமையானதாயும் இருக்கிற இடத்தில் நீ கண்ணோக்கம்வைத்தாய். (எ-று)

ஆங்காரமச்ச மகற்றி யறிவினொடு
தூங்காமற் றூங்கிச் சுகம்பெற்றாய் நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீயோ, அகங்காரத்தையும், அச்சத்தையும் அறவே நீக்கி ஞானத்துடன் தூங்காமற்றூங்குவதாகிய சமாதியின்கணிருந்து சுகத்தையடைந்தாய். (எ-று) (௧௧)

ஆதியாய்நின்ற வகண்டபரிபூரணத்தைச்
சாதியாநின்றவிடஞ் சார்வுற்றாய் நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! எல்லாப் பொருள்களுக்கும்முதன்மையான எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவைச் சாதித்துப் பேறடையாநின்ற இடத்தில் நீ சேர்ந்தாய். (எ-று) (௧௨)

விருப்புவெறுப்பில்லாத வெட்டவெளியதனில்
இருப்பேசுகமென் றிருந்தனையே நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! விருப்பும், வெறுப்பும் அறவே யொழிந்திரா நின்ற வெறும்பாழான சிதாகாசத்தில் சதா இருப்பதுவே இன்பமாகுமென்று அவ்விடத்திலேயிருந்தனை. (எ-று) (௧௩)

ஆருமுறாப்பேரண்டத் தப்புறத்து மிப்புறத்தும்
நீருமுப்புமென்ன நிலைபெற்றாய் நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! யாவரும் இராத அண்டங்களின் இரண்டு பக்கங்களிலும் நீரையும் உப்பையும்போலக் கலந்திருந்தாய் (எ-று)
இதுவே அத்துவிதநிலையாமென்றபடி. (௧௪)

உடனாகவேயிருந்து முன்னரவரியானோடு
கடனீருமாறும்போற் கலந்தனையேநெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ உன்னுடன் கூடவே உன்னோர்காணப்படா திருந்த சிவபெருமானுடன் கடனீரும் ஆற்றினீரும்போலக் கலந்து விட்டாய். (எ-று)

ஆ! உனக்கு இப்படிப்பட்ட காரியம்வந்தது மிகவும் விசித்திர மேயாம் என்பது குறிப்பு. (கரு)

நெடியகத்தைப்போக்கி நின்றசமக்கறுத்துப்
படிகத்துக்கும்பம்போற் பற்றினையேநெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ மிக்க அகங்காரத்தையும், மற்றுமுள்ள சேட்டைகளையும் ஒழித்துப்படிகத்தால் செய்யப்பட்ட குடத்தைப் போலாய் சிவத்தை உறுதியாய்ப் பிடித்தாய் (எ-று) (கசு)

மேலாகியெங்கும் விளங்கும் பரம்பொருளிற்
பாலூருமென்சுவைபோற் பற்றினையேநெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீஎவ்விடத்திலும் ஓங்கியுயர்ந்து வியாபித்திருக்கின்றசிவத்தினிடத்தில்பாலின்கண்ருசிபோற்சேர்ந்தாய். (எ-று)

நீரொடுதண்ணொலிவிண்டு நீரானவாறேபோல்
ஊரொடுபேரில்லானோ டொன்றினையேநெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! குளிர்ந்தசலக்கட்டியானது அங்கங்குடைந்து தண்ணீராகவே மாறியதுபோல, யாதொரு ஊரும்பேரும், இல்லாதபரம்பொருளுடன் சம்பந்தப்பட்டாய். (எ-று) (கஅ)

இப்பிறப்பைப்பாழ்ப்படுத்தி யிருந்தபடியேயிருக்கச்
செப்பவரிதாயவிடஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ இந்தச்சென்மத்தை யொழித்து சும்மாவிருக்கும்படி சொல்லுதற் கருமையான மௌன இடத்தைச் சேர்ந்தாய். (எ-று) (கக)

மேலாம்பதங்களெல்லாம் விட்டுவிட்டாராய்ந்து
நாலாம்பதத்தினடந்தனையே நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ சர்வபதவிகளையு மாராய்ந் தாராய்ந்து அவைகளைவிட்டு நாலாவது பதமாகிய துரிய பதத்தில் சேர்ந்தாய் ஆகையால் இனி உனக்கு என்ன குறைவிருக்கின்றது என்பதாம். (உ0)

கடங்கடங்கடோறுங் கதிரவனோடாடி
யடங்குமிடந்தானறிந் தன்புற்றாய்நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! ஒவ்வொருதேகத்திலும் சூரியனுடன் கூடவிருந்து ஆடல்செய்து முடிவான இடத்தில் சேர்ந்து ஆசை வைத்தாய். (எ-று) (உக)

கற்றவனாய்க்கேட்டவனாய்க் காணானாய்க்காண்பவனாய்
உற்றவனாய்நின்றதிலே யொன்றுபட்டாய்நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ கற்றவனாகவும், கேட்டவனாகவும், காணாதவனாகவும், காண்பவனாகவும், சேர்ந்தவனாகவும், இருந்த ஒரு பொருளில் கலந்தவனானாய். (எ-று) (உஉ)

நாலுவகைக்கரண நல்குபுலனைந்துமொன்றாய்ச்
சீலமுற்றுநின்றதிலே சேர்ந்தனையே நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ நான்குவகையான அந்தக்கரணங்களும் ஐம்புலன்களும் ஒடுங்கிநின்றவிடத்தில் சதா சேர்ந்திருந்தாய். (எ-று)

ஆகையால் இனி உனக்கு ஒப்பானவர்கள் ஒருவருமில்லை என்பது குறிப்பு. (உங)

விட்டிடமுந்தொட்டிடமும் விண்ணிடமுமண்ணிடமுங்
கட்டுமொருதன்மையெனக் கண்ணுற்றாய்நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ வீட்டிடம், தோட்டஇடம் தேவலோகம், பூலோகம், ஆகிய இவ்வகளையெல்லாமொன்றாகவேபார்த்தாய்.

ஏந்தெந்தநாளு மிருந்தபடியேயிருக்க
அந்தச்சுகாதீத மாக்கினையேநெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ எந்நாளும் ஒரே தன்மையாக இருக்கும்படி மேலான இன்பமயமா யமர்ந்தாய். (எ-று)

இனி உன்னால் நானும் பரகதியடைவேன் என்பது குறிப்பு. ( )

வாக்கிறந்துநின்ற மனோகோசரந்தனிலே
தாக்கறவேநின்றதிலே தலைசெய்தாய்நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீவாக்கற்றஇடத்தின்கண் இருந்துயாதொருபற்றுதலுமில்லாமல் உயர்ச்சியை யடைந்தாய். (எ-று) (உ௬)

எத்தேசமுநிறைந்தே யெக்காலமுஞ்சிறந்து
சித்தாயசித்தினிடஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ எந்தத்தேசத்திலும், எந்தக்காலத்திலும். நீங்காமல் ஞானமயமாய் வியாபித்திருக்கின்ற சித்துப்பொருளினிடத்தில் கலந்து விட்டனை. (எ-று) (உஎ)

தாழாதேநீளாதே தன்மயமதாய்நிறைந்து
வாழாதேவாழ மருவினையேநெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! குறையாமலும் வளராமலும், என்றும் ஒரே தன்மையாகவே யிருந்து வாழாமல் வாழ்தற்குரிய விடத்தே சேர்ந்தாய். (எ-று)

இனி உனக்கு ஒரு அச்சமுமில்லை என்பது குறிப்பு. (எ-று)

உள்ளும்புறம்பு முவட்டாதவானந்தக்
கள்ளருந்தி நின்றதிலே களித்தாய்நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ அகமும் புறமும் அழியாமலிருக்கும் சுகத் தேனை உண்டு அத்தேனின் ருசியாலே உறங்கினாய். (எ-று) (உசு)

வாதனைபோய்நிட்டையும்போய் மாமௌனராச்சியம்
பேதமறநின்றவிடம் பெற்றனையேநெஞ்சமே [போய்

(பொ-ரை) மனமே! நீ வாசனை நிட்டை, மௌனநிலை, ஆகிய இவைகளெல்லாம் ஒழிய யாதொரு விகற்பமுமில்லாத இடத்தை யடைந்தாய். (கூ0)

இரதம்பிரிந்துகலந் தேகமாம்வாறேபோல்
விரகந்தவிர்ந்தணல்பால் மேவினையேநெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ தேரானது பிரிந்தபோது அப்பெயரடையாமலும் சேர்ந்தபோது அப்பெயரடைவதுபோல் உன்னுடைய அவாக்களையெல்லாம் ஒழியப்பெற்றுச் சிவபெருமானிடத்தில் சேர்ந்து விட்டாய். (எ-று)

இனி உனக்கு யாதொருசங்கடமுமில்லை என்பது குறிப்பு. (கூக)

சோதியான்சூழ்பனிநீர் சூறைகொளுமாறேபோல்
நீதிகுருவின் றிருத்தாள் நீபெற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! நீ சூரியனானவன் பனிச்சலத்தை அடக்கிக் கொள்ளவதுபோல நல்ல ஞானாசிரியன் திருவடிகளையடைந்தாய்.

இப்படி யிருப்பதால் நீ அச்சிவபெருமான் திருவடிகளை மறவா திருக்கவேண்டியது முக்கியம் என்பது குறிப்பு (கூஉ)

பட்டணத்துப்பிள்ளையார் புலம்பல்
மூலமும் - பொழிப்புரையும்
முற்றிற்று.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலருக்கும் அறிவிப்பது, சென்னை பெரம்பூர் பாரக்ஸ் போஸ்டைச்சார்ந்த பெருமாள்பேட்டை வல்லம்பங்காருசெட்டிவீதி, 25 - வது, நெம்பர் வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும், சுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்தில் அநேகவித புத்தகங்களும், அற்புதமான மருந்துவகைகளும், நேர்த்தியான றப்பர் முத்திரைகளும், ஜர்மன்சில்வர் நகைகளும், தங்ககிலிட் நகைகளும், சரிகை டொப்பி, சரிகைதலைகுட்டை, புனுகு ஜவ்வாதுமுதலான அத்தர்தினுசுகளும் உண்டு. விவரம் தேவையானவர்கள் ௨ - அணா ஸ்டாம்ப் அனுப்பி தங்கள் விலாசந்தெரிவித்தால், 1-அணா பெறும்படியான 2-கேட்லாக்புத்தகம் அனுப்பப்படும், பார்வையிட்டுதேவையானதற்கெழுதலாம்.

நோயில்லாவாழ்வென்னும்புத்தகம் 1-க்கு விலை	0	12	0
பதினெண்சித்தர் ஞானக்கோவை விலை	0	8	0
மேற்படி இரண்டாம்பாகம்	0	8	0
இரண்டுபாகமும் ஒரேகட்டடம் கிளேஸ்கடிதம்	1	0	0

(ஸ்ரீபுருஷ லக்ஷணக்குறிசாஸ்திரம்) திரேகத்திலுள்ள குறிகட்கெல்லாம் பலன்தெரிந்துக் கொள்ளும்படி அச்சிட்டது.

இதன்விலை அணா 0 12 0

ஜாதகங்கணிக்கும்விபரமும், ஜாதகனுக்கு பலாபலன்களும் பெண்கள் ஜாதகமும், எளிதிலறியும்படி அச்சிட்டிருக்கும் அனுபோகஜாதகரகசியம் கிளேஸ்கடிதம், 0 12 0

பஞ்சபக்ஷிஆரூடம், ஆஞ்சநேயர் ஆரூடம், ஜெயமுனிவராரூடம், வால்மீகராரூடம், அஷ்டதிக்காரூடம் ஆக 5-வித ஆரூடங்களும் ஒரேகட்டடம் கலிகோபயிண்டு விலை அணா - 12.

பதினெண்சித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வாதக்கோவை பொழிப்புரையுடன் கலிகோபயிண்டு விலை } 0 12 0

இப்படிக்கு,

பூ. சு. துளசிங்க முதலியார்,

சுந்தரவிலாசம்பிரஸ்,

பிரம்பூர் பாரக்ஸ் போஸ்ட், மதராஸ்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல் - மூலமும்

இதற்கு

சென்னை தொண்டமண்டலம் கல்விச்சாலை

பிரதம தமிழ்ப்பண்டிதர்

வித்வான், சூ. அப்பன்செட்டியார் அவர்கள்

மாணாக்கர்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ, மா. வடிவேலு முதலியார்

எழுதிய

பொழிப்புரையும்.

பூவிருந்தவல்லி

சு. துளசிங்கமுதலியாரது

சுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பித்தனர்.

1904.

பத்திரகிரியார்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்தடிகளின் சீடராகிய

பத்திரகிரியார் சரித்திரச்சுருக்கம்.

இல்லறத்தவர்கள் சொல்லுதற்கரிய வல்லவராகிய துல்லியமனமுடைய பட்டினத்துசுவாமிகள் தம்வீடு, நாடு, முதலியவற்றை யகன்று சகல தேசமுந்திரிந்து ஐயமேற்பதில்லை யென்று உறுதிகொண்டு பத்திரகிரி மகாராஜன் ஊர்ப்புறத்திலுள்ள கணபதியாலயமடைந்து ஞானநிஷ்டை கூடியிருக்குஞ்சமையம் கள்வர்சிலர் கூட்டமிட்டு பத்திரகிரி யரசன் மனையிற்புகுந்து வெகு பொருள்களைக் கவர்ந்து போகுங்கால் வழியிலுள்ள கணபதிக்கொன்று பரிசளிக்க நினைந்து ஓர் இரத்தின ஆரத்தைவீசி ஏகுங்கால் அவ்வாபரணம்பட்டினத்தடிகள் கண்டதில் விழுந்திருக்க உதையத்தில் அரண்மனைக் காவலர்கண்டு இவருங் கள்வரைச் சேர்ந்தவரென்று வற்புறுத்தி அரசன் முன்னிலையில் கொண்டுபோய் விடுக்க அவர்வினைக் கட்டெல்லாம் சிவ! சிவ! வென்றிறைஞ்சிய அடிகளைக் கண்ணுற்ற அரசன் சற்று மயங்கி அமைச்சனைநோக்கி, நீ உன்னுடைய மனம்படி ஆக்கினை தருகவென்றிசைக்க அவ்வமைச்சன் கழுவேற்ற நியமித்தனன். பின் பட்டினத்தடிகள் காவலரால் கழுமரத்தையடைந்து சற்றும் சலிப்புறாது புன்னகை கொண்டு (என்செயலாவ தியாதொன்றுமில்லை யினித்தெய்வமே) என்னுஞ் செய்யுளைப்பாட கழுமரம் கொழுந்துவிட்டெரிந்தது அதுகண்ட காவலர் அரசனுக்கறிவிக்க அரசன் திடுக்கிட்டுப் பாதசாரியாயோடிவந்து பட்டினத்தடிகள்பாதத்தில்விழ மன்னன் மனப்பக்குவமறிந்து கண்ணோக்க அப்பத்திரகிரியரசன் இராஜகோல நீக்கி உடன்தொடர நீ திருவிடை மருதூருக்குச் செல்வாயென வாக்களித்து மீண்டும் சிவஸ்தலங்கள் திரிந்து திருவிடைமருதூரையடைந்து கீழ்கோபுரவாயிலில் வீற்றிருக்க பத்திரகிரி யரசனும் பலஸ்தலங்களுந்திரிந்து திருவிடைமருதூரையடைந்து குருவைக்கண்டு வணங்கி அவர்சொற்படி மேலைக் கோ

புரவாயிலிலிருந்து பிச்சையேற்றுவந்து குருநிவேதனஞ்செய்து மீதி சேடத்தையுண்டு யோகமெய்தி யிருந்தனர். இவ்வாறிருக்க பத்திரகிரியாரிடம் ஒரு பெட்டைநாய்க்குட்டிவந்து வாலைக்குழைத்து தன் பசி நோயைக்குறிப்பித்து நிற்க அதனை யறிந்து தமது சேடப்பிரசாத மளிக்க பசியாறி அவருடன் கூடவேயிருக்க இதைச் சிவபெருமானறிந்து பட்டினத்தாரிடஞ்சென்று அதிக பசியுள்ளவர்போல் அபிநயிக்க பட்டினத்தடிகள் யான் கோவணந் தாங்குவதே பாரமாக வுடையேன் மேற்குக் கோபுரவாயிலி லிருக்கிறான் சமுசாரி அவனண்டையேகினால் பசியாற்றுவானென இதைச்செவியுற்ற ஈசன்மேற்குகோபுரவாயிலிலிருக்கின்ற பத்திரகிரியாரையடுத்து கீழ்த்திசைவாயிலி லிருக்கும் பட்டினத்தடிகள் புகன்றதை யுரைக்க பத்திர கிரியார் இவ்வோடும் நாய்க்குட்டியுமோ என்னைச்சமுசாரி யாக்கின என்று பாத்திரத்தை எடுத்தெறிய அப்பாத்திரம் நாய்சிரசின்மேல் பட்டு மரித்தது, உடனே சிவபெருமான் மறைந்தருள. பின்பு பத்திரகிரியார் திருப்புலம்பல் முதலிய பல தமிழ்க் கண்ணிகளு மியற்றியும் சிவயோகமெய்தியுமிருக்க மரித்தநாய் காசிராஜன் மகளாய்ப்பிறந்துவளர்ந்து பக்குவமடைந்ததை அரசனறிந்து புரோகிதரை யழைத்து என் புத்திரிக்குத் தக்க புருடனை நியமிக்கவேண்டுமென அதைக்கேள்வியுற்ற பெண் திடுக்கிட்டு பிதாவைநோக்கி யானொருவனுக்குரியவ ளல்லள். திருவிடைமருதூரில் மேலைக்கோபுரவாயிலில் வீற்றிருக்கும் எனது குருநாதரிடம் ஒப்புவிப்பீரென அரசன் அதிசயித்து உண்மையை விசாரித்தறிந்து புத்திரியை பத்திரகிரியார்முன் கொண்டுவந்துவிட அவர் நிஷ்டையிலிருந்து விழித்து நோக்க அப்பெண் அடிநாய் மீண்டுந் திருவடியை நாடிவந்தது என யாவுமறிந்த ஞானியா ரெழுந்து அப் பெண்ணின் கரத்தைப் பற்றிச்சென்று குருவாகிய பட்டினத்தடிகளிடம் விட்டு நும்முச்சிட்டமுண்ட நாய்க்கு மிப்பிறவிநோய் வரலாமோவென பட்டினத்தடிகள் (அவன்செயலன்றி யாதொன்று மில்லை) யென திருவருளை நாடினர் அப்போது ஒரு பெருஞ் சோதிதோன்றி அதில் அப்பெண்ணுடன் பத்திரகிரியார் மறையச் சோதியும் மறைந்தது.

உ

சிவமயம்.

பத்திரகிரியார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

மெய்ஞ்ஞானப்புலம்பல்.

காப்பு.

முத்திதரும்வேத மொழிந்தபுலம்பல்சொல்ல
அத்திமுகவன்றன் அருள்பெருவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சர்வஆன்மாக்களுக்கும்மோக்ஷத்தையடையும்வழியை இடைவிடாமற் றெரிவித்துக்கொண் டிராநின்ற வேதங்களிற் சொல்லியபடியே நானும் இந்த மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல் என்னும் ஒரு அரியநூலைச் சொல்லுதற்கு, எந்தக்காலத்தில் யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக் கடவுளுடைய திருவருளைப் பெறுவேன்? (எ-று)

அந்தக்கடவுளுடைய அருளைப்பெறுவேனானல் நான் சொல்லும் இந்த நூலானது இடையூறில்லாமல் முடியும் என்றபடி.

ஆங்காரமுள்ளடக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெறுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) நான் என்னுடைய சகசமலமாகிய அகங்காரத்தை உள்ளேயே யடங்கச்செய்தும் ஐம்புலன்களையும் அறவேசுட்டெரித்தும், தூங்காமல் தூங்குவதற்குரிய நின்மலாவஸ்தையில் சேர்ந்து பேராநந்தச் சுகத்தை யடைந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? அறிவேன். (எ-று)

நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து
தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை) எக்காலத்திலும் கொஞ்சமும் பிரியாதபடி சிவயோகசமாதியிலிருந்து அதினல் தெவிட்டாதகிருபாவெள்ளமான தயேக

மேலும் பெருகிவந்து என்னைத் தெவிட்டுவிப்பது எந்தக்காலத்திலோ? அறியேன். (எ-று) (உ)

தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்கியிருந்துண்பதற்கு
வாங்காமல்விட்டகுறை வந்தடுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை) முன்சொன்ன கிருபா வெள்ளமானது மிகவும் பெருகி யிருக்கவும் அதையுண்டு அநுபவித்துச் சுகித்திருக்கும்படி விட்டகுறைதொட்டகுறை ஆகியஇவைகள்வந்து என்னைச் சேருங்காலம் எதுவோ? அறியேன். (எ-று)

அங்ஙனம் விட்டகுறை வருமானல் நான் அக்கிருபா வெள்ளத்தில் மூழ்குவது திண்ணம் என்பார் இங்ஙனம் கூறினர். (ங)

ஓயாக்கவலையினு ளுள்ளுடைந்துவாடாமல்
மாயாப்பிறவி மயக்கறுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை) எக்காலத்திலும் ஒழியாத துன்பத்தினால் மனமிளகி விடாமல் என்னைத் தொடர்ந்து கொண்டே வந்திராநின்ற ஜெந்ம சாகரத்தை வற்றப்பெறுவதுஎந்தக்காலத்திலோ? அறியேன். (எ-று)

மாயாப்பிறவி மயக்கத்தையூடறுத்துக்
காயாபுரிக்கோட்டை கைக்கொள்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை) இந்தச் சென்மசாகரத்தை யொழித்து இந்தத் தேகமாகிய கோட்டையைச் சித்தியாக்கிக் கொள்வது எந்தக்காலத்திலோ? அறியேன். (எ-று)

காயாபுரிக்கோட்டை கைக்கொள்வது என்றது-காயசித்தியை.(௪)

காயாபுரிக்கோட்டை கைவசமாய்க்கொள்வதற்கு
மாயாவனுபூதி வந்தடுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை) மேற்சொன்ன காயசித்தியை யடைவதன்பொருட்டு என்றும் அழியாத சிவாநுபூதி கைகூடல்வேண்டுவது அவசியமாகை

யால் அது கைகூடுவது எந்தக்காலத்திலோ? அதை அறியவல்லவர் யாவர்? (எ-று) (௬)

சேயாய்ச்சமைந்து செவிடூமைபோற்றிரிந்து
பேய்போலிருந்துன் பிரமைகொள்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) நான் ஒருபிள்ளையாகப் பிறந்து செவிடரைப் போலவும், ஊமைகளைப் போலவும், பசாசைப்போலவும் திரிந்து உன்னுடைய சிவாநுபவமயக்கத்தையடைவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

பேய்போற்றிரிந்தும் பிணம்போற்கிடந்துபெண்ணைத்
தாய்போனினைத்துத் தவமுடிப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) பேயைப்போல் திரிந்தும், பிணத்தைப் போல் அசைவில்லாம லிருந்தும், பெண்களைத் தாய்மார் போல் நினைத்தும் இருந்து சிவப்பேற்றை அடைதற்குத் தகுந்ததான தவத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் முடிப்பேன்? (எ-று) (௮)

கால்காட்டிக்கைகாட்டிக் கண்கள்முகங்காட்டி
மால்காட்டுமங்கையரை மறந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) நான் இந்த உலகத்தி னிடமாகக் காலையும், கையையும், கண்களையும், முகத்தையும், பலவகையாகக்காட்டிப்பின் அவைகளால் மயக்கத்தைக் கொடாநின்ற பெண்களை மறந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

அப்படி எனக்குப் பெண்கள்மறதி உண்டாகுமானல் கண்களாரத்தரிசிக்கும் சிவபதவி கிடைக்கும் என்பது குறிப்பு. (௯)

பெண்ணினல்லாராசைப் பிரமதனைவிட்டொழிந்து
கண்ணிரண்டுமூடிக் கலந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் பெண்ணாசையை யறவே விட்டு இரண்டுகண்களையும், மூடிச் சிவத்தோ டிரண்டறக் கலத்தலாகிய அரியதவத்தை யடைவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௰)

வெட்டுண்டபுண்போல் விரிந்தவல்குற்றைபதனிலே
தட்டுண்டுநிற்கை தவிர்வதுவுமெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் வெட்டுப் பட்ட புண்ணைப் போல் விரிந்திருக்கின்ற பெண்கள் அல்குல் என்கின்றவையில் தட்டுப்பட்டு விழுகின்ற செய்கையினின்று எந்தக்காலத்தில் நீங்குவேனோ? (எ-று)

ஆறாதபுண்ணி லழுந்திக்கிடவாமல்
தேறாதசிந்தைதனைத் தேற்றுவதுமெக்காலம்

(பொ - ரை) நான் எக்காலத்தும் ஆறாத புண்ணாகிய மாய்கையில் அழுந்தியிராமல், அதினின்றும் தேர்ச்சியடையாம லிருக்கிற என்னுடைய மனத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் தேற்றுவேன்? (எ-று)

தந்தைதாய்மக்கள் சகோதரரும்பொய்யெனவே
சிந்தைதனிற்கண்டு திருக்கறுப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) மனமே! நான் தகப்பன், தாய், பிள்ளைகள், கூடப் பிறந்தவர்கள் ஆகிய இவர்களெல்லாம் நமக்குத் துணையானவர்களல்லர் என்று மனத்திற்கொண்டு தெரிந்து சதா அவனுடைய திருவடிகளே துணையாவன வென்று நினைந்திருப்பதுஎந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கரு)

மன்னுயிரைக்கொன்று வதைத்துண்டுழலாமல்
நன்னுயிர்போலெண்ணித் தவமுடிப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) மனமே! நாம் பிறஜெந்துக்களைக் கொன்று தின்று அதினால் பாவமேலிட்டு வருந்தித் திரியாமல் அவ்வுயிர்களையும் நம்முயிர் போலாமென்று நினைத்துச் சிவபிரானைக்குறித்துத் தவஞ்செய்து முடிப்பது எந்தக்காலத்திலோ? அறியோம். (எ-று) (மச)

பாவியென்றேபேர்படைத்துப் பாழ்நரகில்வீழாமல்
ஆவிநின்றருத்திரத்தை யறிவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) நான் இந்த உலகத்தில் பாவியென்கிற பேரைப்பெற்றுக்கொடிய நரகக்குழியில் வீழாதபடி உயிரிருக்கும் சூஸ்திரத்தை எந்தக்காலத்தில் தெரிந்துகொள்வேன்? (எ-று) (௰௫)

உளியிட்ட கல்லும் உருப்பிடித்த செஞ்சாந்தும்
புளியிட்ட செம்புபோற் பொருளாவ தெக்காலம்

(பொ-ரை) நான் உளியாற் செதுக்கிச் சுத்தப்படுத்திய கல்லைப் போலவும், ரூபமமைத்த சந்தனமரத்தைப் போலவும், புளியாற் சுத்திக்கப்பட்ட செம்பைப்போலவும் நிர்மலமடைந்து எந்தக்காலத்தில் புனிதனாவேன்? (எ-று) (௰௬)

வேடிக்கையுஞ் சொகுசு மெய்ப்பகட்டும் பொய்ப்பகட்டும்
வாடிக்கையெல்லா மறந்திருப்ப தெக்காலம்

(பொ - ரை) மனமே! நான் எந்தக்காலத்தில் வேடிக்கையையும் சொகுசையும், பகட்டுகளையும், இன்னுமுள்ள என்னுடைய வழக்கங்களையும் மறந்து சும்மாவிருப்பேனோ? தெரியவில்லை. (எ-று) (௰௭)

பட்டுடையு மொப்பனையும் பாவனையுந் தீவினையும்
விட்டுவிட்டுன் பாதம் விரும்புவது மெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் தரிக்கும்பட்டுவஸ்திரங்களையும் பாவனைகளையும், கொடியசெய்கைகளையும், அறவேவிட்டு உன்னுடைய திருவடிகளைச் சேர்வது எந்தக்காலத்தில்? (எ-று) (௰௮)

ஆமைவருமளவில் கண்டைந்தடக்கஞ்செய்தாற்போல்
ஊமையுருக்கொண் டொடுங்குவது மெக்காலம்

(பொ - ரை) சுவாமீ! ஆமையானது தனக்குச் சமீபமாகவருகின்ற மனுஷர்களுடைய தன்னுடையகருவிகளை உள்ளேயடக்கிக்கொண்டதுபோல நானும் மௌனரூபத்தை யடைந்து ஒடுங்கி நிற்பது எந்தக்காலத்திலோ? அறியேன். (எ-று) (௰௯)

தண்டிகையுஞ்சாவடியுஞ் சாளிகையுமாளிகையுங்
கண்டுகளிக்குங் கருத்தொழிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் இதுவரைக்கும், பல்லாக்கு, சத்திரம், மாளிகைகள் முதலானவைகளைக் கண்டு களித்திருக்கின்றோம். அந்தக்களிப்பை எந்தக்காலத்தில் ஒழியப்பெறுவோமோ? (எ-று)

அதைநாம் அறவே ஒழிப்போமானால் முத்திநிலை கைகூடுமென்பது குறிப்பு. (௨௦)

அத்தனிருப்பிடத்தை ஆராய்ந்துபார்த்துநிதஞ்
செத்தசவம்போற் றிரிவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் தினந்தோறும் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து மௌனிகளாக எந்தக்காலத்தில் திரிவோமோ? தெரியவில்லை. (எ-று) (௨௧)

ஒழிந்ததருமைத்திணைவைத் துள்ளெலும்புவெள்ளெலும்பா
கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம் [ய்க்

(பொ-ரை) மனமே! பாவத்தினின்றும் நீங்கியதருமத்தைச்செய்துஉள்ளிருக்கின்ற என்புகள் வெள்ளெலும்பாய் மாளும்பிணம்போலத்திரிந்து வசிப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

செத்தசவம்போற் றிரியும்செய்கை எனக்குக் கிடைக்குமானால் மோக்ஷசாதனம் கைகூடுமென்பதற்கு யாதொரு ஆசங்கையுமில்லை என்பது குறிப்பு. (௨௨

அற்பசுகமறந்தே யறிவையறிவாலறிந்து
கொப்பத்தில்வீழ்ந்துகொண்டு கோளறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் சிறுசுகமாகிய இவ்வுலக வாழ்க்கையை மறந்து சிவபெருமானை நம்முடைய அறிவைக்கொண்டுணர்ந்து அஞ்ஞானத்தின் வலிமையை அடக்கி நிற்பது எந்தக்காலத்திலோ? தெரியாது. (எ-று) (௨௩)

கருப்படுத்திஎன்னையமன் கைப்பிடித்துக்கொள்ளாமுன்
உருப்படுத்தியாளை உடன்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! என்னைப் பிறப்பித்தபின் எமனவன் கொண்டு போகாமுன் சிவரூபத்தையடைந்து அவனோடு ஐக்கியபதத்தை அடைவது எக்காலத்திலோ? (எ-று) (உச)

தூண்டுவிளக்கணைய தொடர்ந்திருள்முன் சூழ்ந்தாற்போல்
மாண்டுபிறந்துவந்த வகைதெரிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சுவாமீ! விளக்கானது அணைந்தவுடன் இருளானது தொடர்ந்து சூழ்ந்துகொள்வதுபோல் இறந்து இறந்து பிறந்து பிறந்து வந்தவழியை நான் எந்தக்காலத்தில் தெரிந்துகொள்வேன்? ()

தூரியினின்மீன்போற் சுழன்றுமனம்வாடாமல்
ஆரியனைத்தேடி யடிபணிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! தூண்டில்முள்ளில் அகப்பட்டு வருந்துகின்ற மீனைப்போல் மனம்வருந்தாமல் குருமூர்த்தியைத்தேடி அவருடைய திருவடிகளில் வணங்கி நமஸ்காரஞ்செய்வது எந்தக்காலத்திலோ? ()

எண்ணூறுகமிருந்து எய்தாதவீடுபெற
வெண்ணீறுபூசி விளங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் எண்ணூறு யுகங்களாக வீணாகவிருந்தாலும் கிடைக்காத மோக்ஷசாதநத்தை யடையும்பொருட்டு எந்தக் காலத்தில் திருநீற்றைத்தரித்து விளங்குவோமோ? (எ-று)

திருநீற்றைத்தரிப்பது மோக்ஷத்திற்கு ஒருவழியாதலால் இங்ஙனம் கூறினர். (உரு)

அவ்வேடம்பூண்டிங் கலைந்துதிரியாமற்
சிவவேடம்பூண்டு சிறந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) மனமே! வீணான வேஷங்களையெல்லாம் போட்டுக் கொண்டு இவ்விடத்தில் வீணே திரிந்து அலையாமல் சிவவேடம் தரித்துச் சிறப்புற்றிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? அறியேன் (எ-று) ()

ஆண்டருக்கா நஞ்சருந்தி அம்பலத்திலாடுசிவன்
தொண்டருக்குத் தொண்டனெனத் தொண்டுசெய்வதெக் [காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம்தேவர்கள் பிழைப்பதற்காகவே ஆலகாலவிஷத்தையுண்டு சிற்றம்பலத்தில் நடனஞ்செய்கின்ற சிவபெருமானை துதிசெய்வது எந்தக்காலத்திலோ? அதுதெரியவில்லை. ()

பன்றிவடிவெடுத்துப் பாரிடந்துமால்காணக்
குன்றில்விளக்கொளியை கூறுவதுமெக்காலம்

(பொ - ரை) மனமே! நாம் விஷ்ணுவானவர் பன்றி ரூபந்தாங்கித் தேடியும் காணப்படாத தேஜோமயனை சிவபெருமானைத் துதிசெய்வது எந்தக்காலத்தில்? (எ-று)

அவனைத் துதிசெய்வோமானால் நம்முடைய அல்லல் ஒழிந்து போம் என்பது குறிப்பு. (௫௰)

தித்திக்குந்தெள்ளமிர்தை சித்தாந்தத்துட்பொருளை
முத்திக்குவித்தை முதனினைப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) மனமே! நாம் இனிப்பைத் தராநின்ற அமிர்தும் சித்தாந்தமதத்தில் தீர்மானப்பட்டுள்ள உட்கிடைப்பொருளும், மோக்ஷத்திற்கும் காரணமுமாகவுள்ள தலைவனை எந்தக்காலத்தில் துதிசெய்வோம்; (எ-று) (௫௧)

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டொழிந்தே நிஷ்டையிலே
ஏகாந்தமாக யிருப்பதினியெக்காலம் [லே

(பொ-ரை) மனமே! நாம் வாய்ஞானமாகிய வேதாந்த முதலியவைகளை எடுத்துப் பேசுவதாகிய வீண்தொழிலைவிட்டு நிஷ்டாபரராய்த் தனியே யிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ; அறியோம் (எ-று)

பற்றிடத்தைத்தேடியென்றன் வாழ்நாளைப்போக்காமல்
உற்றிடத்தைத்தேடியுறங்குவதெக்காலம்

(பொ-ரை) நான்வேறு வீணான இடங்களைத்தேடி என்னுடையவாழ்நாளை வீணேகழித்துவிடாமல் சிவபெருமானிடத்தில் அறவே கலப்பதற்குக் காரணமாகவுள்ள இடத்தைத்தேடி அவ்விடத்தில் சிவயோக நித்திரைசெய்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௬௬)

இன்றுள்ளோர்நாளை யிருப்பதுவும்பொய்யெனவே
மன்றுளோர்சொல்லும் வகையறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) கடவுளே! நான் இன்றைக்குயிரோடு இருக்கின்றவர்கள் நாளைக்கும் இருப்பது பொய்யாமென்று சபையிலுள்ள பெரியோர்கள் சொல்லும் வார்த்தையின் அநுபவத்தை எந்தக்காலத்தில் தெரிந்துகொள்வேன்? (எ-று) (௬௭)

கஞ்சாவபினியுடன் கள்ளுண்டுவாடாமற்
பஞ்சாவமிர்தம் பருகுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) நான் கஞ்சா, அபினி, கள், இவைகளை அநுபவித்து அதினால் மனம் வருந்தாமல் யோகத்தின்கண் சந்திரமண்டலத்திலிருந்து வாராநின்ற பஞ்சாமிர்தத்தைக் குடித்துச் சுகித்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௬௮)

செஞ்சலத்திற்றிரண்ட ஜெனனமோக்ஷம்பெறவே
சஞ்சலத்தைவிட்டுன் சரணடைவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் தாயின் கருப்பாசயத்தினது திரண்டு எடுத்த ஜென்மத்தினின்றும் நீங்கிமோக்ஷத்தைப்பெறுவதன் பொருட்டு உன்னுடைய திருவடிகளில் எந்தக்காலத்தில் சேர்வேன்? (எ-று) (௬௯)

தும்பிக்கிரைதேடிக் கொடுப்பாரிடந்தோறும்
நம்பித்திரிகை தடுப்பதினியெக்காலம்

10. பத்திரகிரியார் புலம்பல்

(பொ-ரை) கடவுளே! நான் என்னுடைய வயிற்றினிமித்தம் ஆகாரந்தேடித் திரவியங் கொடுப்பவர்களைத் தேடித்தேடிப் போகும் தொழிலை நீக்குவது எந்தக்காலத்திலோ? அறியேன். (எ-று) (௧௭)

ஆடுகின்றசூத்திறந்தா னறுமளவுமேதிரிந்து
போடுகின்றநாள்வருமுன் போற்றுவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) ஆடிக்கொண் டிராநின்ற இந்தத்தேகமானது தன்னுரு ம்வரைக்கும் வீணேதிரிந்து இது இறக்குந்தறுவாயில் சிவபெருமானே! உன்னைத்துதிசெய்வது எந்தக்காலத்தில்? (எ-று) (௧௮)

நவசூத்திரம்போட்டு நானலநீயென்றிருந்த
சிவசூத்திரத்தைத் தெரிந்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) ஒன்பது சூத்திரங்களையும் அவனிடத்தில் போட்டுப் பார்த்தவர்க்கு அப்பொருள் நானன்று, நீ என்று சொல்லும்படியிரா நின்ற சிவபெருமானுடைய சூஸ்திரத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் அறிந்துகொள்வேனோ? (எ-று) (௧௯)

மறந்துமலசலங்கள் மாயும்புழுக்கூட்டைவிட்டுக்
கரந்துனடியிணைக்கீழ்க் கலந்துநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மலசலங்கள்மறந்தும் வெளிவந்து இறந்துபடும் இந்தத்தேகத்தைவிட்டு உன்னுடைய இரண்டுதிருவடிகளில் சேர்ந்திருக்கும்வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கிடைக்குமோ? (எ-று) (௨௰)

இம்மைதனிற்பாதகனா யிருவினைக்கீடாயெடுத்த
பொய்ம்மைதனிற்போட்டுன்னைப் போற்றிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) இப்பிறப்பிற் பாவத்தை மிகவும்செய்து பாவியானமையால் இருவினைக்கீடாக எடுத்துள்ள என் தேகத்தை நீக்கி உன்னைத் துதிசெய்யும் கிரியை எந்தக்காலத்தில் எனக்குகிடைக்குமோ? தெரியவில்லை. (எ-று) (௨௧)

உப்பிட்டபாண்ட முடைந்தொருக்கொள்ளுமுன்னே
அப்பிட்டவேணியனைக் காட்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் நம்முடைய தேகமானது இறந்துபட்டு வேறோர் தேகத்தை யெடுப்பதற்கு வாரா முன்னமே, கங்கையைத்தரித்த சடாபாரத்தையுடைய சிவபெருமான் திருவடிகளுக்கு எந்தக்காலத்தில் அடிமைப் படுவோமோ? அது தெரியவில்லை. (எ-று)

சேவைபுரிந்த சிவரூபகாட்சிகண்டு
பாவைதனைக்கழித்துப் பரமடைவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவதரிசனஞ்செய்து அவனுடைய மெய்ரூபத்தின் காட்சியை ஞானமார்க்கத்தாலறிந்து பெண்கள்மயக்கத்தை அறவேயொழித்து பரம்பொருளைச்சேர்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

காண்டத்தைவாங்கிக் கருமேகமீண்டதுபோல்
பாண்டத்தைநீக்கிப் பரமடைவதெக்காலம்

(பொ-ரை) பெரியமேகமானது சமுத்திரத்திலுள்ள ஜலத்தைக் குடித்துத் திரும்பியதுபோல இந்தத் தூலதேகத்தை நீக்கி மேலான சிவபெருமானை நான் எந்தக்காலத்தில் அடைவேன்? (எ-று)

நாற்றுத்துருத்திதனைச் சுமந்தலைந்துவாடாமல்
ஊத்தைச்சடம்போட் டுனையடைவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்றைற்சுமக்கப்பட்டுள்ள இந்தத்தேகத்தால் மனம்வருந்தாமல் இதை இங்ஙனே தள்ளிவிட்டு உன்னுடையதிருவடிகளை அடையப்பெறுவது எந்தக்காலத்திலே?

நான் எந்தக்காலத்தில் தேகப்பற்றிலிருந்தும் நீங்குகின்றேனோ அப்பொழுதே உன்னுடையதிருவடிகளையடைந்தேன் என்பது குறிப்பு.

தொடக்கைச்சதமெனவே சுமந்தலைந்துவாடாமல்
உடக்கைசுழற்றி உனையறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) நான் எடுத்துள்ள இந்ததேகத்தையே நிலையுள்ளதென்று நினைத்து இந்த உலகத்தின்கண் வாழாமல் இதை நீக்கிச் சிவபெருமானே! உன்னை எந்தக்காலத்தில் அடையப்பெறுவேனு? ( )

எனக்கு அந்தக்காலம் வரும்போது நீயே முன்னின்று உன்னைக் கொடுத்தருளல்வேண்டும் என்பது குறிப்பு. (௬௬)

ஆசைவலைப்பாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணித்தீபத்தி லொன்றிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நான் ஆசையென்கின்ற கொடிய பாசத்திற் சிக்கிக்கெடாதபடி நாத தத்துவத்தி லுண்டாம் தீபமாகிய சோதியில் கலந்து அதின்மயமாய் நிற்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

கூறரியநால்வேதங் கூப்பிட்டுங்காணாத
பாரரகசியத்தைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சொல்லுதற் கருமையான நான்குவேதங்களும் நெடுநாளாகக் கூப்பிட்டும் அவைகளால் காணப்படாத பெரிய இரகசியமாகிய பரம்பொருளை நான் எந்தக்காலத்தில்கண்டு ஆனந்தத்தையடைந்திருப்பேனே? (எ-று) (௬௮)

புல்லாய்விலங்காய்ப் புழுவாய்நரவடிவா
யெல்லாப்பிறப்பி னிருளகல்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் புல்லாகவும், மிருகங்களாகவும், புழுவாகவும், நரர்களாகவும், பிறந்துபிறந்து இறக்கின்றோமே யொழிய் அவற்றைத்தவிர்த்தோமில்லை ஆகையால் நாம் எந்தக்காலத்தில் அவைகளை நீக்கிக்கொள்வோமோ? (எ-று) (௬௯)

[illegible]க்கும்வகைக்கோர் பொருளுஞ் சாராமலேநினைவில்
பக்குவம்வந்துன்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய மனத்தின்கண் மாயா சம்பந்தமான பொருள்கள் ஒன்றையும் நினைக்காவண்ணம் மலபரி

யாகு காலம்வந்து உன்னுடைய திருவருளைத் தரிசித்திருப்பது எக்காலத்திலோ? (எ-று) (ருய)

புருவத்தலைவரொடும் புல்கியின்பங்கொள்வதற்குத்
தெரிவைப்பருவம்வந்து சிக்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை) நான் என்னுடைய புருவத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் தலைவருடன் கூடிச் சுகித்து ஆநந்தித்திருக்கும்படியாக அடியேனுக்கு தெரிவை யென்னும் பருவம்வந்து கூடுவது எந்தக்காலத்தில். (எ-று) (ருக)

தெரிவையுறும்பக்குவத்தின் சீராட்டெல்லாமரிந்து
குருவையரிந்தேநினைத்துக் கும்பிடுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மேலேசொன்ன தெரிவைப்பருவத்தின் சீராட்டுதலையெல்லா முணர்ந்து பின்னர் ஞானாசிரியனை ஆராய்ந்தறிந்து அவனை நமஸ்காரஞ்செய்து வணங்குவதுஎந்தக்காலத்தில்! (எ-று) (ருஉ)

வம்படிக்குமாதருடன் வாழ்ந்தாலுமன்னுபுளி
யம்பழமுமோடும்போ லாவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் வீண்லீலையைக்காட்டி நம்மைக்கெடுக்கின்ற பெண்களுடன் கூடிவாழ்ந்தாலும், புளியம்பழமும் அதின் ஓடும்போல் பற்றில்லாமல் வாழ்ந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ?

அப்படிபற்றுதலில்லாமல் வாழ்ந்திருப்போமானால் அப்பொழுதே சிவப்பேற்றை யடைவதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை என்பது குறிப்பு. (ருந)

பற்றற்றுநீரிற் படர்ந்தவன்னம்பச்சிலைபோல்
சுற்றற்றுநீக்கிமனந் தூரநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய மனமானது யாதொருபொருளிலும் பற்றுவைப்பதையும் சுற்றத்தார்மேல் வாஞ்சையையும் அறவேயொழித்து வெளிப்பட்டு இருப்பதுஎந்தக்காலத்திலோ எ-று. (ருச)

14. புத்திரக்கிரியார் புலம்பல்

சல்லாப லீலையிலே தன்மனைவி செய்தசுகம்
சொல்லாரக்கண்டெனக்குச் சொல்வதினியெக்காலம்

(பொ-ளா) சிவபெருமானே! சரச சல்லாபத்துடன் செய்யும் மனைவியின் சுகத்தை நன்றாய்க்கண்டு எனக்கு என்மனம் அறிவிக்காமைபோல உன்னுடைய சுகத்தை எக்காலத்தில் அறிவிக்கப்போகிறாய்! (எ-று) (ருரு)

பருவுமயற்புருடன் வருநேரங்காணாமல்
உருகுமனம்போலெனுள முருகுவதுமெக்காலம்

(பொ-ளா) அந்நியபுருஷன்மேல் விருப்பம்வைத்தவள் அவன்வாராவிட்டால் அவளுடைய மனம் எப்படி இளகுகின்றதோ அப்படியே நீவராவிட்டால் என் மனமும் இளகுவது எந்தக்காலத்திலோ! ()

தன்கணவன் றன்சுகத்திற் றன்மனம்வேறானதுபோல்
உன்கருத்திலுன்பதத்தை யேற்றுவதுமெக்காலம்

(பொ-ளா) சிவபெருமானே! தன்னுடைய கணவனிடத்தில் சுகந்தையனுபவிக்குங் காலத்தில் தன் எண்ணம்மாத்திரம் வேறாயிருப்பதுபோல என்னுடைய மனத்தின்கண் உன்னுடைய திருவடிகளை எந்தக்காலத்தில் சதாதுதிக்கும்படியான பேறுகிடைக்குமோ!

கூடிப்பிரிந்துவிட்ட கொம்பனையைக்காணாமல்
தேடித்தவிப்பவன்போல் சிந்தைவைப்பதெக்காலம்

(பொ-ளா) சிவபெருமானே! ஒரு பெண்ணோடு கூடியிருந்து சிலகாலஞ்சென்று அவளைக் காணாமையால் அவளைத் தேடிவாடுகின்றவனைப்போல் என்னுடைய மனமும் உன்னைத்தேடி அவனுடைய குணம்போன்ற குணத்தைப் பெறுவது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று)

எவ்வனத்திஞ் ஸ்திரீமோகம் எப்படியுண்டப்படிபோல்
கவ்வனத்திலுன்னைக் கலந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) ஒருவனுக்கு நல்ல யௌவனத்தில் ஒருபெண்ணின்மே லெவ்வளவுமோகம் உண்டாகுமோ அப்படிபோல சிரசின்ஸ்தான மாகிய சுழிமுனையிலெழுந்தருளியுள்ள உன்னைக்கலந்து உன்னோடு ஐக்கியப் பட்டிருப்பதானவாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கை கூடுமோ! (எ-று) (ருக)

கண்ணாலருவி கசிந்துமுத்துப்போலுதிரச்
சொன்னபரம்பொருளைத் தொகுத்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! இரண்டுகண்களிலும் வெண்மை பொருந் திய முத்தைப்போல ஆநந்தபாஷ்பமானது சிந்த மேலே வேதங்க ளால்சொல்லப்பட்டு வாராநின்ற மேலான சிவபெருமானை இப்படி ப்பட்டவனென்று ஆராய்ந்தறிவது எக்காலத்திலோ! (எ-று)

ஆகமிகவுருக வன்புருகவென்புருகப்
போகவநுபூதி பொருந்துவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய தேகமானது மிகவும் உருக, அதினால் எலும்பு உருகும்படியான அன்புபெருக சிவ்போக வநுபூதியானது என்னைச்சேர்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) ()

நான் எப்பொழுது சிவாநுபூதிச் செல்வனாவேன் என்பது கருத்து. (சுக)

நீரிற்குமிழிபோ னிலையற்றவாழ்வைவிட்டுன்
பேரிற்கருணைவெள்ளம் பெருக்கெடுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சலத்திற்றோன்றிய முட்டைபோல் நிலையில்லாததா கிய இந்த உலகவாழ்வைவிட்டு சிவபெருமானே! உன்னுடைய திரு நாமஸ்மரணைசெய்து அதினால் கிருபாவெள்ளமானது என்னிடத் தில் பெருகக்காண்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (சுஉ)

அன்பையுருக்கி யறிவையதன்மேற்புகட்டித்
துன்பவலைப்பாசத் தொடக்கறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய அன்பைஉருகச்செய்து அதின்மேல் அறிவைச்சேர்த்து அதினால் துன்பத்தைக் கொடுப்பதாகிய மாயாபந்தத்தின் தொடக்கை யறவே நீக்குவது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று)

அந்தக்காலத்தை நான் கிடைக்கப் பெறுவேனானால் என்னுடையபாசம் நீங்கிப் புனிதனாயேன் என்பது குறிப்பு. (௬௩)

கருவின்விழியறிந்து கருத்தைச்செலுத்தாமல்
அருவிவிழிசொரிய அன்புவைப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எனக்கு நேரிடும் ஜென்மத்தின் குறிப்பையறிந்து அந்தச்சென்மத்தை மறுபடியும் எடுக்கும்படியாக அறிவை அதின் வழியே விடாமல் கண்கள் ஆநந்த பாஷ்பஞ் சொரியும்படி உன்னிடத்தில் நான் எந்தக்காலத்தில் அன்பைச் செலுத்துவேனோ! (எ-று) (௬௪)

தெளியத்தெளியத் தெளிந்தசிவானந்தத்தேன்
பொழியப்பொழியமனம் பூண்டிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! அறிவுமிகவும் தேர்ச்சியடையவும் சிவானந்தம் என்கிற தேனானது மிகவும் பொழியவும் நான் அதினை அநுபவித்து உன்னுடைய திருவடிகளில் மனம் வைத்திருப்பது எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ! (எ-று) (௬௫)

ஆதார மூலத் தடியிற்கணபதியைப்
பாதாரவிந்தம் பணிந்துநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! மூலாதாரம் என்னும் இடத்தில் எழுந்தருளியுள்ள விநாயக மூர்த்தியைத் தரிசித்து அவருடைய திருவடித்தாமரைகளில் நமஸ்காரஞ் செய்து கொண்டிருக்கும் காரியம் எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? தெரியவில்லை. (எ-று) (௬௬)

மண்வளர்ந்தநற்கீற்றில் வளர்ந்திருந்தவேதாவைக்
கண்வளர்ந்துபார்த்துள்ளே கண்டிருப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) மனமே! அதின்மேல் பிருதிவியென்னும் இடத்தில் நாற்கோணத்திலுள்ளே எழுந்தருளியிருக்கும் பிரமதேவனை உள்ளே கண்டுதெரிசித்து மனமகிழ்ந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

அப்புபிறைரண்டுவே யமர்ந்திருந்தவிட்டுணுவை
உப்புக்குடுக்கையுள்ளே யுணர்ந்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! அதின்மேல் அப்புவென்னும் இடத்தில் மூன்றாம் பிறைபோன்ற சக்கரத்தின்கண் எழுந்தருளி யிராநின்ற விஷ்ணுமூர்த்தியைக் கண்டுதெரிசிப்பதற்கான காலம் எதுவோ? (எ-று) ()

மூன்றுவளையமிட்டு முளைத்தெழுந்தகோணத்தில்
தோன்றுமுருத்திரனை தொழுதுநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மூன்று கீற்றுகளாகிய முக்கோணசக்கரமுள்ள அநாகதம் என்னும் இடத்தில் எழுந்தருளியிராநின்ற உருத்திரமூர்த்தியைக்கண்டு தரிசிப்பதற்கான காலம் எதுவோ? (எ-று)

ஆனால் என்னுடைய ஆசாரியசுவாமிகளின் கிருபையால் அந்த காலமும் எனக்குக்கைகூடும் என்பது குறிப்பு. (சுஃசு)

வாயுவறுகோணமதில் வாழுமகேச்சுரனைத்
தோயும்வகைகேட்கத் தொடங்குவதுமெக்காலம்

(பொ - ரை) மனமே! விசுத்தி என்னும் வாயுபூதஸ்தானமாகிய அறுகோணவீட்டில் எழுந்தருளி யிராநின்ற மகேச்சுரனைத் தரிசித்து அவனுடன் கலக்கும்வழியை ஆராய்ந்து தொடங்குவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (எய)

வட்டவழிக்குள்ளே மருவுஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவழிதேடக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! வட்டமாய் நிறைவுண்டாய ஆக்ஞையென்னும் இடத்தில் எழுந்தருளி யிராநின்ற சதாசிவமூர்த்தியைச்சேரும்படியாகச் சமீபவழியை விசாரிக்கும்பொருட்டு சிவபெருமானானவர் நமக்கு எந்தக்காலத்தில் கிருபைசெய்வாரோ? (எ-று) (எக)

உச்சிக்கிடை நடுவே யோங்குகுருபதத்தை
நிச்சயித்துக்கொண்டிருந்து நேர்வதினி யெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! சிரசின் மத்தியில் சதாநந்தர்கூடி வாழுமிடத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஆசாரிய சுவாமிகளின் திருவடிகளைக் கண்டுதரிசித்து அவ்விடத்திலே எக்காலமும் அமர்ந்திருக்கும்படியான வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் வருமோ? (எ-று) (எஉ)

பாராகிபார்மீதிற் பஞ்சவர்ணந் தானாகி
வேறாகிநீமுளைத்த வித்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நீ பிருதிவியாகியும், அந்தப் பிருதிவியிலுண்டான பலவர்ணங்களாகியும், அவற்றிலிருந்தும் வேறாகியும், அந்தந்த அவசரத்திற்குத் தகுந்த விதமாகத் தரிசனங்கொடுத்து அடியார்களை ஆண்டுகொண்டுவாராநின்றபெருங்கருணைத்திறத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் அறிவேனோ? (எ-று) (எங)

கட்டறுக்கவொண்ணாக் கருவிகரணாதியெல்லாஞ்
சுட்டறுத்துநிட்டையிலே தூங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் ஒன்றைவிட்டொன்றைப் பிரிக்கக்கூடாத கருவி, கரணம் முதலியவைகளை யெல்லாம் அறவே நீக்கி சதாநிஷ்டையிலிருந்து அதினால் பேரின்பசுகத்தை யநுபவிக்கும்படியான காலம் எதுவோ? (எ-று)

அந்தக்காலத்தை எனக்குச் சீக்கிரத்தில் கைகூட்டல் வேண்டும் என்பது இரக்கம். (எச)

கள்ளக்கருத்தையெல்லாங் கட்டோடுவேறறுத்திங்
குள்ளக்கருத்தை யுணர்ந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னிடத்திலுள்ள திருட்டெண்ணங்களை யெல்லாம் அடியோடு வெட்டிக்களைந்து எறிந்துவிட்டு இவ்வுலகத்தின்கண் என்னுள்ளத்திலுள்ள அறிவின்குணத்தையாராய்ந்தறிந்து கொண்டிருப்பது எந்தக் காலத்திலோ? (எ-று) (எரு)

அட்டகாசஞ்செலுத்து மவத்தைச்சடலத்துடனே
பட்டபாடத்தனையும் பகுத்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நான் பெருமை, டம்பம் முதலிய பலவகையான அட்டகாசங்களைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்த இந்தத்தேகத்தோடு இதுவரைக்கும் கூடியிருந்து அடைந்த துன்பங்களை ஆராய்ந்துபார்ப்பது எந்தக்காலத்திலோ அறியேன். (எ-று) (எசு)

அறிவிக்கருவியுட னவத்தைபடும்பாட்டையெல்லாம்
பிறியவுடனிருந்திப் பெலப்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நான் என்னுடைய அறிவென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு கருவியோடு கூடியிருந்து அநுபவித்த துன்பங்களையெல்லாம் வெவ்வேறாகப்பிரித்து ஓரிடத்திலேயிருக்கச்செய்து எந்தக்காலத்தில் சிவாநுபவத்தில் பலப்படுவேனோ? (எ-று) (எஎ)

பூதம்பொறிகரணம் போந்தவிந்து நாதமுமாய்
பேதம்பலவிதமும் பிரித்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நான் அச்சிவபெருமானைத் தட்டஸ்த லக்ஷணமாகப் பூதம், பொறி, கரணம், விந்து, நாதம், ஆகிய இவைகளையெல்லாம் இதுவென்று; இதுவென்று என்று நிராகரித்து அறிந்துய்யும்படியானவழி எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ (எ-று) (எஅ)

தோன்றாசைமூன்றுந் தொடர்ந்துவந்துசுற்றாமல்
ஊன்றாசைவேரையடி யூடறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! எனக்கு இடை இடையே உண்டாகிவந்து என்னை மறைக்கின்ற மூன்று ஆசைகளையும், மீண்டு மீண்டுவந்து தொடராதபடி அந்த ஆசைகளை வேரோடு வெட்டி யெறியத்தக்க செய்கை எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று) (௭௯)

புன்சனனம்போற்றுமுன்னே புரிவட்டம்போகிலினி
யென்சனனமீடேறு மென்றறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) இப்பொழுது எடுத்துள்ள இந்தச்செநநத்தில் சிவபெருமானைத் துதிசெய்யாத முன்னரே இந்தத்தேகமானது இறந்துபட்டுவிட்டால் வேறெந்தச்செநநத்தில் அந்தக்காரியம் ஈடேறப்போகிறது என்று விசாரித்தறியும்படியான அளவு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ! தெரியவில்லை. (எ-று) (௮௰)

நட்டனடுவினின்று நற்றிரோதாயிபருள்
கிட்டவழிகாட்டிக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நடுவு நிலைமையாயிருந்து நல்லதிரோதாயியானவள் எனக்கு என்னுடைய திருவருளையடையும்படியாகச்சமீப வழியைக்காட்டி அருள்செய்வது எந்தக்காலத்திலோ அறியேன். (எ-று) (௮௧)

நானேநானென்றிருந்தேன் நடுவினிற்கூட்டழகி
தானேவெளிப்படுத்தித் தருவனென்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் நானேபிரமமென்று நினைந்திருந்தேன். அப்படியிருந்த என்னிடத்தில் ஒரு பெண்ணானவள் வெளிப்பட்டுவந்து, நீயேபிரமமாகமாட்டாய், அப்படிப் பிரமமாவானை நான் காட்டுகின்றேன். நீ பார்ப்பாயாகவென்று எனக்கு அருள்செய்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று). (௮௨

அடர்ந்தமனக்காட்டை யஞ்செழுத்தாம்வாளாலே
தொடர்ந்துதொடர்ந்துவெட்டி சுடுவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னை நெருங்கிச்சூழ்ந்துள்ள மனமென்னுங் காட்டைப் பஞ்சாட்சரம் என்னும் வாளாயுதத்தினால் பின்வாங்காமல் வெட்டியெறிந்து (ஞானமென்னும் தீயிட்டுக்கொளுத்திச் சிவமென்னும் பயிரிடுவது) எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) ()

ஐந்துபொறிவழிபோ யலைந்துதிரிந்தபாழ்மனதை
வெந்துவிழப்பார்த்து விழிப்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் ஐம்பொறிகள் போகும்வழியே போய் அலைந்து திரிந்தும் இந்தக்கொடிய மனத்தை அறவேயொடுக்கி சிவாநந்தத்தில் கண் விழித்திருக்கும் காரியம் எனக்கு எந்தக் காலத்தில்கைகூடுமோ? (எ-று) (அ௪)

இனமாண்டுசேர்ந்திருந்தோ ரெல்லாருந்தாமாண்டு
சினமாண்டுபோகவருள் சேர்ந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னை இனம் இனமாகச் சேர்ந்திருந்தவர்களெல்லாம் ஒடுங்கி, அவர்கள் ஒடுங்கினமையால் என்னுடைய கோபமும் நீங்கி நான்தனியே யிருக்கும்படி எனக்கு எந்தக் காலத்தில் திருவருள் பாலிப்பாயோ? (எ-று)

இனமாண்டு சேர்ந்திருந்தோர் என்றது தத்துவங்களை. (அ௫)

அமையாமனந்தமையு மானந்தவீடுகண்டால்
இமையாமனோக்கி யிருப்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எக்காலத்தும் ஒருவழிப்படாத என்னுடைய மனமானது சுகத்தைத்தராநின்ற மோக்ஷவீட்டைக்கண்டால் அதிலிருந்தும் அந்தவீட்டின் இலட்சணத்தைக் கண்ணிமையாமற் பார்த்திருக்கும் வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று)

கூண்டுவிடுஞ்சீவன்மெள்ளக் கொட்டாவிகொண்டாற்போல்
மாண்டுவிடுமுன்னேநான் மாண்டிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! தேகத்தைவிட்டு நீங்கவிருக்கின்ற உயிரானது ரொம்பவும் மெள்ளக் கொட்டாவி விட்டதுபோல், நானென்னுடைய தேகத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு வெளியே போகுமுன்னரே சிவசமாதியி லடைவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௮௭)

ஊனிறைந்தகாய முயிரிரந்துபோகுமுன்னம்
நானிரந்துபோகவினி நாள்வருவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! இந்தத்தேகத்திலுள்ள உயிரானது வெளிப்பட்டுப் போகாமுன்னமே நான் சிவாநந்தப் போகத்தில் மூழ்கியிறப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௮௮)

கெட்டுவிடுமாந்தர் கெர்விதங்கள்பேசிவந்து
சுட்டுவிடுமுன்னென்னைச் சுட்டிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! வீணேகாலங்கழித்துக் கெடுகின்ற உலகமனிதர்கள் மிக்க ஆங்காரவார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டு வந்து என்னைச் சுடுமுன்னமே நானே என்னைச்சுட்டுக் கொள்ளும் படியான அருள் எனக்கு எந்தக்காலத்தில் வரப்பண்ணுவையோ?

தோலேணிவைத்தேறித் தூரநடந்தெய்க்காமல்
நூலேணிவைத்தேறி நோக்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! தோலேணியாகிய இந்தத்தேகத்தைக் கொண்டு வெகுதூரமான வழிகளெல்லாம் நடந்து அதினால் வாடாமல் கலைகளால் உன்னை உணர்ந்து சதா தரிசித்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௯௰)

வாயோடுகண்மூடி மயக்கமுற்றுநில்லாமல்
தாயோடுகண்கூடித் தழுவிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் வாயையும், கண்களையும் மூடி உலகமாய்கையிற் சிக்கியில்லாமல் திருவருட்சத்தியோடு கலந்து அவளைச் சதாகூடிச் சுகித்திருக்கும்படி நீ எந்தக்காலத்தில் கிருபை செய்வாயோ? (எ-று) (௯௨)

காசினியெல்லாநடந்து காலோய்ந்துபோகாமல்
வாசிதனிலேற்றி வருவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் இந்த உலகமெல்லாம் நடந்து அதினால் காலோய்ந்து போகாதபடி வாசிமார்க்கத்தால்மேலேறி உன்னுடைய திருவடிகளில் எந்தக்காலத்தில் வந்து சேருவேனோ?

ஒலிபடருங்குண்டலியை யுன்னியுணர்வாலெழுப்பிச்
சுழிமுனையின்றுள்திறந்து தூண்டுவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் நாதமாத்திரையாய் விளங்காநின்ற குண்டலிசத்தியை நினைத்து அச்சத்தியை என்னுடைய சுய அறிவால் எழுப்பி அவளால் சுழிமுனையிற் சென்று அங்குள்ள கதவைத் திறந்து தேஜோமயனாகிய உன்னை அடைவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௯௩)

இடைபிங்கலைநடுவே யியங்குஞ்சுழிமுனையில்
தடைபறவேநின்று சலிப்பறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் இடைகலை, பிங்கலைகளுக்கு நடுவே நின்றுவிளங்கும் சுழிமுனையினூடுபோய் என்னுடைய மயக்கத்தை அறுப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (௯௪)

மூலநெருப்பைவிட்டு முட்டிநிலாமண்டபத்தில்
பாலையிறங்கியுண்டு பசியொழிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் மூலாதாரத்திலுள்ள நெருப்பைக் கொண்டு சந்திரமண்டலம் வரைக்கும்போய் அந்தமண்டலத்

திலிருந்தும் இறங்கும் அமிர்தத்தைக் குடித்து பசியைநீக்கிக் கொள்வது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (கரு)

ஆகவெளிக்குள்ளே யடங்காப்புரவிசெல்ல
ஏகவெளியி லிருப்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! தேகத்தின் கண்ணுள்ள அகத்தாகாயத்தில் வாசிக்குதிரையானது போகும்படி நான் என்றும் ஒரேதன்மையதான சிதாகாயத்தில் கூடியிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! ()

பஞ்சரித்துப்பேசும் பலகலைக்கெட்டாப்பொருளில்
சஞ்சரித்துவாழ்ந்து தவம்பெறுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! பலவகையான நியாயத்தோடு பேசாநின்ற பலசாஸ்திரங்களுக்கும் எட்டாத உன்னுடைய சர்வவியாபகத்தில் வாசஞ்செய்து வாழ்வதற்கான தவத்தைச் செய்யப்பெறுவது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (கஎ)

மலமுஞ்சலமுமற்று மாயையற்றுமானமற்று
நலமுங்குலமுமற்று நானிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! மலம், சலம், மாயை, மானம், நன்மை, ஜாதி இவைகளை யறவேயொழித்து சிவாநந்தப்பேற்றில் எக்காலத்தில் அமர்ந்திருப்பேனோ! (எ-று) (கஅ

ஓடாமலோடி யுலகைவலம்வந்துசுற்றித்
தேடாமலென்னிடமாய்த் தெரிசிப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் உலகத்தை வலமாகப் பலமுறை சுற்றிஉன்னைத் தேடாதபடி என்னிடத்திலேயே தெரிசிக்கும்படியானவாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் வருமோ! (எ-று) ()

அஞ்ஞானம்விட்டே யருண்ஞானத்தெல்லைதொட்டு
மெஞ்ஞான வீடுபெற்று வெளிப்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய அஞ்ஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தைப்பெற்று மோக்ஷசாதனத்தை யடைந்து வெளிப்படுவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧00)

வெல்லுமட்டும்பார்த்து வெகுளியெலாம் விட்டகன்று
செல்லுமட்டுஞ்சிந்தை செலுத்துவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய கோபங்களை நான் வெற்றிகொள்ளும் வரைக்கும் பார்த்திருந்து அதை வெற்றிகொண்டு ஒழித்து என்மனத்தை உன்னுடைய திருவடிகளில் செல்லுகின்ற வரைக்கும் செலுத்திச் சுகமடைந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ?

மேலாம்பதந்தேடி மெய்ப்பொருளையுள்ளிருத்தி
நாலாம்பதந்தேடி நான்பெறுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் மேலாகிய மோக்ஷபதவியை விரும்பி உண்மைப்பொருளான உன்னை மனத்திலிருக்கச்செய்து நான்காவது பதமாகிய ஞானத்தைஎந்தக்காலத்தில் அடைவேனோ?

காணாத தூரமெல்லா மெண்ணியெண்ணிப்பாராமல்
கண்ணாடிக்குள்ளொளிபோற் கண்டறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் உன்னைக்காணும்படி நினைப்பதற்கருமையான மார்க்கங்களை யெல்லாம் நினைத்து நினைத்துப் பாராமல், கண்ணாடிக்குள்ளே ஒளியைக்காணுமாறுபோல், உன்னை எனக்குள்ளே கண்டுணர்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௱௫)

என்னையறிந்துகொண்டே னெங்கோமானேயிருக்கும்
தன்மையறிந்து சமைத்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய தன்மையை இப்படிப்பட்டதாகுமென்று உணர்ந்து கொண்டேன். பின்னர்

எம்பெருமானாகிய உன்னோடு கலந்திருக்கும் தன்மையை உணர்ந்து அங்ஙனமே ஐக்கியமாயிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

நான் தன்னையறிந்தேன் ஆனால் தலைவனையறிந்து இருக்க முயல்கின்றேன் என்பது குறிப்பு. தன்னையறிவது-பசுவிலக்கணம் தலைவனையறிவது - பதியிலக்கணம். (௱௪)

ஆறாதாரங்கடந்த வானந்தப்பேரொளியை
பேறாகக்கண்டுநான் பெற்றிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! ஆறு ஆதாரங்களையும் கடந்து விளங்காநின்ற பரம்பொருளாகிய உன்னை நான் அடைதற்குரிய பேறாகக்கொண்டு உன்னில் கலந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

ஆணவமாயத்தா லழிந்துடலம்போகாமுன்
காணிதலாலின்பமற்றுக் கண்டறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய அகங்காரமாகிய மாய்கையால் தேகம் இறந்துபடாமுன்னரே சர்வ பரிபூரணனாகிய உன்னைக் கண்டுணர்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௱௬)

மும்மலமுஞ்சேர்ந்து முளைத்தெழுந்தகாயமிதை
நிர்மலமாய்க்கண்டுவினை நீங்கிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்றுமலங்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்ததினால் உண்டான இக்காயத்தைப் பரிசுத்தமாக்கி என்னுடைய தீவினைகளை எந்தக்காலத்தில் நீக்கிக் கொள்ளுவேனோ? (எ-று) (௱௭)

முன்னைவினைகெடவே மூன்றுவகைகாட்சியினால்
உன்னைவெளிப்படுத்தி யுருவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய பூர்வவினையானது கெட அதினின்றும் நீங்கி திரிவிதமான காட்சியினால் உன்னைநேராகக்கண்டு உன்னுடன் கலந்திருப்பது இனி எந்தக்காலத்திலோ! ()

கண்ணினொளியாய்ந்ததுவுங் கருத்தறிந்துகொண்டதுவும்
விண்ணிலொளிகண்டதுவும் வெளிப்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் கண்ணினிடமாக ஒளியானது பரவியிருப்பதையும், என்னுடைய கருத்து பலவகையான விஷயங்களையும் தெரிந்து கொண்டதையும், ஆகாயத்தினிடமாகத் தேஜோமயத்தைக்கண்டதையும் தெரிந்துகொள்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

அவைகளையெல்லாம் நான் அறிந்து கொள்வேனானல் ஞானமுதிர்ச்சியாயிற்றென்பது எனக்கு விளங்கும் என்றபடி. (௱௯)

கனவுகண்டாற்போலெனக்குக் காட்டிமறைந்தேயிருந்த
நினைவைப்பரவெளிமேல் நிறுத்துவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் கனவுகண்டு அதை உடனே மறந்துவிடுந் தன்மைபோல எனக்கு என் எண்ணமானது பலவகைப்பட்ட பொருள்களையும் காட்டிக் காட்டி மறைத்துக்கொண்டேயிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தை உன்னுடைய திருவடிகளில் வைப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௱௰)

ஆரென்றுகேட்டதுவு மறிவுவந்துகண்டதுவும்
பாரென்றுசொன்னதுவும் பகுத்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய குருசுவாமியானவர் எழுந்தருளிவந்து என்னை நீயார்என்று கேட்டதையும், அந்தக்கேள்விக்கு அறிவேவெளிப்பட்டுவந்து நான்தான், என்று சொன்னதையும், இதைப்பார்த்துக் கொள்வாயாக என்று உபதேசித்ததையும் நான் விசாரித்தறிந்து கொள்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) ( )

நினைக்குநினைவுதொறும் நிறைந்தபரிபூரணத்தை
முனைக்குமேற்கண்டுகண்ணில் முளைத்தெழுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் எண்ணும் எண்ணங்களிலெல்லாம் வியாபித்திருக்கின்ற பரிபூரணனாகிய உன்னைச்சுழிமுனை

யென்னும் இடத்திற்கு மேற்பட்ட ஞானக்கண்ணால் காணப்பெறு வது இனி எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௱௰௨)

முப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழுஞ்சூனியமாய்
அப்பாழும்பாழா யன்புசெய்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! மூன்றுபாழ்களும் பாழாகவும், அத ற்கு முற்பட்டிருந்த முதற்பாழும் வெறும்பாழாகவும், அந்தவெறும் பாழும் பாழாகவும், அதன்பின்னிருந்து நான் உன்னிடத்தில் அன் பைச்செலுத்தும்படியான காலம் எதுவோ? (எ-று) (௱௰௩)

சீரென்றெழுந்து தெளிந்துநின்றவான்பொருளை
நீரென்றுகண்டு நிலைபெறுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! சீர்என்னும் ஒருநாதத்துடன் வெ ளிப்பட்டுவந்த மேலானபொருளாகிய உன்னை மங்கள குணத்தனென் று தெரிந்து நானும்உன்னிடத்திலேயே நிலைத்திருக்கும்படியான வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று) (௱௰௪)

வவ்வெழுத்துமவ்வெழுத்தும் வாளாகுஞ்சிவ்வெழுத்தும்
அவ்வெழுத்தினுள்ளே யடங்கிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! வகாரம் என்னும் பீஜாட்சரமும் மகாரமென்னும் பீஜாட்சரமும் அஞ்ஞானத்தைக் களைதற்குரிய வா ளாகும். ஆகையால் சிகாரமென்னும் பீஜாட்சரமும் முன்சொன்ன அந்த இரண்டு எழுத்துக்களின் முன்னடங்கி நின்றால் எந்தக்குண மாமோ, அந்தக்குணத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் பெறுவேனோ?

வகாரமும், மகாரமும், சிகாரமும் சேருங்குணம் என்பது-சிவ மென்னும்குணம்: அந்தக் குணத்தை நான் எப்பொழுது பெறுவே னென்பார் இங்ஙனம் கூறினார். (௱௰௫)

எழுத்தெல்லாமாண்டிறந்தே யேகமாய்நின்றதிலே
அழுத்தமாச்சிந்தைவைத் தன்புகொள்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் எழுத்துக்களெல்லாம் தங்கள் நாதத்தொனியைத் தாராமல் ஒடுங்கிப்போகின்ற தனிமையான இடத்திலே என்மனத்தைவைத்து அன்பைச் செலுத்துவது எந்தக் காலத்திலோ? (எ-று) (௩௰௯)

அருவாகியுருவாகி ஆதியந்தமாகிநின்ற
குருவாகிவந்தெனையாட் கொண்டருள்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நீயே அரூபமாகவும், ரூபமாகவும் ஆதியாகவும், அந்தமாகவுமுள்ள ஆசாரிய சுவாமியாய் எழுந்தருளி வந்து என்னை அடிமைகொள்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) ()

நானென்றறிந்தவனை நானறியாக்காலமெல்லாம்
தானென்றுநீயிருந்து தனுவரிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எல்லாவிடத்திலும்நான்நான் என்று முன்னிட்டுவந்து அவைகளையெல்லாம் அறிந்த உன்னை நான் தெரிந்து கொள்ளாத காலமெல்லாம் போக இனியேனும் நீ முன்னின்று சர்வவிஷயங்களிலும் வியாபிக்கின்றாய் என்பதை எந்தக்காலத்தில் அறிந்து கொள்வேனோ? (எ-று) (௩௰அ)

என்மயமாய்க்கண்டதெல்லா மெண்ணிஎண்ணிபார்த்தபின்
தன்மயமாய்க்கொண்டதிலே சார்ந்துநிற்பதெக்காலம் [ ]

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் பாசஞானத்தால் என்மயமாகவே கண்ட எல்லாப்பொருள்களையும் அறவே விசாரித்துப்பார்த்தபோது எல்லாம் உன்மயமாயின. ஆகையால் நானும் உன்மயமாகவே கலந்திருக்கும்படி எனக்கு எந்தக்காலத்தில் உன்னுடைய திருவருள் கிடைக்குமோ? (எ-று) (௩௰௯)

ஒளியிலொளியா முருப்பிறந்தவாறதுபோல்
வெளியில்வெளியான விதமறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! சோதியினிடத்தில் சோதியான உருவொன்று காணப்பட்டதுபோல சிதாகாயமாகிய வெளியிலே வேறோர் வெளியும் கலந்திருந்த தன்மையை நான் எந்தக்காலத்தில் அறிவேனோ? (எ-று) (௱௨௰)

ஒளியிட்டமெய்ப்பொருளை யுள்வழியிலேயடைந்து
வெளியிட்டுசாத்திவைத்து வீடுருவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! தேஜோமயனை உன்னை அகத்தின்கண் சேர்ந்து சிதாகாயவழியாக எழுந்தருளப்பண்ணி நமஸ்காரம் செய்து அதினால் நான் எந்தக்காலத்தில் மோக்ஷவீட்டை அடைவேனோ? (எ-று) (௱௨௧)

கர்ந்தம்வலித்திரும்பைக் கரத்திழுத்துக்கொண்டதுபோல்
பாய்ந்துபிடித்திழுத்துன் பதத்தில்வைப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! காந்தமென்னும் ஒருலோகமானது இரும்பைப் பிடித்திழுத்துத் தன்னோடு சேர்த்துக்கொள்வதுபோல உன்னுடைய திருவடிகளில் என்னுடைய மனத்தைப் பிடித்திழுத்துவைத்து உன்திருவருட்பேற்றை அடைவதெந்தக்காலத்திலோ?

பித்தாயங்கொண்டு பிரணவத்தையூடறுத்துச்
செத்தாரைப்போலே திரிவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! பிரணவமென்னும் பீஜாட்சரத்தைக்கொண்டு இறந்து பட்டவர்களைப்போல் பித்தங்கொண்டு திரியும் வாழ்வு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று) (௱௨௫)

ஒழிந்தகருத்தினைவைத் துள்ளொளுமபுவெள்ளொளும்பாய்க்
கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் சற்றும் ஓரிடத்தில் நிலைபெறாத எண்ணத்தைக்கொண்டு மனமுருகி இறந்தபிணம் போலிருந்து உன்னுடைய திருவடிகளை எந்தக்காலத்தில் தரிசிப்பேனோ? ()

கழிந்தபிணம்போல் என்றது மௌனமாயிருத்தலை. (௱௨௪)

ஆதிகபிலர்சொன்ன வாகமத்தின்சொற்படியே
சாதிவகையில்லாமற் சஞ்சரிப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! பூர்வத்தில் கபிலர்சொல்லியருளிய உண்மை நூலின்படியேசாதிபேத முதலியவற்றை நீக்கி எல்லாமொன்றாகக் கொண்டு வாசஞ்செய்யும் நெறி எனக்கு எந்தக்காலத்தில் வரப்பண்ணுவையோ? (எ-று) (௱௨௫)

சூதுங்களவுந் தொடராவினையுஞ் சுட்டக்காற்
றாதுந்துருத்தியைப்போட் டுனையடைவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! சூது, களவு, இருவினைகள் இவைகளை அறவே சுட்டொழித்து அவைகளின் காரியமாகிய தேகத்தையும் தள்ளிப்போட்டு உன்னுடைய திருவடிகளை எந்தக்காலத்தில் அடைவேனோ? (எ-று) (௱௨௬)

ஆசைவலைபாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணிதீபத்தி லொன்றிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே; நான் ஆசையாகிய பாசவலையிலகப்பட்டு வீணேசாகாமல் நாதத்தைத்தாராநின்ற அழகியதேஜோமயத்தில்கலந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௱௨௭)

கல்லாய்மரமாய் கயலாய்ப்பறவைகளாய்ப்
புல்லாய்ப்பிரந்தஜென்மம் போதுமென்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் இதுவரைக்கும் எடுத்தெடுத்து இளைத்த கல், மரம், கயல், பட்சிகள், புல், ஆகிய இந்தச் சென்மங்

தளை யெல்லாம் போதுமானவை யென்றுசொல்லி அவைகளை நீக்கிக்கொள்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௱௨௮)

தக்கும்வகைக்கோர் பொருளும் சாராமலேநினைவில்
பக்குவமாயுன்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! எனக்கென்று ஒருபொருளையும்மனத்தில் வையாமல் திருவருட் பக்குவத்தைத் துணையாகக்கொண்டு உன்னுடைய கருணையைத் தரிசித்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ?

தூரோடிசைந்து சுழன்றதத்துவத்தை
வேரோடிசைந்து விளங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! மிகவும் குற்றத்துடன் விளங்கிக்காரியங்கள் செய்துகொண்டிருந்த தத்துவங்களை வேரோடுகளைந்து பரிசுத்தனாய் காணப்படுவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௱௩௰)

பூரநடுமாறிப் பயந்தெழுந்தசித்திரத்தை
காகநடுமூலத் திருத்துவதுமெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! இப்படியும், அப்படியும், பலவிதங்களாக மாற்றி வருந்தாமல் (அனாகதமென்னும்) நடுப்பக்கத்திலிருந்து அட்சரத்தைமாற்றி அதினால் அங்கு உண்டான சித்திரமாகிய சோதியைத்தனிமையான நடுமூலத்தில் சேர்த்துவைத்து உன்னுடைய திருவருளைப்பெறுவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௱௩௧)

ஓரின்பங்காட்டு முயர்ஞ்ஞானவீதிசென்று
பேரின்பவீடுகண்டு பெற்றிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! நான் எண்ணுதற்கரிய ஒருசுகத்தைத்தாராநின்ற ஞானம் என்னும் தெருவழியாகப்போய் அங்கே பேரின்பமாகிய மோக்ஷத்தைப்பார்த்து அதைப்பெற்று அதினிடத்தில் குடியிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௱௩௨)

காரணமாய்வந்தென் கருத்தினுரைந்ததெல்லாம்
பூரணமாகக்கண்டு புகழ்ந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நீயே காரணகுருவாகத் திருமேனி தாங்கியெழுந்தருளிவந்து எனக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளியவிஷயங்களையெல்லாம், முழுமையும் ஆராய்ந்தறிந்துசிறப்பித்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கரு௩)

ஆயுங்கலைகளெல்லா மாராய்ந்துபார்த்ததற்பின்
நீயென்றுமில்லா நிசங்காண்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! உன்னை ஆராய்ந்து பார்க்கின்றசாஸ்திரங்களையெல்லாம் நான் ஆராய்ந்து பார்த்ததற்பின்னர் நீயென்று ஒருபொருள் முன்னிலையாக வந்துநில்லாத உண்மையை நான் எந்தக்காலத்தில் பார்ப்பேனோ? (எ-று)

முன்னர் கலைஞானமும், பின்னர் சிவஞானமு மாகையால்; ஆயுங்கலைகளெல்லா மாராய்ந்து பார்த்ததற்பின், நீயென்று நில்லா நிசங்காண்பது என்றார். (கருச)

குறியாகக்கொண்டு குலமளித்தநாயகனைப்
பிரியாமற்சேர்ந்து பிறப்பறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னை ஒரு இலக்காகவைத்து எனக்குச்சிவமென்னும் குலத்தைப் பாலித்தருளிய என்னுடைய தலைவனாகிய உன்னை என்றும் பிரியாதபடிகலந்து என்னுடைய ஜென்மத்தை நீக்கிக்கொள்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கருரு)

மத்தடுத்துநின்று மருளாடுவார்போலே
பித்தடுத்துநின்னருளைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! மயக்கத்தைப்பெற்று மருளாட்டமாடுவதுபோல நான் சிவப்பித்தங்கொண்டு உன்னுடையதிருவருளைப்பெற்று சுகித்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கருசு)

சாவாமற்செத்திருந்து சற்குருவின்பொன்னடிக்கீழ்
வேவாமல்வெந்திருக்க வேண்டுவதுமெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! நான் சாவாமற் செத்திருக்கவும் நல்லஞானசிரியனுடைய திருவடிகளின் கீழேயிருந்து வேகாமல் வெந்திருக்கவும் எந்தக்காலத்தில் உன்னைவேண்டுவேனோ? (எ-று)

சாவாமற்சாவதும் வேகாமல்வேகுவதும் மௌனநிலையென்றறிக

என்னையறியாம லிருந்தாட்டுஞ்சூத்திரநின்
தன்னையறிந்து தவம்பெறுவதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! நான் என்னையறியாதபடி எனக்குள்ளேயே யிருந்து என்னை ஆட்டுகின்ற சூத்திரதாரியாகிய உன்னுடைய சுபாவகுணத்தை உள்ளபடியே யுணர்ந்து உன்னைநோக்கி எந்தக்காலத்தில் தவஞ்செய்வேனோ? (எ-று) (கஙகூ)

உள்ளமறியா தொளித்திருந்தநாயகனை
கள்ளமனந்தெளிந்து காண்பதினியெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! என்னுடைய மனத்திற்குத்தெரியாத வண்ணமே எனக்குள் ஒளித்துக்கொண்டிருந்த தலைவனாகிய உன்னை என் வஞ்சக மனத்தாலறிந்து தரிசிக்குங்காலம் எதுவோ? (எ-று)

வாசித்துங்காணாமல் வாய்விட்டும்பேசாமல்
பூசித்துந்தோன்றாப் பொருள்காண்பதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! நான் வாசிமார்க்கத்திற்பழகி இரேசக, பூரக, கும்பகங்களைச்செய்தும் காணாமலும், வாயைத்திறந்து பேசாமல் பூசைசெய்ததினால் வெளிப்படாமலுமிருக்கின்ற உன்னை எந்தக்காலத்தில் எந்தவழியாகக்காண்பேனோ? (எ-று)

இத்தனை மார்க்கங்களாலும் காணப்படாத உன்னை இனி எந்தக்காலத்தில் காணப்பெறுவேன் என்பது குறிப்பு. (கசo)

பன்னிரண்டுகாற்புரவி பாய்ந்துசெல்லாமற்றட்டாமல்
பன்னிரண்டுசங்கிலிக்குட் பிணிப்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! பன்னிரண்டங்குலம் வெளிப்பட்டுக்கெட்டுப்போகின்ற வாசியை அப்படி வெளிப்படுத்தாமல் உள்ளடக்கிப்பின் இரண்டு சங்கிலிகளாகிய இடைகலை, பிங்கலையாற் கட்டிச்சேர்ப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

இது பிராணயாமத்தின் விஷயத்தைக் கூறுகின்றது. (கசக)

நாட்டுக்காலிரண்டும்விட்டு நடுவுக்காலூடேபோய்
ஆட்டுக்காலிரண்டினுள்ளே யமர்ந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! இரண்டு கால்களாகிய இரேசகபூரகங்களையொழித்து நடுவே ஒருகாலாகிய கும்பகத்திற்போய் அங்கே சுழிமுனையின்கண் உன்னுடைய நடனஞ்செய்கின்ற இரண்டு திருவடிகளில் அமர்ந்திருக்கும் வாழ்வை எனக்கு எந்தக்காலத்தில் திருவருள் செய்வாயோ? (எ-று) (கசஉ)

பாற்பசுவையோட்டி பதியில்வந்துசேராட்டிக்
காற்பசுவையோட்டியதிற் கட்டிவைப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் பாசத்தாற்கட்டி யிருக்கும் பசுஞானத்தை யொழித்து பதிஞானத்தையடைந்து அங்கே வாசியென்கிற ஒரு பசுவினையோட்டி முன்சொன்ன ஞானத்தை எந்தக்காலத்தில் நிறுத்திவைப்பேனோ தெரியவில்லை. (எ-று). (கசங)

பலவிடத்தேமனதைப் பாயவிட்டும்பாராமல்
நிலவரையினூடேபோய் நேர்ப்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய மனத்தைப் பலவிடத்திலும் செல்லவிடாமல் பிருதிவியின் மார்க்கமாகச் சென்று

யோகசாதனஞ்செய்து உன்னை எந்தக்காலத்தில் அடைவேனோ? அதைநீயே எனக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும் (என்று) (கசச)

காமக்கடல்கடந்து கரையேறிப்போவதற்கே
ஓமக்கனல்வளர்த்தி யுள்ளிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் எனக்கிருக்கும் காமக்கடலைக் கடந்து சிவமென்னும் கரையேறிப் போவதற்கு ஓமக்கனலை உள்ளே வளர்த்தி உன்னுடைய திருவடிகளிலிருக்கும் வாழ்வு எந்தக்காலந்தில் கைகூடுமோ! (எ-று) (கசரு)

உதயச்சுடர்மூன்று முள்வீட்டிலேகொளுத்தி
இதயத்திருநடன மினிக்காண்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! உதயமாகின்ற, ஆகவனீயம், தக்ஷிணாக்கினியம், காருகபத்தியம், என்னும் மூன்று நெருப்புக்களையும், உள்வீட்டிலேயே வளர்த்திச் சிதாகாயத்தி னிடத்தில் நீ நடிக்கின்ற நடனத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் காண்பேனோ' (எ-று) (கசசு)

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டேறியேகடந்து
நாதாந்தமூல நடுவிருப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் வேதாந்தங்களையெல்லாப் நிராகரித்து அவைகளைத் தாண்டிவந்து நாதத்தின் அந்தத்தில் விளங்காநின்ற மூலப்பொருளில் கலந்திருக்கும்படி திருவருளையடைவது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (கசஎ)

பட்டமற்றுக்காற்றிற் பறந்தாடுஞ்சூத்திரம்போல்
விட்டுவெளியாக விசுவரிவதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! காற்றின்மூலமாக ஆகாயத்தில் பறக்கும் காற்றாடியைப்போல எல்லாவற்றையும் விட்டு வெளிப்

பட்டு உன்னை நாடித்திரியும் சந்நியாசம் எனக்கு எந்தக்காலத்திற் கொடுத்தருளுவாயோ! (எ-று) (௱௪௮)

அட்டாங்கயோகமதற் கப்பாலுக்கப்பாலாய்
கிட்டாப்பொருளதனைக் கிட்டுவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எட்டுவகையான யோகமார்க்கங்களுக்கும் அதீதப்பட்டு அன்பில்லார்களால் அறியப்படாத பொருளாகிய உன்னைநான் எந்தக்காலத்தில் அடையப்பெறுவேனோ! (எ-று)

ஒட்டாமலொட்டிநிற்கு முடலுமுயிரும்பிரித்தே
எட்டாப்பழம்பதிக்கிங் கேணிவைப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! பற்றில்லாதபடி பற்றியிருக்கின்ற தேகத்தையும், தேகியையும் வேறுவேறாகப்பிரித்து எட்டாதபழமாகிய உன்னிடத்தில் ஏறிவருவதற்காக ஞானம் என்னும் ஏணியை நான் எந்தக்காலத்தில் வைப்பேனோ! (எ-று) (௱௫௰)

பாசத்தைநீக்கிப் பசுவைப்பதியில்விட்டு
நேசத்தினுள்ளே நினைந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய பாசபந்தங்களை அறவேயொழித்துப் பசுவாகிய என்னைப் பதியாகிய உன்னிடத்திலிருக்கச்செய்து மனத்தின்கண் உன்திருவடிகளில் வாஞ்சைவைத்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (௱௫௧)

ஆசாரநேய வனுட்டானமும்மறந்து
பேசாமெஞ்ஞானநிலைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் ஆசாரம், விருப்பம், அநுட்டானம் இவைகளைநீக்கி, எந்தக்காலத்தும் பேசாத மௌனமாகிய மெய்ஞ்ஞானநிலையை எந்தக்காலத்தில்அடைந்திருப்பேனோ! (எ-று)

பல்லாயிரங்கோடிப் பகிரண்டமும்படைப்பே
அல்லாதுவேறிலையென் றறிவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் பல்லாயிரங்கோடிக்கணக்கினளவாகிய பகிரண்டங்களெல்லாம் ஒருவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டனவேயல்லாமல் வேறுவிதமாய் உண்டானவையல்லவென்று எந்தக் காலத்தில் அறிந்துகொள்வேனோ! (எ-று)

நான் அதை அறிந்துகொள்வேனானால் என்றும் நித்தியமூர்த்தியாகிய உன்னைக்கணநேரமும் விடமாட்டேன் என்பது குறிப்பு.

ஆதிமுதலாகநின்ற அரியென்றவட்சரத்தை
ஓதியறிந்துள்ளே யுணர்வதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எல்லாவற்றிற்கும் முதன்மையாய் நின்றுவிளங்கும் அரியென்றுசொல்லும் எழுத்தைத்துதித்து அதின் பொருளையுணர்ந்து மானத்தின்கண் சிந்தித்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (கருச)

சாத்திரத்தைச்சுட்டுச் சதுர்மறையைப்பொய்யாக்கிச்
சூத்திரத்தைக்கண்டு துயரறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் சாத்திரத்தையும் நான்குவேதங்களையும், பார்த்துப்பார்த்து அவைகளைப் பொய்ப்படுத்தி அவைகளின் சூத்திரதாரியாகிய உன்னைக்கண்டு என்னுடைய துன்பத்தை நீக்கிக்கொள்வது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (கருரு)

அல்லும்பகலுமென்ற னறிவையறிவாலறிந்து
சொல்லுமுறைமலர்ந்து தூங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் இரவும், பகலுமாக என்னுடைய அறிவை அந்த அறிவினாலே அறிந்துசொல்லும், சொல்லின்

பொருளும் மறந்து சுகாநந்தத் தூக்கத்தில் எந்தக்காலத்தில் அமர் வேனோ! (எ-று) (கருசு)

இறங்குஞ்சராசரத்தி லெள்ளுமெண்ணெயும்போல்
முயங்குமந்தவேத முடிவறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் வாசஞ்செய்கின்ற சரம், அசரம் என்னும் இரண்டனுள்ளும் எள்ளில் எண்ணெயைப்போல்க் கலந்து விளையாடுகின்ற வேதமுடிவில் நடிக்கின்றவனாகிய உன்னை எந்தக்காலத்தில் உணர்ந்து கொள்வேனோ? (எ-று) (கருஎ)

ஊனாகியூனி லுயிராகியெவ்வுலகுந்
தானாகிநின்ற தரிப்பறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே சரீரமாகவும், அதினுள்ளிருக்கின்ற சரீரியாகவும், எந்தவுலகமும் தானேயாகவும் நீ விளையாடுகின்றதை எந்தக்காலத்தில் நான் ஆராய்ந்தறிந்து கொள்வேனோ! (எ-று) ()

என்னைவிட்டுநீங்காம லென்னிடத்துநீயிருக்க
உன்னைவிட்டுநீங்கா தொருப்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நீ என்னைவிட்டு நீங்காதிருக்கவும், நான் உன்னைவிட்டு நீங்காதொன்றுபட்டும் இருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று)

அந்தவாழ்வு எனக்குக் கிடைக்குமானால் பெரிய சிவப்பேற்றை அடைந்தவனானேன் என்பது குறிப்பு. (கரு[illegible])

இன்னதென்றுசொல்லவொண்ணா
வெல்லையற்றவான்பொருளைச்
சொன்னதென்றுநானறிந்து
சொல்வதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! இப்படிப்பட்டதென்றுசொல்லுதற்குக்கூடாத அளவுசொல்லப்படாத பெரும்பொருளாகிய உன்னை ஆசாரிய மூர்த்தியால் உபதேசிக்கப்பட்ட பொருளாமென்று அறிந்து சொல்வது இனி எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (கசுய)

மனதையொருவில்லாக்கி வான்பொறியைநாணாக்கி
எனதறிவையம்பாக்கி யெய்வதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய மனத்தை ஒருவில்லாக்கியும், பெரிய ஐம்பொறிகளையும், நாணாக்கியும், என்னுடைய அறிவை அம்பாக்கியும் அஞ்ஞானமென்னும் பகைவன்மேல் நான் எந்தக்காலத்தில் பிரயோகிப்பேனோ! (எ-று) (கசுக)

என்னையிறக்கவெய்தே யென்பதியையீடழித்த
உன்னைவெளியில்வைத்தே யொளிந்துநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னை அடங்கும்படிசெய்து என்னுடைய இடத்தைக்கெடுத்த உன்னையும் அவ்விடத்தினின்றும் வெளிப்படுத்தி நான் ஒளித்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று)

கடத்துகின்றதோணிதனைக் கழைகள்குத்திவிட்டாற்போல்
நடத்துகின்றசித்திரத்தை நானறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! மீகாமனால் நடத்தப்படுகின்றதோணியை மூங்கில்கள் எறிந்துவிட்டதுபோலப் பகிரங்கமாக எல்லாவற்றையும் நடத்துகின்ற விநோதத்தின் சிறப்பை நான் எந்தக்காலத்தில் உணர்ந்துகொள்வேனோ! (எ-று) (கசுங)

நின்றநிலைபேராம நினைவிலொன்றுசாராமல்
சென்றநிலைமுத்தியென்று சேர்ந்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே நானிருக்கும்நிலையினின்றும் பேராமலும், மனத்தில்ஒருபொருளையும்நினையாமலும், மேலேறிப்போன

உண்மைநிலையேமோக்ஷமாகுமென்று நினைத்து அவ்விடத்திற்போய் அதினுண்மையை நான் எந்தக்காலத்தில் அறிவேனோ? (எ-று) ()

பொன்னும்வெள்ளியும்பூண் பொற்பதத்தையுள்ளமைத்து
மின்னுமொளிவெளியே விட்டடைப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! பொன்னையும், வெள்ளியையும், தரித்திராநின்ற அழகிய திருவடிகளை மனத்தில்வைத்து தேஜோமயமாகிய உன்னை வெளிப்படுத்தி என்னை அவ்விடத்திலிட்டு அடைத்து வைப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௱௬௫)

கூட்டிலடைப்பட்டபுழு குளவியுருக்கொண்டதுபோல்
வீட்டிலடைப்பட்டருளை வேண்டுவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! கூண்டிலே அடைக்கப்பட்டிருந்த புழுவானது குளவியின் ரூபத்தைப் பெற்றவாறுபோல் நான்மோக்ஷ வீட்டிலடைக்கப்பட்டு உன்னுடையதிருவருளை எந்தக்காலத்தில் விரும்புவேனோ? (எ-று) (௱௬௬)

கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுந்துவந்தாற்போல்
உடலிலொளித்தசிவ மொளிசெய்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! சமுத்திரத்தில் மறைந்திருக்கும் வடவாமுகாக்கினியானது வெளிப்பட்டுவந்தாற்போல என்னுடையதேகத்தின் கண்ணே மறைந்திருக்கின்றவனான நீ வெளிப்பட்டு எனக்கு அருள்செய்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௱௬௭)

அருணப்பிரகாச மண்டமெங்கும்போர்த்ததுபோல்
கருணைத்திருவடியிற் கலந்துநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! சூரியனுடைய பிரகாசமானது உலகமெங்கும் பரவியிருப்பதுபோல உன்னுடைய திருவடிகளில் நான் எந்தக்காலத்தில் கலந்திருப்பேனோ? (எ-று) (௱௬௮

பொன்னிற்பலவிதமாய்ப் பூஷணமுண்டானதுபோல்
உன்னிற்பிறந்ததுன்னி லொடுங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! பொன்னென்னும் ஒருலோகத்திலிருந்து பலவகையான ஆபரணங்கள் உண்டானதுபோல உன்னிடத்திலே பிறந்துமீண்டும் உன்னிடத்திலே அடங்கும்படியான வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று) (கசுகூ)

நாயிற்கடைப்பிறப்பாம் நான்பிறந்ததுன்பமற
வேயிற்கனலொளிபோல் விளங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! நாயைப்பார்க்கிலும் இழிவாக நான் பிறந்திருக்கும் இத்துன்பம் நீங்கும்பொருட்டு நீ தேஜோமயனாகி எனக்கு எதிரே தோன்றுவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஎ0)

சூரியகாந்திவெளி சூழ்ந்துபஞ்சைசுட்டதுபோல்
ஆரியன்றோற்றத் தருள்பெறுவதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! சூரியனுடைய சுடரானது வெளிப்பட்டுப் பஞ்சைக்கொளுத்தியதுபோல குருசுவாமியினுடைய பார்வையால் உன்னுடைய திருவருளைப்பெறுவது எந்தக்காலத்திலோ?

இரும்பிற்கனன்மூட்டி யிவ்வுருபோயவ்வுருவாய்க்
கரும்பிற்சுவைரசத்தைக் கண்டறிவதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! இரும்பினிடத்தில் தீயைமூட்டின் பழையரூபம்போய் அந்த அவசரத்தில் வேறு ரூபத்தைக் காட்டியதுபோல சிவரூபத்தைப்பெற்று கரும்பின்ரசம் இனிப்பதுபோல் இனிமேல் மெய்ப்பொருளாகிய உன்னை நான் எந்தக்காலத்தில் தரிசிப்பேனோ? (எ-று) (கஎஉ)

கருக்கொண்டமுட்டைதனைக் கடலாமைதானினைக்க
உருக்கொண்டவாறதுபோ லுனையடைவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! கடலாமையானது தான் கரையில் விட்ட முட்டையை மீண்டுமொருகால் நினைக்க அம்முட்டையினின்றும் ரூபமுண்டாயதுபோல் நானும் உன்னையடைந்து உனது சங்கற்பத்தால் உன்னுடைய அருள்மயனாவது எந்தக்காலத்திலோ? ( )

வீடுவிட்டுப்பாய்ந்து வெளியில்வருவார்போல்
கூடுவிட்டுப்பாயுங் குறிப்பறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! பரகாயபிரவேசம் செய்ய உணர்ந்து கொண்ட பெரியவர்களைப்போல் நானும் எனக்குள்ள கூண்டாகிய இந்தத்தேகத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டுப் போகுங்காலத்தின் குறிப்பை எந்தக்காலத்தில் அறிந்து கொள்வேனோ? (எ-று) (கஎச)

கடைந்தவெண்ணெய்மோரிற் கலவாதவாறதுபோல்
உடைந்துதமியே னுனைக்காண்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! முன்னர் ஒன்றாகவிருந்தாலும் அதைக்கடைந்தெடுத்து விட்டபிறகு இந்தவெண்ணெயானது மோரிற் கலக்காத தன்மையைப்போல உன்னைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்ட நானும் மறுபடியும் உன்னை எந்தக்காலத்தில் காண்பேனோ? (எ-று)

இருளைவெளிவிழுங்கி யேகவுருக்கொண்டாற்போல்
அருளைவிழுங்குமிரு ளகன்றுநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! இருட்டை ஆகாயமானது தன்னுள்ளடக்கி ஒரேவெளியாய் நின்றதுபோல திருவருளைக்காட்டாமல் மறைக்கின்ற அஞ்ஞானத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் நீங்கியிருப்பேனோ? (எ-று) (கஎகூ)

மின்னெழுந்துமின்னொடுங்கி விண்ணிலுறைந்தாற்போல்
என்னுணின்றதென்னுள்ளே யானறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! ஆகாயத்திலே மின்னல் தோன்றி மீண்டும் அம்மின்னலானது தோன்றின இடத்திலேயே ஒடுங்கிப் போனதுபோல எனக்குள்ளே யிருக்கின்ற தலைவனாகிய உன்னை நான் அறிந்துகொள்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஎஎ)

கண்டபுனற்குடத்திற் கதிரொளிகள்பாய்ந்தாற்போல்
கொண்டசுருபமதைக் கூறறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! ஓரிடத்தில் வைத்துள்ள நீர்க்குடத்தில் சூரியனுடைய ஒளிவியாபித்ததுபோல எங்கும் வியாபகமாய் நின்ற உன்னுடைய சொரூபத்தைப்பற்றி நான் துதிசெய்ய அறிந்துகொள்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஎஅ)

பூணுகின்றபொன்னணிந்தாற் பொன்சுமக்குமோவுடலைக்
காணுகின்றவென்கருத்திற் கண்டறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! அணியத்தக்க பொன்னை பொன்னாபரணங்களுக்கே அணிந்தால்அவைசுமப்பனவோ? இல்லை. ஆகையால் காணத்தக்க என்னுடைய கருத்தைக்கொண்டு உன்னைக் கண்டுணர்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஎகூ)

செம்பிற்களிம்புபோற் சிவத்தைவிழுங்குமிக
வெம்பிநின்றமும்மலத்தை வேறுசெய்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! செம்பிலுள்ள களிம்பைப்போல உன்னுடைய சொரூபத்தை வெளிப்படுத்தாமல் மறைத்திருக்கின்ற ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்றுமலங்களையும் அறுத்தெரிவது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (கஅ0)

ஆவியுங்காயமும்போ லாத்துமத்துநின்றதனைப்
பாவியறிந்துமனம் பற்றிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! ஊடலும் உயிரும்போல் என்னுடன் கலந்திருக்கின்ற உன்னைப்பாவியாகிய நான் நன்றாயாராய்ந்து சிந்தனைசெய்யும்படியான வாழ்வுஎனக்குஎந்தக்காலத்தில்கைகூடுமோ?

ஊமைக்கனாக்கண் டுரைக்கறியாவின்பமதை
நாமறிந்துகொள்வதற்கு நாள்வருவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! ஒரு ஊமையானவன் கனாக்கண்டு அவன் கண்டதைச்சொல்ல வகையறியாமைபோல நம்மாலும் சொல்லுதற் கருமையான சுகத்தை நாம் தெரிந்து கொள்வதற்குப்பரிகாரம் எந்தக்காலத்தில் வருமோ! (எ-று) (௧௮௪)

சாகாசிவனடியைத் தப்பாதாரெப்போதும்
பாரேவுடலகன்று போவரென்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எந்தக்காலத்திலும் அழிதலில்லாத சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிற் சதாமனத்தை வைத்துள்ள ஞானிகள் என்றும் தம்மைவிட்டு நீங்காததேகத்தைவிட்டும் நீங்கிப் போவார் என்று சொல்லும் அறிவு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் உதயமாகுமோ? (எ-று) (௧௮௫)

நிட்டைதனைவிட்டு நினைவறிவுதப்பவிட்டு
வெட்டவெளியில் விரவிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் நிஷ்டை, நினைப்பு, உணர்ச்சி இவைகளை அறவே விட்டொழித்து மேலான சிதாகாசத்தில் கூடியிருக்கும்படியான வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ?

வெட்டவெளிதன்னில் விளைந்தவெம்பாசத்தை
திட்டமுடன்கண்டு தெளிவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் எனக்கு ஒரு ஏதுகாரமுமில்லாமல் வந்துசேர்ந்த பந்தத்தை அறியவேண்டிய மார்க்கத்தாலறிந்து அது வந்தவிதத்தை எந்தக்கால்த்தில் கண்டுபிடிப்பேனோ? ()

எங்கும்பரவடிவா யென்வடிவு நின்வடிவாய்க்
கங்குல்பகலின்றியுனைக் கண்டிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் சர்வம் சிவமயமாகவும், என்னுடையரூபம் உன்னுடைய ரூபமாகவும் இராப்பகலில்லாமல் உன்னைக்கண்டு தரிசிப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஅசு)

உண்டதுவுமாதருடன் கூடிச்சேர்ந்தின்பங்
கொண்டதுவுநீயெனவே கண்டுகொள்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் புசித்ததும், பெண்களுடன் கூடிச்சுகித்ததும் உன்னுடைய செய்கைகளேயென்று ஞான உணர்ச்சியினால் எந்தக்காலத்தில் உணர்ந்துகொள்வேனோ? (எ-று) (கஅஎ)

ஈமென்றுகேட்டதுவு மென்னுள்ளேநின்றதுவும்
ஓமென்றுசொன்னதுவு முற்றறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய ஆசாரிய மூர்த்தியானவர், (ஈம்) என்றுசொல்லப்படும் மந்திராட்சரத்தால் என்னைக் கேட்டதையும், பின்னர் என்னுள்ளேயிருந்ததையும், அதன்பின்னர் (ஓம்) என்று உபதேசித்ததையும் நான் எந்தக்காலத்தில் அறிந்துகொள்வேனோ? (எ-று) (கஅஅ)

சத்தம்பிறந்தவிடந் தன்மயமாய்நின்றவிடஞ்
சித்தம்பிறந்தவிடந் தேர்ந்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் சத்தம்பிறந்ததாகவும், எல்லாம் தன்மயமாயானதாகவும், மனம் உதித்ததாகவும், இருக்கின்ற இடத்தை நான் எக்காலத்தில் விசாரித்தறிவேனோ? (எ-று) (கஅகூ)

போக்கும்வரவும் புரம்புள்ளுமாகிநின்றும்
நோக்குமொருபொருளைச் சந்திப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! போதலும், வருதலும், வெளிப் பொருளாகியும் உட்பொருளாகியும், எவ்விடத்தும் வியாபித்திருக் கின்ற உன்னை நான் எந்தக்காலத்தில் அடைந்துய்வேனோ? (எ-று) ()

நானெனவு நீயெனவு நாமிரண்டுமற்றொன்றும்
நீயெனவே சிந்தைதனி னேர்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான், நீ என்கிற இரண்டுபட்டுப்போ ழிந்து எல்லாம் நீயே யாவாய் என்னும் ஞானமானது என்னுடைய மனத்தில் எந்தக்காலத்தில் உதயமாகுமோ? (எ-று) (க௱க)

அறிவையறிவாலறிந்தே யறிவுமறிவு தனில்
பிறிவுபடநில்லாமல் பிடிப்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய அறிவை அந்த அறிவினாலேயே உணரப்பெற்று (அப்படி உணர்ந்த) அந்த அறிவை விட்டுப் பிரியாமல் கடைப்பிடியாகப் பிடித்துய்வது எந்தக்காலத் திலோ? (எ-று) (க௱உ)

நீடும்புவனமெல்லாம் நிறைந்துசிந்தூரமதாய்
ஆடுந்திருக்கூத்தை யறிவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நீ இந்த ஈரேழுபதினான்கு புவனங் களெல்லாமும் தூள்படும்படியாக நடிக்கின்ற ஆநந்தக்கூத்தை நா ன் எந்தக்காலத்தில் தரிசித்துய்வேனோ? (எ-று) (க௱௩)

தித்தியென்றகூத்துந் திருச்சிலம்பினோசைகளும்
பத்தியுடனேகேட்டு பணிவதினியெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நீ நடிக்கும்போது உன்னுடைய திருவடிகளில் தரித்திருக்கும் சிலம்பின் ஓசைகளை என்னுடைய காதால்கேட்டு நான் உன்னை நமஸ்காரஞ்செய்யப் பெறுவது எந்தக் காலத்திலோ? (எ-று) (க௱ச)

நயனத்திடைவெளிபோய் நண்ணும்பரவெளியில்
சயனத்திருந்து தலைப்படுவதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! நெற்றியின் மத்தியிலிராநின்ற சுழினையாகிய சிதாகாசத்தில்போய் அவ்விடத்திலிருக்கும் மேலானசிற்றம்பலத்தில் ஆநந்த நித்திரைசெய்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ?

அருவிமலைநடுவே யாயிரக்கால்மண்டபத்தில்
திருவிளையாடற்கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! அருவியானது பாய்ந்துகொண்டேயிருக்கும் ஒருமலையின் நடுவிலுள்ள ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் நீ ஆடுகின்ற ஆநந்தக்கூத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் தரிசிப்பேனோ? (எ-று) (௧௬௬)

மீனைமிகவுண்டுநக்கி விக்கிநின்றகொக்கதுபோல்
தேனைமிகவுண்டுநக்கி தெவிட்டிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! கொக்கானது ஜலத்திலிருக்கும் மீனைத்தின்று ருசித்துதெவிட்டி நிற்பதுபோல நானும் ஆநந்தத்தேனையுண்டு நக்கித்தெவிட்டி யிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

பொல்லாதகாயமுனைப் போட்டுவிடுமுன்னே
கல்லாவின்பால்கறப்பக் கற்பதினியெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! என்னுடைய தேகமானது உன்னைப்போட்டு வெளிப்பட்டுபோகுமுன்னமே கல்லாவாகிய ஞானமென்னும் பசுவானது பாலைத்தர நான் கறந்துண்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧௬௮)

வெட்டவெளிக்குள்ளே விளங்குஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவரத்தேடக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! வெட்டவெளியாகியசிதாகாசத்தில் விளங்கும்சதாசிவமூர்த்தியாகிய உன்னைஎன்னிடத்தில்வந்துசேரும்

படி நான் தேடும்படி எனக்குத் திருவருள் செய்வது எந்தக் காலத்திலோ? (எ-று) (கசுசு)

பேரறிவிலேம்மனதை பேராமலேயிருத்தி
ஓரறிவிலென்னுளொரு மூன்றநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய மனத்தைப்பேரறிவாகிய உன்னிடத்தில்எக்காலத்தும் பதிந்திருக்கச்செய்து பின்னரொரு அறிவாகிய இரண்டறக் கலத்தலாகிய நிலையில் நான் எந்தக்காலத்தில் இருப்பேனோ? (எ-று) (உ00)

அத்துவிதம்போலுமென்ற னாத்துமத்தினுள்ளிருந்து
முத்திதரநின்ற முறையறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நீயே அத்துவிதத்தி னுண்மை நிலையைப்போல என்னுடைய உயிரின்கண் கலந்திருந்து எனக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும்படி எழுந்தருளியிருந்தவகையை நான்எந்தக் காலத்தில் அறிவேனோ? (எ-று) (உ0க)

நின்றபாசமதி னனிருந்துமாளாமல்
நீநின்றகோலமதில் நிறவிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான்இதுவரைக்கும் கூடியிருக்கும் பந்தத்திலிருந்தே இறவாமல் நீ எழுந்தருளியிருக்கும் கோலதரிசனமாகிய பதிஞானத்தில்சேர்ந்து உன்னை யடைந்திருப்பதுஎந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (உ0உ)

எள்ளுங்கரும்பு மெழுமலரும்காயமும்போல்
உள்ளும்புறம்புநின்ற துற்றறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எள்ளில்எண்ணெய்போலும், கரும்பில் இரசம்போலவும், மலரில்வாசனைபோலும், உடலில்உயிர்போ

அம், நீ உள்ளும் வெளியும் இருக்கின்ற வியாபகத்தை நான் எக்கா லத்தில் அறிவேனோ! (எ-று) (௨0௩)

அன்னம்புலனை வகுத்தமிர்தையுண்டதுபோல்
என்னை வகுத்துன்னை யினிக்காண்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! அன்னப்பட்சியானது நீரைப்பிரித் துப் பாலைக்குடிப்பதுபோல நானும் என்னைப்பிரித்துஉன்னைக்கா ண்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று)

அன்னப்பட்சியானது பாலில்கலந்திருக்கும் நீரைப்பிரித் தகற் றுவதுபோல உன்னிற்கலந்திருக்கும் என்னை நீக்கி உன்னைத் தரிசி க்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (௨0௪)

அந்தரத்தினீர்பூத் தலர்ந்தெழுந்ததாமரைபோல்
சிந்தைவைத்துக்கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! ஆகாயகங்கையி னிடமாகப் பூத்து மலர்ந்த தாமரையைப்போல உன்னுடையதிருவடிகளில்மனத்தை வைத்துக்கண்டு தரிசிப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (௨0௫)

பிறப்பிறப்புமற்றுப் பேச்சுமற்றுமூச்சுமற்று
மறப்புநினைப்புமற்று மாண்டிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் பிறப்பு, இறப்பு, பேச்சு, மூச் சு, மறப்பு, நினைப்பு ஆகிய இவைகளைஅறவேவிட்டொழித்து சிவா னந்தத்தை அநுபவிக்கும் பொருட்டுச்சாக்கிரதீதமாகிய இடத்தில் கூடியிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (௨0௬)

மன்னும்பரவெளியை மனவெளியிலடைத்தறிவை
என்னுமொருநினைவை யெழுப்பிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எக்காலத்தும்அழியாமல் நிலைபெற் றிருக்கின்ற பரவெளியை என்னுடைய மனமாகிய வெளியிலடைத்

துவைத்து அறிவையென்னும் குண்டலிசந்தியாகிய ஒரு நினைப்பை யெழுப்பி நின்றிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (உ0எ)

ஆசைகொண்டமாதரிடைகனவுநீக்கியுள்ளேமூல்
ஓசைகொண்டிருதானொடுங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! விருப்பம்வாய்ந்த பெண்களைக் காண்கின்ற கனவினையறவே யொழித்து உன்னுடைய திருவடிகளின் நாதமாத்திரையைப்பெற்று நான் தனியிடத்தில் ஒடுங்கியிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று)

அடைகனவு நீக்கி என்றது சொப்பனாவத்தையை. (உ0அ)

தன்னுயிரைக்கொண்டு தான்றிரிந்தவாரதுபோல்
உன்னுயிரைக்கொண்டிங் கொடுங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே தன்னுடைய உயிரின் சகாயத்தால் வெளியிடங்களிலெல்லாம் திரிந்ததுபோல உன்னை நான்பெற்று இவ்விடத்தில் சமாதியிலிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (உ0க)

சேற்றிற்கிளைநாடுந் திடமாமுடலையினிக்
காற்றிலுழல்சூத்திரமாய்க் காண்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! சேற்றில் நடப்படும் கிளையைப்போல் நிலையில்லாததாகிய இந்தத்தேகத்தைக் காற்றிற் சஞ்சரிக்கின்ற யந்திரமென்று அறிவது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (உக0)

என்வசமுங்கெட்டிங் கிருந்தவசமுமழிந்து
தன்வசமுங்கெட்டருளைச் சார்ந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய சுவாதீனத்தையும், நான்இருந்த தேகத்தின் சுவாதீனத்தையும், உன்னுடைய சுவாதீனத்தையும் அறவேயொழித்து உன்னுடைய திருவருளின் சுவாதீனமாயிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (உகக)

தன்னைமறந்து தலைத்துநிலைமறந்து
கன்மமறந்து கதிபெறுவதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! நானென்னையும் எனக்குத் தலைமை யாயிருக்கும் இடத்தையும், அதினால் விளையும் கர்மத்தையும் விட்டு மோக்ஷத்தையடைவது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (உகஉ)

என்னையென்னிலேமறந்தே யிருந்தபதியும்மறந்து
தன்னையுந்தானேமறந்து தனித்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! நானேஎன்னையும், என்னிடத்திலே யெனக்குத் தெரியாமலிருக்கின்ற பதியாகிய உன்னையும் அறவே மறந்து தனியாயிருப்பதான சமாதியில்எந்தக்காலத்தில் இருப்பே னோ! (எ-று) (உகஙூ)

தன்னையுந்தானேமறந்து தலைவாசற்றாள்போட்டே
உன்னைநினைந்துள்ளே யுறங்குவதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! நான் என்னைநானேமறந்து உனக் குச் சம்பந்தமான வீட்டிற் பிரவேசித்து அதின்தாளைப் போட்டு விட்டு அங்கே உன்னுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துத் தூங்காமற் றூ ங்குவது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (உகச)

இணைபிரிந்தபோதலரி யின்பமுறுமன்றிலைப்போல்
துணைபிரிந்தபோதருளால் தொடர்ந்துகொள்வதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! அன்றில் என்னும் ஒருவகைப் பக்ஷி யானது தன்னுடைய துணையான பெண்பட்சியையாயினும், ஆண் பட்சியை யாயினும், ஒன்றைவிட்டொன்று பிரியுமானால் தங்களு டைய சுகத்தை விட்டுத் துக்கிப்பதுபோல நான் உன்னைப் பிரிந் தபோது திருவருட் கலைஞானத்தை யெக்காலத்தில்பெறுவேன்? ()

ஆட்டமொன்றுமில்லாம லசைவுசற்றுங்காணாமல்
தேட்டமற்றவான்பொருளைத் தேடுவதுமெக்காலம்.

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! ஆடுதலும், அசைதலும் சிற்றும் இல்லாமலும், யாவராலும் தேடுதற்குக் கூடாமலுமிருக்கின்ற பெரிய பொருளாகிய உன்னை நான் எக்காலத்தில் தேடி யடையப்பெறுவேனோ? (எ - று) (௨௧௬)

முன்னைவினையாலறிவு முற்றுமற்புன்மறைந்தால்
அன்னைதனைத்தேடி யமுதுண்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய பூர்வகர்மத்தினால் அறிவை முதிரப்பெறாமல் மறைந்தமையால் என்னுடைய தாயாகிய திருவருட்சத்தியை நான் எக்காலத்தில் காணப்பெறுவேன்! ()

கள்ளுண்டவர்போற் களிதருமானந்தமதாற்
றள்ளுண்டுநின்றாடித் தடைபடுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் கள்ளுண்டவர்கள் தள்ளாடுவதுபோல நானும் உன்னுடைய ஆநந்தத்தை அநுபவிப்பதால் தள்ளாடி அதிலேயே அமிழ்ந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) ()

தானென்றவாணவமுந் தத்துவமுங்கெட்டொழிந்தே
ஏனென்றபேச்சுமிலா திலங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நானானென்னும் ஆணவத்தையும் என்னைக்கலந்திருந்து சேஷ்டைசெய்துகொண்டு வாராநின்ற தத்துவங்களையும் விட்டுநீங்கி, என்னென்கிற சொல்லும் இல்லாதபடி மௌனத்தை யடைந்துய்வது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (௨௧௯)

நானவனைக்காண்பதெல்லா ஞானவிழியாலறிந்து
தானவனைநின்று சரணடைவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் உலகத்தி னிடமாகக் காணும் பொருள்களையெல்லாம் நீயாகவே ஞானமார்க்கத்தால் கண்டு எல்

ஊாம்நீயேயாய்ப் பின் உன்னுடைய திருவடிகளை நான் எந்தக்கா லத்தில் அடைவேனே! (எ-று) (உஉ0)

தானந்தமில்லாத பரத்திலுருவி
ஆனந்தீங்கண்டே யமர்ந்திருப்பதெக்காலம்,

(பொ-ளை) சிவபெருமானே நான்! என்னும் அழிதலில்லாத மே லான பரம்பொருளிற்கலந்து அங்கே அனுபவிப்பதாகிய ஆநந்தத் தில் அமிழ்ந்திருந்து உன்னுடைய திருவடிகளில் கலந்திருப்பதுஎந் தக்காலத்திலோ! (எ-று) (உஉக)

உற்றவெளிதனிலே உற்றுப்பார்த்தந்தரத்தே
மற்றமரமாய்கை மாள்வதினியெக்காலம்

(பொ-ளை) சிவபெருமானே! நான்ஆகாயத்தினிடமாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆஞ்ஞாஸ்தானத்தில்போய் அதினல் என்னுடை யமாய்கையை எந்தககாலத்தில் போக்கிக்கொள்வேனே! (எ-று) ()

ஏட்டலர்ந்தபங்கயமு மிருகருணை நேத்திரமுந்
தோடணிந்தகுண்டலமுந் தோன்றுவதுமெக்காலம்

(பொ-ளை) சிவபெருமானே! எனக்கு உன்னுடைய இலட்சணம் எந்தக்காலத்தில் வெளிப்படுமோ அந்தை நான் அறிகி லேன்! (எ-று) (உஉங)

ஐயாருமாறு மகன்றுவெறுவெளியில்
மையிருளில்நின்றமன மாள்வதினியெக்காலம்

(பொ-ளை) சிவபெருமானே! முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கட ந்துபோய் அங்கேயுள்ள வெட்ட வெளியிலிருந்து அதினல் என்னு டைய மனத்தின்கணுள்ள அஞ்ஞானத்தை எந்தக்காலத்தில்போக் கடிப்பேனே! (எ-று) (உஉச)

காட்டுமருண்ஞானக் கடலிலன்புகப்பல்விட்டு
மூட்டுங்கருணைக்கடலின் மூழ்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! வெளிப்படையாய்க் கூட்டுகின்ற திருவருட் கடலில் அன்பென்னும் கப்பலைச செலுத்திப் பின்னர் அக் கப்பலும் நானும் கருணையென்னும்கடலில்மூழ்குவது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (உஉரு)

நானாரோநீயாரோ நற்றும்பறமானந்
தானாரோவென்றுணர்ந்து தவமுடிப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நானென்பதையும், நீயென்பதையும் முன்னிலையாக வையாமல் திருவருளை யடைதற்குரியதவத்தை ...கில் செய்து முடிப்பேனோ! (எ-று) (உஉசா)

எவரெவர்களெப்படிகண் டெந்தப்படிநினைத்தார்
அவரவர்க்கப்படிநின் றுமென்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! யார்யார் எப்படியெப்படி பாவித்து நிலைக்கின்றார்களோ அந்த அந்தப்படியேவெளிப்படுபவன் நீயேயென்று உணர்ந்துகொள்வது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று)

...ப்படி நினைக்கிறார்களோ அப்படியே வருபவன் சிவனொருவனே யாவான் என்பதை;

"யாதொரு தெய்வங் கொண்டீ ரத்தெய்வமாகி யெங்கள் மாதொருபாகனார் தாம்வருவர்" என்று சித்தியாரில் சொல்லியிருப்பதினாலறிக. (உஉஎ)

உற்றுற்றுப்பார்க்க வொளிதருமானந்தமதை
நெத்திக்குநேர்கண்டு நிலைப்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! உற்றுப் பார்க்கப் பார்க்க விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் தேஜோமயத்தை சுழிமுனையென்னும் ஸ்தானத்தில் கண்டுகளிப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (உஉஅ)

விளங்குகின்றதாரகையை வெய்யோன்மறைத்தாற்போல்
களங்கமறவுன்காட்சி கண்டறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற நட்சத்திரத்தை சூரியன் மறைத்ததுபோல என்னை மறைத்திருக்கின்ற மாய்கையை நீக்கி உன்னைத்தெரிசிப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (

என்னைப்போனறியே னிந்தவண்ணஞ்சொன்னதல்லா
முன்னையோர்கைக்கொள்ள முன்பணிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னை உணரமாட்டேன் ... றைலும் இதுவரைக்கும் சொன்னதெல்லாம் முன்னோர் ... அங்கீகரிக்கும்படி நான் அவர்களை நமஸ்கரிப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (

ஐஞ்சுகரத்தானை யடியிணையைப்போற்றிசெய்து
நெஞ்சிற்பொருத்தி நிலைபெறுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயக மூர்த்தியின் திருவடிகளை நெஞ்சில்வைத்து நமஸ்காரஞ்செய்து அவருடைய திருவடியில் நிலைத்திருப்பது எந்தக் காலத்திலோ! அதைநான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (உருக

பத்திரிகிரியார் புலம்பல்

மூலமும் - பொழிப்புரையும்

முற்றிற்று.